

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΣΤ'

Τρίτη 9 Φεβρουαρίου 1999

Αθήνα, σήμερα στις 9 Φεβρουαρίου 1999, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.09' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΓΟΥΡΙΔΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Αλέξανδρο Χρυσανθακόπουλο, Βουλευτή Αχαΐας, τα ακόλουθα:

"Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Οι Βουλευτές κύριοι ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΗΠΟΥΡΟΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ, ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ, ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ, ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ, ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΜΠΑΡΔΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ, ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ και ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία Σύλλογοι και Πολιτιστικοί Φορείς της Θράκης ζητούν όλοι όσοι συμμετέχουν στη συνάντηση των Τούρκων και Ελλήνων "Δημοσιογράφων στο Αιγαίο και στη Θράκη για την Ειρήνη" να τοποθετηθούν σε καίρια θέματα όπως Κυπριακό, Αιγαίο, Κουρδικό, Ανθρώπινα Δικαιώματα στην Τουρκία κ.α.

2) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος των εν Αθήναις Μαραθιωτών Δωρίδος "Άγιος Ιωάννης" ζητεί τη διάνοιξη δασικής οδού στη θέση "Πηγιάδια" του Δήμου Ευπαλίου Φωκίδας.

3) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Καστελλίου Πεδιάδας Ηρακλείου ζητεί τη χρηματοδότηση εκπόνησης μελετών κατασκευής οδικών αξόνων της νήσου Κρήτης.

4) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Καστελλίου Πεδιάδας Ηρακλείου ζητεί τη χρηματοδότηση εκπόνησης μελετών κατασκευής οδικών αξόνων της νήσου Κρήτης.

5) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ιδιοκτητών Φροντιστηρίων Ξένων Γλωσσών ζητεί την αναγνώριση του PALSO ως πιστοποιητικό αναγνώρισης γλωσσομάθειας.

6) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ιδιοκτητών Φροντιστηρίων Ξένων Γλωσσών ζητεί την αναγνώριση του PALSO ως πιστοποιητικό αναγνώρισης γλωσσομάθειας.

7) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ιδιοκτητών Φροντιστηρίων Ξένων Γλωσσών ζητεί την αναγνώριση του PALSO ως πιστοποιητικό αναγνώρισης γλωσσομάθειας.

8) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Περιφερειακό Τμήμα Κ. και Ν. Πελοποννήσου του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας ζητεί την ολοκλήρωση της κατασκευής του οδικού δικτύου Τρίπολης - Καλαμάτας.

9) Οι Βουλευτές κύριοι ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ και ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία Κάτοικοι και Φορείς περιοχής Δήμου Μαραθώνα ζητούν την άμεση δημοπράτηση και εκτέλεση του έργου "φράγμα Βρανά ή Ραπεντώσας".

10) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ και ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δημοτικός Σύμβουλος Λουτροπόλεως Θερμής Λέσβου Χ. Μανωλέλλης, ζητεί την αναγκαστική απαλλοτρίωση του ξενοδοχείου ΣΑΡΛΙΤΖΑ.

11) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Στυραίων Εύβοιας ζητεί να μην συμπεριληφθεί στην κατανομή μηχανημάτων.

12) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΣΠΥΡΟΣ ΔΑΝΕΛΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μοιρών Ηρακλείου ζητεί να μην καταργηθεί το Ταχυδρομικό Γραφείο Πόμπιας.

13) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ελυμνίων Εύβοιας ζητεί να ληφθούν μέτρα για την ανεργία που πλήττει την περιοχή του.

14) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ελυμνίων Εύβοιας ζητεί την ένταξη και την κατά προτεραιότητα χρηματοδότηση του παραλιακού δρόμου Πολιτικά - Δάφνη - Κανδήλι Εύβοιας.

15) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΕΛΛΑ ΑΛΦΙΕΡΗ και ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΜΟΥΣΤΑΦΑ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Περάματος και Τοπικοί Φορείς της πόλης ζητούν την επίλυση του προβλήματος μετεγκατάστασης των εταιρειών πετρελαιοειδών του Περάματος.

16) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μαρμαρίου Εύβοιας ζητεί τη χρηματοδότηση έργων οδοποιίας της περιοχής του.

17) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αιδηψού Εύβοιας διαμαρτύρεται για την κατάργηση του Γραφείου Επιθεώρησης Εργασίας Αιδηψού.

18) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δασοπονικός Σύλλογος Ελλάδος "ΔΑΣΟ.Σ" και οι Ειδικές Δυνάμεις Δασοπροστασίας "Δασοκομάντος" ζητούν την πρόσληψη Δασοπυροσβεστών στην Πυροσβεστική Υπηρεσία.

19) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ιστιαίας Εύβοιας ζητεί τη σταδιακή παρακράτηση εσόδων του διερχομένων από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων.

20) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η συνέχιση της αυτόνομης λειτουργίας του ΠΙΚΠΑ.

21) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο περιέχει αιτήματα των μαθητών του Γενικού Λυκείου Καρύστου Εύβοιας.

22) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο περιέχει στοιχεία για τη βύθιση ελληνικού καϊκιού με θύματα 137 Κρητικούς κατά την περίοδο του Β' παγκοσμίου πολέμου.

23) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η συνέχιση των έργων επέκτασης του Βενιζέλειου Νοσοκομείου Ηρακλείου.

24) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στα προβλήματα νοσοκομειακής περίθαλψης των απόστρωτων αξιωματικών Β. Ελλάδος.

25) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο επισημαίνεται πως η περικοπή των εφημερίων οδηγεί σε πλήρη συρρίκνωση το Κέντρο Ψυχικής Υγείας Αγ. Παρασκευής.

26) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος για την Προστασία του Περιβάλλοντος της Ν. Καρυστίας ζητεί τη διευθέτηση των πρανών και την αποκατάσταση του περιβάλλοντος χώρου (π.χ. δενδροφυτεύσεις) στο δρόμο Καρύστου - Χωνί.

27) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Εύβοιας ενίσταται στην επιλογή προγραμμάτων κατάρτισης Ε.Κ.Τ. για την Εύβοια.

28) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η ΚΔ Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων ζητεί τον καθορισμό των τελικών ζωνών προστασίας με στόχο την πολεοδομική των οικισμών Αγίας Φωτιάς και Πετρά Σητείας.

29) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο πρώην Βουλευτής Λασιθίου κ. Μιχάλης Καρχινάκης, ζητεί χρηματοδότηση του ΤΟΕΒ Μεραμπέλλου για την

αντικατάσταση αρχηστευμένου μηχανολογικού εξοπλισμού.

30) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Ιεροδιδασκάλων "Κων/νος ο Εξ Οικονομών" διαμαρτύρεται για την αυθαίρετη μείωση κατά 70% του εφημεριακού μισθού των συνταξιούχων (δασκάλων) εφημεριών.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 2918/7-10-98 ερώτηση/ΑΚΕ δόθηκε με το υπ'αριθμ. 191/30-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης/ΑΚΕ 2918/142/7-10-98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Μανώλης Κεφαλογιάννης, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή τα εξής:

- Είναι κατανοητό το ενδιαφέρον και κατανοητή η αγωνία και η ευαισθησία του συναδέλφου για την πορεία και την εξέλιξη ενός Διεθνούς Διαγωνισμού, που αφορά το ΜΕΤΡΟ της ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ένα έργο ζωτικής σημασίας για την αναβάθμιση της Ποιότητας Ζωής των Πολιτών της Πόλης.

- Ενώ όμως κατανοώ το ενδιαφέρον, την αγωνία και την ευαισθησία για το έργο δεν συμμερίζομαι καθόλου τα ερωτήματα και τους φόβους του για την ταυτότητα του έργου. Και τούτο γιατί όσα καταγράφονται αποτελούν διη συντριπτική τους πλειοψηφία είτε πληρωμένες ανακοινώσεις είτε συνεντεύξεις είτε Δελτία Τύπου του κ. Π. Εμφιετζόγλου και της Εταιρείας του "ΜΗΧΑΝΙΚΗ", που αποσιωπούν τις αλήθειες για τα "έργα και ημέρες" της Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" και παραποιούν την πραγματικότητα για το έργο.

- Είναι γεγονός ότι η αναφορά του κ. Βουλευτή στον αρθρογράφο της Καθημερινής κ. Αντώνη Καρκαγιάννη αδικεί την προσπάθειά του για αξιοπιστία και αντικειμενική ενημέρωση. Ο κ. Καρκαγιάννης στο δημοσίευμα της στήλης του γράφει με καθαρότητα ότι τα ερωτήματα που θέτει είναι ερωτήματα που θέτει και εκφράζει ο κ. Εμφιετζόγλου. Τελειώνει δε το δημοσίευμα με την έκκλησή τους προς το ΥΠΕΧΩΔΕ να απαντήσει με τεκμηρίωση, προ-ανακοινώνοντας ότι η απάντηση του ΥΠΕΧΩΔΕ θα έχει την ίδια μεταχείριση και φιλοξενία.

- Ως γνωστόν η εταιρεία "ΜΗΧΑΝΙΚΗ" ηγείτο της Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ", με την οποία Κ/Ε το Ελληνικό Δημόσιο έχει διακόψει τις διαπραγματεύσεις από τις 29-11-96 γιατί απεδείχθη αδύναμη και αφερέγγυα να καλύψει ουσιώδεις πόρους της Προκήρυξης.

- Είναι γνωστό ότι η Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" είχε αλλάξει 4 φορές τη σύνθεσή της γιατί στην αρχική σύνθεση συμμετείχε με 30% ο Ιταλικός Όμιλος FIDEL GROUP, ο οποίος χρεοκόπησε.

Για το λόγο αυτό το ΣτΕ έχει αποφανθεί ότι η Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" με τις διαδοχικές αλλαγές της σύνθεσής της δεν έχει πια νόμιμη υπόσταση ως προς το συγκεκριμένο Διαγωνισμό.

- Είναι γνωστές οι αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας 306/1997 και 971/98, που απορρίπτουν τις προσφυγές της Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" και δικαιώνουν τις θέσεις του ΥΠΕΧΩΔΕ.

- Επίσης είναι γνωστή η απόφαση (Η/98/3262 στις 27-8-98) του Συμβουλίου των Επιτρόπων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που έθεσε στο Αρχείο το φάκελλο των καταγγελιών της Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" σχετικά με τα οικονομικοτεχνικά δεδομένα της προσφοράς του 2ου αναδόχου της Κ/Ε "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ".

- Είναι βέβαιο ότι όσα αναγράφονται στον Τύπο ή αναφέρονται στα ΜΜΕ με τον τρόπο που αυτά αναφέρονται την τελευταία περίοδο δεν έχουν καμία σχέση με την αλήθεια

και την πραγματικότητα όπως και με την Νομιμότητα, τη Διαφάνεια και το Συμφέρον του Ελληνικού Δημοσίου.

'Αλλωστε, για όλα τα σχετικά θέματα έχουν δοθεί τεκμηριωμένες απαντήσεις από το ΥΠΕΧΩΔΕ, απαντήσεις που έχουν δημοσιευθεί στον Τύπο και έχουν αναφερθεί και στα άλλα ΜΜΕ.

- Τέλος είναι γνωστοί οι οικονομικοί κύκλοι, που κινδυνολογούν, παραπληροφορούν και σκανδαλολογούν με αλχημείες και ψέματα για να εξυπηρετήσουν, αποκλειστικά και μόνον τα ιδιοτελή επιχειρηματικά τους συμφέροντα, για να υπονομεύσουν τη Σύμβαση Παραχώρησης και να ακυρώσουν το έργο.

- Θεωρούμε επιτακτική ανάγκη για την ουσιαστική, αντικειμενική, τεκμηριωμένη και ολοκληρωμένη ενημέρωσή σας να παραθέσουμε, με όσο το δυνατόν πιο συνοπτικό τρόπο, στοιχεία και δεδομένα, που κατοχυρώνουν και αιτιολογούν απολύτως την ορθότητα των αποφάσεων και την καθαρότητα των χειρισμών του Ελληνικού Δημοσίου γιατί τα πάντα έχουν κινηθεί στο φως και έχουν υποστεί πολλαπλούς ελέγχους τόσο από το ΣτΕ όσο και από την Ευρωπαϊκή Ένωση, που με τις αποφάσεις τους έχουν δικαιώσει τις θέσεις του Ελληνικού Δημοσίου. Γιατί η υπό οριστικοποίηση Σύμβαση Παραχώρησης είναι μια Διαφανής και Εθνικά Συμφέρουσα Σύμβαση, που μπορεί να εγγυηθεί την κατασκευή και τη λειτουργία ενός σύγχρονου, άρτιου και ασφαλούς ΜΕΤΡΟ της Θεσσαλονίκης.

A. Το Ιστορικό της Διαπραγμάτευσης (από την έναρξη μέχρι την διακοπή με τον 1ο προσωρινό ανάδοχο την Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ").

Οι προσφυγές της Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" στο Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ) και την Ευρωπαϊκή Ένωση και οι Απορριπτικές Αποφάσεις τους.

A1. Αυτό το έργο έχει προκηρυχθεί με Διεθνή Διαγωνισμό από το 1992 και προωθείται ως Συγχρηματοδοτούμενο Έργο με Σύμβαση Παραχώρησης, έχοντας φορείς χρηματοδότησης το Ελληνικό Δημόσιο, την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Ανάδοχες Ιδιωτικές Κοινοπραξίες, την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και τις Εμπορικές Τράπεζες.

Ο Διεθνής Διαγωνισμός για το έργο είχε πολλά στάδια όπως:

- την προκήρυξή του, μέχρι την προεπιλογή και την αξιολόγηση των προσφορών και των προεπιλεγέντων ομίλων

- την ανάδειξη του 1ου και του 2ου προσωρινού αναδόχου και την έναρξη των διαπραγματεύσεων με τον 1ο προσωρινό ανάδοχο, μέχρι την απόρριψη του 1ου προσωρινού αναδόχου (Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ") γιατί αδυνατούσε να καλύψει απολύτως και με φερεγγυότητα 3 ουσιαστικές όρους του διαγωνισμού

- την έναρξη διαπραγματεύσεων με το 2ο προσωρινό ανάδοχο (Κ/Ξ "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ") μέχρι και τη σημερινή τελική φάση των διαπραγματεύσεων και την επικείμενη υπογραφή της Σύμβασης Παραχώρησης και της κατάθεσής της στη Βουλή για κύρωση.

Ο Διεθνής αυτός Διαγωνισμός, σε όλα τα στάδια, έχει προχωρήσει με ευθύνη του ΥΠΕΧΩΔΕ και των επιτροπών του, πάντα με πίστη στους κανόνες του Υγιούς Ανταγωνισμού και σε συνάρτηση και με τις αποφάσεις του συλλογικού κυβερνητικού οργάνου της Επιτροπής Μεγάλων Έργων με στόχο την προάσπιση των συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου.

Η πιο ισχυρή απόδειξη αυτής της αλήθειας είναι ότι όλες οι Αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν απορρίψει τις προσφυγές της ενδιαφερόμενης Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" και έχουν απολύτως δικαιώσει τις θέσεις και τις αποφάσεις του ΥΠΕΧΩΔΕ και ευρύτερα του Ελληνικού Δημοσίου.

A2. Είναι γνωστό ότι, τόσο η Προεπιλογή των Ομίλων και η αξιολόγηση της αξιοπιστίας των Τεχνικών και Οικονομικών Προσφορών τους όσο και η βαθμολόγηση, επιλογή και ανάδειξη του 1ου και 2ου προσωρινού αναδόχου, έγινε με αποφάσεις της Επιτροπής Εισήγησης για Ανάθεση (ΕΕΑ) σύμφωνα πάντα με τη Νομοθεσία περί Δημοσίων Έργων και με τους όρους Διακήρυξης του Έργου.

- Η Επιτροπή Εισήγησης για Ανάθεση (ΕΕΑ) ήταν 11μελής και απαρτιζόταν τόσο από Επιστήμονες με γνώσεις, κύρος και

εξειδίκευση όσο και από διαπιστευμένους εκπροσώπους (Επιστήμονες) του Δήμου Θεσσαλονίκης, του ΤΕΕ Θεσσαλονίκης και της Ένωσης Εργοληπτών Θεσσαλονίκης.

- Επίσης είναι γνωστό ότι σε όλη τη διαδικασία του Διαγωνισμού από την αρχή μέχρι και σήμερα τόσο η ΕΕΑ όσο και οι άλλες Επιτροπές του ΥΠΕΧΩΔΕ είχαν πλαισιωθεί και υποστηριχθεί από τον Τεχνικό και τον Χρηματο-οικονομικό Σύμβουλο του Έργου, που παρείχαν όλες τις αναγκαίες ουσιαστικές και απαραίτητες εξειδικευμένες πληροφορίες, αναλύσεις, αξιολογήσεις και προτάσεις.

- Ο Χρηματο-οικονομικός Σύμβουλος του έργου ήταν και είναι η "HILL SAMUEL BANK LTD" και από ένα χρονικό σημείο και πέρα η μετεξέλιξη αυτής "CHARTERED HOUSE".

Η πρόληψη του Χρηματο-οικονομικού Συμβούλου έγινε στις 28-1-92 με απόφαση του τότε Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

Ο Τεχνικός Σύμβουλος του έργου ήταν και είναι η "ΑΔΚ ΑΡΩΝΗΣ - ΔΡΕΤΤΑΣ - ΚΑΡΛΑΥΤΗΣ, ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ Α.Ε.". Η πρόληψη του Τεχνικού Συμβούλου έγινε στις 4-12-92 με απόφαση του τότε Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ.

- Το ΥΠΕΧΩΔΕ έχει διατηρήσει μέχρι και σήμερα τους ίδιους Συμβούλους, έτσι ώστε να υπάρχει στο επίπεδο των Συμβούλων αξιοπιστία, κύρος και διαφάνεια, ενιαία και συνεχής ευθύνη, αδιάσπαστη γνώση των πάντων σε όλα τα στάδια του διαγωνισμού από τη δημοπράτηση του έργου μέχρι την ανάδειξη και αξιολόγηση των αναδόχων των Κ/Ξ, από την οριστικοποίηση και την υπογραφή της Σύμβασης Παραχώρησης μέχρι την κύρωσή της από το Ελληνικό Κοινοβούλιο.

A3. Είναι γνωστό ότι η διαπραγμάτευση με τον 1ο προσωρινό ανάδοχο δηλαδή την Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" ήταν πολύμηνη και είχε διάρκεια περίπου 29 μήνες (από 24-6-94 έως 29-11-96).

- Σε αυτή την πολύμηνη περίοδο η Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" άλλαξε 4 φορές τη σύνθεσή της.

Αυτό έγινε γιατί στην αρχική Εταιρική σύνθεση της Κ/Ξίας (δηλαδή η Εταιρική σύνθεση η οποία αξιολογήθηκε και βαθμολογήθηκε κατά το στάδιο της Προεπιλογής των Κ/Ξ και της αξιολόγησης των Προσφορών τους) μετείχε ο Ιταλικός Όμιλος FIDEL GROUP, ο οποίος κατά την εξέλιξη του διαγωνισμού χρεοκόπησε.

- Ο Όμιλος FIDEL GROUP κατείχε αρχικά το 30% της Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" (το υπόλοιπο 70% κατείχε η "ΜΗΧΑΝΙΚΗ" του κ. Εμφιετζόγλου) και αποτελείτο από τις Εταιρείες FIDEL SpA 5%, EDISTRA SpA 20% και TECNOCENTER S.R.L. 5% ενώ κατά το στάδιο της αξιολόγησης των προσφορών κατείχε το 27% (FIDEL SpA 5%, EDISTRA SpA 17%, TECNOCENTER S.R.L. 5%).

Όπως διαπιστώθηκε όμως από έγγραφα του Εμπορικού Επιμελητηρίου της Γένοβας και της Ρώμης οι εταιρείες EDISTRA και TECNOCENTER είχαν τεθεί υπό εκκαθάριση από τις 26/5/95 ενώ η Εταιρεία FIDEL SpA είχε τεθεί σε αναγκαστική διαχείριση από τις 30/10/95.

- Έτσι είναι σαφές ότι η Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" ως 1ος Προσωρινός Ανάδοχος για πολλούς μήνες ουσιαστικά δεν υπήρχε, ήταν ένα φάντασμα. Βεβαίως οι εκπρόσωποι της εταιρείας "ΜΗΧΑΝΙΚΗ" δεν ενημέρωσαν ως όφειλαν εγκαίρως το Ελληνικό Δημόσιο αλλά με καθυστέρηση αρκετών μηνών.

Σε όλο το διάστημα των 29 μηνών η "ΜΗΧΑΝΙΚΗ" προσπαθούσε χωρίς επιτυχία τόσο με τη διαρκή αλλαγή στην Εταιρική σύνθεση της Κοινοπραξίας και των ποσοστών συμμετοχής των Εταιρειών όσο και με την αλλαγή των χρηματοδοτικών σεναρίων και προτάσεών της να δώσει αξιοπιστία, κύρος και φερεγγυότητα στην πρότασή της για την κατασκευή, τη λειτουργία, τη βιωσιμότητα και τη Συγχρηματοδοτησιμότητα του έργου του ΜΕΤΡΟ της Θεσσαλονίκης.

A4. Είναι γνωστό ότι μετά από ομόφωνη απόφαση της Επιτροπής Μεγάλων Έργων το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων δέχθηκε οριστικά τη διαπραγμάτευση, σύμφωνα με τις προβλέψεις του Νόμου και της

Διακήρυξης, με τον 1ο προσωρινό ανάδοχο δηλαδή την Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ". Οι διαπραγματεύσεις με την Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" διεκόπησαν στις 29-11-96 γιατί η συγκεκριμένη Κ/Ε αδυνατούσε να καλύψει με σαφήνεια και φερεγγυότητα τρεις ουσιώδεις και κρίσιμους όρους του Διαγωνισμού, έτσι ώστε να κατοχυρώνονται και να διασφαλίζονται απολύτως τα συμφέροντα του Ελληνικού Δημοσίου.

Οι τρεις (3) όροι, που αδυνατούσε ή δεν ήθελε να καλύψει η Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" ήταν οι εξής:

(α) Η Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" δεν αναλάμβανε το κόστος των προβλεπόμενων παράλληλων έργων ύψους 10 δις δρχ. (σε τιμές 1993).

- Το κόστος αυτό σε επικαιροποιημένες τιμές (1998) ανέρχεται περίπου στα 15 δις σε συνάρτηση πάντα με την προσφερόμενη έκπτωση.

- Έτσι αυτό το κόστος των παράλληλων έργων όφειλε να το χρηματοδοτήσει καθ' ολοκληρία, σύμφωνα με τον αντίστοιχο όρο του διαγωνισμού η Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ".

Αυτή απαιτούσε με απαράδεκτο και έξω από κάθε νόμιμο τρόπο να το χρηματοδοτήσει το Ελληνικό Δημόσιο.

- Εάν το ΥΠΕΧΩΔΕ είχε αποδεχθεί αυτήν την απαίτηση της Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" θα είχε καταφανώς παρανομήσει και το Ελληνικό Δημόσιο θα έχανε 15 δις δρχ.

Το ποσό αυτό των 15 δις περίπου θα το εκαρπούτο η Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ".

(β) Η Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" δεν ενσωμάτωνε το ΦΠΑ στην τιμή του εισιτηρίου, που για το 1993 είχε οριστεί ως τιμή βάσης 110 δρχ.

Η Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" είχε ισχυριστεί ότι η τιμή του εισιτηρίου (110 δρχ. σε τιμές 1-1-93) δεν περιλαμβάνει το ΦΠΑ (δηλαδή το 8% επί της τιμής του κάθε εισιτηρίου). Είχε ισχυριστεί ότι το ΦΠΑ οφείλουν να το πληρώνουν κάθε φορά στην τιμή του κάθε εισιτηρίου επιπροσθέτως είτε οι Πολίτες της Θεσσαλονίκης είτε το Ελληνικό Δημόσιο.

- Σύμφωνα με την επικαιροποίηση της τιμής του εισιτηρίου σε όλην τη διάρκεια της Σύμβασης Παραχώρησης δηλαδή για τα 20 χρόνια της λειτουργίας του ΜΕΤΡΟ της Θεσσαλονίκης το 8% του ΦΠΑ για κάθε εισιτήριο αντιπροσωπεύει ένα συνολικό ποσό περίπου 20 δις δρχ.

Έτσι αυτό το κόστος των 20 δις περίπου, που αντιστοιχεί στο συνολικό ΦΠΑ για το σύνολο των εισιτηρίων για τα 20 χρόνια όφειλε να το πληρώσει καθ' ολοκληρία από τα έσοδά της, σύμφωνα με τον αντίστοιχο όρο του διαγωνισμού η Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ".

Αυτή όμως απαιτούσε με απαράδεκτο και έξω από κάθε νομιμότητα τρόπο να πληρώσουν τα 20 δις είτε οι Πολίτες της Θεσσαλονίκης είτε το Ελληνικό Δημόσιο.

-Εάν το ΥΠΕΧΩΔΕ είχε αποδεχθεί αυτήν την απαίτηση της Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" θα είχε καταφανώς παρανομήσει και το Ελληνικό Δημόσιο ή οι Πολίτες της Θεσσαλονίκης θα έχαναν 20 δις δρχ.

Είναι δε σαφές ότι το ποσό των 20 δις που θα εκαρπούτο η Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" και οι εταιρείες της.

(γ) Η Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" δεν αναλάμβανε την απόλυτη και τη ρητή δέσμευση για την από κοινού και εις ολόκληρον ευθύνη αλληλέγγυα και αδιαίρετα τόσο ως Κοινοπραξία όσο και κάθε Εταιρεία ξεχωριστά.

Αυτή η ευθύνη αφορούσε τόσο το στάδιο κατασκευής όσο και όλη την περίοδο λειτουργίας του έργου όπως και την 20ετή διαχείριση της Σύμβασης Παραχώρησης.

- Η ανάληψη αυτών των ευθυνών τόσο από την Κοινοπραξία ως σύνολο όσο και από κάθε Εταιρεία ξεχωριστά αποτελεί ουσιώδη όρο φερεγγυότητας και αξιοπιστίας κάθε αναδόχου κοινοπραξίας, που θα αναλάβει την κατασκευή και τη λειτουργία του έργου.

- Η ανάληψη αυτών των ευθυνών αποτελεί κρίσιμο όρο, για τη χρηματοδότηση του έργου από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και τις Εμπορικές Τράπεζες.

- Τέλος η ανάληψη αυτών των ευθυνών αποτελεί μια ουσιαστική,

και "εκ των ων ουκ άνευ" εγγύηση, τόσο για τη βιωσιμότητα και την εύρυθμη λειτουργία του έργου, όσο και για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου.

- Είναι σαφές και αδιαμφισβήτητο ότι ο αντίστοιχος όρος του διαγωνισμού προβλέπει την από κοινού και εις ολόκληρον ευθύνη της Κοινοπραξίας ως σύνολο και κάθε Εταιρείας της χωριστά, για όλην τη διάρκεια κατασκευής και λειτουργίας της Σύμβασης Παραχώρησης του Έργου, γιατί έτσι και μόνον έτσι διασφαλίζονται τα συμφέροντα του Ελληνικού Δημοσίου.

Έτσι και μόνον έτσι κατοχυρώνονται οι απαιτήσεις του Δημοσίου σε περίπτωση προβλημάτων του έργου, εναντίον τόσο της Κ/Ε όσο και της κάθε εταιρείας χωριστά για το σύνολο του έργου.

- Εάν το ΥΠΕΧΩΔΕ είχε αποδεχθεί τις απαιτήσεις της Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" απ' ενός μεν θα είχε παραβεί το Νόμο και τη διακήρυξη του διαγωνισμού απ' ετέρου το Ελληνικό Δημόσιο θα ήταν στον αέρα γιατί δεν θα είχε τις απαιτούμενες εγγυήσεις.

Είναι σαφές ότι μια τέτοια ρύθμιση θα ήταν μια παράλογη και σκανδαλώδης εύνοια προς την Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" και τις Εταιρείες της.

A5. Όλες οι προηγούμενες αναφορές αποδεικνύουν με αναμφισβήτητο και διαφανή τρόπο ότι η Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" αδυνατούσε με φερεγγυότητα να καλύψει τρεις ουσιώδεις όρους του διαγωνισμού.

- Έτσι ορθώς και σύμφωνα με το νόμο η Επιτροπή Μεγάλων Έργων και το ΥΠΕΧΩΔΕ αποφάσισαν με διαφάνεια, για την προστασία της νομιμότητας και των συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου, να τερματίσουν οριστικά και αμετάκλητα τις πολύμηνες διαπραγματεύσεις με την Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ".

- Είναι γνωστό ότι ορθώς και σύμφωνα με το νόμο η Επιτροπή Μεγάλων Έργων και το ΥΠΕΧΩΔΕ αποφάσισαν να αρχίσουν διαπραγματεύσεις με τον 2ο προσωρινό ανάδοχο δηλαδή με την Κ/Ε "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ".

- Η έναρξη της διαπραγμάτευσης με την Κ/Ε "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ" είχε συνδεθεί με την απαίτηση του Ελληνικού Δημοσίου η Κ/Ε να καλύψει προκαταβολικά, με σαφήνεια και φερεγγυότητα τους τρεις ουσιώδεις όρους του διαγωνισμού, που αδυνατούσε ή δεν ήθελε να καλύψει η Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" ως 1ου προσωρινού αναδόχου.

- Η απάντηση της Κ/Ε "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ" ήταν σαφής και απολύτως θετική.

Έτσι και μόνον έτσι άρχισε τον κύκλο της η διαπραγμάτευση με το 2ο προσωρινό ανάδοχο.

A6. Είναι γνωστό ότι η Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" προσέφυγε για να προσβάλλει τις αποφάσεις του Ελληνικού Δημοσίου τόσο στο Συμβούλιο της Επικρατείας με την κατάθεση των δύο προσφυγών όσο και στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Είναι επίσης γνωστό ότι, τόσο το Συμβούλιο της Επικρατείας με τις δύο απορριπτικές αποφάσεις όσο και η Ευρωπαϊκή Ένωση με την απόφασή της να θέσει το θέμα στο Αρχείο, δικαιώνουν τις θέσεις, τις αποφάσεις και τους χειρισμούς του ΥΠΕΧΩΔΕ, που εκπροσωπεί το Ελληνικό Δημόσιο.

- Κρίνουμε σκόπιμο και αναγκαίο να κάνουμε ειδική μνεία σε αυτές τις αποφάσεις με τις παρακάτω συνοπτικές αναφορές:

(α) στις 10/12/96 η Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" κατέθεσε αίτηση στην Επιτροπή Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ). Με την αίτηση αυτή η αιτούσα Κοινοπραξία επιδίωκε να ανασταλεί η εκτέλεση:

- της υπ' αριθμ. 0/450/29-11-96 αποφάσεως του ΥΠΕΧΩΔΕ.

- της παράλειψης του ΥΠΕΧΩΔΕ να κατοχυρώσει τον πιο πάνω διαγωνισμό για το έργο κατασκευής και εκμετάλλευσης του ΜΕΤΡΟ της Θεσσαλονίκης στην ως άνω Κοινοπραξία

- και κάθε άλλης σχετικής πράξεως της διοικήσεως.

- Η Επιτροπή Αναστολών του ΣτΕ συνεδρίασε στις 3 Ιουλίου 1997 (με την εξής σύνθεση: Β. Μποτόπουλος Πρόεδρος, Δ. Κωστόπουλος, Γ. Ανεμογιάννης Σύμβουλοι και Φρ. Καμπάνης Γραμματέας).

Στις 8 Ιουλίου 1997 εξεδόθη η απόφαση 306/1997, που απορρίπτει την αίτηση αναστολής της Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ".

Το σκεπτικό της απόφασης του ΣΤΕ αναπτύσσεται σε ένα πολυσέλιδο κείμενο, μια αναλυτική περιγραφή και τεκμηρίωση πολλών επιχειρημάτων.

Η απόφαση 306/1997 της Επιτροπής Αναστολών του ΣΤΕ καταλήγει ως εξής: "...Επειδή σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί, δεν συντρέχει νόμιμος λόγος να χορηγηθεί η ζητούμενη αναστολή και η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς:

- Απορρίπτει την κρινόμενη Αίτηση.

- Διατάζει την κατάπτωση του Παραβόλου".

(β) Στις 6/2/98 έγινε συνεδρίαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας για να εκδώσει την από 10/12/96 αίτηση ακύρωσης της Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ".

Στο κείμενο της απόφασης 971/1998 αναφέρεται ότι:

"...Με την αίτηση αυτή η αιτούσα Κοινοπραξία επιδιώκει να ακυρωθούν:

- η 0/450/29-11-96 απόφαση του ΥΠΕΧΩΔΕ

- η παράλειψη του ΥΠΕΧΩΔΕ να κατακυρώσει το διαγωνισμό στην Κοινοπραξία

- και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της διοικήσεως

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Συμβούλου κ. Γ. Ανεμογιάννη".

Σε αυτήν την απόφαση 971/1998 της Ολομέλειας του ΣΤΕ αναπτύσσεται μια αναλυτική περιγραφή και τεκμηρίωση πολλών επιχειρημάτων, που έχει ως κατακλείδα την εξής περικοπή:

"...Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις που διέπουν τον επίδικο διαγωνισμό και τις διατάξεις της διακήρυξης, οι Κοινοπραξίες έχουν καταστεί φορείς έννομων σχέσεων στο διαγωνισμό αυτόν και συνεπώς, κατά την έννοια του άρθρου 47 παρ. 1 του Π.Δ. 18/1989 (8 Α), έχουν δικαίωμα να ασκούν αίτηση ακυρώσεως κατά των πράξεων του διαγωνισμού που προσβάλλουν τα έννομα συμφέροντά τους.

Ως Κοινοπραξίες δε νομιμοποιούμενες να ασκήσουν αίτηση ακυρώσεως κατά των παραπάνω πράξεων νοούνται εκείνες μόνο οι Κοινοπραξίες που έλαβαν μέρος στον επίδικο διαγωνισμό και υπό τη συγκεκριμένη σύνθεση με την οποία έλαβαν μέρος, γιατί μόνο οι Κοινοπραξίες αυτές αφορούν οι διάφορες πράξεις των οργάνων του διαγωνισμού και μόνο σ' αυτές μπορεί να κατακυρωθούν τελικώς τα αποτελέσματα του διαγωνισμού.

Στην προκειμένη περίπτωση, μετά την υποβολή των προσφορών, ύστερα μάλιστα και από την ανακήρυξη της ως προσωρινού αναδόχου, η αιτούσα Κοινοπραξία μετέβαλε τη σύνθεση της, σύμφωνα δε με όσα έχουν πιο πάνω εκτεθεί, στο στάδιο αυτό η αιτούσα δεν μπορούσε να μεταβάλλει τη σύνθεση και να εξακολουθεί να μετέχει στο διαγωνισμό.

Συνεπώς, με τη νέα σύνθεσή της, με την οποία έχει ασκήσει και την κρινόμενη αίτηση, η αιτούσα Κοινοπραξία δε νομιμοποιείται να ζητήσει την ακύρωση των προσβαλλομένων πράξεων, επιδιώκοντας τελικώς να κατακυρωθούν στην ίδια τα αποτελέσματα του επίδικου διαγωνισμού.

Η κρινόμενη λοιπόν αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη".

Η Απόφαση 971/1998 της Ολομέλειας του ΣΤΕ καταλήγει ως εξής:

"...Επειδή, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί. Για τους λόγους αυτούς:

- Απορρίπτει την κρινόμενη αίτηση

- Διατάζει την κατάπτωση του παραβόλου.

- Επιβάλλει στην αιτούσα να καταβάλλει στο Ελληνικό Δημόσιο ως δικαστική δαπάνη το ποσό των δεκατεσσάρων χιλιάδων δραχμών".

(γ) Το Συμβούλιο των Επιτρόπων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την απόφασή τους Η/98/3262 στις 27-8-98 αποφάσισε να θέσει το φάκελλο στο Αρχείο.

- Είναι ευνόητο ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θέτει με αυτήν την Απόφασή της τέρμα στην "Καταγγελία 97/4188/Ρ για τη Διαδικασία Σύμβασης Παραχώρησης για τη μελέτη, κατασκευή,

συγχρηματοδότηση και εκμετάλλευση του ΜΕΤΡΟ της Θεσσαλονίκης.

- Είναι προφανές ότι οι καταγγελίες είχαν γίνει από την Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" με στόχο να σταματήσουν οι διαπραγματεύσεις του Ελληνικού Δημοσίου με τον 2ο προσωρινό ανάδοχο και να ακυρωθεί ο διαγωνισμός του έργου.

Αυτές οι καταγγελίες με τις χρονοβόρες διαδικασίες εξέτασής τους από την Ευρωπαϊκή Ένωση είχαν ως συνέπεια να κρατηθεί το έργο σε μια στασιμότητα για 10 ολόκληρους μήνες.

- Σε αυτό το χρονικό διάστημα των 10 περίπου μηνών είχε ασχοληθεί με το θέμα η 15η Γενική Διεύθυνση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αρμόδια για τον έλεγχο των Δημοσίων Συμβάσεων όπως και η Νομική Υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, πραγματοποιώντας ενδελεχή έλεγχο όλων των στοιχείων του Διαγωνισμού και των Τευχών Δημοπράτησης όπως και των στοιχείων της Οικονομικής και Τεχνικής Προσφοράς του 2ου Προσωρινού Αναδόχου δηλ. της Κ/Ξ "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ".

- Στις αιτιάσεις, στους ισχυρισμούς και στις καταγγελίες της Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" και της "ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ" προς τις Υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής το ΥΠΕΧΩΔΕ με αλληπάλληλες γραπτές παρεμβάσεις του έδωσε τις απαραίτητες Νομικές, Τεχνικές και Οικονομικές απαντήσεις του Ελληνικού Δημοσίου με όλη την αναλυτική τεκμηρίωσή τους.

- Με την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Η/98/3262 να θέσει το φάκελλο στο Αρχείο δόθηκε η δυνατότητα στο ΥΠΕΧΩΔΕ και κατ' επέκταση στο Ελληνικό Δημόσιο να προχωρήσει τις διαπραγματεύσεις με το 2ο προσωρινό ανάδοχο την Κ/Ξ "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ". Να διαμορφώσει το τελικό κείμενο της Σύμβασης Παραχώρησης και να το προωθήσει μετά από την υπογραφή του προς κύρωση στη Βουλή των Ελλήνων.

Β. Το Ιστορικό των Διαπραγματεύσεων με τον 2ο προσωρινό ανάδοχο την Κ/Ξ "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ".

- Ορισμένα οικονομιο-τεχνικά στοιχεία της προσφοράς της Κ/Ξ "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ" και

_ Ορισμένες συγκρίσεις των προσφορών του 1ου και του 2ου προσωρινού αναδόχου.

Β1. Είναι γνωστό ότι σύμφωνα με τη διακήρυξη του έργου, το ΥΠΕΧΩΔΕ μετά τον τερματισμό των διαπραγματεύσεων με τον 1ο προσωρινό ανάδοχο έχει χρέος να αρχίσει τις διαπραγματεύσεις με το 2ο προσωρινό ανάδοχο.

Για το ΜΕΤΡΟ της ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ πριν αρχίσει ο κύκλος της διαπραγμάτευσης με το 2ο προσωρινό ανάδοχο δηλ. την Κ/Ξ "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ" το ΥΠΕΧΩΔΕ απαίτησε από τη συγκεκριμένη Κ/Ξ να απαντήσει προκαταβολικά με σαφήνεια και φερεγγυότητα αν καλύπτει τους 3 ουσιώδεις όρους του διαγωνισμού που αδυνατούσε ή δεν ήθελε να καλύψει η Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ".

- Η απάντηση ήταν σαφής και θετική ότι καλύπτει και τους 3 ουσιώδεις όρους που ήταν οι εξής:

- η ανάληψη της χρηματοδότησης των παράλληλων έργων μέχρι ποσού 10 δις δρχ. με βάση τις τιμές μονάδος τιμολογίου της Υπηρεσίας

- η αποδοχή ότι ο Φ.Π.Α. είναι ενσωματωμένος στην καθορισμένη τιμή του εισιτηρίου

- και η ανάληψη της ευθύνης από κοινού και εις ολόκληρο αλληλέγγυα και αδιαίρετα τόσο ως Κοινοπραξία όσο και κάθε Εταιρεία ξεχωριστά και κατά την περίοδο κατασκευής και κατά την 20ετή περίοδο διαχείρισης, λειτουργίας και εκμετάλλευσης του έργου.

Έτσι και μόνον έτσι άρχισε ο κύκλος της διαπραγμάτευσης ανάμεσα στο ΥΠΕΧΩΔΕ και το 2ο προσωρινό ανάδοχο.

Β2. Είναι γνωστό ότι η κάθε μία ανάδοχος Κ/Ξ είχε υποχρέωση σύμφωνα με την Τεχνική της Προσφορά να εγγυηθεί την κατασκευή και τη λειτουργία ενός σύγχρονου, άρτιου και ασφαλούς ΜΕΤΡΟ κατ' αντιστοιχία των Τευχών Δημοπράτησης, που θέτουν ως καθοριστικό κριτήριο επιλογής, αξιολόγησης και σύγκρισης την ικανότητα μεταφοράς 16,5 χιλιάδων επιβατών/ ανά κατεύθυνση/ανά ώρα αιχμής για το

Κεντρικό Τμήμα της γραμμής και 9 χιλιάδες επιβατών/ανά κατεύθυνση/ανά ώρα αιχμής για το υπόλοιπο τμήμα.

- Με δεδομένη και απόλυτη την απαίτηση για μεταφορική ικανότητα 16,5 χιλιάδων επιβατών/ανά κατεύθυνση/ανά ώρα αιχμής τα Τεύχη δημοπράτησης, έδιναν στους διαγωνιζόμενους ομίλους τη δυνατότητα να προτείνουν το δικό τους τύπο Τροχαίου Υλικού, να καθορίσουν τον αριθμό των βαγονιών και να προσδιορίσουν το μήκος των αποβαθρών με την προϋπόθεση ότι εκπληρώνουν και καλύπτουν απολύτως το καθοριστικό κριτήριο του σχεδιασμού, που ταυτίζεται με την ανωτέρω μεταφορική ικανότητα.

- Ο 2ος προσωρινός ανάδοχος Κ/Ξ "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ" ενσωματώνει στην τεχνική της προσφορά σύγχρονα τεχνολογικά δεδομένα ως προς τον τύπο των βαγονιών, ως προς την σηματοδότηση και την κίνηση των συρμών, ως προς τον σχεδιασμό και την ταχύτητα των συρμών.

- Για τούτο έχει δεσμευτεί και έχει εγγυηθεί την υπερκάλυψη του αρχικά υπολογισμένου κυκλοφοριακού φόρου με μεταφορική ικανότητα των συρμών για 18 χιλιάδες επιβάτες/ανά κατεύθυνση/ανά ώρα αιχμής (έναντι της πρόβλεψης και της απαίτησης των Τευχών δημοπράτησης για 16,5 χιλιάδες επιβάτες/ανά κατεύθυνση/ανά ώρα αιχμής).

- Έτσι η Κ/Ξ "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ" με τη δέσμευση και την εγγύηση των 18 χιλιάδων επιβατών καλύπτει απολύτως το καθοριστικό κριτήριο της μεταφορικής ικανότητας (όπως αυτή συγκεκριμενοποιείται στα τεύχη δημοπράτησης με τον αντίστοιχο αριθμό των 16,5 χιλιάδων επιβατών) με 36 σύγχρονης τεχνολογίας βαγόνια και με μήκος αποβαθρών 60 μέτρα έναντι των αντίστοιχων ενδεικτικών αναφορών των Τευχών Δημοπράτησης για 50 βαγόνια και 90 μέτρα.

- Είναι σαφές ότι η τεχνική προσφορά της Κ/Ξ "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ" βρίσκεται σε απόλυτη αντιστοιχία και ουσιαστική αρμονία με το καθοριστικό κριτήριο των Τευχών Δημοπράτησης με την υπερκάλυψη της προβλεπόμενης μεταφορικής ικανότητας των συρμών.

Για τούτο σύμφωνα με τα κριτήρια της αξιολόγησης και βαθμολόγησης των προσφορών αξιολογήθηκε ως πρώτη η τεχνική προσφορά της Κ/Ξ "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ" με βαθμολογία υπέρτερη έναντι της Τεχνικής Προσφοράς της Κ/Ξ "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ".

- Επίσης όλα αυτά τα στοιχεία με συγκεκριμένες τεχνικές και τεχνολογικές αναφορές όπως και με συγκεκριμένες αναφορές στα σχετικά άρθρα των Τευχών Δημοπράτησης περιλαμβάνονται αναλυτικά και τεκμηριωμένα στις διαδοχικές απαντήσεις του Ελληνικού Δημοσίου στις ερωτήσεις των Υπηρεσιών της Ε.Ε. Ως γνωστόν μετά από καταγγελίες της Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" προς τις υπηρεσίες της Ε.Ε., 10 περίπου μήνες κράτησε τόσο ο διάλογος της Ε.Ε. με το ΥΠΕΧΩΔΕ όσο και ο ενδελεχής έλεγχος των πάντων σχετικά με την Τεχνική και την Οικονομική Προσφορά της Κ/Ξ "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ". Ανεφέρθη και πιο πάνω, ότι οι καταγγελίες της Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" απερρίφθησαν και με απόφαση των Επιτρόπων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ο φάκελος των καταγγελιών ετέθη στο ΑΡΧΕΙΟ (Απόφαση Η/98/3262 στις 27-8-98).

- Στο πλαίσιο της διαπραγμάτευσης για τη Σύμβαση Παραχώρησης το ΥΠΕΧΩΔΕ έχει απαιτήσει και η Κ/Ξ "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ" έχει αποδεχθεί (με ειδικές αναφορές στη Σύμβαση και στο Τεχνικό Παράρτημά της) να αναλάβει μονομερώς και αποκλειστικά κάθε πρόσθετη δαπάνη, που μπορεί να προκύψει μετά την Οριστική Μελέτη του Έργου, είτε για την αύξηση του μήκους των αποβαθρών από 60 σε 90 μέτρα, είτε για την αύξηση του αριθμού των βαγονιών από 36 σε 50.

Αντίστοιχες θετικές ρυθμίσεις και κατά αντιστοιχία με τα Τεύχη Δημοπράτησης για την κατοχύρωση των συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου και για την δέσμευση του Αναδόχου προβλέπονται στη Σύμβαση Παραχώρησης τόσο για το ΠΑΝΤΟΓΡΑΦΟ και τις μελλοντικές διακλαδώσεις, όσο και για τη δυνατότητα εναλλακτικής οδήγησης του τραίνου, είτε αυτόματα είτε

με μηχανοδηγό.

Σχετικά με τις επιφάνειες των σταθμών, αυτές έχουν σχεδιαστεί ώστε να καλύπτουν πλήρως τις λειτουργικές ανάγκες του έργου. Κατά συνέπεια δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα ως προς το χώρο και τη λειτουργία των σταθμών.

Οι αυξημένες επιφάνειες των σταθμών, αφορούσαν ενδεικτικά τη συμπληρωματική κατασκευή υπόγειων καταστημάτων, την ενοίκιαση και εκμετάλλευση των οποίων θα αναλάμβανε αποκλειστικά ο Ανάδοχος για όλην την περίοδο Παραχώρησης.

Έτσι με όλες τις προηγούμενες αναφορές η Τεχνική Προσφορά της Κ/Ξ "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ", σύμφωνα με τις αρχικές δεσμεύσεις και εγγυήσεις της για την μεταφορική ικανότητα των συρμών/ανά ώρα αιχμής/ανά κατεύθυνση, μαζί και με τις πρόσθετες εγγυήσεις και συμβατικές δεσμεύσεις και υποχρεώσεις για αύξηση του αριθμού των βαγονιών και του μήκους των αποβαθρών έχουν διασφαλιστεί τα συμφέροντα του Ελληνικού Δημοσίου και έχουν κατοχυρωθεί σαφείς συμβατικοί όροι για την κατασκευή και λειτουργία ενός σύγχρονου, άρτιου και ασφαλούς ΜΕΤΡΟ.

Β3. Είναι επιτακτική ανάγκη και βασικό μέλημα της Πολιτείας κατά τη Μελέτη, τη Χάραξη, την Κατασκευή και Λειτουργία ενός Μεγάλου Έργου, όπως είναι το ΜΕΤΡΟ της ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, να υπάρχει και σεβασμός και ανάδειξη της Πολιτισμικής μας Κληρονομιάς.

- Είναι γεγονός ότι για το συγκεκριμένο Έργο οι Τεχνικές Υπηρεσίες του Δήμου Θεσσαλονίκης το 1987 κατά το στάδιο της Χάραξης της Γραμμής του ΜΕΤΡΟ απευθύνθηκαν στις αρμόδιες Αρχαιολογικές Υπηρεσίες.

Η 9η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων, με το έγγραφό της 3969/29-12-87, επισημαίνει το μεγάλο αρχαιολογικό ενδιαφέρον της περιοχής της χάραξης και ζητά, πριν από την εκτέλεση οποιωνδήποτε εργασιών, να γίνει λεπτομερής ανασκαφική έρευνα.

Η 1ΣΤ' Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων, με το έγγραφό της 8227/18.11.98 επισημαίνει ότι: "από αρχαιολογική άποψη η εγκατάσταση του ΜΕΤΡΟ, από τη δυτική αφετηρία του μέχρι και την περιοχή της εκθέσεως, είναι προβληματική γιατί η πυκνότητα των αρχαιοτήτων είναι πολύ μεγάλη" και αναφέρει ότι "τα προβλήματα αυτά θα μπορούσαν να ξεπεραστούν με την εγκατάσταση των σηράγγων, από το φυσικό έδαφος, σε βάθος μεγαλύτερο από αυτό που καταλαμβάνουν οι αρχαίες επιχώσεις, δηλαδή σε βάθος, σε γενικές γραμμές, πάνω από 5μ".

Με βάση τις ανωτέρω δεσμεύσεις, ο Δήμος Θεσσαλονίκης επέλεξε τη μέθοδο κατασκευής διδυμής σήραγγας (μία για κάθε γραμμή - track του Μετρό), για το τμήμα της γραμμής από το δυτικό της άκρο μέχρι τη "σήραγγα - πιλότος", και σε βάθος τέτοιο που να αφήνει άθικτη την ανώτερη εδαφική στρώση των 5 μέτρων, εκτός των περιοχών των σταθμών και μικρών τμημάτων των σηράγγων, που, για κατασκευαστικούς λόγους, η κατασκευή τους προβλέφθηκε να γίνει με τη μέθοδο της εκσκαφής και επικάλυψης.

- Ο Τεχνικός Σύμβουλος, κατά τη σύνταξη των Τευχών Δημοπράτησης του έργου (1992 - 1993), περιέλαβε όρο που καθόριζε το ελάχιστο πάχος επικάλυψης των σηράγγων σε 6,5 μ. περίπου.

- Είναι γεγονός ότι εκ των υστέρων, ένα περίπου χρόνο μετά την υποβολή των προσφορών, η 1ΣΤ' Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων, με τα έγγραφα της 3447/1-6-94 και 2762/12-4-95, βάσει νεότερων στοιχείων, που προέκυψαν από εκσκαφές παρακειμένων στην Εγνατία οικοπέδων, ζητά το ελάχιστο πάχος επικάλυψης της σήραγγας να είναι 7,0 - 8,0- μ. και διατυπώνει την άποψη ότι η διέλευση δια της οδού Μητροπόλεως θα δημιουργούσε λιγότερα προβλήματα.

Με το νεότερο έγγραφό της 3588/16-4-98 η 1ΣΤ' Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων εγκαταλείπει την πρότασή της για αλλαγή της διαδρομής του μετρό, επιμένει όμως σε ελάχιστο βάθος επικάλυψης της σήραγγας 7,0 - 8,0 μ.

- Από τις παραπάνω αναφορές προκύπτει ότι οι διαγωνιζόμενοι είχαν υποχρέωση να ενσωματώσουν στις Τεχνικές και

Οικονομικές Προσφορές τους, τη διαδρομή του ΜΕΤΡΟ, το βάθος των Σηράγγων, που προέβλεπαν τα Τεύχη Δημοπράτησης το 1993.

Οι νέες προτάσεις Αρχαιολογικών Υπηρεσιών (ΙΣΤ' Εφορεία) έγιναν εκ των υστέρων 1 χρόνο μετά την υποβολή των προσφορών από Ομίλους και δύο μήνες περίπου μετά την αξιολόγηση των Τεχνικών Προσφορών τους.

- Στις 18/8/93 υποβλήθηκαν οι Τεχνικές και Οικονομικές Προσφορές των Διαγωνιζόμενων Ομίλων.

Οι Προσφορές ασφαλώς κατετέθησαν με γνώση των δεδομένων και των απαιτήσεων, όπως είχαν διατυπωθεί στα Τεύχη Δημοπράτησης.

Είναι σαφές ότι αν και οι Αρχαιολογικές Υπηρεσίες έκαναν μνεία για βάθος 5 μέτρων, ο Τεχνικός Σύμβουλος του έργου προσδιόρισε στα Τεύχη Δημοπράτησης την οροφή των σηράγγων στα 6,5 μ. περίπου.

Συγκεκριμένα οι μεν Τεχνικές Προσφορές των Ομίλων κρίθηκαν από την Επιτροπή Εισήγησης για Ανάθεση στις 4/4/94, οι δε Οικονομικές Προσφορές τους και η κατάταξή τους στις 14/6/94.

Η Προσφορά της Κ/Ε "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ" που προβλέπει τη συγκεκριμένη διαδρομή και το βάθος των σηράγγων στα 6,5 μέτρα καλύπτει με ουσιαστικό και θετικό τρόπο, χωρίς αποκλίσεις, τις προβλέψεις και τις απαιτήσεις των Τευχών Δημοπράτησης.

- Ανεξάρτητα από τις ετεροχρονισμένες επισημάνσεις και προτάσεις των Αρχαιολογικών Υπηρεσιών Θεσσαλονίκης θεωρούμε ότι είναι αναγκαίο να προστατευθεί η πολιτισμική κληρονομιά της Πόλης και με ευκαιρία το Έργο του ΜΕΤΡΟ να ανακαλυφθεί και να αναδειχθεί η "κρυμμένη Πόλη" όπως έγινε και στην Αθήνα με το "ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ".

Για τούτο προχωρούμε σε συντονισμένες προσπάθειες για να διασφαλίσουμε το δυνατό μεγαλύτερο βάθος των σηράγγων και για να έχουμε "ακτινογραφική εικόνα" για όλα τα αρχαία σε όλην τη διαδρομή μέσα από τις προβλεπόμενες στην Σύμβαση Παραχώρησης Πρόδρομες Εργασίες, που θα αφορούν και τις απαιτούμενες συστηματικές αρχαιολογικές έρευνες και τις αναγκαίες αρχαιολογικές ανασκαφές.

B4. Στην Προκήρυξη του Διαγωνισμού το 1992 είχε γίνει συγκεκριμένη αναφορά, ότι για το Συγχρηματοδοτούμενο Έργο του ΜΕΤΡΟ της ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ το Ελληνικό Δημόσιο θα καταβάλλει το ποσό των 40 δις δρχ. ως Δική του Συμμετοχή ενώ το υπόλοιπο ποσό έπρεπε με ευθύνη των Αναδόχων να καλυφθεί από Ιδιωτικά Κεφάλαια και από Δανειακά Κεφάλαια, τα οποία οφείλουν να τα ξεπληρώσουν, με δική τους αποκλειστικά ευθύνη, οι ίδιοι με δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα μέσα στην εικοσάχρονη διάρκεια της Σύμβασης Παραχώρησης.

- Επίσης είναι αλήθεια ότι η ίδια η Προκήρυξη του Διαγωνισμού έδινε επίσης τη δυνατότητα στους Διαγωνιζόμενους Ομίλους στην Οικονομική τους Προσφορά να συμπεριλάβουν προτάσεις και χρηματοοικονομικά σενάρια για ένα συγκεκριμένο ποσοστό επιδότησης με αναφορά στην τιμή του εισιτηρίου, που είχε καθοριστεί για το 1993 με τιμή βάση τις 110 δρχ. και με μηχανισμό ετήσιας επικαιροποίησής του.

Σύμφωνα με τα Τεύχη Δημοπράτησης, οι διαγωνιζόμενοι θα μπορούσαν να ζητήσουν εγγύηση εισιτηρίου μέχρι 30 εκατ. ετησίως και επιδότηση εισιτηρίων μέχρι 50 εκατ. εισιτήρια ετησίως.

- Αυτός ο όρος του διαγωνισμού μαζί με τις προβλέψεις και τις περιγραφές των Τευχών Δημοπράτησης αποσκοπούσε και αποσκοπεί να κατατεθούν προτάσεις που να:

- Διασφαλίζουν τη βιωσιμότητα και την ομαλή εξέλιξη του έργου και κατά το στάδιο της κατασκευής και κατά την περίοδο της Λειτουργίας, Παραχώρησης και Εκμετάλλευσης (20 χρόνια).

- Εξασφαλίζουν τη χρηματοδότηση του Έργου από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και άλλες Εμπορικές Τράπεζες έχοντας ο ανάδοχος ως δεδομένη και αυτονόητη υποχρέωση να καταβάλλει τόσο τα απαραίτητα Ιδιωτικά Κεφάλαια όσο και την Αποπληρωμή των Δανειακών Κεφαλαίων μέσα στα 20 χρόνια της Σύμβασης Παραχώρησης.

- Κατοχυρώνουν τα συμφέροντα του Ελληνικού Δημοσίου και τα

συμφέροντα των Πολιτών της Θεσσαλονίκης.

B5. Είναι γνωστό ότι η Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" είχε ζητήσει εγγύηση για 10 εκατ. εισιτήρια (επιβάτες) σε ετήσια βάση και ποσοστό επιδότησης 114% επί της τιμής του εισιτηρίου μέχρι και τα 50 εκατ. εισιτήρια (επιβάτες) ετησίως. (Ως τιμή μονάδες για κάθε εισιτήριο είχε καθοριστεί από τα Τεύχη Δημοπράτησης το ποσό των 110 δραχμών σε τιμές 1.1.93 -περιλαμβανομένου στην τιμή αυτή του αναλογούντος ΦΠΑ-, το οποίο επικαιροποιείται κάθε χρόνο).

- Η Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" σύμφωνα τόσο με τη δική της προσφορά και την Τεχνική και Κυκλοφοριακή Μελέτη, όσο και με το δικό της χρηματοοικονομικό σενάριο υπολόγιζε τη μέση ετήσια κίνηση του ΜΕΤΡΟ στα 47,6 εκατ. εισιτήρια. (επιβάτες) για τον πρώτο χρόνο λειτουργίας του Έργου.

Έτσι η συνολική επιδότηση του εισιτηρίου κάθε χρόνο με χρονική αναφορά το 1993 ήταν 114% με τιμή εισιτηρίου 110 δρχ. και για 47,6 εκατ. εισιτήρια. (Ο αριθμός αυτός προκύπτει από τις Κυκλοφοριακές Μελέτες και τη Χρηματοοικονομική πρόταση της Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ").

Πρέπει να επισημανθεί ότι η απαίτηση αυτής της Κ/Ε για επιδότηση 114% ανά τιμή εισιτηρίου, σύμφωνα πάντα με την προσφορά της, εξαντλούσε ουσιαστικά το αριθμητικό όριο, που έθεταν τα Τεύχη Δημοπράτησης, δηλαδή έφθανε το όριο των 50 εκατ. ετησίως.

B.6. Η Κ/Ε "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ" σύμφωνα με την προσφορά της και το χρηματοοικονομικό της σενάριο είχε ζητήσει εγγύηση για 30 εκατ. εισιτήρια (επιβάτες) ετησίως για όλην τη διάρκεια της παραχώρησης και ποσοστό επιδότησης 215% επί της τιμής του εισιτηρίου (τιμή εισιτηρίου 110 δρχ. για το 1993) μέχρι τα 30 εκατ. εισιτήρια (επιβάτες).

- Είναι σαφές ότι το ποσοστό επιδότησης για κάθε εισιτήριο πάνω από τα 30 εκατ. ετησίως ήταν και είναι (0) μηδέν.

- Επίσης πρέπει να καταστεί σαφές ότι, σύμφωνα με την προσφορά της Κ/Ε για κάθε εισιτήριο πάνω από τα 30 εκατ. εκτός από τη ρητή δέσμευση για μηδενική επιδότηση έχει αναλάβει τη συμβατική υποχρέωση να επιστρέψει στο Ελληνικό Δημόσιο το 50% της τιμής του κάθε εισιτηρίου για όλην τη διάρκεια των 20 ετών.

- Έτσι εάν υπολογίσουμε την κλιμάκωση της προσφοράς της Κ/Ε "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ" με τον ίδιο αριθμό εισιτηρίων που είχε υπολογίσει η άλλη Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" δηλαδή στα 47,5 εκατ. εισιτήρια θα ισχύουν τα εξής δεδομένα:

(α) Μέχρι τα 30 εκατ. εισιτήρια η επιδότηση του εισιτηρίου είναι 215%.

(β) Μετά από τα 30 εκατ. εισιτήρια, η επιδότηση του εισιτηρίου σταματάει δηλ. είναι μηδενική.

(γ) Για κάθε εισιτήριο μετά τα 30 εκατ. η Κ/Ε επιστρέφει στο Ελληνικό Δημόσιο το 50% της τιμής του εισιτηρίου.

(δ) Έτσι είναι αυτονόητο ότι με βάση το 47,5% εκατ. εισιτήρια για μεν τα 30 εκατ. εισιτήρια επιδοτείται η τιμή του εισιτηρίου με 215%. Για δε τα υπόλοιπα 17,5 εκατ. εισιτήρια αφ' ενός μεν δεν υπάρχει καμία επιδότηση αφ' ετέρου δε επιστρέφει στο Ελληνικό Δημόσιο το 50% της τιμής των εισιτηρίων.

(Βλέπε στον συγκριτικό πίνακα των δύο Κ/Ε για την επιδότηση του εισιτηρίου).

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ

- 1993 Τιμή εισιτηρίου 110 δρχ.

1998 Επικαιροποιημένη τιμή εισιτηρίου 185 δρχ.

- Ετήσιος αριθμός εισιτηρίων 47,6 εκατ.

(Ο αριθμός αυτός προκύπτει από την Κυκλοφοριακή Μελέτη και το Χρηματοοικονομικό Σχέδιο Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ"

- Υπολογισμός Συνολικού Κόστους από την Επιδότηση του εισιτηρίου για τα 20 χρόνια λειτουργίας, σύμφωνα με τις προσφορές των δύο Κοινοπραξιών

Κ/Ε "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ"

Επιδότηση εισιτηρίου 114% μέχρι 50 εκατ. εισιτήρια ετησίως, για 20 χρόνια λειτουργίας

47,6 Χ 185 Χ 1,14 Χ 20 = 200,78 δις δρχ.

Κ/Ξ "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ"

Επιδότηση εισιτηρίου 215% μέχρι 30 εκατ. εισιτήρια ετησίως, για 20 χρόνια λειτουργίας και επιστροφή του 50% στο Ελληνικό Δημόσιο της τιμής τους εισιτηρίου για εισιτήρια πάνω από 30 εκατ. ετησίως.

30 X 185 X 2,15 X 20 -(47,6-30,0)X 0,5 X 185 X 20=206,09 δις δρχ.

- Η διαφορά των προσφορών των Κ/Ξ ως προς την επιδότηση των εισιτηρίων είναι : 206,9 - 200,78 = 5,3 δις δρχ.

- Η διαφορά των προσφορών του Κ/Ξ ως προς την επιδότηση των εισιτηρίων μηδενίζεται για 48,5 εκατ. εισιτήρια ετησίως.

- Για 50 εκατ. εισιτήρια ετησίως, η επιδότηση της προσφοράς της Κ/Ξ "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ" είναι μικρότερη από την αντίστοιχη της Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ". Η διαφορά αυτή γίνεται ακόμη μεγαλύτερη για εισιτήρια πάνω από 50 εκατ. ετησίως.

B7. Μετά την αναλυτική παράθεση όλων των στοιχείων μπορούν να συγκριθούν οι συνολικές οικονομικές προσφορές των δύο Κ/Ξ του πρώην 1ου προσωρινού αναδόχου Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" και του νυν 2ου προσωρινού αναδόχου Κ/Ξ "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ" γιατί υπάρχει αναμφίβολα μία σαφήνεια στα εξής ουσιώδη θέματα:

(α) Το κόστος των παράλληλων έργων, που με την επικαιροποίηση των τιμών του ανέρχεται σε 15 δις δρχ.

- Η μεν Κ/Ξ "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ" τα έχει ενσωματώσει στην προσφορά της και τα χρηματοδοτεί με δικούς της πόρους.

Έτσι το Ελληνικό Δημόσιο δεν έχει καμία απολύτως επιβάρυνση.

- Η δε Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" δεν αναλάμβανε το κόστος αυτό απαιτώντας να επιβαρυνθεί με 15 δις το Ελληνικό Δημόσιο.

Έτσι η Κ/Ξ απαιτούσε παράνομα να καρπωθεί 15 δις δρχ. όσα δηλαδή θα έχανε το Ελληνικό Δημόσιο.

(β) Η ενσωμάτωση του Φ.Π.Α. στην τιμή του εισιτηρίου, που με την επικαιροποίηση της τιμής για τα 20 χρόνια της διάρκειας της παραχώρησης ανέρχεται στα 20 δις δρχ.

- Η μεν Κ/Ξ "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ" έχει συμβατικά δεσμευτεί ότι ο Φ.Π.Α. είναι ενσωματωμένος στην τιμή του εισιτηρίου και έτσι έχει ενσωματωθεί στην προσφορά τους.

Με τον τρόπο αυτό το Ελληνικό Δημόσιο ή οι χρήστες του ΜΕΤΡΟ δεν έχουν καμία υποχρέωση για αυτά τα 20 δις δρχ.

- Η δε Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" δεν αποδέχεται την ενσωμάτωση του ΦΠΑ στην τιμή του εισιτηρίου και απαιτούσε να επιβαρύνει ο ΦΠΑ είτε τους χρήστες δηλαδή τους πολίτες της Θεσσαλονίκης είτε το Ελληνικό Δημόσιο.

Έτσι τα 20 δις έπρεπε να τα καταβάλλουν είτε οι χρήστες πληρώνοντας το ακριβότερο εισιτήριο κατά το 8% του ΦΠΑ για 20 ολόκληρα χρόνια είτε το Ελληνικό Δημόσιο.

Κατά συνέπεια η Κ/Ξ απαιτούσε παράνομα να καρπωθεί τα 20 δις του ΦΠΑ στα 20 χρόνια της λειτουργίας του ΜΕΤΡΟ.

(γ) Η ανάληψη για την από κοινού, αλληλεγγύως, αδιαρέτως και εις

ολόκληρον ευθύνη τόσο της Κοινοπραξίας όσο και κάθε Εταιρίας χωριστά για 25 χρόνια συνολικά.

- Η μεν Κ/Ξ "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ" αποδέχεται όλες τις συμβατικές δεσμεύσεις και υποχρεώσεις έναντι του Ελληνικού Δημοσίου.

- Η δε Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" αποδεχόταν αυτές τις συμβατικές δεσμεύσεις και υποχρεώσεις μόνο για τα 5 χρόνια της κατασκευής και όχι για την περίοδο λειτουργίας δηλαδή για τα υπόλοιπα 20 χρόνια.

B8. Είναι σαφές και αναμφισβήτητο πια ότι η Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" ήταν και αδύναμη και αφερέγγυα να καλύψει τους τρεις ουσιώδεις όρους.

- Δεν κάλυπτε το κόστος των παράλληλων έργων ύψους 15 δις δρχ.

- Δεν ενσωμάτωνε τον ΦΠΑ στην τιμή του εισιτηρίου για 20 χρόνια με ολικό κόστος 20 δις δρχ.

- Δεν αναλάμβανε την ευθύνη από κοινού, αλληλεγγύως, αδιαρέτως και εις ολόκληρον για τη συνολική περίοδο κατασκευής και λειτουργίας των 25 χρόνων.

- Είναι σαφές και αναμφισβήτητο πια ότι η συνολική οικονομική προσφορά της συγκεκριμένης Κ/Ξ ήταν οικονομικά ασύμφορη για το Ελληνικό Δημόσιο.

- Τέλος είναι σαφές και αναμφισβήτητο πια ότι η Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" σύμφωνα με την Απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ) 971/1988, με την νέα σύνθεσή της "... Δε νομιμοποιείται να ζητήσει ακύρωση των προσβαλλομένων πράξεων, επιδιώκοντας τελικώς να κατοχυρωθούν στην ίδια τα αποτελέσματα του επίδικου διαγωνισμού".

Κατά συνέπεια με την 971/1988 Απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ η Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" δεν έχει νόμιμη υπόσταση γιατί μετέβαλε την αρχική της σύνθεση επειδή ο Ιταλικός Ομίλος FIDEL GROUP (με ποσοστό συμμετοχής 30%) είχε χρεοκοπήσει από το 1995.

Άλλωστε γι' αυτό το λόγο η Ολομέλεια του ΣτΕ με την Απόφασή του 971/1998 έκρινε ότι η αίτηση της Κ/Ξ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" "πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη".

B9. Είναι σαφές και αναμφισβήτητο πια ότι η συνολική πρόταση και προσφορά της Κ/Ξ "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΡΟ" διασφαλίζει την κατασκευή και τη λειτουργία ενός σύγχρονου, άρτιου και ασφαλούς ΜΕΤΡΟ για τη Θεσσαλονίκη.

- Είναι σαφές και αναμφισβήτητο πια ότι η "υπό οριστικοποίηση" Σύμβαση Παραχώρησης είναι μια Εθνικά και Οικονομικά συμφέρουσα Σύμβαση, που προωθείται με διαφάνεια, με νομιμότητα, με κανόνες υγιούς ανταγωνισμού και κατοχυρώνει απολύτως τα συμφέροντα του Ελληνικού Δημοσίου.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ").

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Θα αρχίσουμε με την πρώτη με αριθμό 1119/10.12.98 αναφορά, δευτέρου κύκλου, του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Πέτρου Κατσιλιέρη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης για τη δημιουργία τεσσάρων (4) νέων τμημάτων στο Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα (ΤΕΙ) Καλαμάτας.

Η αναφορά του κ. Κατσιλιέρη έχει ως εξής:

"Άμεσος στόχος της διοίκησης του ΤΕΙ Καλαμάτας είναι η δημιουργία τεσσάρων νέων τμημάτων -δύο ανά σχολή- προκειμένου να επιτευχθεί η ποιοτική αναβάθμιση του ΤΕΙ Καλαμάτας, αλλά και η βιωσιμότητά του ως αυτοδύναμο τριτοβάθμιο εκπαιδευτικό Ίδρυμα. Τα νέα τμήματα, όπως αναφέρεται στην πρόταση του Ιδρύματος, είναι τα εξής: Τμήμα Τεχνολογίας Προϊόντων Φυτικής Προέλευσης και Τμήμα Οικολογικής Γεωργίας στη Σχολή Τεχνολογίας Γεωπονίας, Τμήμα Τουριστικής Ανάπτυξης και Τμήμα Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών στη Σχολή Διοίκησης και Οικονομίας.

Όπως σημειώνεται στην πρόταση της διοίκησης του ΤΕΙ Καλαμάτας, μπορεί να στηριχτεί η λειτουργία των τεσσάρων νέων τμημάτων τόσο από πλευράς κτιριακής υποδομής όσο και από πλευράς επάρκειας εξοπλισμού.

Το Υπουργείο Παιδείας προτίθεται να κάνει αποδεκτό το αίτημα του ΤΕΙ Καλαμάτας για τη δημιουργία των τεσσάρων νέων τμημάτων".

Ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ιωάννης Ανθόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ουδέν κακόν αμιγές καλού, θα έλεγα, διότι εάν είχαμε απαντήσει εγκαίρως στην αναφορά του συναδέλφου δεν θα είχε νέα. Σήμερα όμως λόγω της καθυστέρησης διά ζωής θα ακούσει και ευχάριστα νέα.

Πράγματι το ΤΕΙ Καλαμάτας, στα πλαίσια της υλοποίησης του προγράμματος διεύρυνσης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, υπέβαλε προτάσεις για τα παρακάτω τμήματα: Πρώτον, Τεχνολογίας Προϊόντων Φυτικής Προέλευσης. Δεύτερον, Οικολογικής Γεωργίας. Τρίτον, Τουριστικής Ανάπτυξης. Και τέταρτον, Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών. Τα προγράμματα αυτά υποβλήθηκαν στην κοινή αξιολόγηση μετά το πέρας της ατομικής αξιολόγησης και συγκρίθηκαν με όλα τα προγράμματα των ΑΕΙ και ΤΕΙ από μια ειδική επιτροπή εμπειρογνομητών.

Σαν αποτέλεσμα των διεργασιών αξιολόγησης προέκυψε η ίδρυση των παρακάτω δύο τμημάτων στο Τ.Ε.Ι. Καλαμάτας:

Πρώτον, το Τμήμα Ελεγκτικών και Ασφαλιστικών Εργασιών με έναρξη εισαγωγής φοιτητών από το επόμενο ακαδημαϊκό έτος 1999-2000. Θα συμπεριληφθεί, δηλαδή, στο μηχανογραφικό έντυπο από αυτόν το Μάρτη. Το τμήμα αυτό προέκυψε σαν μετεξέλιξη -δεν είναι άσχετο από τις προτάσεις- του τμήματος χρηματοοικονομικών υπηρεσιών και θα λειτουργήσει και στα Τ.Ε.Ι. Κοζάνης και Ηπείρου, διότι θεωρείται ένα τμήμα με σύγχρονο γνωστικό αντικείμενο και περιζήτητο από την αγορά εργασίας.

Το δεύτερο τμήμα είναι το Τμήμα Τεχνολογίας Γεωργικών Προϊόντων με έναρξη εισαγωγής φοιτητών από το μεθεπόμενο ακαδημαϊκό έτος 2000-2001.

Είναι γεγονός ότι η ταυτόχρονη λειτουργία πολλών καινούριων τμημάτων είναι μία διεργασία πολύπλοκη, σύνθετη και απαιτεί μία μεγάλη εμπειρία.

Λαμβανομένων υπόψη και άλλων παραγόντων, μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνεται και το νεαρό της ηλικίας του Τ.Ε.Ι. Καλαμάτας, η ίδρυση δύο επιπλέον τμημάτων, δηλαδή τεσσάρων τμημάτων, δεν θα ήταν σκόπιμη, ωφέλιμη και αποδοτική σε αυτήν τη φάση. Ακόμα δηλαδή και αν οι άλλες προτάσεις είχαν εγκριθεί, δεν νομίζουμε ότι το Τ.Ε.Ι. Καλαμάτας θα μπορούσε να ανταποκριθεί μη διαθέτοντας και την αναγκαία υλικοτεχνική ακόμη υποδομή.

Επομένως προς στιγμήν εγκρίνονται τα δύο από τα τέσσερα τμήματα και στο μέλλον, διότι η διεύρυνση της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης δεν θα σταματήσει, θα επανεξεταστούν και αυτές και

ίσως και άλλες πιο προωθημένες προτάσεις, για να επεκταθεί και να προχωρήσει ακόμα περισσότερο στην ολοκλήρωσή του το Τ.Ε.Ι. Καλαμάτας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Υφυπουργέ.

Ο κ. Κατσιλιέρης έχει το λόγο δύο λεπτά, για να αναπτύξει την αναφορά του.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΤΣΙΛΙΕΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να εκφράσω την ικανοποίησή μου από την απάντηση του κυρίου Υφυπουργού στο αίτημα που έχει υποβληθεί εδώ και αρκετό καιρό από το σύνολο των φορέων του Νομού Μεσσηνίας και των κατοίκων του βέβαια, για τη διεύρυνση, με την ίδρυση και λειτουργία τεσσάρων νέων τμημάτων, του Τ.Ε.Ι. Καλαμάτας. Αξίζει να θυμίσω πως είναι το μοναδικό Τριτοβάθμιο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα που λειτουργεί στην Περιφέρεια Πελοποννήσου, η οποία περιέχει τους νομούς Μεσσηνίας, Λακωνίας, Αρκαδίας, Αργολίδας και Κορινθίας. Η παρουσία του και μόνο νομίζω ότι δίνει στον καθένα τη δυνατότητα να αναλογιστεί τη σημαντική παρέμβαση που έχει στην κοινωνική, οικονομική αλλά και πολιτιστική ζωή των κατοίκων όχι μόνο της Μεσσηνίας, αλλά και της ευρύτερης περιοχής της κεντρικής και νότιας Πελοποννήσου.

Χαίρομαι ειλικρινά που εγκρίθηκε από την Κυβέρνηση, σύμφωνα με τη σημερινή ανακοίνωση από τον Υφυπουργό κ. Ανθόπουλο στην Ολομέλεια της Βουλής, η λειτουργία δύο καινούριων τμημάτων στο ΤΕΙ Καλαμάτας. Πραγματικά θέλω και εγώ να πιστεύω ότι στα επόμενα χρόνια, στα πλαίσια και της διεύρυνσης του αριθμού των εισακτέων στα Ανώτερα και Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ίδρύματα, θα υπάρξει περαιτέρω διεύρυνση με τη λειτουργία δύο, τουλάχιστον, ακόμα τμημάτων, ώστε να μπορέσει να σταθεί πραγματικά στα πόδια του, να γίνει βιώσιμο και αναβαθμισμένο, δεδομένου ότι σήμερα λειτουργούν μόλις τέσσερα τμήματα.

Άρα, λοιπόν, έχει τη δυνατότητα και την προοπτική να λειτουργήσει με έξι τμήματα άμεσα στον επόμενο και μεθεπόμενο χρόνο, αλλά και με οκτώ και περισσότερα τα επόμενα χρόνια, όπως άλλωστε και τα πιο πολλά από τα Τ.Ε.Ι. που υπάρχουν σε διάφορες πόλεις της πατρίδας μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Κατσιλιέρη.

Ο κύριος Υφυπουργός δεν έχει να δευτερολογήσει.

Συνεχίζουμε με την τρίτη με αριθμό 747/26.11.98 αναφορά, πρώτου κύκλου, του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ευστρατίου Κόρακα προς την Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με την καθιέρωση ανώτατης τιμής πώλησης των καυσίμων στο Νομό Λέσβου.

Η αναφορά του κ. Κόρακα εν περιλήψει είναι η ακόλουθη:

"Η Ένωση Καταναλωτών Λέσβου για την τιμή πώλησης των καυσίμων στη Λέσβο συγκεκριμένα αναφέρει ότι οι λιανικές τιμές των καυσίμων είναι αυξημένες κατά λίτρο, δεδομένου ότι οι πωλητές των καυσίμων δηλώνουν ότι δεν επιθυμούν να εφαρμόσουν τις ενδεικτικές τιμές του Υπουργείου Ανάπτυξης.

Γι' αυτό η Ένωση Καταναλωτών Λέσβου ζητά να καθιερωθεί για το Νομό Λέσβου ανώτατη τιμή πώλησης των καυσίμων.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης,

Ο Πρόεδρος Ο Γενικός Γραμματέας".

Ορίστε, κύριε Χρυσόχοϊδη, έχετε το λόγο για τρία λεπτά, να πρωτολογήσετε.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, όπως είναι γνωστό, στη χώρα μας η αγορά των καυσίμων λειτουργεί μέσα στα πλαίσια του ελεύθερου ανταγωνισμού και σε ορισμένες περιπτώσεις δίνεται η δυνατότητα στην πολιτεία να καθορίζει ανώτατες τιμές, προκειμένου να αποφεύγονται φαινόμενα αισχροκέρειας και υπερβολικών τιμών. Αυτό είναι ένα μέτρο το οποίο έχει εφαρμοστεί κατά

περιόδους στη χώρα προκειμένου να αποφύγουμε αυτά τα δυσάρεστα φαινόμενα. Εκείνο όμως που από την πλευρά μας αποτελεί επιδίωξη είναι η εμπέδωση και λειτουργία του υγιούς ανταγωνισμού στην αγορά.

Είναι γεγονός ότι σε ορισμένες περιοχές της χώρας -και το τονίζω αυτό, σε ορισμένες περιοχές της χώρας μόνο- κυρίως στα ακριτικά νησιά και σε ορισμένες περιοχές της ηπειρωτικής Ελλάδας, εμφανίζονται φαινόμενα ακραίων τιμών. Μία απ' αυτές τις περιοχές είναι και η Νήσος Λέσβος, όπου οι πρατηριούχοι δημιουργούν τοπικά καρτέλ και συμφωνούν από κοινού τις τιμές, οι οποίες είναι υψηλές σε συνδυασμό με το γεγονός ότι οι περιοχές αυτές έχουν και μειωμένο ΦΠΑ για τους ευνόητους λόγους, τους εθνικούς.

Το Υπουργείο επανειλημμένα έχει ασχοληθεί με τους συγκεκριμένους πρατηριούχους. Σε ορισμένες περιπτώσεις είχε επιβάλει πλαφόν στις ανώτατες τιμές. Δυστυχώς ούτε οι τοπικές αρχές ανταποκρίνονται στις εκκλήσεις μας προκειμένου να επιβάλουν την τάξη στους πρατηριούχους. Και αυτήν τη στιγμή διενεργήσαμε μία έρευνα γύρω απ' αυτό το ζήτημα, για να πάρουμε περαιτέρω μέτρα.

Η Ένωση Καταναλωτών Λέσβου πολύ ορθά επισημαίνει ότι οι ενδεικτικές τιμές που δίνει κάθε εβδομάδα το Υπουργείο Ανάπτυξης είναι κατά πολύ μικρότερες απ' αυτές που πωλούν οι πρατηριούχοι. Και πλέον θα προσβούμε σε πολύ αυστηρά μέτρα, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε αυτό το φαινόμενο, διότι αποτελεί αισχροκέρδεια σε βάρος των καταναλωτών και μάλιστα καταναλωτών των ακριτικών περιοχών.

Θέλω να τονίσω επίσης ότι το μέτρο της απελευθέρωσης των καυσίμων έχει οδηγήσει σε πάρα πολύ ικανοποιητικά επίπεδα τις τιμές στις υπόλοιπες περιοχές της χώρας και το μόνο που απομένει πια είναι να ρυθμίσουμε ακριβώς το επίπεδο των τιμών σ' αυτές τις περιοχές με κάποια συγκεκριμένα μέτρα, που είμαστε έτοιμοι να πάρουμε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Υφυπουργέ.

Ορίστε, κύριε Κόρακα, έχετε δύο λεπτά να αναπτύξετε την αναφορά σας.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι γεγονός ότι στα νησιά του ανατολικού Αιγαίου εφαρμόζεται ΦΠΑ μειωμένο κατά πέντε μονάδες. Δηλαδή αντί για 18% για τα καύσιμα είναι 13%. Και ήδη από εκεί υπάρχει, αν θέλετε, ένα όφελος, που θα επέβαλε οι τιμές να είναι μειωμένες.

Βεβαίως υπάρχουν τα μεταφορικά, αλλά τα μεταφορικά σε καμία περίπτωση δεν επιβαρύνουν την τιμή, το κόστος τόσο πολύ.

Έχω συζητήσει, κύριε Υπουργέ, πολλές φορές με πρατηριούχους. Αυτοί ισχυρίζονται ότι δεν κερδίζουν πάνω από τα επίπεδα τα συμβατικά, μεταξύ 4% και 5%, όπως είναι σε όλη την Ελλάδα.

Και επιμένουν ότι υπεύθυνες για τις τιμές αυτές είναι οι εταιρείες.

Εγώ δεν είμαι εκείνος που θα κάνει την έρευνα. Όμως να πού καταλήγουμε με αυτές τις περίφημες πρακτικές της λεγόμενης οικονομίας της ελεύθερης αγοράς, που καταντάει οικονομία της ελεύθερης ληστείας! Δεν ξέρω ποιος ληστεύει εδώ, αλλά σίγουρα ο ληστεμένος, το θύμα, είναι τα λαϊκά στρώματα, είναι ο καταναλωτής. Και αυτό θα πρέπει σοβαρά να το πάρουμε υπόψη μας. Μιλάμε για παιχνίδια δισεκατομμυρίων που παίζονται μόνο σε αυτά τα νησιά.

Και εδώ θα ήθελα να πω πως ο καταναλωτής βενζίνης, αν θέλει, έχει τη δυνατότητα να κάνει το γύρο της Αθήνας και μπορεί να βρει μειωμένες τιμές. Στη Μυτιλήνη όμως, στη Λήμνο και στα άλλα τα νησιά, δεν είναι δυνατόν να κάνει κάτι τέτοιο. Και στη Χίο έχουμε το ίδιο πρόβλημα και στη Λήμνο έχουμε το ίδιο πρόβλημα και στη Σάμο, σε όλα τα ακριτικά νησιά.

Δεν είναι δυνατόν, λοιπόν, να αφήνουμε αυτούς τους "νόμους-ληστείες" να παίζουν τουλάχιστον σε αυτές τις ακριτικές περιοχές, που ήδη υποφέρουν από πολλά άλλα.

Βέβαια μας λέτε εδώ, σε μια απάντηση που μας στείλατε, ότι ο ν. 2289/1995 δίνει τη δυνατότητα για σαράντα ημέρες να επιβληθούν

ανώτατες τιμές. Σαράντα ημέρες; Σαράντα ημέρες. Και να επαναλαμβάνουμε κάθε σαράντα ημέρες την επιβολή ανώτατου ορίου, για να δούμε πού θα πάει.

Και εάν οι βενζινοπώλες δεν κερδίζουν, τότε να διεκδικήσουν από τις εταιρείες χαμηλότερες τιμές. Αλλά ελέγξτε και εσείς αυτήν την ιστορία.

Επιλέξαμε αυτήν την αναφορά, κύριε Πρόεδρε, γιατί πρόκειται για ένα σοβαρό ζήτημα που επιβαρύνει την ήδη βεβαρημένη ζωή των κατοίκων αυτών των ακριτικών νησιών, που κατά μέσο όρο είναι τουλάχιστον 20% πιο ακριβή από την υπόλοιπη Ελλάδα, λόγω του υψηλού κόστους των μεταφορικών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Κόρακα. Άλλωστε, νομίζω ότι συμφωνεί και ο κύριος Υπουργός. Τα ίδια πράγματα είπτε.

Ο Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Χρυσόχοϊδης έχει το λόγο, για να δευτερολογήσει.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, ένα συμπέρασμα που μπορεί να βγάλει κανένας από τη διακίνηση των αγαθών στις περιοχές αυτές είναι ότι τελικά την επιδότηση, που γίνεται μέσω της μείωσης του ΦΠΑ, ουσιαστικά δεν την καρπούνται οι καταναλωτές.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Να ελέγξουμε, ώστε να την καρπούνται οι καταναλωτές.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Ακριβώς.

Γιατί το "μάρμαρο" το πληρώνει ο καταναλωτής στο τέλος, ανεξάρτητα εάν υπαίτιος είναι η εταιρεία ή ο πρατηριούχος.

Το δεύτερο που θέλω να τονίσω είναι ότι στην ενδεικτική τιμή, την οποία δίνει το Υπουργείο, λαμβάνει υπόψη του όλους τους παράγοντες και τα μεταφορικά κόστη και μια σειρά άλλους παράγοντες, προκειμένου να είναι αυξημένη η τιμή, σε σχέση με την τιμή στην πρωτεύουσα.

Σε ό,τι αφορά την πρακτική εταιρειών και πρατηριούχων, επαναλαμβάνω, κύριε Κόρακα, ότι θα αντιμετωπισθούν αυτά τα φαινόμενα πολύ αυστηρά. Γιατί και εμείς, ως Υπουργείο, πράγματι έχουμε σειρά από καταγγελίες από καταναλωτές των νησιών ότι υπάρχουν αυτές οι πρακτικές.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεύτερη ερώτηση δευτέρου κύκλου είναι η με αριθμό 2629/28-9-98 της Βουλעות της Νέας Δημοκρατίας κ. Φάνης Πάλλη-Πετραλιά προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για τη μείωση των οικονομικών ελλειμμάτων των κρατικών νοσοκομείων, το διορισμό μάντζερ στη διοίκησή τους κλπ.

Η ερώτηση της κυρίας συναδέλφου σε περίληψη έχει ως εξής:

"Χαρίστηκαν πριν ένα χρόνο εκατόν ογδόντα δισεκατομμύρια (180.000.000.000) δραχμές για τη ρύθμιση των ελλειμμάτων των νοσοκομείων, αυξήθηκαν κατά 30% τα έσοδα από τα νοσήλια και παρ' όλα αυτά η πλήρης διάλυση του συστήματος υγείας οδήγησε τα νοσηλευτικά ιδρύματα σε νέα χρεοκοπία και σε έλλειμμα ύψους εβδομήντα δισεκατομμυρίων (70.000.000.000) δραχμών.

Ταυτόχρονα δεκατέσσερις μήνες μετά την ψήφιση του ν. 2519/97 για την υγεία, τίποτε δεν έχει γίνει για την εφαρμογή του θεσμού του οικογενειακού γιατρού, της αγωγής σχολικής υγείας, των δικτύων πρωτοβάθμιας φροντίδας και, γενικά, άλλος ένας νόμος -όπως αυτός για τους οίκους ευγηρίας- έμεινε στα χαρτιά.

Δεδομένου ότι παραμένουν οι τεράστιες ελλείψεις νοσηλευτικού προσωπικού στα νοσοκομεία όλης της χώρας και δεδομένου ότι ο κύριος Υπουργός αρνείται το διορισμό μάντζερ στη διοίκηση των νοσηλευτικών ιδρυμάτων, ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Πώς είναι δυνατόν σε ένα χρόνο από τη ρύθμιση των χρεών τους, με αύξηση των εσόδων από τα νοσήλια, χωρίς νέες προσλήψεις προσωπικού, τα νοσοκομεία της χώρας να βουλιάζουν στα χρέη;

2. Έχουν εκδοθεί οι υπουργικές αποφάσεις και τα προεδρικά διατάγματα που απαιτούνται για την εφαρμογή του ν.2519/97;

3. Γιατί ο κύριος Υπουργός, παρ' ότι ο ίδιος διόρισε την επιτροπή που επέλεξε, τους έκοσε εννέα μάντζερ για τα νοσοκομεία, αρνείται να υπογράψει το διορισμό τους;".

Ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Νικόλαος Φαρμάκης έχει το λόγο για τρία λεπτά για να πρωτολογήσει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, είναι υπερβολικά όσα αναφέρονται στην ερώτηση της κ. Πετραλιά, ότι τα νοσοκομεία της χώρας βουλιάζουν στα χρέη. Η αλήθεια είναι ότι υπάρχουν υποχρεώσεις των νοσοκομείων προς προμηθευτές -και για τις περισσότερες απ' αυτές που αναφέρονται ως στοιχεία της κ. Πετραλιά στο σκεπτικό της ερώτησής της, έχουμε νεότερα στοιχεία επικαιροποιημένα- αλλά αντίστοιχα υπάρχουν και πολλά οφειλόμενα στα νοσοκομεία από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς.

Ζητήσαμε με την ανάληψη των καθηκόντων μας πριν από τρεις μήνες περίπου, ως νέα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, από τα νοσοκομεία, να έχουμε μία πλήρη εικόνα και των υποχρεώσεων τους προς τους προμηθευτές, αλλά και των οφειλών που έχουν προς τα νοσοκομεία οι ασφαλιστικοί οργανισμοί. Και ολοκληρώνεται αυτές τις μέρες. Θα έχουμε ακριβή εικόνα αυτών των μεγεθών. Από το δείγμα, το πολύ μεγάλο, που έχουμε στα χέρια μας μέχρι σήμερα προκύπτει ένα άνοιγμα ανάμεσα στις υποχρεώσεις των νοσοκομείων και στις οφειλές προς αυτά των ασφαλιστικών οργανισμών. Αλλά αυτό το άνοιγμα δικαιολογείται από το γεγονός ότι από τα νοσοκομεία προσφέρονται υπηρεσίες υγείας, χωρίς να εισπράττονται χρήματα, προς τους ανασφαλιστούς και τους απόρους Έλληνες, προς τους αλλοδαπούς που προσφεύγουν σ' αυτά -και είναι εκατοντάδες χιλιάδες, όπως γνωρίζετε- και επίσης υπάρχουν και έξοδα στα νοσοκομεία, δαπάνες από την προσφορά του αίματος και την επεξεργασία του και τους ελέγχους, που αυτό υφίσταται, αλλά και άλλα πράγματα.

Δεν είναι λοιπόν έτσι. Τα νοσοκομεία δεν βουλιάζουν στα χρέη. Όταν εισπράξουν, τα οφειλόμενα περίπου θα έχουν ισοσκελίσει τις υποχρεώσεις που εκείνα έχουν προς τους προμηθευτές.

Απαντώντας στο δεύτερο ερώτημα της κ. Πετραλιά, θα ήθελα να πω ότι ατυχώς ο ν.2519 για την εφαρμογή του απαιτεί την έκδοση πολλών προεδρικών διαταγμάτων -ατελείωτων θα έλεγα- και υπουργικών αποφάσεων. Και έχουν εκδοθεί μέχρι τώρα ένα διάταγμα, δεκατρείς κοινές υπουργικές αποφάσεις και σαράντα έξι αποφάσεις του Υπουργού Υγείας. Είναι προς έκδοση τρία διατάγματα, πέντε κοινές υπουργικές αποφάσεις και έξι αποφάσεις του Υπουργού της Υγείας. Και βεβαίως υπολείπονται και άλλες αποφάσεις και διατάγματα.

Ακόμα δε για τους μάντζερς, στους οποίους αναφέρεται, θέλω να πω ότι μετά την έκδοση των αποτελεσμάτων από την επιτροπή επιλογής, ο προηγούμενος από εμάς Υπουργός της Υγείας κ. Γείτονας προβληματίστηκε από το αποτέλεσμα και έκανε μία δήλωση, γνωστή, νομίζω, σε όλους και στη Βουλή. Ότι "έπρεπε να είχε τεθεί πιο ψηλά ο πήχης". Προφανώς δεν ήταν ικανοποιημένος από το αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας και της επιλογής.

Θα σας αποκαλύψω ότι και η σημερινή πολιτική ηγεσία του Υπουργείου και ο σημερινός Υπουργός προβληματίζονται για το αν πρέπει να διοριστούν αυτοί οι μάντζερς που ετελέγησαν. Κάποιοι εξ αυτών έχουν προσφύγει στα δικαστήρια. Εμείς συνεργαζόμαστε με τους νομικούς μας συμβούλους και ελπίζουμε ότι γρήγορα θα δώσουμε λύση στο θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κ. Πετραλιά έχει το λόγο για δύο λεπτά, να αναπτύξει την ερώτησή της.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ: Επισημαίνω, κύριοι συνάδελφοι, ότι ο κύριος Υπουργός κράτησε αποστάσεις από τον προηγούμενο Υπουργό κ. Γείτονα και τόνισε ιδιαίτερα ότι η σημερινή ηγεσία του Υπουργείου Υγείας ανέλαβε πριν από τρεις μήνες. Κύριε Υπουργέ, ο ελληνικός λαός γνωρίζει ότι η Κυβέρνηση έχει μία συνέχεια και το κράτος έχει μία συνέχεια. Το γεγονός ότι εσείς είστε τρεις μήνες στο Υπουργείο, αυτό σίγουρα δεν σας απαλλάσσει των τεραστίων ευθυνών σας.

Και θα σας πω κάτι. Δεκαοκτώ μήνες μετά δεν έχουν υπογραφεί οι υπουργικές αποφάσεις και δεν έχουν εκδοθεί τα προεδρικά διατάγματα.

Θέλω να σας πω και κάτι ακόμα. Ποτέ δεν θα εφαρμοστεί ο ν. 2519, όταν τα χειρουργεία των νοσοκομείων δεν έχουν τζάμια, όταν το 1/4 των κλινών της εντατικής θεραπείας στο σύνολο των ελληνικών νοσοκομείων αυτήν τη στιγμή είναι εκτός λειτουργίας. Ξέρετε ότι τα μόνιτορ στην εντατική μονάδα του Λαϊκού Νοσοκομείου, ενώ έχουν ζωή 20.000 ωρών εν λειτουργία, αυτήν τη στιγμή έχουν φθάσει τις 130.000 ώρες λειτουργίας; Ποτέ δεν θα εφαρμοστεί ο νόμος, όταν κυκλοφορούν ελεύθερα κατσαρίδες και ποντίκια.

Είπατε για τα χρέη των νοσοκομείων. Βεβαίως και είναι τεράστια τα χρέη των νοσοκομείων. Χαρίστηκαν εκατόν εβδομήντα εννέα δισεκατομμύρια (179.000.000.000) δρχ. με δική σας απόφαση, με νόμο που ψηφίστηκε στη Βουλή πέρυσι. Πριν από ένα χρόνο χαρίστηκαν τα χρέη των νοσοκομείων, χαρίστηκαν εκατόν εβδομήντα εννέα δισεκατομμύρια (179.000.000.000) δρχ.

Ξέρετε ότι το έλλειμμα του ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ισούται με τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εξωτερικών; Γνωρίζετε ότι αυτήν τη στιγμή είναι συσσωρευμένα χρέη τριακοσίων πενήντα δισεκατομμυρίων (350.000.000.000) δραχμών στα νοσοκομεία; Είπατε ότι οι ασφαλιστικοί οργανισμοί, οι φορείς, χρωστούν στα νοσοκομεία. Δηλαδή, αυτήν την ώρα έρχεστε και λέτε ότι είναι ανίκανες οι υπηρεσίες να εισπράξουν τα οφειλόμενα. Ποιος φταίει γι' αυτό; Σίγουρα φταίτε εσείς, κύριε Υπουργέ. Δεν φταίει ο Έλληνας πολίτης, αν εσείς δεν έχετε τη δυνατότητα και τους μηχανισμούς να εισπράξετε αυτά τα οποία χρωστούν οι φορείς προς τα νοσοκομεία.

Επιπλέον, κύριε Υπουργέ, θέλω να πω ότι με την κατάσταση που επικρατεί αυτήν τη στιγμή -είναι επίκαιρη, αν θέλετε, η ερώτησή μου, την οποία δεν απαντήσατε από τον Οκτώβριο- τα επόμενα μπλόκα που θα δούμε στους δρόμους, θα είναι τα μπλόκα των ασθενών. Και μέχρι το φθινόπωρο δεν θα υπάρχει ούτε καν βαμβάκι στα νοσοκομεία.

Ο Υπουργός Υγείας, ο κ. Παπαδήμας, ζητάει συγγνώμη, αλλά δεν έχει το θάρρος να πει όπως και εσείς ότι έχετε περικόψει 59,5 δισεκατομμύρια από τον προϋπολογισμό του '99 στον τομέα της υγείας και της πρόνοιας.

Θα ήθελα να πω ότι η Κυβέρνηση έχει φέρει αυτήν την κατάσταση στα νοσοκομεία και στον ελληνικό λαό. Και αυτό οφείλεται στο ότι δεν έχετε καμία πολιτική. Οι μάντζερς τη Δευτέρα έχουν τη δίκη στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Είπατε ότι δεν είχατε βάλει τον πήχη αρκετά ψηλά. Μα, επιτέλους, αυτό που έχει σημασία είναι ότι δεν έχετε βάλει πουθενά κανέναν πήχη. Έχετε διαλύσει το κράτος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο για δύο λεπτά να δευτερολογήσει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κυρία συνάδελφε, λυπούμαι που ξεχάσατε το θέμα και την ερώτησή σας και προσπαθήσατε με λόγους υπερβολής να εκμεταλλευθείτε και εσείς την επικαιρότητα, όσα λέγονται και όσα γράφονται αυτές τις μέρες. Λυτούμαι πολύ.

Ε, λοιπόν δεν είναι έτσι, κυρία Πετραλιά. Απευθύνομαι και σε σας και σε όσους αυτές τις μέρες γράφουν, λένε και επιχειρούν να εκμεταλλευθούν τα θέματα της υγείας. Δεν είναι αυτή η εικόνα των νοσοκομείων που παρουσιάζετε όλοι σας. Δεν είναι έτσι και δεν ξέρουμε τι λόγους έχετε, με αυτά τα λόγια να δυσφημείτε το δημόσιο σύστημα παροχής υπηρεσιών υγείας.

Πρέπει να γνωρίζετε ότι αυτό το σύστημα πρέπει να το υπερασπίζεστε και εσείς όσο και εμείς. Όχι για λόγους ιδεολογικούς αλλά γιατί σ' αυτό το δημόσιο σύστημα είναι υποχρεωμένο το 85% του ελληνικού λαού να προσφεύγει, όταν έχει ανάγκη. Με οποιαδήποτε κυβέρνηση και οποιοδήποτε σύστημα παροχής υπηρεσιών υγείας.

Αυτό, λοιπόν, το σύστημα, που τόσο πολύ διασύρεται, είναι το σύστημα μιας χώρας προηγμένης υγειονομικά. Και δεν συνθέτουν την αληθινή εικόνα αυτά που επιμελώς επιδεικνύο-

νται αυτές τις μέρες από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και επιχειρείται η εκμετάλλευσή τους απ'όλες τις πτέρυγες της Αντιπολίτευσης της Βουλής. Δεν είναι έτσι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ : Ο Υπουργός ζήτησε συγγνώμη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Ζήτησε συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε, ο Υπουργός για όσα αρνητικά - και να διαβάσετε τα Πρακτικά παρακαλώ- συμβαίνουν στο χώρο της υγείας. Αλλά αυτά τα αρνητικά είναι πολύ λιγότερα από τα θετικά.

Η χώρα μας, που επιχειρείται αυτές τις μέρες να παρουσιαστεί ως χώρα του τρίτου κόσμου, είναι χώρα -όχι επειδή το λέμε εμείς, αλλά επειδή το λένε οι διεθνείς οργανισμοί- υγειονομικά προηγμένη χώρα με δείκτες υγείας ίδιους με εκείνους των άλλων προηγμένων υγειονομικά χωρών. Τίποτε άλλο δεν έχω να προσθέσω αφού η κ. Πετραλιά δεν αναφέρθηκε καθόλου στην ερώτησή της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Επανερχόμεθα στις αναφορές και ερωτήσεις πρώτου κύκλου.

Η δεύτερη με αριθμό 5302/17.12.98 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Βασιλείου Κορκολόπουλου προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για τη γενική συντήρηση του σχολικού κτιρίου που στεγάζεται το Λύκειο του Δήμου Ζαχάρως του Νομού Ηλείας, διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Βουλευτή.

Η πρώτη με αριθμό 5087/15.12.98 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αλέξανδρου Χρυσανθακόπουλου προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης για ανέγερση νέου Δικαστικού Μεγάρου στην Πάτρα, διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

Ολοκληρώθηκε η συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων.

Θα διακόψουμε, πριν εισέλθουμε στην ημερησία διάταξη νομοθετικής εργασίας, για τις 19.00'.

ΔΙΑΚΟΠΗ

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή συναεδρίασης.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφώνηση των νομοσχεδίων, που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας:

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: "Αναμόρφωση και εκσυγχρονισμός της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης". Κύριε Υπουργέ, έχετε να κάνετε κάποια παρατήρηση νομοτεχνική;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Όχι, κύριε Πρόεδρε, έχω ήδη διανείμι τις νομοτεχνικές βελτιώσεις. Είναι τυπικού περιεχομένου και δεν έχω να προσθέσω τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Να μας τις πείτε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας - Θράκης): Η πρώτη είναι στο άρθρο 3 παράγραφος 1 εδάφιο β', μετά τη λέξη "μεταβολή" διαγράφονται οι λέξεις "των ακινήτων και σημάτων".

Η δεύτερη είναι στο άρθρο 3 παράγραφος 1 εδάφιο δ', διαγράφεται η λέξη "του" μετά τη λέξη "πρόσκληση".

Η τρίτη είναι στο άρθρο 3 παράγραφος 9 εδάφιο α', μετά τη λέξη "διατεθεί" διαγράφεται η λέξη "και".

Η τέταρτη είναι στο άρθρο 3 παράγραφος 9 εδάφιο γ', οι λέξεις: "του παραπάνω ποσοστού" αντικαθίστανται ως εξής: "του ποσοστού που θα διατεθεί στους φορείς των προηγούμενων εδαφίων και στην εταιρεία του άρθρου 1".

Και η τελευταία είναι στο άρθρο 4 παράγραφος 3 εδάφιο γ', η λέξη "που" πριν από τις λέξεις "έχουν την έδρα τους..." αντικαθίσταται από τη λέξη "και".

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ οι εισηγητές. Ο κ. Κούβελας είναι εδώ; Ο κ. Κκριτιάδης είναι εδώ;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Εδώ είμαι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μιλήστε μας για τις παρατηρήσεις. Κατ' αρχήν βλέπω ότι έχουν ουσιαστική ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Είναι εντελώς τυπικές, κύριε Πρόεδρε, και απλώς διευκρινίζουν προηγούμενες ρυθμίσεις. Δεν αλλοιώνουν σε τίποτε απολύτως την ουσία και σε κανένα σημείο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Δημήτριος Τσοβόλας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, επειδή παρακολούθησα και συμμετείχα στη συζήτηση, δεν συμφωνώ ότι όλες οι παρατηρήσεις είναι νομοτεχνικές. Είναι νομοτεχνικές και δεν έχουμε αντίρρηση οι υπ' αριθμόν 2, 3 και 5. Οι υπ' αριθμόν 1 και 2 είναι ουσιαστικές αλλαγές που δεν επιτρέπονται από τον Κανονισμό της Βουλής και είμαστε αντίθετοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η υπ' αριθμόν 4, έχει πρόβλημα;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Η υπ' αριθμόν 4 κύριε Πρόεδρε, η οποία αντικαθιστά τις λέξεις "του παραπάνω ποσοστού" ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ερωτώ, είναι ουσιαστική;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Νομίζω ναι, όπως είναι τουλάχιστον διατυπωμένη. Αλλά η άλλη που διαγράφει "των ακινήτων και σημάτων" είναι επίσης. Άρα, σ' αυτές τις δύο έχουμε αντίρρηση. Παρακαλώ, δέστε τις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μια στιγμή, κύριε Τσοβόλα. Να τις δούμε μία-μία.

Του άρθρου 3 παράγραφος 1 εδάφιο β' λέει: Μετά τη λέξη "μεταβολή" διαγράφονται οι λέξεις "των ακινήτων και σημάτων".

Αυτό πρέπει να έχει κάποια ουσία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Αυτό λέω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Λέτε: "η κατά τα ανωτέρω μεταβολή των ακινήτων και σημάτων σημειώνεται στα οικεία βιβλία". Αυτό να μας πείτε πώς νοείται.

Επίσης, στο άρθρο 3 παράγραφος 1 εδάφιο δ', διαγράφεται η λέξη "του" μετά τη λέξη "πρόσκληση".

Επίσης, στην τέταρτη, όπου λέτε "του παραπάνω ποσοστού". Είναι το ποσοστό που θα διατεθεί στους φορείς;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας - Θράκης): Στη μεν πρώτη διαγράφονται οι λέξεις "των ακινήτων και σημάτων", διότι δεν υπάρχει τέτοια μεταβολή. Επειδή στο πρώτο σχέδιο νόμου που είχε διαμορφωθεί δεν διευκρινίζεται η κατανομή αρχικώς των περιουσιακών σημείων, "των ακινήτων και σημάτων", γι' αυτό έπρεπε μετά τη μεταβολή "των ακινήτων και σημάτων" να υπάρξει απόφαση. Εδώ όμως παραμένουν στην πρώτη εταιρεία, άρα δεν υπάρχει μεταβολή. Ως έχουν σήμερα μεταφέρονται όλα στην πρώτη εταιρεία και δεν υπάρχει καμία μεταβολή. Γι' αυτό είναι νομοτεχνικού περιεχομένου στο πρώτο αρχικό νομοσχέδιο και στο δεύτερο.

Όσον αφορά τώρα την τέταρτη, άρθρο 3, παράγραφος 9, εδάφιο γ'.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μια στιγμή, κύριε Υπουργέ, με συγχωρείτε. Εδώ λέει: "Μετά τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως των αποφάσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 6, του άρθρου 1 και στην παράγραφο 5, του άρθρου 2, το σύνολο της ακίνητης περιουσίας, καθώς και τα σήματα" -δηλαδή ακίνητα και σήματα- "...κλπ. διακριτικά γνωρίσματα που ανήκουν στη συσταθείσα με το ν. 735 εταιρεία, περιέρχονται χωρίς καμία διατύπωση στην εταιρεία που γίνεται με αυτόν το νόμο." Έτσι δεν είναι; Μάλιστα.

"Η κατά τα ανωτέρω..." -λέτε- "... μεταβολή σημειώνεται στα οικεία βιβλία μεταγραφών και στα βιβλία σημάτων του Υπουργείου Εμπορίου αντίστοιχα." Επομένως δεν βλάπτει, αφήστε το.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας - Θράκης): Δεν έχω αντίρρηση, αλλά η ουσία είναι ότι δεν μεταβάλλονται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Σιούφας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ήθελα να πω ότι η πρώτη και τέταρτη τροποποίηση αφορούν ουσιαστικές μεταβολές. Δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε. Για τις τρεις νομοτεχνικές διορθώσεις που γίνονται, τη δεύτερη την τρίτη και την πέμπτη, συμφωνούμε. Άλλως, εάν θέλετε να ψηφιστεί αυτήν την ώρα, θα ψηφιστεί χωρίς αυτές τις αλλαγές, εκτός εάν κρατηθεί, για να δούμε την ουσιαστική μεταβολή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Να κρατηθεί, να έλθουν και οι άλλοι. Και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας το παρακολούθησε. Η γνώμη που έχω είναι η εξής: Είτε το αφήσει "των ακινήτων και σημάτων" είτε όχι, είναι το ίδιο πράγμα. Δεν έχει διαφορά.

"Στη διαδικασία διάθεσης του παραπάνω ποσοστού". Είναι προφανές ότι αναφέρεται στο ποσοστό του μετοχικού κεφαλαίου που θα διατεθεί στους φορείς του προηγούμενου, αλλά ας έλθει και ο δικός σας εισηγητής να το δει. Να μην καθυστερούμε. Θα περιμένετε, κύριε Υπουργέ.

Κρατείται, λοιπόν, για αργότερα.

Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας:

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: "Μετατροπή του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς και του Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης σε ανώνυμες εταιρείες".

Ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΟΥΜΑΚΗΣ (Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας): Υπάρχουν μόνο κάποιες παρατηρήσεις νομοτεχνικού χαρακτήρα για το ίδιο θέμα. Τις έχουμε ήδη διανείμι στους εισηγητές, δεν είναι καθόλου ουσιαστικές, αν θέλετε να τις διαβάσω, τις διαβάσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Βεβαίως.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΟΥΜΑΚΗΣ (Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας): Στο τέλος του εικοστού άρθρου, που αναφέρεται στην ισχύ,

προστίθεται η φράση "εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε επί μέρους διατάξεις του".

Η φράση "τη δημοσίευση του παρόντος" τροποποιείται σε "την έναρξη ισχύος του παρόντος" στα ακόλουθα άρθρα:

Άρθρο τέταρτο, παράγραφοι 1, 2 και 3 (σειρές πρώτη, πρώτη και πέμπτη αντίστοιχα, σελ. 16)

Άρθρο πέμπτο, εδάφιο 1 (σειρά τρίτη, σελ. 17)

Άρθρο ένατο, παράγραφοι 1,2 και 3 (σειρές πρώτη, πρώτη και πέμπτη αντίστοιχα, σελ. 33)

Άρθρο δέκατο, εδάφιο 1 (σειρά πρώτη, σελ. 33)

Άρθρο δωδέκατο, παράγραφος 4 εδάφιο α' και β' (σειρά τρίτη και δεύτερη αντίστοιχα, σελ. 35)

Άρθρο δέκατο τέταρτο, παράγραφοι 1,3 (σειρά τέταρτη και δεύτερη αντίστοιχα, σελ. 37-38)

Άρθρο Δέκατο έκτο, παράγραφοι 2, 4 στοιχείο α' (σειρά πρώτη και δεύτερη, σελ. 41-42)

Επίσης το ίδιο γίνεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 του καταστατικού και των δύο εταιρειών (σειρά πρώτη και στα δύο, σελ. 4 και 21)

Είναι ακριβώς το ίδιο πράγμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ τους εισηγητές, τον κ. Τζωάννο και τον κ. Βλασσόπουλο, να μας πουν την άποψή τους.

Ορίστε, κύριε Τζωάννο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρακτικά είναι αδύνατον να ελεγχθούν αυτές οι αλλαγές αυτήν τη στιγμή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλώς, να κρατηθεί, ώστε να τα δείτε.

Να τα δείτε και εσείς, κύριε Βλασσόπουλε, εφόσον ο συνάδελφος δεν είναι σε θέση να απαντήσει τώρα. Έχουν διανεμηθεί. Αργότερα επανερχόμαστε και ψηφίζουμε το νομοσχέδιο στο σύνολο.

Υπουργείου Δικαιοσύνης:

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της Σύμβασης για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας στη σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές και στο πρώτο και δεύτερο Πρωτόκολλο που αφορούν την ερμηνεία της από το Δικαστήριο".

Το νομοσχέδιο αυτό ψηφίστηκε στη Διαρκή Επιτροπή. Αλλά το Κομμουνιστικό Κόμμα έχει επιφυλάξεις.

Ορίστε, κύριε Κανταρτζή έχετε το λόγο.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Για τους λόγους που έχουμε εξηγήσει στην επιτροπή, το ΚΚΕ καταψήφισε το νομοσχέδιο αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλώς.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό, το νομοσχέδιο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: "Κύρωση της Σύμβασης για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας στη σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές και στο πρώτο και δεύτερο Πρωτόκολλο που αφορούν την ερμηνεία της από το Δικαστήριο" έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, κατ' αρχή, κατ' άρθρον και στο σύνολο σε μόνη συζήτηση και έχει ως εξής:

"Κύρωση της Σύμβασης για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας στη σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές και στο πρώτο και δεύτερο Πρωτόκολλο που αφορούν την ερμηνεία της από το Δικαστήριο"

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας στη σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, η οποία άνοιξε προς υπογραφή στη Ρώμη στις 19 Ιουνίου 1980, καθώς και στο πρώτο και δεύτερο πρωτόκολλο που αφορούν την ερμηνεία της από το Δικαστήριο, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ, ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ

ΣΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟ ΔΙΚΑΙΟ ΣΤΙΣ ΣΥΜΒΑΤΙΚΕΣ ΕΝΟΧΕΣ, Η ΟΠΟΙΑ ΑΝΟΙΞΕ ΠΡΟΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΣΤΗ ΡΩΜΗ ΣΤΙΣ 19 ΙΟΥΝΙΟΥ 1980, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (97/C 15/02)

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ, ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Βασίλειο της Σουηδίας, όταν έγιναν μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανέλαβαν τη δέσμευση να προσχωρήσουν στη σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, η οποία άνοιξε προς υπογραφή στη Ρώμη στις 19 Ιουνίου 1980, καθώς και στο πρώτο και δεύτερο Πρωτόκολλο όσον αφορά την ερμηνεία της από το Δικαστήριο,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Η Δημοκρατία της Αυστρίας, η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Βασίλειο της Σουηδίας προσχωρούν:

α) Στη σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, η οποία άνοιξε προς υπογραφή στη Ρώμη στις 19 Ιουνίου 1980, καλούμενη εφεξής "σύμβαση του 1980", όπως προκύπτει από όλες τις τροποποιήσεις που επήλθαν:

- με τη σύμβαση, που υπεγράφη στο Λουξεμβούργο στις 10 Απριλίου 1984, καλούμενη εφεξής "σύμβαση του 1984", σχετικά με την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας στη σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές,

- με τη σύμβαση, που υπεγράφη στο Funchal στις 18 Μαΐου 1992, καλούμενη εφεξής "σύμβαση του 1992", σχετικά με την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας στη σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές.

β) Στο πρώτο Πρωτόκολλο, που υπεγράφη στις 19 Δεκεμβρίου 1988, καλούμενο εφεξής "Πρώτο Πρωτόκολλο του 1988", όσον αφορά την ερμηνεία από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της σύμβασης για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές.

β) Στο δεύτερο Πρωτόκολλο, που υπεγράφη στις 19 Δεκεμβρίου 1988, καλούμενο εφεξής "Δεύτερο Πρωτόκολλο του 1988", για την ανάθεση ορισμένων αρμοδιοτήτων στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όσον αφορά την ερμηνεία της συμβάσεως για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

Προσαρμογές του Πρωτοκόλλου που προσαρτάται στη σύμβαση του 1980

Άρθρο 2

Το Πρωτόκολλο που προσαρτάται στη σύμβαση του 1980 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

"Παρά τις διατάξεις της σύμβασης, η Δανία, η Σουηδία και η Φινλανδία μπορούν να διατηρήσουν τις εθνικές διατάξεις

σχετικά με το νόμο που εφαρμόζεται σε ζητήματα σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά εμπορευμάτων και μπορούν να τροποποιήσουν αυτές τις διατάξεις χωρίς να ακολουθήσουν τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 της σύμβασης της Ρώμης. Στον τομέα αυτόν εφαρμόζονται οι εξής εθνικές διατάξεις:

- στη Δανία, οι παράγραφοι 252 και 321, υποτομήμα 3 και 4 του Solon (ναυτικός νόμος),
- στη Σουηδία, το κεφάλαιο 13 άρθρο 2 παράγραφοι 1 και 2 και το κεφάλαιο 14 άρθρο 1 παράγραφος 3 του Sjöflagen (ναυτικός νόμος),
- στη Φινλανδία, το κεφάλαιο 13, άρθρο 2 παράγραφοι 1 και 2 και το κεφάλαιο 14 άρθρο 1 σημείο 3 του Merilaki/Sjöflagen (ναυτικός νόμος)

ΤΙΤΛΟΣ III

Προσαρμογές του πρώτου Πρωτοκόλλου του 1988

Άρθρο 3

Στο άρθρο 2 στοιχείο α) του πρώτου Πρωτοκόλλου του 1988 παρεμβάλλονται οι εξής περιπτώσεις:

α) ανάμεσα στη δεκάτη και στην ενδεκάτη περίπτωση:

"- στην Αυστρία, το Oberste Gerichtshof, το Verwaltungsgerichtshof και το Verfassungsgerichtshof",

β) ανάμεσα στην ενδεκάτη και στη δωδεκάτη περίπτωση:

"- στη Φινλανδία, το korkein oikeus/högsta domstolen, το korkein hallinto-oikeus/högsta förvaltningsdomstolen, το markkinatuomioistuin/marknadsdomstolen και το työtuomioistuin/arbetsdomstolen,

- στη Σουηδία, το Högsta domstolen, το Regeringsrätten, το Arbetsdomstolen και το Marknadsdomstolen".

ΤΙΤΛΟΣ IV

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 4

1. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαβιβάζει στις Κυβερνήσεις της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας κυρωμένο αντίγραφο της σύμβασης του 1980, της σύμβασης του 1984, του πρώτου Πρωτοκόλλου του 1988, του δεύτερου πρωτοκόλλου του 1988 και της σύμβασης του 1992 στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική,

ολλανδική και πορτογαλική γλώσσα.

2. Τα κείμενα της σύμβασης του 1980, της σύμβασης του 1984, του πρώτου Πρωτοκόλλου του 1988, του δεύτερου Πρωτοκόλλου του 1988 και της σύμβασης του 1992, στη σουηδική και τη φινλανδική γλώσσα, είναι εξίσου αυθεντικά όσο και τα άλλα κείμενα της σύμβασης του 1980, της σύμβασης του 1984, του πρώτου Πρωτοκόλλου του 1988, του δεύτερου Πρωτοκόλλου του 1988 και της σύμβασης του 1992.

Άρθρο 5

Η παρούσα Σύμβαση θα επικυρωθεί από τα υπογράφοντα κράτη. Τα έγγραφα επικύρωσης κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 6

1. Η παρούσα Σύμβαση αρχίζει να ισχύει, στις σχέσεις μεταξύ των κρατών που την έχουν επικυρώσει, την πρώτη ημέρα του τρίτου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του τελευταίου εγγράφου επικύρωσης από τη Δημοκρατία της Αυστρίας, τη Δημοκρατία της Φινλανδίας ή το Βασίλειο της Σουηδίας και από ένα συμβαλλόμενο κράτος που έχει επικυρώσει τη σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές.

2. Η παρούσα Σύμβαση αρχίζει να ισχύει για κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος που θα την επικυρώσει μεταγενέστερα την πρώτη ημέρα του τρίτου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του δικού του εγγράφου επικύρωσης.

Άρθρο 7

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης κοινοποιεί στα υπογράφοντα κράτη:

α) την κατάθεση κάθε εγγράφου επικύρωσης <M^Λ.

β) τις ημερομηνίες έναρξης ισχύος της παρούσας Σύμβασης για τα Συμβαλλόμενα Κράτη.

Άρθρο 8

Η παρούσα Σύμβαση συντάσσεται σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα. Τα δώδεκα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Η Σύμβαση κατατίθεται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Γενικός Γραμματέας διαβιβάζει κυρωμένο αντίγραφο στην κυβέρνηση κάθε υπογράφοντος κράτους.

Hecho en Bruselas, el veintinueve de noviembre de mil novecientos noventa y seis.

Udfærdiget i Bruxelles, den niogtyvende november atten hundrede og seksoghalvfems.

Geschehen zu Brüssel am neunundzwanzigsten November neunzehnhundertsechshundsechzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι εννέα Νοεμβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα έξι.

Done at Brussels on the twenty-ninth day of November in the year one thousand nine hundred and ninety-six.

Fait à Bruxelles, le vingt-neuf novembre mil neuf cent quatre vingt seize

Arna dhéanamh sa Bhrusséil, an naoi lá is fiche de Shamhain, míle naoi gcéad nócha a sé.

Fatto a Bruxelles, addì ventinove novembre millenovecentonovantasei.

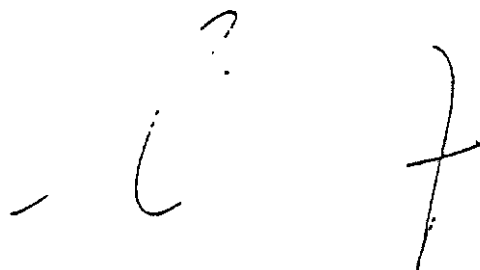
Gedaan te Brussel, de negentwintigste november negentienhonderd zessenegentig.

Feito em Bruxelas, em vinte e nove de Novembro de mil novecentos e noventa e seis.

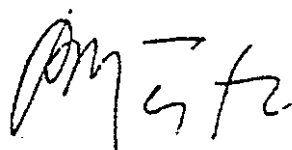
Tehdy Brysselissä kahdeksänkymmenen kahdeksantena päivänä marraskuuta vuonna tuhatyhdeksänkymmentä kahdeksän.

Som skeddde i Bryssel den tjugonionde november nittonhundra nitiosex.

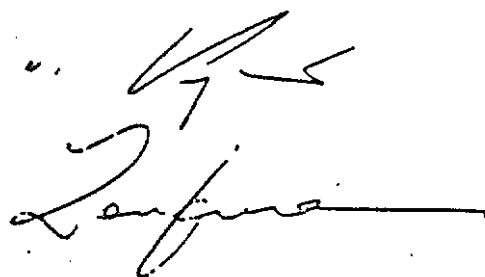
Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

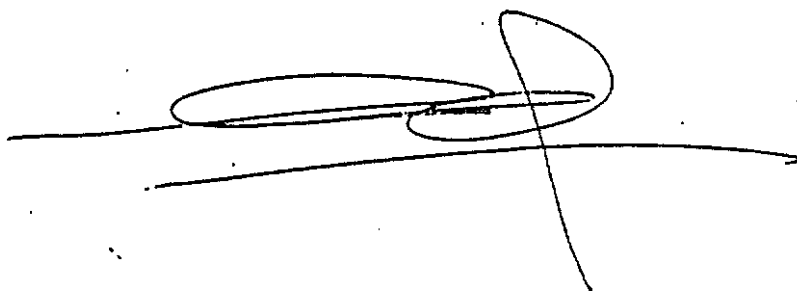
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

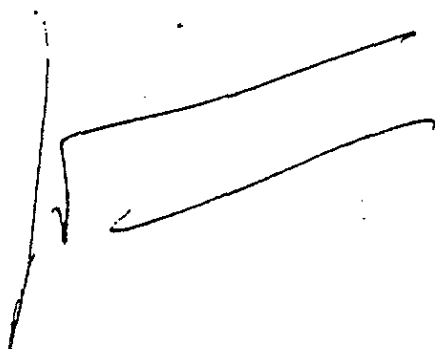
Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

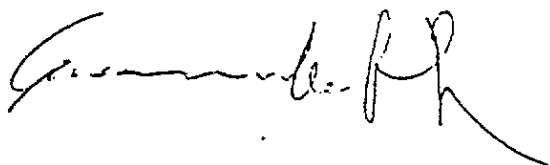
Pour le gouvernement de la République française

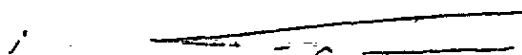
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

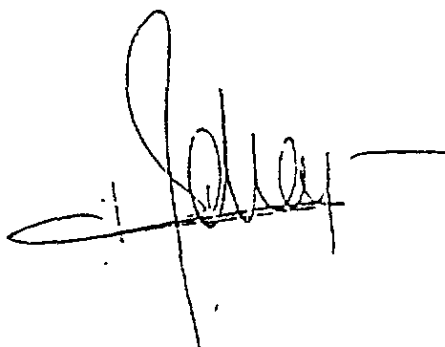
Per il governo della Repubblica italiana

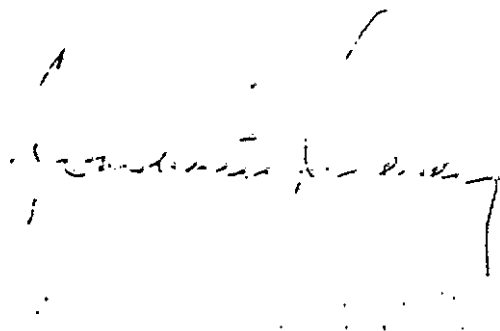
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

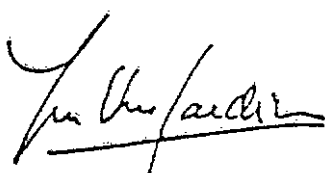
Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

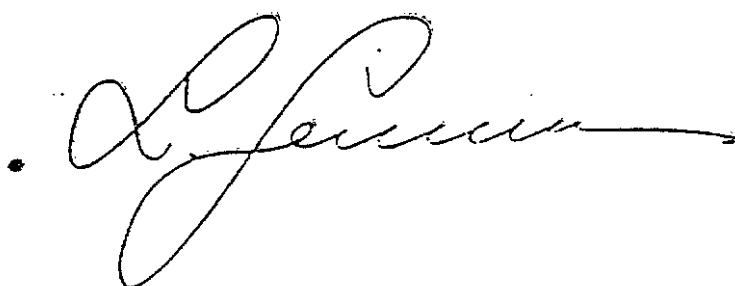
Pelo Governo da República Portuguesa

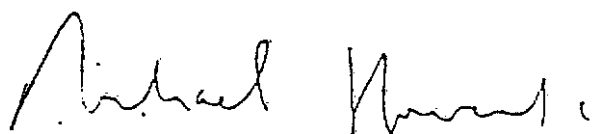
Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Κοινή δήλωση

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

Αφού ΕΞΕΤΑΣΑΝ το προσαρτημένο στη σύμβαση της Ρώμης του 1980 Πρωτόκολλο, όπως τροποποιήθηκε από τη σύμβαση προσχώρησης της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας στη σύμβαση του 1980, καθώς και στο πρώτο και δεύτερο Πρωτόκολλο του 1988,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΝ ότι η Δανία, η Φινλανδία και η Σουηδία δηλώνουν ότι είναι διατεθειμένες να εξετάσουν κατά πόσον είναι δυνατόν να εξασφαλίσουν ότι κάθε ενδεχόμενη μελλοντική τροποποίηση του εθνικού τους δικαίου που εφαρμόζεται στα ζητήματα θαλάσσιας μεταφοράς εμπορευμάτων, θα τηρεί τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 της σύμβασης της Ρώμης του 1980.

'Αρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 6 αυτής."

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Υπουργείου Δικαιοσύνης:

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της Σύμβασης για την έκδοση μεταξύ των Κρατών-Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης".

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο αυτό θα κρατηθεί, διότι υπάρχουν σοβαρές αντιρρήσεις.

Υπουργείου Εξωτερικών:

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς πράξεις, καθώς και των σχετικών πρωτοκόλλων και των δηλώσεων που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη, στην οποία επισυνάπτονται, ενδεικτικά, τα κείμενα της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, όπως διαμορφώθηκαν από τις τροποποιήσεις που επέφερε η Συνθήκη του Άμστερνταμ".

Για το νομοσχέδιο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε και εισηγείται να διατεθούν μέχρι πέντε συνεδριάσεις. Θα αρχίσουμε από σήμερα τη συζήτησή του και θα ολοκληρώσουμε την επόμενη εβδομάδα.

Σας εισηγούμεθα, επίσης, να αυξήσουμε κατά τι το χρόνο των εισηγητών και των ειδικών αγορητών, σε είκοσι πέντε λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κάντε το μισή ώρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είκοσι πέντε λεπτά, διότι θα φτάσουμε στα μεσάνυχτα για να αρχίσουν να μιλούν και οι άλλοι Βουλευτές.

Για το χρόνο των άλλων ομιλητών θα κάνουμε σχετική πρόταση, αφού δούμε πόσοι θα εγγραφούν και τι χρόνο έχουμε στη διάθεσή μας. Θα υπάρξει στη συνέχεια ο οριστικός κατάλογος, μετά τις εγγραφές που θα γίνουν με την ηλεκτρονική σας κάρτα και μετά τον πρώτο κύκλο, στον οποίο αναφέρθηκε ήδη, θα μιλούν πέντε Βουλευτές από το Π.Α.Σ.Ο.Κ., τέσσερις από τη Νέα Δημοκρατία και ένας κατά σειρά από τα μικρότερα κόμματα και τους ανεξαρτήτους.

Είμεθα σύμφωνοι;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το Σώμα

συνεφώνησε.

Ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου ορίζει ως ειδική αγορήτρια τη Βουλευτή κ. Μαρία Δαμανάκη για τη συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού.

Ο Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Τσοβόλας ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Γεώργιο Ρόκο και ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή κ. Αναστάσιο Ιντζέ.

Επίσης, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Αχιλλέα Κανταρτζή.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Κολοζώφ έχει το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κύριε Πρόεδρε, όπως σας είναι γνωστό - γιατί το βάλαμε και στη Διάσκεψη των Προέδρων- η Γενική μας Γραμματέας είχε ζητήσει από τον κύριο Πρωθυπουργό για τη Συνθήκη του Άμστερνταμ να γίνει δημοψήφισμα και ο κύριος Πρωθυπουργός απάντησε αρνητικά.

Πέρα από αυτό, όμως, είχαμε ζητήσει να γίνει μια πλατιά ενημέρωση και στο ζήτημα αυτό απάντησε ο κύριος Πρωθυπουργός ότι θα υπάρξει όπως και άλλοτε πλατιά ενημέρωση του ελληνικού λαού, ενημέρωση με όλους του κανόνες που διασφαλίζουν την πολυφωνία.

Ήρθε η Συνθήκη αυτή στην επιτροπή και εμείς εγειράμε αυτό το θέμα, να υπάρξει, δηλαδή, μεταξύ της επιτροπής και της Ολομέλειας, μια πλατιά ενημέρωση στον ελληνικό λαό. Αν όχι δημοψήφισμα, τουλάχιστον να μπορέσει να παρακολουθήσει τη συζήτηση που θα γίνει σήμερα και να είναι πιο ενημερωμένος.

Έστω και αυτήν τη στιγμή -καταλαβαίνω τη δυσκολία που έχει το Προεδρείο, αλλά είναι εδώ και ο κύριος Πρωθυπουργός- ζητάμε να γίνει η συζήτηση αυτή αργότερα και να γίνει μια ουσιαστική ενημέρωση με έναν πολύμορφο τρόπο, έτσι ώστε να είναι πιο ενημερωμένος ο ελληνικός λαός αυτήν τη φορά τουλάχιστον και να μη λέμε, όπως λέμε για το Μάαστριχτ εκ των υστέρων ότι δεν ήταν ενήμερος, αλλά να είναι ενήμερος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Κολοζώφ, κατά τον Κανονισμό, την ημερήσια διάταξη εκδίδει ο Πρόεδρος της Βουλής. Έχω εκδώσει την ημερήσια διάταξη και πάλι σύμφωνα με τον Κανονισμό. Η αναβολή της συζητήσεως οποιουδήποτε θέματος ζητείται επίσης κατά τον Κανονισμό. Τέτοιο αίτημα κατά τον Κανονισμό δεν μου έχει υποβληθεί.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Στη διάσκεψη το είχαμε θέσει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, κύριε Κολοζώφ, υπάρχει ειδική διαδικασία κατά τον Κανονισμό. Όπως είπα, δεν μου έχει ζητηθεί κάτι τέτοιο.

Κατά συνέπεια θα πρέπει να προχωρήσουμε απρόσκοπτα στη συζήτηση. Θέλω δε να ενημερώσω στο Σώμα ότι η συνεδρίαση αυτή και οι επόμενες, όπως με διαβεβαίωσε ο Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, θα καλυφθούν από την Ελληνική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση και, επομένως, σε ό,τι αφορά τη διαδικασία μας και τη Βουλή, είναι δυνατή η ευρύτερη ενημέρωση.

Από εκεί και πέρα γνωρίζετε, αν και δεν είναι θέμα της παρούσης συζητήσεως, ότι το θέμα αυτό από διετίας απασχολεί τα μέσα ενημέρωσης, τα κόμματα, η Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων έχει επανειλημμένως συνεδριάσει, τα μέσα ενημέρωσης είχαν τη δυνατότητα, όσα ήθελαν, να ενημερώσουν τον ελληνικό λαό, άρθρα έχουν γραφεί, σχόλια έχουν γίνει, τα κόμματα έχουν διατυπώσει -όχι μόνο σε αυτήν την Αίθουσα- τις απόψεις τους και, εν πάση περιπτώσει, δεν βρίσκω εγώ ότι υπάρχει αυτήν τη στιγμή κατά τον Κανονισμό -διότι μόνο αυτό μπορώ να κάνω- τρόπος και διαδικασία, ώστε να μην προχωρήσει η συζήτηση.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Πάντως στη Διάσκεψη το θέσαμε, ζητήσαμε να αναβληθεί ένα μήνα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, μόνο δύο κουβέντες να πω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ.

Ο κ. Τσοβόλας και ο κ. Σιούφας έχουν ζητήσει το λόγο, αλλά θέλω να πω ότι η διαδικασία είναι αυτή. Έχω υπόψη μου, γιατί το διατυπώσατε και στη Διάσκεψη των Προέδρων, ότι πιστεύετε και εσείς ότι θα έπρεπε να προηγηθεί μία συζήτηση. Αλλά οφείλω, όπως αναφέρω αυτό που πράγματι το είπατε στη Διάσκεψη των Προέδρων και εσείς και το Κομμουνιστικό Κόμμα, να πω ότι εκεί δόθηκε επίσης απάντηση και από τον Πρόεδρο της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, τον κ. Αποστολίδη και από άλλα μέλη της Διασκέψεως ότι -και δεν θέλω να επαναλάβω ό,τι ακριβώς ελέγχο- θα υποτιμούσαμε την ευαισθησία και το ενδιαφέρον και των Βουλευτών και όσων είναι ευαίσθητοι από πλευράς μέσων ενημέρωσης, αν λέγαμε μετά από δύο χρόνια ότι αν αναβάλουμε για ένα μήνα τη συζήτηση εδώ τότε θα ενημερωθεί ο ελληνικός λαός. Αυτό είναι χρέος όλων μας και των κομμάτων και των μέσων ενημέρωσης, να ενημερώνεται ο ελληνικός λαός.

Είμεθα επίσης -θα πρέπει και αυτό να σημειωθεί- η μόνη χώρα μετά τη Γαλλία, που είχε ένα πρόβλημα σχετικά με το Σύνταγμά της και το Βέλγιο που έχει ένα ανάλογο πρόβλημα, που δεν έχουμε κυρώσει τη Συνθήκη αυτή.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Και η Μεγάλη Βρετανία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Μεγάλη Βρετανία, όπως ξέρετε, έχει κάποιες δικές της θέσεις, δική της γραμμή σε ό,τι αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αλλά δεν είναι αυτό το θέμα. Εσείς βάζετε θέμα διαδικαστικό και σας δίνω αυτήν την απάντηση.

Ο κ. Ροκόφυλλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητήσαμε το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είπα και για τον κ. Τσοβόλα και για σας, κύριε Σιούφα, ότι έχει διατυπώσει τις απόψεις σας και επανέλαβα μάλιστα τώρα αυτό ακριβώς που είπατε και εσείς στη Διάσκεψη ότι μόνο η Ελλάδα και δύο χώρες ακόμα δεν έχουν κυρώσει τη Σύμβαση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, αφορούσε τη θέση της Νέας Δημοκρατίας το ζήτημα που έχει τεθεί ότι και ώριμο είναι το ζήτημα να συζητηθεί και η Νέα Δημοκρατία συμφωνεί, όπως έχετε προγραμματίσει, να γίνει η συζήτηση. Αυτό που θα ήθελα να σας παρακαλέσω είναι να δώσετε οδηγίες στους συνεργάτες σας να μοιράσουν την έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Σιούφα, όμως, δεν έδωσα το λόγο στον κ. Τσοβόλα, για να προχωρήσει κανονικά η διαδικασία. Μην το παραβιάζετε αυτό.

Κύριοι συνάδελφοι, μη βάζετε όλοι μαζί τις κάρτες εγγραφής, διότι θα μπλοκάρει το σύστημα. Αν και σας ανακοινώνω ότι πρόκειται να αλλάξουμε όλο αυτό το σύστημα και το μικροφωνικό επίσης, το οποίο έχει συμπληρώσει ζωή μιας δεκαετίας και η τεχνολογία προχωρεί.

Ορίστε, κύριε Ροκόφυλλε, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ: Με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, που υπογράφηκε στην ομώνυμη πόλη τον Οκτώβριο του 1997, αγαπητοί συνάδελφοι όλων των πτερύγων της Βουλής, πραγματοποιείται ένα ακόμα βήμα στη μεγάλη αλλά ανολοκλήρωτη πορεία προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση. Μια πορεία που, όπως όλοι ασφαλώς γνωρίζουμε, άρχισε από τις έξι πρωτοπόρες ιδρυτικές των ευρωπαϊκών κοινοτήτων χώρες το 1957.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ τους συναδέλφους να μην προσέρχονται στα μηχανήματα για να δουν αν έχει εγγραφεί το όνομά τους. Παρακαλώ επίσης τους υπαλλήλους της Γραμματείας να γυρίσουν την οθόνη του ηλεκτρονικού υπολογιστή σε αντίθετη φορά.

Συνεχίστε, κύριε Ροκόφυλλε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ: Έλεγα, λοιπόν, ότι αυτή η πορεία προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση άρχισε το 1957 με τις έξι πρωτοπόρες

και ιδρυτικές των ευρωπαϊκών κοινοτήτων χώρες, τη Γαλλία, τη Γερμανία, την Ιταλία και τις τρεις χώρες της Μπενελούξ. Έκτοτε συνεχίζεται ακατάπαυστα με τις ίδιες και τις υπόλοιπες εννέα χώρες που στο μεταξύ ενώθηκαν μαζί τους γι' αυτήν την προσπάθεια, που είχε και έχει ως κοινό στόχο το ξεπέρασμα του κατακερματισμού της Ευρώπης σε πολλά, μικρά και μεσαία, ανεξάρτητα και αντιμαχόμενα μεταξύ τους, κράτη.

Εκείνο στο οποίο από την πρώτη στιγμή και κατά κύριο λόγο απέβλεψαν οι ιδρυτές ήταν να σταματήσουν επιτέλους οι ενδοευρωπαϊκοί πόλεμοι, που καταταλάνισαν τη γηραιά ήπειρό μας και τον πλανήτη ολόκληρο, να τονωθεί η αποφιλωμένη από την άγρια βιομηχανική υπαιθρο χώρα στην Ευρώπη με τη συστηματική στήριξη της βαρύτατα ελλειμματικής τότε αγροτικής παραγωγής και να σχηματιστεί μια ευρωπαϊκή οικονομική οντότητα με τη δημιουργία κοινής αγοράς, αλλά και να θεθούν ταυτόχρονα οι βάσεις για μια ευρύτερη πολιτική ενοποίηση στο μέλλον.

Το εγχείρημα ήταν κυριολεκτικά πρωτόγνωρο. Για πρώτη φορά στην ιστορία (από τότε που υπάρχουν οργανωμένες σε κράτη κοινωνίες), κράτη ανεξάρτητα, κυρίαρχα κράτη αποφάσισαν, υποστέλλοντας σε ένα βαθμό την πλήρη κυριαρχία και ανεξαρτησία τους, να ενώσουν τις προσπάθειές τους για να πετύχουν έναν κοινό στόχο με αμοιβαίες υποχωρήσεις και συμβιβασμούς και με ελεύθερες διαπραγματεύσεις να προχωρήσουν στην κατάσρωση μιας υπερεθνικής, ορθότερα υπερκρατικής, σε τελευταία ανάλυση, ενοποιητικής διαδικασίας.

Από τη γένεσή της η όλη προσπάθεια κύριοι συνάδελφοι, υπήρξε διφυής: ένωση κρατών με και ένωση λαών ταυτόχρονα. Και αυτό το τελευταίο διέσπειλε από την αρχή τις ευρωπαϊκές κοινότητες από το αντίπαλο και τελικά θνησιγενές σχήμα της ευρωπαϊκής ζώνης ελευθέρων συναλλαγών. Ο διφυής αυτός χαρακτήρας επιβάλλει την αυτιστική ισοτιμία των κρατών-μελών και τη διατήρηση της κυριαρχίας και της πολιτισμικής τους ιδιαιτερότητας από τη μια μεριά, ενώ παράλληλα νομιμοποιεί την υπερκρατική οντότητα να απευθύνεται κατευθείαν στους πολίτες, κατοχυρώνοντας την ομοιομορφία ορισμένων δικαιωμάτων τους σε όλην την έκταση της κοινότητας, με τη χορήγηση λόγου χάρι σε όλους της ευρωπαϊκής ιθαγένειας συμπληρωματικά προς την ιδιαίτερη εθνική για τον καθένα (ιθαγένεια).

Η ενοποιητική διαδικασία γνώρισε φυσικά -και γνωρίζει ακόμη- πολλές δυσκολίες, αφού έπρεπε αναπόφευκτα να περάσει μέσα από τις συμπληγάδες καθιερωμένων παραδοσιακών αντιλήψεων, ριζωμένων προκαταλήψεων και εμπεδωμένων καταστάσεων δυσπιστίας και φόβου προς τον άλλον, το χθεσινό αντίπαλο, τον εχθρό.

Ωστόσο ήταν τόσο εμφανές το πλεονέκτημα που έδινε στον οικονομικό ιδιαίτερα τομέα και όχι μόνο, το μεγάλο μέγεθος ως *sine qua non* προϋπόθεση για την αντιμετώπιση του ανταγωνισμού των δύο μεγάλων δυνάμεων που αναδύθηκαν μέσα από τις στάχτες και τα ερείπια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ώστε πράγματι έγινε κατορθωτό αυτή η προσπάθεια, η πρωτόγνωρη επαναλαβάνω στα παγκόσμια χρονικά προσπάθεια, να μην οδηγηθεί σε αδιέξοδο.

Βεβαίως η πορεία υπήρξε κατ' ανάγκην βραδεία. Βήμα προς βήμα πραγματώνεται μέσα από ατελείωτες συζητήσεις και αντιπαραθέσεις απόψεων και συμφερόντων η σαρανταδυάχρονη μέχρι τώρα πορεία, καθώς διαμορφώνεται κάθε φορά η πολιτική βούληση των λαών της Ευρώπης για ενοποίηση.

Μεγάλοι σταθμοί στην ανεκτική αυτή πορεία υπήρξαν φυσικά η Ρώμη (1957), η αφετηρία, στη συνέχεια το Λουξεμβούργο με την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη (1986), το Μάαστριχτ με την ομώνυμη σύμβαση για την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ενιαίο νόμισμα το (1992) και τώρα η Συνθήκη του Άμστερνταμ, το 1997, που καλούμεθα να κυρώσουμε.

Τι καινούριο, αγαπητοί συνάδελφοι, φέρνει αυτή η καινούρια Συνθήκη; Τι προσθέτει στο ευρωπαϊκό οικοδόμημα; Αξίζει -νομίζω- να το δούμε λίγο αναλυτικά. Τα θετικά μέτρα που συνομολογούνται με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ θα μπορούσαν να καταταγούν στις ακόλουθες τρεις επί μέρους κατηγορίες.

Η πρώτη αφορά στην ευρωπαϊκή ή έννομη τάξη, ως τάξη αξιών. Η δεύτερη αναφέρεται στα μέτρα για τη δημοκρατικότερη άρθρωση και την αποτελεσματικότερη λειτουργία των κοινοτικών οργάνων και η τρίτη στη γνωστή σε όλους μας Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας, την ΚΕΠΠΑ.

Ας δούμε τα πράγματα με τη σειρά τους. Πρώτος τομέας. Για πρώτη φορά συμφωνείται και ορίζεται με ενάργεια στη Συνθήκη πως η ευρωπαϊκή έννομη τάξη δεν είναι μόνο μία εν στενή εννοία τάξη αγοράς, αλλά ταυτόχρονα μία τάξη αξιών. Εδώ εντάσσονται τα ακόλουθα: Διακηρύσσεται ρητά πως η Ένωση βασίζεται στις αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας, του σεβασμού, των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών καθώς και του κράτους δικαίου. Μάλιστα, για να μη μείνει πλατωνική η καίρια αυτή ιδεολογική και πολιτική διακήρυξη, θεωρήθηκε αναγκαίο να καθιερωθεί αμέσως μετά τη νέα ρήτρα πως "η Ένωση σέβεται την εθνική ταυτότητα των κρατών-μελών της", μια διαδικασία πολιτικών κυρώσεων εις βάρος οποιουδήποτε κράτους-μέλους ήθελε παραβιάσει κατά τρόπο σαφή και χαρακτηριστικό τις παραπάνω θεμελιώδεις αρχές.

Την ύπαρξη της παραβίασης διαπιστώνει το Συμβούλιο συγκροτούμενο από τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων με ομόφωνη απόφαση (χωρίς όμως -και αυτό είναι καινοτομία- να λαμβάνεται υπόψη το κράτος-μέλος στο οποίο πρόκειται να επιβληθούν οι κυρώσεις και επίσης οι τυχόν αποχές). Συγκαλείται δε αυτό το Συμβούλιο με πρόταση του 1/3 των κρατών-μελών ή της Επιτροπής και σύμφωνη γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Είναι χαρακτηριστικό πως στις κυρώσεις μπορεί να περιληφθεί ακόμη και αναστολή των βασικών δικαιωμάτων συμμετοχής στις ευρωπαϊκές διαδικασίες του κράτους-μέλους αλλά με μια εξίσου σημαντική εξαίρεση, ότι τα δικαιώματα των πολιτών του κράτους-μέλους, στο οποίο επιβάλλεται η κύρωση δεν πρόκειται σε καμιά περίπτωση να θιγούν.

Δεύτερον, η προώθηση ενός υψηλού επιπέδου απασχόλησης αναγορεύεται με τη Συνθήκη σε στόχο της Ένωσης, ενώ παράλληλα η ανάπτυξη συντονισμένης στρατηγικής για την απασχόληση προσλαμβάνει χαρακτήρα κοινοτικής δράσης. Νέες διατάξεις προβλέπουν τη στενότερη συνεργασία για το συντονισμό των πολιτικών καταπολέμησης της ανεργίας, ενώ η προαγωγή της απασχόλησης καθίσταται πλέον θέμα κοινού ενδιαφέροντος που οφείλει, κατά τις διατάξεις της Συνθήκης του Άμστερνταμ, να λαμβάνεται υπόψη κατά τη χάραξη και εφαρμογή των κοινοτικών πολιτικών και δραστηριοτήτων.

Επιπλέον, ιδρύεται Συμβουλευτική Επιτροπή για να επικουρεί την επιτροπή και το συμβούλιο στη διαδικασία συντονισμού των προσπαθειών και των ρυθμίσεων για την καταπολέμηση της ανεργίας.

Άλλη σημαντική προσθήκη της Συνθήκης στον ίδιο τομέα. Στον τομέα ειδικότερα της κοινωνικής πολιτικής σημειώνεται σημαντική πρόοδος με την ένταξη του κοινωνικού πρωτοκόλλου στις κανονιστικές διατάξεις της Συνθήκης και την ιδιαίτερη αναφορά των κοινωνικών δικαιωμάτων, όπως εξειδικεύονται σε σημαντικές διεθνείς πράξεις, λόγου χάρι στον ευρωπαϊκό κοινωνικό χάρτη του Συμβουλίου της Ευρώπης. Βλέπει κανείς δύο μεγάλα ευρωπαϊκά κοινοβουλευτικά και διακρατικά σώματα να μεταβάλλονται σε συγκοινωνούντα δοχεία για ό,τι θετικό είναι δυνατόν να προέλθει για την οικοδόμηση μιας δικαιοτέρας κοινωνίας στην Ευρώπη.

Επιπλέον με τη Συνθήκη και στο ίδιο μήκος κύματος συμφωνήθηκε πως θα πρέπει να καταπολεμηθεί ο κοινωνικός αποκλεισμός και να εφαρμοστεί αποτελεσματικότερα απ' ό,τι μέχρι τώρα η ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών στην αγορά εργασίας.

Ακόμη, η επιδίωξη της αειφόρου ανάπτυξης αναγνωρίζεται ως ένας από τους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παράλληλα με το σεβασμό προς το περιβάλλον.

Στην ίδια κατηγορία ρυθμίσεων εντάσσονται ασφαλώς οι νέες διατάξεις για την εξασφάλιση υψηλού επιπέδου υγείας των ανθρώπων -και της διαβίωσης των ζώων, κατά βρετανική

πρόταση- καθώς και για την αυξημένη προστασία των καταναλωτών.

Επίσης, για πρώτη φορά καθιερώνεται η διαφάνεια με το καθοριζόμενο δικαίωμα των πολιτών να απευθύνονται σε όλα τα όργανα της Κοινότητας, για να ζητούν οποιοδήποτε έγγραφο επιθυμούν να έχουν στη διάθεσή τους, καθώς επίσης και να απευθύνουν αιτήσεις, αναφορές και διαμαρτυρίες προς οποιοδήποτε όργανο της Κοινότητας, σε οποιαδήποτε από τις δώδεκα επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να λαμβάνουν απάντηση από το όργανο στην ίδια γλώσσα, δηλαδή στη γλώσσα της δικής τους επιλογής.

Τέλος, και για να κλείσω αυτό το κεφάλαιο, ιδιαίτερη σημασία νομίζω ότι προσλαμβάνει και η καθιερούμενη δυνατότητα ανάληψης κατάλληλης δράσης για την καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω φύλου, φυλετικής ή εθνικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού.

Δεύτερη μεγάλη κατηγορία προσθηκών, βελτιώσεων και νέων ρυθμίσεων, που έρχονται με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, είναι τα μέτρα για τη δημοκρατικότερη άρθρωση και την αποτελεσματικότερη λειτουργία των οργάνων. Εδώ εντάσσονται:

Η αναβάθμιση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του μόνου άμεσα εκλεγμένου από τους Ευρωπαίους πολίτες οργάνου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την ενίσχυση του ρόλου του ως συννομοθετικού σώματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε πλείστα όσα σημαντικά θέματα, όπως λόγου χάρι η έγκριση για το διορισμό από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του προέδρου της επιτροπής και πολλά άλλα.

Η ενθάρρυνση των εθνικών κοινοβουλίων να συμμετέχουν περισσότερο στις δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης -ας το ακούσουμε αυτό με προσοχή, αγαπητοί συνάδελφοι- με την αναγνώριση του δικαιώματός τους να ενημερώνονται έγκαιρα και να εκφράζουν απόψεις για ζητήματα ιδιαίτερου ενδιαφέροντος.

Η αναβάθμιση της θέσης του προέδρου της επιτροπής, ο οποίος έχει πλέον αποφασιστικό λόγο για τον ορισμό των επιτρόπων, εντάσσεται στην ίδια κατηγορία μέτρων για την αποτελεσματικότερη λειτουργία των οργάνων.

Εδώ εντάσσεται ακόμη η διεύρυνση των αρμοδιοτήτων του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στους τομείς ιδίως της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων, του ασύλου και της μετανάστευσης, όπως επίσης και της δικαστικής και αστυνομικής συνεργασίας, ώστε όλα να τίθενται υπό δικαστικών έλεγχο, του Ελεγκτικού Συνεδρίου ακόμη, της Επιτροπής Περιφερειών και της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.

Δίπλα στα θετικά αυτά μέτρα προσλαμβάνει κατά τη γνώμη μου ιδιαίτερη σημασία το γεγονός, ότι δεν κατέστη δυνατό να υιοθετηθούν ρυθμίσεις, που θα αλλοίωναν την ισοτιμία των διαφόρων κρατών μέσα στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και το θέμα αυτό παραπέμφθηκε όχι βέβαια στις ελληνικές καλένδες αλλά πάντως σε μεταγενέστερο στάδιο, σχετικό με τη διεύρυνση.

Και έρχομαι τώρα στον τρίτο τομέα, που μου φαίνεται ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικός και για τον οποίον άλλωστε όλοι -όλοι κυριολεκτικά- έχουμε κατά καιρούς, είτε ενθαρρύνοντας είτε διαμαρτυρόμενοι, συμβάλει. Είναι η Κοινή Εξωτερική Πολιτική και η Πολιτική Ασφάλειας. Και στον τομέα αυτόν, μολονότι υπολείπονται ακόμη πολλά και σημαντικά να γίνουν και να συμφωνηθούν, η νέα Συνθήκη κινείται προς την ορθή κατεύθυνση.

Διευρύνεται, πρώτα απ' όλα, το πεδίο της ΚΕΠΠΑ, με τους νέους στόχους της διαφύλαξης της ακεραιότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της διατήρησης και ενίσχυσης της ειρήνης και της διεθνούς ασφάλειας, σύμφωνα με τις αρχές του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, της Τελικής Πράξης του Ελσίνκι και τους στόχους του Χάρτη των Παρισίων, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που αφορούν τα εξωτερικά σύνορα. Και αυτό για πρώτη φορά και μάλιστα ρητά και ξεκάθαρα.

Στο πλαίσιο αυτό θεσπίζεται ακόμη ενισχυμένη ρήτρα ενδοκοινοτικής πολιτικής αλληλεγγύης, ανατίθεται στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο η αρμοδιότητα να καθορίζει αρχές και κατευθύνσεις και σε θέματα με επιπτώσεις στον τομέα της άμυνας και όχι μόνο στις πολιτικές πτυχές της Κ.Ε.Π.Α. και αναγνωρίζεται ρητά ως στόχος της σταδιακής διαμόρφωσης κοινής αμυντικής πολιτικής, με πρόβλεψη την ενσωμάτωση της Δ.Ε.Ε. στην Ένωση.

Βλέπω ότι ο χρόνος περνάει πολύ γρήγορα, ιδίως τώρα που περιορίστηκε στα είκοσι πέντε λεπτά.

Θέλω όμως να πω ότι και στον τομέα αυτόν, όπου η Μεγάλη Βρετανία υπήρξε πάντοτε η τροχοπέδη προς οποιαδήποτε πρόοδο, τελευταία ο νέος Πρωθυπουργός της Βρετανίας, ο Τόνι Μπλαίρ, μιλώντας στη φθινοπωρινή σύνοδο της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του ΝΑΤΟ στο Εδιμβούργο το περασμένο φθινόπωρο, για πρώτη φορά είπε ρητά και ξεκάθαρα ότι στόχος είναι πια η Ευρώπη να αποκτήσει δική της αμυντική ταυτότητα, να αποκτήσει δική της άμυνα, δικό της λόγο για τα αμυντικά της προβλήματα, ώστε -όπως πολύ προσφυώς τόνισε- να σταματήσουν επιτέλους οι φορολογούμενοι πολίτες των Ηνωμένων Πολιτειών να διαμαρτύρονται ότι οι Ευρωπαίοι δεν συμμετέχουν στα θέματα και τις δαπάνες άμυνας και τα επιρρίπτουν όλα στους ώμους τους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η παρένθεση Μπλαίρ σας έφαγε ενάμινη λεπτό. Υπόψη για το χρόνο που έχετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ: Το ξέρω κύριε Πρόεδρε δυστυχώς. Αξίζει όμως για να διαφαίνεται μια σημαντική προοπτική για την Ευρώπη.

Για την αποτελεσματικότερη πραγμάτωση των σημαντικών αυτών στόχων και κατευθύνσεων ανατέθηκε στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου ο ρόλος του ύπατου εκπροσώπου της Κ.Ε.Π.Α., ενισχύθηκε ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη διαμόρφωση και υλοποίηση της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής, ενώ διατηρείται η αρχή της ομοφωνίας για όλα τα θέματα και μόνο οι εκτελεστικές αποφάσεις είναι δυνατόν να ληφθούν με ειδική πλειοψηφία, η οποία και αυτή, στην ειδική περίπτωση που προβλέφθηκε, κάμπτεται οσάκις προβάλλονται από οποιοδήποτε κράτος-μέλος σημαντικοί και δεδηλωμένοι λόγοι εθνικής πολιτικής.

Τώρα, η συμβολή της Ελλάδας. Τι έκανε η Ελλάδα σε όλα αυτά: Η Ελλάδα, αγαπητοί συνάδελφοι, εισέφερε ήδη, από τη Σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου το καλοκαίρι του 1994 στην Κέρκυρα την ιδέα και την πρόταση της σύστασης ομάδας προβληματισμού για την προετοιμασία της διαπραγμάτευσης στο πλαίσιο της Διακυβερνητικής Διάσκεψης, η οποία στη συνέχεια με δεκαπεντάμηνες σκληρές, επίπονες, διαπραγματεύσεις κατέληξε στο ομόφωνο συμπέρασμα, που τελικά υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο Κορυφής του Άμστερνταμ το 1997.

Σε αυτήν τη Διακυβερνητική Διάσκεψη η Ελλάδα εμφανίστηκε από την πρώτη στιγμή με ολοκληρωμένη πρόταση και επεξεργασμένες ρεαλιστικές θέσεις στο υπόμνημά της με το χαρακτηριστικό τίτλο - αξίζει να σας το διαβάσω- "Για μια δημοκρατική Ευρώπη με πολιτικό και κοινωνικό περιεχόμενο".

Η χώρα μας, σε συμμαχία με άλλα κράτη-μέλη, εργάστηκε για την ανάδειξη του κοινωνικού προσώπου της Ένωσης με τη συμπερίληψη ενός νέου κεφαλαίου στη Συνθήκη για την απασχόληση -το είδαμε- την ενσωμάτωση στη Συνθήκη του Κοινωνικού Πρωτοκόλλου -σας το ανέφερα λίγο πριν- την ενίσχυση της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών -σας το ανέφερα λεπτομερειακά πιο πάνω- την ενίσχυση του ρόλου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, την αποτροπή ρυθμίσεων που θα αλλοίωναν τη θεσμική ισοτιμία των κρατών-μελών, την ενίσχυση των αρχών της δημοκρατίας και της αλληλεγγύης στη Συνθήκη, την ανάπτυξη πολιτικών που ενδιαφέρουν άμεσα τον Ευρωπαίο πολίτη με τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης και βεβαίως την ανάπτυξη Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας, ώστε η Ένωση να αποκτήσει επιτέλους διεθνή οντότητα και να καταστεί ικανή να αντιμετωπίζει και να διαχειρίζεται κρίσεις.

Παράλληλα, η Ελλάδα έθεσε στη Διακυβερνητική Διάσκεψη

ορισμένα θέματα ειδικότερου ελληνικού ενδιαφέροντος, όπως τη συμπερίληψη στους στόχους της ΚΕΠΠΑ του σεβασμού της ακεραιότητας και των εξωτερικών συνόρων της Ένωσης, την έκφραση μιας πολιτικής αλληλεγγύης, καθώς και τη θέσπιση ειδικών ρυθμίσεων για την ανάπτυξη των νησιών.

Στο ίδιο πλαίσιο η Ελλάδα προέβαλε ως κύριο στόχο την ανάπτυξη της "Ευρώπης των πολιτών" και του "κοινωνικού χώρου" και είχε την ικανοποίηση να δει αρκετές από τις προτάσεις της να συγκεντρώνουν τη γενική κατάφαση.

Τέλος, από την πλευρά της ελληνικής συμβολής, οφείλω να τονίσω πως κυριολεκτικά βαθυνούσατη υπήρξε η εισήγηση του Δημήτρη Τσάτσου -και του Ισπανού Ντε Βίγκο- στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κατά τη διαδικασία κύρωσης της Συνθήκης του Άμστερνταμ εκεί.

Θα φτάσω τώρα και στο τελευταίο κεφάλαιο, που αφορά μια κριτική αποτίμηση της Συνθήκης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, παρά τις όποιες αναμφισβήτητες αδυναμίες και ελλείψεις, η νέα Συνθήκη περιέχει φρονώ ρυθμίσεις που δημιουργούν βάσιμα τη δυναμική προοπτική για την παραπέρα ανάπτυξη της Ένωσης με την υποστήριξη της ευρωπαϊκής κοινωνίας των πολιτών.

Υπάρχει ωστόσο μια σημαντική υστέρηση σε πολλά καίριας σημασίας θέματα. Είπαμε άλλωστε από την αρχή ότι η πορεία είναι και παραμένει ακόμα ανολοκλήρωτη. Υπάρχει πολύς δρόμος μπροστά μας για το στόχο της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης. Παραδείγματος χάρι, η αποτελεσματικότητα της ΚΕΠΠΑ παραμένει ακόμη το μεγάλο ζητούμενο. Ο αγώνας για την καταπολέμηση της ανεργίας δεν μπορεί φυσικά να αχθεί πρακτικά σε αίσιο πέρας μόνο με καλές διακηρύξεις και μόνο με τον επιχειρούμενο συντονισμό απλώς των πολιτικών για την προώθηση της απασχόλησης. Ενώ οι κοινοτικοί πόροι παραμένουν καθηλωμένοι στο εξαιρετικά ανεπαρκές ποσοστό του 1,27% του ΑΕΠ των κοινοτικών χωρών. Και παράλληλα τα αντιτιθέμενα συμφέροντα των κρατών μελών και ιδιαίτερα των πιο ισχυρών δεν φαίνεται να κοπάζουν, σε μερικά δε κρίσιμα θέματα δείχνουν μάλιστα μια αναμφισβήτητη τάση αναρρίψης, ενώ η πραγματοποίηση της διεύρυνσης φαντάζει αυτήν τη στιγμή εξαιρετικά δύσκολη, σχεδόν προβληματική.

Όλα αυτά -και μαζί ο δυσπρόσιτος στα ευρύτερα λαϊκά στρώματα βαρύν τεχνικός χαρακτήρας των κοινοτικών δρώμενων- διευρύνουν τον ευρωσκεπτικισμό. Στην επιτροπή έκανα μια ειδικότερη ανάλυση σε τι συνίσταται αυτός ο ευρωσκεπτικισμός και ποιες ομάδες τον απαρτίζουν. Βλέπω ότι ο χρόνος προχωράει και θα προχωρήσω και εγώ πιο κάτω.

Παρ' όλα αυτά, η πλειοψηφία των ευρωπαίων σε όλα τα κράτη μέλη, όπως και στη χώρα μας, έχει αντιληφθεί πως τα αργά βήματα είναι εκείνα που θεμελιώνουν τη σίγουρη πρόοδο της ενοποιητικής διαδικασίας, ιδίως όταν τα βήματα αυτά εναρμονίζονται προς τη γενική πολιτική βούληση που αναδύεται κάθε φορά ως αναγκαία σύνθεση μέσα από την αντιπαράθεση των αντιτιθέμενων απόψεων και την αναπόφευκτη σύγκρουση των συμφερόντων.

Πιο συγκεκριμένα, πιστεύουμε πως η σύνθεση που αποκρυσταλλώθηκε στη Συνθήκη του Άμστερνταμ τηρεί την ισορροπία ανάμεσα στη διατήρηση της ισοτιμίας των ευρωπαϊκών κρατών με τον τονισμό της εθνικής τους ταυτότητας και της πολιτιστικής τους ιδιαιτερότητας από τη μια πλευρά, ενώ ταυτόχρονα η Συνθήκη προωθεί με ευστοχία την ενοποιητική διαδικασία για μια Ευρώπη όχι μόνο οικονομικά σταθερή, εύρωστη και αναπτυσσόμενη, αλλά ταυτόχρονα κοινωνική, ειρηνική, δημοκρατική και περιβαλλοντική. Μια Ευρώπη που θα ζει και θα πορεύεται εν ειρήνη με τους άλλους, με τον εαυτό της με το φυσικό και πολιτιστικό της περιβάλλον και με τις εύλογες αξιώσεις και διεκδικήσεις των πολιτών της για ευημερία, προκοπή, αξιοπρέπεια και κοινωνική δικαιοσύνη.

Προς την κατεύθυνση του πλειοψηφικού ρεύματος της "ευρωπαϊσμοδξίας" ωθούν αποφασιστικά: Η ολοφάνερη επιτυχία της σταθεροποίησης της οικονομίας των κρατών-μελών που οδήγησε στο ανέλπιστο πριν λίγα χρόνια κορυφαίο επίτευγμα

της δημιουργίας του ενιαίου ευρωπαϊκού νομίσματος, ισχυρού συμβόλου της ευρωπαϊκής ταυτότητας, καθώς και η αίσθηση πως, πέρα από την οικονομική πρόοδο, στο τμήμα αυτό του πλανήτη προωθούνται σταθερά τα ανθρώπινα δικαιώματα και σφυρηλατείται η κοινωνική συνοχή. Ιδιαίτερα τώρα, που με την ελεύθερη βούληση των συντριπτικά περισσότερων ευρωπαϊκών λαών, ο ρυθμός και η ποιότητα της ενωτικής πορείας έχουν πια ανατεθεί σε σοσιαλιστικές, σοσιαλδημοκρατικές και προοδευτικές κυβερνήσεις.

Δεν είναι τυχαίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πως εκτός από τις έντεκα υποψήφίες για ένταξη χώρες, δεκάδες άλλα κράτη της Ευρώπης, της Ευρασίας και της Βόρειας Αφρικής, αδημονούν να πλησιάσουν με τη μια ή με την άλλη φόρμουλα προς την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ας ξαναγυρίσουμε όμως στο Άμστερνταμ. Ήδη έντεκα κράτη μέλη έχουν κυρώσει τη συνθήκη, ενώ η Γαλλία αναθεώρησε προ εβδομάδων (με τεράστια πλειοψηφία επτακοσίων πενήντα οκτώ έναντι εκατόν έντεκα βουλευτών και γερουσιαστών που συνήλθαν όλοι μαζί σε κογκρέσο στις Βερσαλιές) το σύνταγμά της, για να καταστεί ακριβώς νομικά δυνατή η κύρωση της συνθήκης του Άμστερνταμ.

Ήρθε πια, φρονώ, η στιγμή να την κυρώσουμε και εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι.

Και μια και φθάσαμε πια στο διά ταύτα, επιβάλλεται νομίζω να τονιστούν και τα ακόλουθα προς την κατεύθυνση των συναδέλφων που τοποθετούνται αρνητικά με έμβλημα είτε το "όχι" είτε το "λευκό".

Βέβαια η ψήφος μας είναι ελεύθερη και γι' αυτό ακριβώς υπεύθυνη.

Κάτω από το πρίσμα αυτής της ευθύνης θα πρέπει φρονώ να συνειδητοποιήσουμε όλοι πως τυχόν μη κύρωση του συνταγματικού κειμένου της Συνθήκης θα σήμαινε αναπόφευκτα είτε ματαίωση της Συνθήκης για ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση με υπαιτιότητα της Ελλάδος είτε την άσκηση πιέσεων για εφαρμογή της Συνθήκης μόνο για τα δεκατέσσερα από τα δεκαπέντε μέλη που θα την έχουν κυρώσει και για περιθωριοποίηση ή και απομάκρυνσή μας ακόμη από την Ένωση.

Το παράδειγμα της Δανίας, η οποία με δημοψήφισμα το 1993 απέρριψε τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και η οποία στη συνέχεια "αναγκάστηκε" -έστω μέσα σε εισαγωγικά- να προκηρύξει δεύτερο δημοψήφισμα που απέβη τελικά θετικό, θα έπρεπε να είναι ιδιαίτερα διδακτικό.

Εάν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Δανία με εθνικό εισόδημα υπερδιπλάσιο από το δικό μας και με ανυπαρξία άλλων οικονομικών δυσχερειών και εθνικών ζητημάτων δεν μπόρεσε να αντέξει την οριστικοποίηση της καταψήφισης, θα πρέπει όλοι ασφαλώς να αντιληφθούμε, επιτέλους, την αφόρητα δυσχερή θέση στην οποία θα περιήρχετο η χώρα μας στην υποθετική περίπτωση ενός τέτοιου ενδεχομένου.

Αλλά και αν όλες αυτές τις περιπτώσεις τις ξεπερνούσαμε, ως διερωνηθούμε μπροστά στη συνείδησή μας ο καθένας: Θα ήταν καλύτερη ή χειρότερη η Ευρωπαϊκή Ένωση με ισχυρό το Μάαστριχτ και χωρίς το Άμστερνταμ; Σε τι θα ωφελήσει τάχα η ματαίωση όλων των πολιτικών και των θεσμικών αλλαγών υπέρ της μεγιστοποίησης των οποίων μάλιστα κόπτονται οι συνάδελφοι που τώρα πρωτοστατούν στην άρνηση της επικύρωσης;

Βέβαια, οι αρνητές συνάδελφοι στηρίζονται στο ότι η συντριπτική πλειοψηφία της Βουλής θα ψηφίσει θετικά και έτσι δεν θα υπάρξουν δυσμενείς επιπτώσεις ούτε για τη χώρα μας ούτε για την Ευρώπη.

Υπό τα αναμφισβήτητα αυτά δεδομένα διερωνώμαι ωστόσο, μήπως οι καλοί κατά τα άλλα συνάδελφοι στηρίζονται στις δικές μας πλάτες, για να εκτοξεύσουν εκ του ασφαλούς τα δικά τους μαξιμαλιστικά πυροτεχνήματα! Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η κ. Μαριέτα Γιαννάκου έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΕΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ : Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Βουλή των Ελλήνων καλείται μέσα στις επόμενες

μέρες να δώσει τη συναίνεσή της σε μια νέα πορεία προς το κοινό ευρωπαϊκό μέλλον.

Καλούμεθα να εγκρίνουμε το αναθεωρημένο κείμενο της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, στην ουσία όμως να οροθετήσουμε την εθνική προοπτική για τις επόμενες γενεές.

Η Ελλάδα συμμετέχει -συνεπώς στον ιστορικό της ρόλο- στην ενιαία προσπάθεια των λαών της Ευρώπης για την παγίωση της ειρήνης, της ασφάλειας, της σταθερότητας και της ευημερίας.

Ως χώρα με κατ' εξοχήν ευρωπαϊκό προσανατολισμό, στο επίπεδο των πολιτών ανέκαθεν προέκρινε ως σταθερή επιλογή την ουσιαστική συμμετοχή της στη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Ίσως θα έπρεπε να περιμένω, κύριε Πρόεδρε, να σταματήσουν οι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχετε δίκιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ, καθήστε στις θέσεις σας και όσοι θέλετε να φύγετε, να φύγετε το γρηγορότερο. Φαίνεται δεν θέλετε να ακούσετε.

ΜΑΡΙΕΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ: Στη ροή της μεταπολεμικής εξελικτικής πορείας τους οι λαοί της Ευρώπης αποφάσισαν ότι το μέλλον τους ανήκει στη δημιουργία και στην ευημερία.

Όσα ο Aristide Briand υποστήριζε το 1930, βρέθηκαν πάλι στο προσκήνιο. Το σχέδιο Monet και Schumacher έφερνε τους Ευρωπαίους μπροστά στη μεγάλη πρόκληση. Έτσι αποφάσισαν να συζητήσουν και να συμφωνήσουν ότι ο πόλεμος και τα δεινά που συνεπάγεται δεν είχαν θέση στο κοινό ευρωπαϊκό αύριο.

Η δημιουργία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, του άμεσα εκλεγμένου Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της εσωτερικής αγοράς, της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, δικαίωσε τους αγώνες πολλών ανθρώπων με όραμα και θέληση για την επίτευξη του σημερινού ευρωπαϊκού κεκτημένου.

Από τη Ρώμη, στο Μάαστριχτ και στο Άμστερνταμ, η Ευρώπη ανταποκρίθηκε στην πρόκληση των σημερινών πολυπολιτισμικών κοινωνιών. Στηρίχθηκε στον άνθρωπο και χρησιμοποίησε κυρίως τις ικανότητές του ως εφελθτήριο για την άρθρωση της πολιτικής της.

Η Ευρώπη του Άμστερνταμ είναι στην πραγματικότητα ένα ακόμη βήμα προς την ουμανιστική Ευρώπη, στην Ευρώπη που πιστεύει στις αρχές της προσωπικής ελευθερίας, της ευθύνης και της αυτοολοκλήρωσης.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιθανώς να μην ανταποκρίνεται στις προσδοκίες που ενδεχομένως ορισμένοι κύκλοι καλλιέργησαν. Είναι όμως ένα μεγάλο βήμα προς την ολοκλήρωση, κυρίως δε χωρίς να έχει προηγηθεί ουσιαστική οπισθοχώρηση ως προς το κοινοτικό κεκτημένο. Αντίλογος υπάρχει και είναι ισχυρός, όσο και σεβαστός.

Ο ανταγωνισμός μεταξύ των οπαδών της εθνικής κυριαρχίας και των οπαδών των υπερεθνικών κέντρων λήψεως αποφάσεων είναι πάντα στο προσκήνιο. Είναι παραδείγματός χάριν, πολλοί εκείνοι που θα προτιμούσαν μια περισσότερο χαλαρή μορφή πανευρωπαϊκής συνεργασίας, έναντι της θεσμικής ισχυροποίησης.

Η πρόσφατη διεθνής εμπειρία κατέδειξε ότι κίνδυνοι της αποσταθεροποίησης εξακολουθούν να ελλοχεύουν. Για το λόγο αυτόν είναι λογικό η μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων να αποτιμά την ευρωπαϊκή προοπτική ως μία μεγάλη προσπάθεια για την ειρήνη. Μια ιδιότυπη συνομοσπονδία των λαών της Ευρώπης που για μισό αιώνα εξασφάλισε πράγματι την ευημερία και την πρόοδο.

Οφείλουμε, επομένως, να τονίσουμε ότι είναι μια πολύ μεγάλη υπόθεση, για να διακυβευθεί στο βωμό κάποιων αντιρρήσεων για όσα δεν έγιναν και που παρά ταύτα είναι δυνατόν να γίνουν στο μέλλον.

Ανατρέχοντας σύντομα στα κυριότερα σημεία των αποφάσεων του Άμστερνταμ οφείλουμε να επισημάνουμε:

Το Ψήφισμα σχετικά με τη δέσμευση των κρατών - μελών για την εφαρμογή του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυ-

ξης, ώστε να υιοθετηθούν υγιείς δημοσιονομικές θέσεις και να ακολουθηθούν ανάλογες πολιτικές, μετά την έναρξη της Οικονομικής και Νομισματικής Ενοποίησης.

Το Ψήφισμα για την Ανάπτυξη και την Απασχόληση, που σκιαγραφεί τις γενικές κατευθυντήριες γραμμές δράσης, ώστε να είναι η απασχόληση πρώτη ως μέλημα της πολιτικής ημερήσιας διάταξης της ένωσης.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ επιδιώκει την προώθηση μιας υψηλού επιπέδου απασχόλησης, κατ' αρχήν μέσω μιας στρατηγικής που συντονίζεται σε κοινοτικό επίπεδο. Είναι φανερό από την προσεκτική διατύπωση του σχετικού κειμένου ποια είναι τα όρια της ουσιαστικής παρέμβασης. Για να ακριβολογούμε, θα έπρεπε να πούμε τα όρια της "μη παρέμβασης" στο πλαίσιο της ανάληψης πρακτικών πρωτοβουλιών για την αντιμετώπιση του προβλήματος της ανεργίας.

Σε κάθε περίπτωση είναι σημαντικό να θυμηθούμε ότι η λειτουργία της Ένωσης εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την εσωτερική λειτουργία των κρατών - μελών. Επομένως, έστω και αν η Ευρώπη στο σύνολό της αρκείται στις γενικές κατευθύνσεις, εμείς αλλά και κάθε κράτος - μέλος έχουμε τη δυνατότητα να υιοθετήσουμε συγκεκριμένες μορφές πολιτικής δράσης. Παραμένουμε κύριοι ρυθμιστές της πολιτικής. Το στρατηγικό πλαίσιο ανήκει στην Ένωση.

Η άτυπη Σύνοδος Κορυφής του Λουξεμβούργου για την απασχόληση έδωσε μια σημαντική ώθηση στα εθνικά προγράμματα δράσης, η εφαρμογή των οποίων ελέγχεται και συντονίζεται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Η αποδοχή -αλλά πάντως περιορισμένη σε εύρος- και η δράση της κοινωνικής πολιτικής πρέπει να πούμε ότι είναι επίσης ένα σημαντικό μέρος της Συνθήκης.

Η ενσωμάτωση του Κοινωνικού Πρωτοκόλλου στη Συνθήκη είναι σημαντικό γεγονός. Πέρα από τις προτεινόμενες δράσεις ο "κοινωνικός πήχης" πρέπει να ανέβει πολύ υψηλότερα, ιδιαίτερα στους τομείς των συνθηκών εργασίας, της κατάρτισης, των ίσων ευκαιριών. Και αυτό είναι μια εθνική πρόκληση, κυρίως όμως όσον αφορά στην ουσιαστική διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού, στο πλαίσιο των νέων μορφών απασχόλησης.

Η Συμφωνία για την έναρξη των διαδικασιών διεύρυνσης της Κοινότητας. Η διεύρυνση είναι για όλους μας ένα νέο όραμα, μια νέα πρόκληση. Η ειρήνη και η σταθερότητα θα διασφαλισθεί μόνο με τη συμμετοχή όσο το δυνατόν περισσότερων κρατών - μελών στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι. Οι μεγάλοι πόλεμοι του παρελθόντος ξεκίνησαν ως αποτέλεσμα εθνικών αποκλεισμών και περιθωριοποιήσεων. Η Ευρώπη ανήκει στους λαούς της τελικά. Η μεγάλη δύναμή της είναι η συνεργασία και η αμοιβαία υποστήριξη.

Η διευκρίνιση ότι η Ένωση βασίζεται στις αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας, του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η Συνθήκη απαγορεύει κάθε μορφής διάκριση. Κατοχυρώνει τη θεμελιώδη προστασία των ατομικών δικαιωμάτων και των προσωπικών δεδομένων. Το δημοκρατικό έλλειμμα μειώθηκε, κυρίες και κύριοι, με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Υπάρχουν όμως πολλά ακόμα να γίνουν.

Η συγκρότηση της Μονάδας Σχεδιασμού Πολιτικής και Έγκαιρης Προειδοποίησης στα πλαίσια του δεύτερου πυλώνα. Είναι σημαντικό ότι εισάγεται η έννοια της διαφύλαξης της ακεραιότητας της Ένωσης. Υπάρχει όμως πολύς δρόμος ακόμα μέχρι να φτάσουμε στην ουσία της κοινής άμυνας και ασφάλειας.

Η ΚΕΠΠΑ εξακολουθεί να παραμένει ένα από τα αδύναμα σημεία του πολιτικού οικοδομήματος, αλλά και μια ακόμη πρόκληση για τα κράτη - μέλη.

Στις εκκρεμότητές μας οφείλουμε να συμπεριλάβουμε και την ευρωπαϊκή ταυτότητα ασφάλειας και άμυνας όπως και το μέλλον της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης.

Η θεσμική κατοχύρωση μέσα από τα κείμενα της Τελικής Πράξης του Ελσίνκι και της Χάρτας των Παρισίων για μια καινούρια Ευρώπη δεν αρκεί για τη συγκρότηση μιας ισχυρής και αποτελεσματικής ΚΕΠΠΑ.

Τόσο εμείς όσο και η Κυβέρνηση υποστηρίξαμε την ανάγκη υιοθέτησης μιας πολιτικής αυτόματης υποστήριξης σε περίπτωση απειλής της εδαφικής ακεραιότητας των κρατών - μελών. Οι σχετικές ρυθμίσεις που υπήρξαν στο τέλος είναι γενικόλογες και ασαφείς. Στην πράξη εξαρτάται από εμάς τους ίδιους πώς τα κράτη - μέλη θα μάθουν να υποστηρίξουν έμπρακτα τις πολιτικές που υιοθετούν, αλλά κυρίως να παραμερίζουν τα μικρά και βραχυπρόθεσμα συμφέροντα έναντι των κοινών μακροπρόθεσμων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Το ευρωπαϊκό ιδεώδες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει πληγωθεί πάρα πολλές φορές, ως προς την έννοια της ευρωπαϊκής άμυνας από τη χαμένη ευκαιρία του 1954, όταν με τη γαλλική πρωτοβουλία το ζήτημα απορρίφθηκε με δύο ψήφους στη Γαλλική Εθνοσυνέλευση και έφερε τη ρήξη ανάμεσα στους γκωλικούς και τους χριστιανοδημοκράτες, τους σοσιαλιστές και τους ριζοσπάστες ως σήμερα.

Η κοινή άμυνα από τότε αντιμετωπίστηκε ως ταμπού και αυτό το επιβεβαιώνουν οι περιπέτειες της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης αναφορικά με την ενσωμάτωσή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρέπει όμως να πούμε κάποια στιγμή ότι οι γκρίζες αποχρώσεις του μικροεθνικισμού δεν μπορούν να γονατίσουν το κοινό πεπρωμένο της Ευρώπης. Τα πάντα είναι θέμα μέτρου. Η ισχυρή εθνική ταυτότητα δεν αναιρεί αναγκαστικά την αποτελεσματικότητα της θεσμικής ολοκλήρωσης και το αντίστροφο.

Η ενσωμάτωση με σχετικό πρωτόκολλο των Συνθηκών Σύνγκεν στις Συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η συγχώνευση της γραμματείας στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου είναι σημαντική υπόθεση. Η Συνθήκη καθιερώνει μέσα σε μία πενταετία χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Σε μία εποχή όπου το οργανωμένο έγκλημα συνδέει τη δράση του με τις τρομοκρατικές οργανώσεις και κυριαρχεί κάθε είδους λαθρεμπόριο, οι κίνδυνοι που προκύπτουν είναι μεγάλοι. Είναι ένα πρώτο και σημαντικό βήμα για την κοινή αντιμετώπιση της διεθνούς έκνομης δράσης και ως τέτοιο αξίζει την απεριόριστη υποστήριξή μας.

Η υποστήριξη στο σχέδιο δράσης, που κατήρτισε η ομάδα υψηλού επιπέδου για το οργανωμένο έγκλημα και ο συγκεκριμένος ρόλος, που διαδραματίζει η EUROPOL στο συγκεκριμένο τομέα, αξίζει επίσης να σημειωθούν.

Η αναφορά του Συμβουλίου στην ανανέωση της δέσμευσής του για τις θέσεις που εξέφρασε η Παγκόσμια Διάσκεψη Κορυφής για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη, πριν από πέντε χρόνια, και η υιοθέτηση της αρχής της "βιώσιμης ανάπτυξης" είναι πολύ σημαντική υπόθεση και μεγάλη πρόκληση για μία χώρα όπως η Ελλάδα, που τα ζητήματα αυτά τα έχει κατ' εξακολούθηση παραμελήσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ουδείς αμφισβητεί ότι η τελική διατύπωση θα μπορούσε να είναι καλύτερη. Η μακρόχρονη διαπραγματευτική διαδικασία κατέληξε σε ένα μετριαστές και κατά κύριο λόγο συμβιβαστικό κείμενο. Το κείμενο αυτό δεν κινείται με σαφήνεια προς την κατεύθυνση του τελικού κοινού στόχου, δηλαδή του στόχου των διαμορφωτών και δημιουργών αυτής της Ευρώπης, της κάποιας ομοσπονδιοποίησης, της πολιτικής ένωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αποτελεί φραστική και μόνο πρόοδο στον τομέα της κοινωνικής πολιτικής, χωρίς πολύ συγκεκριμένες πρακτικές δεσμεύσεις το ψήφισμα για την απασχόληση. Είναι όμως βέβαιο ότι εισάγει την κοινή ευθύνη στις κατευθυντήριες γραμμές. Η ενίσχυση του πολιτικού λεξιλογίου της Ένωσης με κοινωνικούς όρους, είναι θετική εξέλιξη. Δεν είναι όμως το ζητούμενο.

Αναβάλλει την πλήρη κοινοτικοποίηση του τρίτου πυλώνα στα θέματα εσωτερικής ασφάλειας και δικαιοσύνης, ενώ μεταθέτει χρονικά τη διευθέτηση των εκκρεμοτήτων στο πλαίσιο της λειτουργίας των θεσμικών οργάνων της Ένωσης. Ήδη προσδιορίζεται η έναρξη μίας νέας διακυβερνητικής διάσκεψης το 2001 με σκοπό την αναθεώρηση του θεσμικού υπόβαθρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη διευθέτηση θεμάτων που εκκρεμούν.

Σε σχέση με τις εθνικές επιδιώξεις και πλέον των εκκρεμοτήτων της ΚΕΠΠΑ πρέπει να επισημανθεί η ενδιαφέρουσα αλλά γενικόλογη διατύπωση της διακήρυξης ως προς τη λήψη ειδικών μέτρων για τις λιγότερο ανεπτυγμένες νησιωτικές περιοχές. Η ρύθμιση τελεί υπό την αίρεση της υποκειμενικής διαπίστωσης της σχετικής αναγκαιότητας. Είναι, όμως, σε κάθε περίπτωση στο χέρι μας να εκμεταλλευθούμε τις δυνατότητες που παρέχονται για την ανάπτυξη των νησιωτικών περιοχών, έστω και αν υποχρεωθούμε να εμπλακούμε στο σύστημα των ερμηνειών.

Η αναφορά της έννοιας της πολιτικής αλληλεγγύης γίνεται στη λογική της αποχής μάλλον από πράξεις που θα μπορούσαν να υπονομεύσουν την πολιτική ενότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν μπορούμε παρά να καταγράψουμε στα θετικά σημεία σε ό,τι μας αφορά, τη διατήρηση του status quo ως προς τη διατήρηση του δικαιώματος της αρνησικυρίας, όταν διακυβεύονται ζωτικά εθνικά συμφέροντα, την περιορισμένη εφαρμογή της αρχής της ευελιξίας στον πρώτο πυλώνα, την αναβολή της τροποποιήσεως του θεσμικού πλαισίου όπως για παράδειγμα της διαδικασίας ορισμού των επιτρόπων τουλάχιστον, μέχρις ότου ολοκληρωθεί η πρώτη φάση της διεύρυνσης.

Η φυσιολογική εξέλιξη είναι οι μεγάλες χώρες που διαθέτουν δύο επιτρόπους να περιορισθούν σε έναν για λόγους ισοτιμίας. Η πιθανότητα να διακυβευθεί η Ένωση από τις συμμαχίες των πολλών μικρών χωρών ή το ενδεχόμενο να πιέζουν οι μεγάλες χώρες τις μικρές, στο πλαίσιο μιας αναλογικότερης εκπροσώπησης, είναι εξίσου δυσάρεστα σενάρια.

Η ισότιμη συμμετοχή των κρατών-μελών στα κέντρα αποφάσεων αποτελεί όρο sine qua non. Η αρχή ότι η διαδικασία της ευελιξίας δεν μπορεί να επηρεάσει το κοινοτικό κεκτημένο ούτε να περιορίσει τα δικαιώματα και τα ενδιαφέροντα των κρατών-μελών που δεν συμμετέχουν, πρέπει να διατηρηθεί. Σε αυτό το πλαίσιο εν ανάγκη να ενισχυθεί η συνεργασία μεταξύ των θεσμικών οργάνων της Ένωσης και των εθνικών κοινοβουλίων, όχι μόνο στο πλαίσιο της έγκαιρης πληροφόρησης, αλλά και στον ουσιαστικό συντονισμό.

Πρέπει επομένως να βρεθεί ένα *modus vivendi* με συγκεκριμένους περιορισμούς. Σε κάθε περίπτωση τα περιορισμένα δικαιώματα που προβλέπονται από κάποιους για τους επιτρόπους π.χ. των μικρών χωρών, είναι μία υπόθεση που ουδόλως μας αφορά και πρέπει να απορριφθεί *a priori*. Το ζητούμενο είναι η διατήρηση και βελτίωση του σημερινού κεκτημένου, όχι η υπονόμευσή του. Για τη χώρα μας η *grosso modo* διατήρηση του κοινοτικού κεκτημένου είναι πολύ θετική εξέλιξη. Διατηρείται έτσι μία ευρύτητα προοπτικών για την άσκηση πολιτικών που θα μας επέτρεπαν να οδηγηθούμε στο σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Προς τούτο απαιτείται σκληρή δουλειά και συνέπεια στις καθορισμένες επιδιώξεις. Η γενικότητα της νέας συνθήκης σε ορισμένα σημεία προϋποθέτει πολύ προσεκτικούς χειρισμούς και είναι κυρίως αναγκαία στο διπλωματικό επίπεδο η προσπάθεια ερμηνείας των σχετικών άρθρων με τρόπο ευνοϊκό για τους δικούς μας στόχους.

Η νέα συνθήκη κυρίες και κύριοι συνάδελφοι είναι μία ζωντανή πρόκληση. Σε κάποιους τομείς υπήρξε πρόοδος, σε άλλους στασιμότητα. Δεν μπορούμε να μιλήσουμε για τη μεγάλη επιτυχία, ούτε όμως για αποτυχία. Είναι σίγουρα ένα θετικό βήμα προς τα εμπρός. Παρά τους φραστικούς καλωπισμούς και τους ιδεολογικούς παροξυσμούς, εκείνο που τελικά παραμένει είναι η σαφής έκφραση της βούλησης των κυβερνήσεων των κρατών-μελών να επιμείνουν στη διαδικασία ολοκλήρωσης, είτε αυτές ανήκουν στο κεντροδεξιό είτε ανήκουν στο σοσιαλιστικό χώρο.

Η θετική προσκόλληση στην ισχύουσα πολιτική σύγκλιση, όπως και η ομόφωνη αποδοχή του Συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης επιβεβαιώνει κατά κύριο λόγο την ανάγκη εξεύρεσης κοινής γλώσσας δράσης. Αναίρεσε όμως και στην πράξη τα περί της ιδεολογίας του αριστερού Μάαστριχτ και της δήθεν σοσιαλιστικής Ευρώπης. Πρέπει επιτέλους να μάθουμε να διακρίνουμε τη "μικροπολιτική" των κομμάτων από τη "μακροπολιτική" των εθνικών στόχων.

Η Ευρώπη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δημιουργήθηκε από

όλους και ανήκει σε όλους. Λάθη έγιναν από κάθε πλευρά, όπως και κάθε πλευρά συνεισέφερε στη δημιουργία του κοινού ευρωπαϊκού σπιτιού. Εκείνοι που εργάστηκαν και εξακολουθούν να εργάζονται για την ολοκλήρωση της Ευρώπης είχαν και έχουν βαθιά πίστη στο όραμά τους. Διαφορετικά η διαπλοκή των παγιωμένων συμφερόντων θα είχε διακόψει από την πρώτη στιγμή τη δύσκολη πορεία προς την Ενωμένη Ευρώπη. Είναι σαφές ότι αντιρρήσεις και επιφυλάξεις θα εξακολουθήσουν. Είμαστε, όμως, υποχρεωμένοι να βαδίσουμε το δύσκολο δρόμο που απομένει συνυπολογίζοντας και τους σκεπτικιστές. Είναι και αυτοί χρήσιμοι στη χάραξη και την υλοποίηση του κοινού στόχου.

Πολλοί μίλησαν για ανάγκη δημοψηφίσματος. Κατανοούμε τη λογική του επιχειρήματος, αλλά επισημαίνουμε και τις θεσμικές ελλείψεις που θα αμφισβητούσαν την πολιτική αποτελεσματικότητα μιας τέτοιας κίνησης. Με τα σημερινά δεδομένα το αποτέλεσμα θα ήταν η χωρίς λόγο αποδυνάμωση του υπάρχοντος πλαισίου.

Όταν ο κ. Βαρβιτσιώτης έθεσε θέμα τοπικών δημοψηφισμάτων στη διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος, η πρόταση δεν έγινε δεκτή από την κυβερνητική Πλειοψηφία. Ήταν μία χαμένη ευκαιρία; Ίσως. Όπως και να έχει το θέμα υπάρχουν πολλές ασφαλιστικές δικλείδες για να υπερκεραστεί προς όφελος των πολιτών το πρόβλημα της δημοκρατικής νομιμοποίησης της νέας Συνθήκης. Αρκεί να υπάρξει ουσιαστική ενδυνάμωση των μορφών συνεργασίας με την Κυβέρνηση ή της αποτελεσματικότερης εμπλοκής του ελληνικού Κοινοβουλίου στις συγκεκριμένες διαδικασίες.

Σε κάθε περίπτωση κάθε αμφισβήτηση είναι σεβαστή. Αρκεί να λειτουργεί στη βάση των επιχειρημάτων και όχι της στείρας υπονόμησης.

Σήμερα επιχειρηματολογούμε για τη χάραξη ενός νέου οράματος που δεν σταματά ούτε παραμένει στα συμβατικά όρια της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Το νέο όραμα που αναζητούμε αφορά στην πολιτική Ευρώπη, στην Ευρώπη των εθνικών πολιτιστικών ταυτοτήτων, στην Ευρώπη της κοινωνικής αποτελεσματικότητας, στην Ευρώπη των πολιτών.

Η Ευρώπη μπορεί και πρέπει οπωσδήποτε να παραμείνει δημοφιλής, αναγνωρίζονται και αναβαθμίζοντας την απλή καθημερινότητα του πολίτη παράλληλα με την ανανέωση του κεντρικού θεσμικού οικοδομήματος.

Επιθυμούμε να συγκροτήσουμε ένα αξιόπιστο κοινωνικό σύστημα ικανό να αντιμετωπίζει την πλειονότητα των διεκδικήσεων των πολιτών στη βάση ενός πλαισίου υψηλών κοινωνικών φιλοδοξιών. Η εξέλιξη των συγχρόνων κοινωνιών καθιστά μονόδρομο τη μετάβαση από το "κράτος πρόνοιας" στην "κοινωνία πρόνοιας".

Προς τούτο οφείλουμε να εστιάσουμε τη δράση μας στη δημιουργία ψυχολογικών συνθηκών και μηχανισμών ενδυνάμωσης του κοινωνικού ιστού, διασφαλίζοντας τον "ενιαίο ευρωπαϊκό χώρο δράσης", αλλά και τη λογική του "κοινού στόχου". Ιδιαίτερη μέριμνα πρέπει να δοθεί στους νέους, μέσα από διευρωπαϊκά προγράμματα που θα εξασφαλίζουν, ότι η γνώση θα είναι "συμβατή" με τις απαιτήσεις της σύγχρονης αγοράς εργασίας.

Η νέα Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενέχει, έστω και μέσα από τη γενικότητά της, την πρόκληση του νέου οράματος, που εν μέρει είναι η ερμηνεία του πνεύματός της, προς όφελος της κοινωνίας των πολιτών.

Προς αυτήν την κατεύθυνση οφείλουμε να μεγιστοποιήσουμε την εθνική μας συμβολή, υιοθετώντας "κοινές δράσεις" και "αποτελεσματικές επιλογές". Παρά τις αντικειμενικές ή υποκειμενικές αντιξοότητες, τη δυσπιστία και την όποια κριτική, έχουμε υποχρέωση να συνεχίσουμε την πορεία προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, προς τον ομοσπονδισμό.

Να εκμεταλλευθούμε τις εμπειρίες και το "κεκτημένο", αξιακό και θεσμικό, του ευρωπαϊκού μας παρελθόντος. Ο εθνικός μας αξιακός και πολιτιστικός πλούτος είναι η ταυτότητα της νέας Ελλάδας μέσα στη νέα Ευρώπη της τρίτης χιλιετίας. Αυτό

αποτελεί εγγύηση για το σήμερα και πηγή έμπνευσης για το αύριο.

Η κύρωση της νέας συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελεί για το κόμμα μας μια επιπλέον θετική επιλογή, που συμβαδίζει με τις αρχές της ευρωπαϊκής μας πολιτικής, που είναι πάνω απ'όλα εθνική πολιτική.

Με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ αναλαμβάνουμε την υποχρέωση να εγγυηθούμε την Ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας μας μέσα από προτάσεις φερέγγυες και ουσιαστικές, προτάσεις που διασφαλίζουν συνθήκες πραγματικής ανάπτυξης και ευημερίας. Η Ευρώπη που θα εκτείνεται "από τον Ατλαντικό μέχρι τα Ουράλια" δεν αποτελεί πλέον ουτοπία, αλλά εφικτή πρόκληση.

Η Νέα Δημοκρατία, αναγνωρίζει τη σημασία της κοινής προσπάθειας, πέρα από τα στενά κομματικά όρια. Ουδείς όμως μπορεί να αμφισβητήσει, ότι αυτή με επικεφαλής και πρωτεργάτη τον αείμνηστο Κωνσταντίνο Καραμανλή οδήγησε την Ελλάδα με αίσθημα ιστορικής ευθύνης στο Ευρωπαϊκό της πεπρωμένο. Και σε αυτήν την περίπτωση, κρίνουμε ότι "ο ζυγός της αποτίμησης" κλίνει προς τη θετική πλευρά.

Είναι θετικό κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι σημερινοί υπέρμαχοι αυτής της Ευρώπης όπως φαίνεται από την παρέμβαση του εισηγητή της Πλειοψηφίας είναι οι χθεσινοί πολέμιοι. Αυτό είναι δικό μας έργο.

Ο δρόμος προς το "κοινό ευρωπαϊκό σπίτι" των σταθερών θεσμών και των ελευθέρων πολιτών δεν ήταν ποτέ εύκολο να χαραχθεί. Η κοινοτική μέθοδος σε παράλληλη πορεία με τις παραδοσιακές μορφές διακυβερνητικής συνεργασίας αντιπαράτέθηκε πολλές φορές στον εθνικό απομονωτισμό.

Η Ευρώπη όλων των ανησυχιών και όλων των αμφιβολιών ήταν και είναι πάντα παρούσα. Είναι όμως σαφές ότι η ευρωπαϊκή εξέλιξη ακολουθεί πια μια δυναμική πολιτικής, οικονομικής και πολιτιστικής ανόρθωσης που κανείς μας δεν έχει ιστορικό δικαίωμα να σταματήσει.

Για τους λόγους αυτούς η Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ψηφίζει υπέρ της κύρωσης της Συνθήκης του Άμστερνταμ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ" εξήντα οκτώ μαθητές και δύο συνοδοί-καθηγητές από το 2ο Εσπερινό Γυμνάσιο Αθηνών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ'όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης ο κ. Σάββας Τσιτουρίδης Βουλευτής Κιλκίς, ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Εγκρίνει η Βουλή:

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Η Βουλή ενέκρινε.

Ο κ. Κανταρτζής εκ μέρους του ΚΚΕ έχει το λόγο.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με τη σημερινή συνεδρίαση στην Ολομέλεια της Βουλής μπαίνουν πλέον στην τελική ευθεία οι διαδικασίες επικύρωσης της Συνθήκης του Άμστερνταμ, μιας ακόμα Συνθήκης στην πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που έρχεται να επικυρωθεί ερήμην του ελληνικού λαού.

Με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ που χαλκεύονται νέα δεσμά για τη χώρα μας και το λαό μας, προστίθεται ένας ακόμα κρίκος στην πορεία της καπιταλιστικής ενοποίησης η οποία επιδιώκει να μετατρέψει την Ευρωπαϊκή Ένωση σε μία μορφή ενιαίου κράτους.

Η πορεία αυτή που ξεκίνησε το 1985 με την ενιαία ευρωπαϊκή πράξη και την καθιέρωση της ενιαίας εσωτερικής αγοράς με τις τέσσερις γνωστές ελευθερίες, την ελευθερία κίνησης του κεφαλαίου, εμπορευμάτων, υπηρεσιών και προσώπων είχε σαν αποτέλεσμα την πλήρη ασυδοσία στη δράση του μεγάλου κεφαλαίου των μονοπωλίων και των πολυεθνικών και είχαμε στη συνέχεια τη

Συνθήκη του Μάαστριχτ με την οποία καθιερώνονταν η ΟΝΕ, το ενιαίο νόμισμα και η ενιαία νομισματική πολιτική, βάζοντας ταυτόχρονα τις βάσεις και για τη φορολογική εναρμόνιση, μία Συνθήκη που αποτέλεσε το πλαίσιο για την προώθηση των αναδιαρθρώσεων προς όφελος των μεγαλοβιομηχανών των μεγαλοεμπόρων των τραπεζών.

Τα αποτελέσματα αυτής της πορείας επιβεβαίωσαν στο ακέραιο τις εκτιμήσεις του ΚΚΕ, που ήταν το μόνο κόμμα που καταψήφισε τη Συνθήκη του Μάαστριχτ.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, κάντε λίγο ησυχία.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Η πορεία προς το ενιαίο νόμισμα το Ευρώ οδήγησε στη διόγκωση των προβλημάτων των εργαζομένων με τη διαρκή λιτότητα, τη διόγκωση της ανεργίας, που στρώχνουν πλατιά στρώματα των εργαζομένων στη φτώχεια, στο περιθώριο, για να συσσωρευθούν νέα κέρδη και πλούτος στα χέρια του μεγάλου κεφαλαίου. Και βέβαια η χώρα μας αντί να βρίσκεται σε πορεία σύγκλισης, όπως της υπόσχονταν τότε οι θιασώτες του Μάαστριχτ που ψήφισαν εκείνη τη Συνθήκη, βρίσκεται σε πορεία απόκλισης με τη διεύρυνση του χάσματος που τη χωρίζει από τις λεγόμενες πλούσιες χώρες. Και έρχεται τώρα η Συνθήκη του Άμστερνταμ για να προωθήσει θέματα της ενιαίας πολιτικής εξουσίας στην κατεύθυνση της ολοκλήρωσης του οικοδομήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την ενίσχυση των μηχανισμών κυριαρχίας του κεφαλαίου και του ισχυρού πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ παρόλο που δεν έγιναν όλα εκείνα τα βήματα, που από την αρχή είχαν τεθεί σαν στόχοι από τις κυρίαρχες δυνάμεις, γίνονται ουσιαστικά βήματα στην εκχώρηση βασικών κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας μας στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής και της άμυνας, στον τομέα της εσωτερικής ασφάλειας και της δικαιοσύνης.

Με την ενσωμάτωση στο Ευρωπαϊκό Δίκαιο της Συνθήκης Σένγκεν την αναβάθμιση και την ενίσχυση του ρόλου της ευρωπαϊκής αστυνομίας και μια σειρά άλλα μέτρα πλήττονται βασικά, ατομικά, συνδικαλιστικά και πολιτικά δικαιώματα. Και εδώ γεννιέται ένα μεγάλο ερώτημα. Μπορεί η Βουλή ερήμην του ελληνικού λαού να προχωρήσει στη κύρωση αυτής της Συνθήκης και στην εκχώρηση κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας μας στο διευθυντήριο των Βρυξελλών; Στοιχειώδης τουλάχιστον δημοκρατική ευαισθησία και υποχρέωση επιβάλλει τη διενέργεια δημοψηφίσματος για να αποφασιστεί ο λαός μας, αφού βέβαια προηγουμένως ενημερωθεί, αν δέχεται ή όχι την επικύρωση αυτής της Συνθήκης.

Το ΚΚΕ από την αρχή έβαλε το θέμα του δημοψηφίσματος. Δημοψήφισμα ζήτησαν και οι εκατοντάδες μαζικοί φορείς και πολλοί από αυτούς με ομόφωνες αποφάσεις, ενώ εκατό χιλιάδες και πλέον πολίτες έβαλαν την υπογραφή τους κάτω από τη διακήρυξη της επιτροπής δημοψηφίσματος για τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, ανεξάρτητα από τις ιδεολογικές τους και πολιτικές τους απόψεις. Αίτημα για δημοψήφισμα, που συνάντησε την άρνηση της Κυβέρνησης. Οχλοκρατία χαρακτήρισε το δημοψήφισμα, μιλώντας στην ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή που συζήτησε τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, ο Υπουργός των Εξωτερικών. Ναι, έτσι απλά, οχλοκρατία το δημοψήφισμα, ένα συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα του λαού μας.

Η Κυβέρνηση με την άρνησή της αυτή δείχνει πόσο πραγματικά σέβεται τη λαϊκή κυριαρχία και τη λαϊκή δημοκρατία για την οποία στα λόγια κόπτεται.

Το δημοψήφισμα όμως επιβάλλεται και για έναν ακόμη λόγο. Γιατί κανένα κόμμα δεν έχει την εντολή να προχωρήσει στην επικύρωση αυτής της Συνθήκης, αφού κανένα δεν το είχε στο προεκλογικό του πρόγραμμα για να μπορεί να ισχυρισθεί ότι έχει σήμερα έστω το δικαίωμα αυτό. Είναι φανερό ο λόγος που οδήγησε την Κυβέρνηση στην άρνηση για δημοψήφισμα. Και εδώ θα πρέπει να πούμε ότι στην τακτική της αυτή στηρίχθηκε και από τη στάση της Νέας Δημοκρατίας -γνωστές άλλωστε οι θέσεις της- αλλά και από την στάση του Συνασπισμού ο οποίος μετά από πολλά "ναι μεν αλλά"

αρνήθηκε τελικά να θέσει θέμα δημοψηφίσματος.

Είναι φανερό ο λόγος που η Κυβέρνηση αρνείται τη διενέργεια δημοψηφίσματος. Είναι ο φόβος μπροστά στην ογκούμενη αμφισβήτηση και αγανάκτηση του λαού από την πολιτική και τις αποφάσεις που προωθούνται στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως χαρακτηριστικά το αναγνώρισαν -με τον τρόπο τους βέβαια- και οι εισηγητές των δύο μεγάλων κομμάτων, αλλά κυρίως, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα, είναι ο φόβος για τις διεργασίες που θα ανοίγονταν μέσα στο λαό, μέσα από την πλατιά ενημέρωση.

Έχουμε βέβαια υπόψη μας και την τοποθέτηση του κ. Παπανδρέου, ότι ο ίδιος δεν είναι αντίθετος με τη διενέργεια δημοψηφίσματος. Ανέφερε μάλιστα ότι δεν αποκλείεται στο μέλλον η διενέργεια δημοψηφισμάτων.

Το ερώτημα, όμως, είναι απλό. Σήμερα ψηφίζεται αυτή η Συνθήκη με την οποία εκχωρούνται κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας μας. Πότε θα γίνει το δημοψήφισμα; Όταν θα έχει ολοκληρωθεί η εκχώρηση των κυριαρχικών δικαιωμάτων; Να, λοιπόν, γιατί επιμένουμε και λέμε να γίνει σήμερα, διαφορετικά και η τοποθέτηση αυτή δεν είναι τίποτα άλλο παρά μία συνηθισμένη και απλή υπεκφυγή.

Δεν φθάνει που η Κυβέρνηση αρνήθηκε το δημοψήφισμα, αλλά προχωρά στην κύρωση αυτής της Συνθήκης, κρατώντας το λαό ανενήμερωτο, χωρίς να γνωρίζει το πραγματικό της περιεχόμενο.

Δεν θέλετε δημοψήφισμα; Με γεια σας, με χαρά σας, θα σας πούμε. Έτσι είναι το Σύνταγμα, από εσάς εξαρτάται, όπως έχει σήμερα, εάν θα γίνει ή δεν θα γίνει.

Επανελημμένα σας ζητήσαμε και με επιστολή που έστειλε η Γενική Γραμματέας του κόμματός μας στον Πρωθυπουργό, να πάρετε τουλάχιστον μέτρα για την ενημέρωση του λαού. "Τι είχες Γιάννη, τι είχα πάντα"!

Μας απάντησε ο κύριος Πρωθυπουργός ότι θα υπάρξει, όπως και άλλότε, πλατιά ενημέρωση του ελληνικού λαού, ενημέρωση με όλους τους κανόνες που θα διασφαλίζουν την πολυφωνία. Στα δύο αυτά χρόνια που μεσολάβησαν από την υπογραφή της Συνθήκης του Άμστερνταμ δεν υπήρξε καμία ενημερωτική εκπομπή από τις τηλεοράσεις. Θάφτηκε κυριολεκτικά η συζήτηση που έγινε στην ειδική επιτροπή που συζήτησε τη Συνθήκη, όχι μόνο από τα ιδιωτικά, αλλά και από τα κρατικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Και τελικά ερχόμαστε σήμερα με εσπευσμένες διαδικασίες, να συζητήσουμε την κύρωση της Συνθήκης, τη στιγμή που μόλις την Πέμπτη παραδόθηκε στους διακόσιους τριάντα Βουλευτές, που δεν συμμετείχαν στην Επιτροπή, το βιβλίο με το κείμενο της Συνθήκης. Αμφιβάλλω αν πρόλαβαν ακόμα και να το διαβάσουν, για να μη πω να το μελετήσουν.

Βέβαια, αντί για την ενημέρωση του λαού με την ισότιμη προβολή όλων των απόψεων, έχουμε το χορό δισεκατομμυρίων δραχμών, ο οποίος γίνεται για να προβληθεί η μονόπλευρη άποψη για την παραπληροφόρηση του λαού και στην προσπάθεια αυτή επιχειρείται και η χρησιμοποίηση επιτροπών της Βουλής, σε αντίθεση με τον Κανονισμό που δεν επιτρέπει τέτοιου είδους εκδηλώσεις.

Η άρνηση για το δημοψήφισμα, αλλά και για τη στοιχειώδη ενημέρωση του λαού δείχνει πραγματικά πόσο υποκριτικές είναι οι διακηρύξεις που αναφέρονται στη Συνθήκη του Άμστερνταμ για δήθεν μέτρα που θα συμβάλουν στην ενημέρωση, στη διαφάνεια και στη συμμετοχή των πολιτών στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ έρχεται να επιβεβαιώσει για μία ακόμη φορά, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι από τη φύση της θεσμός στην υπηρεσία των συμφερόντων του μεγάλου κεφαλαίου και λειτουργεί σε βάρος των συμφερόντων των λαών, αλλά και των λιγότερο αναπτυγμένων χωρών. Και αυτό φαίνεται και από τις άλλες αποφάσεις που πάρθηκαν στην ίδια σύνοδο.

Στη Σύνοδο Κορυφής του Άμστερνταμ δεν είχαμε μόνο την έγκριση της Συνθήκης, αλλά και την υπογραφή του Συμφώνου Σταθερότητας και τη χάραξη των κατευθύνσεων για την "Ατζέντα 2000". Οι αποφάσεις αυτές διέφευσαν με τον πιο κατηγορηματικό

τρόπο όλους εκείνους οι οποίοι είτε συνειδητά καλλιεργούσαν αυταπάτες είτε οι ίδιοι έτρεφαν αυταπάτες και υποστήριζαν ότι η διακυβερνητική διάσκεψη που ξεκίνησε το 1996, θα οδηγούσε σε βελτίωση των όρων του Μάαστριχτ και θα είχε σαν αποτέλεσμα ένα δήθεν πιο αριστερό Μάαστριχτ. Αυταπάτες που καλλιεργήθηκαν ιδιαίτερα έντονα στη διακυβέρνηση των περισσότερων χωρών από κεντροαριστερές κυβερνήσεις. Αυταπάτες και που σήμερα καλλιεργούνται για να παραπλανήσουν τους λαούς, για να κάμψουν τις αντιστάσεις που αναπτύσσονται και αναπόφευκτα θα αναπτυχθούν ακόμα περισσότερο από τις αντιλαϊκές επιλογές που ακολουθούνται στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Γιατί είναι γνωστό ότι η διακυβερνητική διάσκεψη δεν έγινε για να αναθεωρήσει την ΟΝΕ, την κοινή αγροτική πολιτική, τις κατευθύνσεις της Λευκής Βίβλου, αλλά έγινε για να ενισχύσει την κυριαρχία του μεγάλου κεφαλαίου.

Με το Σύμφωνο σταθερότητας που υπογράφηκε στην ίδια Σύνοδο Κορυφής προβλέπεται η συνέχιση της πολιτικής της λιτότητας επιόριστον όχι μόνο για τις χώρες που είναι εκτός του ευρώ, αλλά και για τις χώρες που είναι εντός του ευρώ και μάλιστα τα επόμενα χρόνια θα επιταχυνθούν οι τραγικές για τους εργαζόμενους εξελίξεις. Με την "Ατζέντα 2000" δεν θα έχουμε απλά μείωση των πόρων που κατευθύνονται στη χώρα μας, λόγω της μείωσης των εισφορών και λόγω της διεύρυνσης, αλλά και με την προωθούμενη αναθεώρηση της αγροτικής πολιτικής θα έχουμε επιτάχυνση στο ξεκλήρισμα της πτωχής και της μεσαίας αγροτιάς με όλες τις αρνητικές για τη χώρα μας συνέπειες.

Με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ δημιουργείται ένα πιο αρνητικό πλαίσιο για τους λαούς της Ευρώπης και εντείνονται τα δεσμά της εξάρτησης για τις μικρότερες χώρες και αυτό φαίνεται καθαρά απ' όλα τα κεφάλαια της Συνθήκης.

Στο κεφάλαιο για την καθιέρωση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης γίνεται το πιο προωθημένο βήμα αναθεώρησης σε ακόμα πιο αυταρχική, αντιδημοκρατική κατεύθυνση. Με πρόσχημα την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας, αλλά και των άλλων παρενεργειών που δημιουργεί η ασυδοσία του κεφαλαίου, έχουμε την οικοδόμηση νέων πανευρωπαϊκών μηχανισμών καταστολής που βασίζουν σε αμφισβήτηση και φαλκιδεύουν βασικά ατομικά, συνδικαλιστικά και πολιτικά δικαιώματα. Στην κατεύθυνση αυτή, ενσωματώνεται η Συμφωνία του Σένγκεν που νομιμοποιεί το ηλεκτρονικό φακέλωμα για κάθε ύποπτο για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια. Και βέβαια είναι γνωστό από τις εμπειρίες του παρελθόντος ποιοι είναι οι συνήθεις ύποπτοι: Όσοι παλεύουν, όσοι αντιστέκονται στις κυρίαρχες επιλογές, στην κυρίαρχη τάξη πραγμάτων. Και μάλιστα η Συμφωνία του Σένγκεν με το κεκτημένο της θα αποτελέσει τη βάση για τα επόμενα βήματα που πρόκειται να γίνουν με τη λεγόμενη κοινοτικοποίηση του τρίτου πυλώνα.

Και δεν είναι μόνο αυτό το ζήτημα. Έτσι όπως είχαν σήμερα τα πράγματα, θα μπορούσε μία άλλη κυβέρνηση να καταγγείλει τη Συμφωνία του Σένγκεν. Τώρα όμως, με την ενσωμάτωσή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με την ενσωμάτωσή του κεκτημένου της στη Συνθήκη του Άμστερνταμ ούτε αυτό το πράγμα θα μπορεί να γίνει. Η εφαρμογή της γίνεται υποχρεωτική για τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προβλέπεται η ενίσχυση του ρόλου της Ευρωπαϊκής Αστυνομίας, της γνωστής EUROPOL, με τη δημιουργία κοινών επιχειρησιακών ομάδων και την ανάπτυξη αστυνομικής δράσης στο έδαφος άλλων χωρών. Πρόκειται καθαρά για ενίσχυση πανευρωπαϊκών μηχανισμών καταστολής για την αντιμετώπιση των λαϊκών κινημάτων που αναπτύσσονται και αναπόφευκτα θα αναπτυχθούν ενάντια στις αντιλαϊκές επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της εξουσίας του κεφαλαίου. Η άρση των περιορισμών που υπάρχουν μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καταργούν κάθε έννοια εθνικής ανεξαρτησίας στον τομέα αυτό και ανοίγουν πραγματικά τους "ασκούς του Αιόλου", αφού από τη σχετική σύμβαση προβλέπεται η άρση των περιορισμών για την έκδοση των ημεδαπών. Θα μας πει βέβαια η Κυβέρνηση ότι στη σχετική σύμβαση έχει

διατηρήσει την επιφύλαξη, αλλά η επιφύλαξη αυτή είναι με ημερομηνία λήξης, αφού η αναθεωρημένη πλέον Συνθήκη, η Συνθήκη του 'Αμστερνταμ προβλέπει την εξάλειψη των όποιων περιορισμών υπάρχουν.

Η κοινή πολιτική και τα μέτρα που προωθούνται στον τομέα του ασύλου και της μετανάστευσης θα οδηγήσουν σε ακόμα μεγαλύτερους περιορισμούς και σε ένταση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας. Είναι φανερό ότι το σύνολο των μέτρων που αναφέρονται στην ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων, στο άσυλο, τη μετανάστευση, στην αστυνομική και δικαστική συνεργασία δεν οδηγούν μόνο σε φαλκίδευση των ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων, αλλά θίγουν και κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας μας.

Και ερχόμαστε στο νέο άρθρο που προστέθηκε στη Συνθήκη, στο άρθρο που αναφέρεται ότι θα επιβάλλονται κυρώσεις στο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για παραβιάσεις των αρχών της ελευθερίας, της δημοκρατίας και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, άρθρο το οποίο χαιρετίστηκε από πολλούς σαν δόξασμα ένα θετικό βήμα.

Εδώ ασφαλώς υπάρχουν πολλά ερωτηματικά για το πώς εννοούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση αυτές τις έννοιες, όταν έχουμε, ένα το κρατούμενο, από τη Συμφωνία του Σένγκεν, του EUROPOL και όσα προηγούμενως αναφέραμε. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Σήμερα βλέπουμε σε κράτη που βρίσκονται υπό ένταξη και τα οποία υποτίθεται ότι κρίνονται για το σεβασμό τους στις δημοκρατικές αρχές να έχει εξαπολυθεί ένα πραγματικό κυνήγι μαγισσών με ωμή καταπάτηση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η Ευρωπαϊκή Ένωση όχι μόνο να σιωπάει, αλλά και να τα επιβραβεύει, αναφέροντας απλά στις εκθέσεις της τα βήματα που σημειώνουν προς τη δημοκρατία.

Χαρακτηριστικά σας αναφέρω ότι στη Βουλγαρία πριν από δύο περίπου μήνες ψηφίστηκε νόμος, που απαγόρευε στα μέλη του πρώην κομμουνιστικού κόμματος να προσλαμβάνονται στο δημόσιο. Γι'αυτό όμως, από την Ευρωπαϊκή Ένωση σιωπή. Βέβαια ο νόμος αυτός καταργήθηκε με απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου.

Έχουμε όμως και το παράδειγμα της ίδιας της Γερμανίας, που χιλιάδες πολίτες διώκονται για τον απλό και μόνο λόγο, ότι εφάρμοσαν στο παρελθόν τους νόμους του κράτους, στο οποίο ανήκαν, της πρώην Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Γερμανίας, ενός κράτους-μέλους του ΟΗΕ. Πρόκειται πραγματικά για μια πρωτοφανή παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των διεθνών συνθηκών, ώστε να τσακιστεί κάθε φωνή αντίστασης. Και για το θέμα αυτό στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν ακούγεται λέξη.

Είναι, λοιπόν, φανερό ότι αυτή η διάταξη έχει μπει για να χρησιμοποιηθεί σαν ένας ακόμη μηχανισμός επέμβασης και ελέγχου του πολιτικού και κοινωνικού συστήματος των κρατών-μελών, για να παρεμποδιστούν θετικές για τους λαούς, αλλαγές.

Και ερχόμαστε στο μεγάλο ζήτημα της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας, της γνωστής ΚΕΠΠΑ, που κατά γενική ομολογία μπορεί να μην προωθήθηκε στο βαθμό που επεδίωκαν οι κυρίαρχες δυνάμεις, σύμφωνα με τους αρχικά διακηρυγμένους στόχους τους. Ωστόσο, όμως, γίνονται ουσιαστικά βήματα που θα έχουν σαν αποτέλεσμα την εκχώρηση κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας μας στη χάραξη της εξωτερικής και της αμυντικής πολιτικής. Και εδώ έχουμε ένα ερώτημα προς όλες εκείνες τις δυνάμεις και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας και του Συνασπισμού που κρίνουν ανεπαρκή τα βήματα. Από πού αναμένουν να δουν βελτίωση της θέσης της χώρας μας με την ισχυροποίηση των θεσμών της άσκησης της εξωτερικής πολιτικής της Κοινότητας; Στο θέμα του Αιγαίου; Στο θέμα της Κύπρου; Της κατάστασης στα Βαλκάνια; Όταν μάλιστα είναι γνωστή η στάση των ισχυρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όταν περιορίζεται η ομοφωνία και θα παίρνονται αποφάσεις ακόμη και με ειδική πλειοψηφία.

Η αναφορά για τα σύνορα που υπάρχει στη Συνθήκη, περιορίζεται απλά στις υπάρχουσες διεθνείς συμφωνίες, που όπως είναι

γνωστό, δεν απέτρεψαν τις εδαφικές διεκδικήσεις σε βάρος της χώρας μας. Θα το επαναλάβουμε και πάλι χωρίς να κουραζόμαστε. Η Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας καμία προστασία της εθνικής ανεξαρτησίας και της εδαφικής ακεραιότητας δεν προσφέρει. Βασικός στόχος των αλλαγών που προωθούνται για την άσκηση κοινής εξωτερικής πολιτικής και αμυντικής πολιτικής είναι να αποδυναμωθεί ο διεθνής ρόλος των μικρών χωρών και να υποταχθεί στον ισχυρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην προσπάθειά του για την επιβολή της νέας τάξης πραγμάτων και το μοίρασμα των αγορών. Και σ'αυτόν βεβαίως το στόχο θα απαιτούν και την πλήρη αλληλεγγύη και τη συμμόρφωση με τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνδυασμένη με αυτήν την επιδίωξη είναι και η δυνατότητα της πλήρους ενσωμάτωσης της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς μάλιστα να χρειάζεται μία διακυβερνητική διάσκεψη με απόφαση του Συμβουλίου Κορυφής, ώστε να αποτελέσει τη σιδερένια πυγμή του ισχυρού πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την επιβολή των συμφερόντων με τη θεσμοθέτηση των στρατιωτικών επεμβάσεων για δήθεν ανθρωπιστικές αποστολές, για τη διαχείριση κρίσεων, με πρόσχημα την αποκατάσταση και τη διαχείριση της ειρήνης.

Μπορεί σε αυτήν τη Συνθήκη να μην προωθήθηκε το θέμα των θεσμικών προσαρμογών, όπως επεδίωκε ο ισχυρός πυρήνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά άνοιξε ο δρόμος για το μέλλον, αφού από τώρα προβλέπεται, ότι πριν ισχύσει η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάθε κράτος-μέλος θα έχει έναν αντιπρόσωπο, με την προϋπόθεση ότι θα έχει γίνει είτε νέα στάθμιση των ψήφων είτε θα έχει εφαρμοστεί ειδική ψηφοφορία.

Και τέλος, ένα χρόνο τουλάχιστον πριν τα κράτη-μέλη φτάσουν τον αριθμό είκοσι, θα πρέπει να συγκληθεί η νέα διακυβερνητική διάσκεψη, που θα έχει σαν στόχο τη συνολική αναθεώρηση των διατάξεων, που αφορούν τη σύνθεση και τη λειτουργία των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο στόχος είναι κι εδώ φανερός, η συρρίκνωση των δικαιωμάτων των μικρότερων χωρών με την αναστάθμιση των ψήφων. Το αποτέλεσμα θα είναι και πάλι το ίδιο, η ενίσχυση της θέσης των ισχυρών χωρών. Έγιναν σημαντικά βήματα στην κατάργηση της ομοφωνίας και την επέκταση της ειδικής πλειοψηφίας. Θεσμοθετήθηκε η αρχή της ευελιξίας, δηλαδή, η κατοχύρωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης των πολλών ταχυτήτων. Με το πρόσχημα της στενής συνεργασίας, τα κράτη που θα συμμετέχουν σ' αυτήν τη στενότερη συνεργασία, θα καθορίζουν και τους κανόνες του παιχνιδιού, αφού τα υπόλοιπα δεν θα μπορούν να εμποδίζουν τη λήψη των αποφάσεων.

Για να χρυσώσει το χάπι για τους λαούς και τους εργαζόμενους από τη νέα Συνθήκη, η Κυβέρνηση αλλά και οι άλλες κυρίαρχες δυνάμεις προβάλλουν και αναφέρονται στην ενσωμάτωση του κοινωνικού πρωτοκόλλου και του κεφαλαίου για την απασχόληση.

Τρεις παρατηρήσεις θα ήθελα να κάνω στο σημείο αυτό. Πρώτον, διαγράφεται σαν στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης η εξασφάλιση της πλήρους απασχόλησης και αντί γι' αυτό αναφέρεται απλά ένα υψηλό επίπεδο απασχόλησης. Με άλλα λόγια, καλούν τους λαούς, τους εργαζόμενους να συμβιβαστούν με την ιδέα της ανεργίας.

Δεύτερον, τα μέτρα για την καταπολέμηση της ανεργίας δεν είναι τίποτε άλλο, παρά ένα απλό ευχολόγιο και τρίτον, με πρόσχημα την αντιμετώπιση της ανεργίας, ξετυλίγεται η πιο μεγάλη επίθεση ανατροπής των εργασιακών σχέσεων και των άλλων κοινωνικών κατακτήσεων των εργαζομένων στα πλαίσια που χαράζει η Λευκή Βίβλος, κατακτήσεις που ήταν αποτέλεσμα σκληρών αγώνων και θυσιών.

Κενή περιεχομένου είναι και η δήλωση για τη δήθεν ευνοϊκή μεταχείριση των νησιών. Για εκείνα τα νησιά που πραγματικά προβλέπονται συγκεκριμένα μέτρα, υπάρχει ονομαστική αναφορά σε σχετικό άρθρο μέσα στη Συνθήκη. Για τα Κανάρια νησιά, για τη Μαδέρα, για τις Αζόρες υπάρχει άρθρο στη Συνθήκη. Για τα υπόλοιπα νησιά, συνεπώς και για τα ελληνικά, υπάρχει απλά μια δήλωση, χωρίς δεσμευτικό περιεχόμενο και μάλιστα δήλωση, στην οποία αναφέρεται ότι τα μέτρα θα

πρέπει να έχουν στόχο την ομαλή ενσωμάτωση και την ένταξή τους στην εσωτερική αγορά. Δηλαδή, τίποτα και καμία ειδική μεταχείριση στην πράξη.

Υπάρχει και μία σειρά άλλων διατάξεων, που δεν αλλάζουν ουσιαστικά την κατάσταση. Για παράδειγμα, η περίφημη διεύρυνση των δικαιωμάτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με την καθιέρωση της συναπόφασης, επεκτείνεται σε περιορισμένα μόνο θέματα και αυτά δευτερεύουσας σημασίας. Ή άλλες διατάξεις, όπως για παράδειγμα η ενημέρωση των εθνικών κοινοβουλίων, σταματά απλά στη μεταβίβαση κάποιων εγγράφων.

Τελικά το δικαίωμα του Εθνικού Κοινοβουλίου να βάζει όρους στην Κυβέρνηση, πριν πάει να διαπραγματευτεί και να υπογράψει οποιαδήποτε απόφαση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως είχαμε ζητήσει κατά τη συζήτηση για την αναθεώρηση του Συντάγματος, απορρίφθηκε και από την Κυβέρνηση, αλλά και από το κόμμα της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης. Όλες αυτές, όμως, οι αλλαγές δεν αναιρούν στο παραμικρό τη γενικότερη εκτίμησή μας για την οικοδόμηση ενός πιο αυταρχικού, πιο αντιδημοκρατικού πλαισίου για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η θέση του ΚΚΕ ενάντια στον ιμπεριαλιστικό χαρακτήρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που οικοδομείται, δεν έχει καμιά σχέση με τον εθνικό απομονωτισμό, όπως θέλουν κάποιοι να μας παρουσιάσουν, διαστρεβλώνοντας τις θέσεις μας. Αντίθετα, η πάλη για την εθνική ανεξαρτησία δένεται με την πάλη κατά της νέας τάξης, δένεται με την επιδίωξη για την ισότιμη συμμετοχή της χώρας μας στο διεθνή καταμερισμό.

Η απάντηση του ΚΚΕ στην καπιταλιστική ενοποίηση και την αναθεώρηση της Συνθήκης είναι ο αγώνας σε εθνικό και πανευρωπαϊκό επίπεδο για μια άλλη Ευρώπη, όπου πρωταγωνιστικό ρόλο θα έχουν οι λαοί, για μια Ευρώπη της οικονομικής και κοινωνικής ευημερίας, μια Ευρώπη με τους εργαζόμενους χωρίς εκμετάλλευση, που συνδέεται με τις βαθιές αντιιμπεριαλιστικές αντιμονοπωλιακές αλλαγές.

Και αυτή βέβαια η Ευρώπη προϋποθέτει την πάλη των λαών ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τη συνολική ρήξη με τις επιλογές της.

Εμείς για μια ακόμα φορά ζητάμε τη διενέργεια δημοψηφίσματος και καταψηφίζουμε τη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Η κ. Δαμανάκη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι άχαρο να αρχίζει κανείς τη συζήτηση για ένα τόσο σοβαρό θέμα με αναφορά σε διαδικαστικά θέματα. Αλλά επειδή αναφέρθηκαν ήδη ορισμένα τέτοια θέματα, είμαι υποχρεωμένη και εγώ να αναφερθώ.

Ο Συνασπισμός, όπως ίσως ξέρετε, είναι από τα κόμματα τα οποία είχαν ζητήσει να επικυρωθεί η Συνθήκη του Άμστερνταμ μετά από σχετικό λαϊκό δημοψήφισμα. Το είχαμε ζητήσει και θέλω να το διευκρινίσω αυτό, όχι για λόγους διαδικαστικούς, αλλά επειδή πιστεύαμε και πιστεύουμε πως είναι ανάγκη η υπόθεση να πολιτικοποιηθεί. Είναι ανάγκη ο ελληνικός λαός και οι πολίτες της Ευρώπης να αντιληφθούν τι ακριβώς πρόκειται να συμβεί μ' αυτές τις περίφημες συνθήκες και μ' αυτό το ευρωπαϊκό οικοδόμημα. Πιστεύουμε ότι η Κυβέρνηση έκανε λάθος επιλογή όταν απέρριψε αυτήν την πρόταση, η οποία επαναλαμβάνω ήταν μια πρόταση πολιτικής συζήτησης και διαλόγου επί της ουσίας για το θέμα.

Ο δρόμος που έχει επιλεγεί, η συζήτηση στη Βουλή, χωρίς να την υποτιμώ βεβαίως, αντικειμενικά αφυδατώνει και τη δυνατότητα ενημέρωσης των πολιτών και το ενδιαφέρον τους για τη Συνθήκη, αφού τα πράγματα θεωρούνται περίπου αποφασισμένα, εξ αιτίας της θέσης των κομμάτων και των πολιτικών δυνάμεων. Και ίσως εδώ πρέπει να αναζητήσουμε και το μειωμένο ενδιαφέρον που υπάρχει στη κοινή γνώμη για μια τόσο σοβαρή υπόθεση και όχι τόσο στις επιλογές των μέσων μαζικής επικοινωνίας ή σε άλλους λόγους που ακούστηκαν εδώ.

Σήμερα όμως βρισκόμαστε μπροστά στην επικύρωση της Συνθήκης και σ' αυτή θα ήθελα σύντομα να αναφερθώ.

Επειδή ήδη έχουν αναφερθεί πολλά θέματα που αφορούν διεξοδικά το περιεχόμενο της Συνθήκης, νομίζω ότι δεν έχει νόημα να τα αναφέρω αναλυτικά και να τα επαναλάβω.

Θα περιοριστώ κυρίως σε ορισμένες πολιτικές παρατηρήσεις που δίνουν το πολιτικό στίγμα της Ευρώπης σήμερα, της ευρωπαϊκής πορείας σήμερα, πώς ανταποκρίνεται η Συνθήκη του Άμστερνταμ σ' αυτήν την ευρωπαϊκή πορεία, τι εξασφαλίζει, και τι δεν εξασφαλίζει δικαιολογώντας και τη θέση του Συνασπισμού γύρω από το πρόβλημα αυτό.

Που βρίσκεται σήμερα η ευρωπαϊκή πορεία, κύριοι Βουλευτές; Έχω την άποψη πως βρίσκεται σε μια εξαιρετικά κρίσιμη και ευαίσθητη καμπή. Η καμπή αυτή προσδιορίζεται από το γεγονός ότι η οικονομική και νομισματική ένωση είναι πια μια πραγματικότητα. Ανεξάρτητα από τη θέση που είχαν οι πολιτικές δυνάμεις απέναντι σ' αυτήν την πορεία, είναι μια πραγματικότητα. Και αυτή η πραγματικότητα, η οποία προχωρά με το ευρώ, με τους μηχανισμούς της Νομισματικής και Οικονομικής Ένωσης θέτει εξ' αντικειμένου την πορεία της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης σε μια νέα πιο εξελιγμένη φάση. Δημιουργεί και συνεπάγεται νέες προτεραιότητες, νέες προοπτικές και δημιουργεί και νέα πεδία αντιπαράθεσεων.

Επομένως και η Συνθήκη του Άμστερνταμ πρέπει να κριθεί απ' το κατά πόσο ανταποκρίνεται σ' αυτήν τη νέα φάση, με τις νέες απαιτήσεις, τις νέες προκλήσεις που δημιουργούνται μετά από την πρακτική και ουσιαστική εφαρμογή της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης.

Τι έχουμε πετύχει ως Ευρώπη και ως Ελλάδα στο διάστημα αυτό των είκοσι περίπου χρόνων που και η Ελλάδα συμμετέχει στην ευρωπαϊκή πορεία;

Είναι αναμφισβήτητο γεγονός ότι συνέβαλε θετικά η ευρωπαϊκή ιδέα, η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση σε πολλές από τις πλευρές της ιστορικής πορείας της ηπείρου μας. Χαρακτηριστικά αναφέρω, παραδείγματος χάρι την πορεία της Ευρώπης στην ειρηνική συμβίωση των λαών ή στην άρση του ευρωπαϊκού σχίσματος που ταλαιπωρούσε την Ευρώπη για χρόνια ολόκληρα.

Είναι επίσης ανάγκη να παραδεχθούμε και να το παραδεχθούμε με ψυχραιμία, πέρα από τη θέση που έχει ο καθένας απέναντι στην ευρωπαϊκή πορεία, μέσα σ' έναν κόσμο που παγκοσμιοποιείται με ταχύτητες ραγδαίες, μέσα σε ένα κόσμο που ο ανταγωνισμός κυριαρχεί, ότι η Ευρώπη αποτελεί πλέον παρά τις αδυναμίες, παρά τις καθυστερήσεις της, παρά τις ελλείψεις της, μια νησίδα που μπορούν να βρουν εφαρμογές τα κοινωνικά δικαιώματα, μπορούν να διευρυνθούν τα κοινωνικά κεκτημένα, μπορούν οι λαοί της να απολαμβάνουν ενός ορισμένου επιπέδου διαβίωσης και ασφάλειας.

Αυτά δεν είναι ασήμαντα σε ένα κόσμο που αλλάζει με τρομακτικές ταχύτητες και που διεθνοποιείται συνεχώς.

Η Ελλάδα κέρδισε ή έχασε από τον πορεία της στην Ευρώπη; Αισθάνομαι και με το ιστορικό φορτίο της αριστεράς την ανάγκη να απαντήσουμε στο ερώτημα αυτό. Και πιστεύουμε πως η Ελλάδα τα χρόνια αυτά που συμμετέχει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ωφελήθηκε από τη συμμετοχή της. Θέλω σ' αυτό να είμαι σαφής. Δεν ωφελήθηκε όσο θα μπορούσε. Και με ευθύνη των κυβερνήσεων, που κυβέρνησαν τον τόπο τα χρόνια μετά την ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ παλαιότερα, έχασε πόρους, έχασε ευκαιρίες, έχασε δυνατότητες. Όμως είναι αναμφισβήτητο ότι ωφελήθηκε. Και εδώ πρέπει να το πω. Μιλώ για τις κυβερνήσεις, αλλά δεν πρέπει να παραγνωριστούν και οι ευθύνες άλλων πολιτικών δυνάμεων και εγώ θα έλεγα και οι ευθύνες μέρους της αριστεράς, που είχε εκ των προτέρων τοποθετηθεί αρνητικά απέναντι στην ευρωπαϊκή πορεία. Αυτή όμως η εξέλιξη και το γεγονός πως η Ελλάδα έχει ωφεληθεί δεν πρέπει να μας αποτρέπει από το να δούμε με έναν εντελώς συγκεκριμένο τρόπο τα νέα προβλήματα, τις νέες προκλήσεις, τις νέες δυνατότητες και τους νέους κινδύνους που βρίσκονται σήμερα μπροστά σ' αυτό που λέμε ευρωπαϊκή πορεία.

Ούτε η ευρωεχθρότητα της δεκαετίας του '70, ούτε ο ευρωεμφυσαχισμός της δεκαετίας του '80 έλυσαν τα προβλήματα. Πολύ περισσότερο δεν μπορεί να τα λύσει σήμερα μια

γενική ευρωπαϊσοδοξία ή ευρωπαϊσοδοξία. Απέναντι, λοιπόν, σε αυτά τα πρόσημα τα οποία κατά τη γνώμη μας ακυρώνουν τη δυνατότητα σοβαρής κριτικής, αυτό που έχει ανάγκη σήμερα και η χώρα μας αλλά και οι ευρωπαίοι πολίτες συνολικά, είναι μία ψύχραιμη αντιμετώπιση του τι η Συνθήκη του 'Αμστερνταμ και συνολικά το ευρωπαϊκό οικοδόμημα μπορεί να δώσει και τι μένει ακόμα να γίνει. Δεν έχει νόημα να βλέπουμε απλώς κατά τη γνώμη μου το ποτήρι μισοάδειο ή μισογεμάτο και να τοποθετούμε την ευρωπαϊκή ιδέα σε ένα υψηλό βάθρο ή στο πυρ το εξώτερο. Σημασία έχει να δούμε τι προκλήσεις υπάρχουν μπροστά σε μια χώρα σαν την Ελλάδα και μπροστά στους λαούς της Ευρώπης, πόσο ικανοποιούνται και τι μπορούμε να κάνουμε παραπέρα.

'Εχω τη γνώμη ότι οι βασικές προκλήσεις που υπάρχουν μπροστά στην Ευρώπη σήμερα είναι δύο. Και νομίζω ότι απέναντι σε αυτές τις δύο προκλήσεις οι πολιτικές δυνάμεις οφείλουν να τοποθετηθούν συγκεκριμένα.

Η πρώτη πρόκληση είναι η μεγάλη πρόκληση της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης στις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, στη Κύπρο και τα βαλκάνια. Προσωπικά θεωρώ αδιανόητο και μου κάνει εντύπωση πως υπάρχουν δυνάμεις που θέλουν να λέγονται αριστερές που είναι αντίθετες προς αυτήν τη διεύρυνση. Δεν είναι δυνατόν δυνάμεις που θέλουν να λέγονται αριστερές, να είναι εκ των προτέρων αντίθετες προς σ'αυτή τη διεύρυνση.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Αν δεν είναι αυτό κατάντια, τι είναι;

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Η διεύρυνση σηματοδοτεί μια σοβαρή πολιτική και ιδεολογική πάλη που έχει σχέση με ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα της εποχής μας. Ποιο είναι αυτό το πρόβλημα; Είναι το πρόβλημα της μετανάστευσης, το πρόβλημα της μετακίνησης των πληθυσμών. Ξέρουμε ότι χιλιάδες απελπισμένοι άνθρωποι απ'αυτές τις χώρες που βρίσκονται σήμερα εκτός της 'Ενωσης, άνθρωποι από τα βαλκάνια, από τις χώρες της κεντρικής και ανατολικής Ευρώπης και όχι μόνο από την Ευρώπη, αλλά και από τον υπόλοιπο κόσμο, μεταναστεύουν. Είναι ανάγκη η Ευρωπαϊκή 'Ενωση να έχει μία συγκεκριμένη πολιτική απέναντι σ' αυτό το πρόβλημα που θα δημιουργήσει νέα θέματα, εθνικούς παροξυσμούς, νέα προβλήματα, πολιτικά και ιδεολογικά.

Δεν είναι δυνατόν οι δυνάμεις της αριστεράς να προωθούν την ιδέα της Ευρώπης φρουρίου και να μην αναλαμβάνουν έμπρακτα το πολιτικό και ιδεολογικό κόστος της ανάγκης να επεκταθεί η Ευρώπη και σε δυνάμεις που σήμερα βρίσκονται έξω από αυτήν και πολύ περισσότερο βέβαια να έχει μια σχέση ανοικτή με τον υπόλοιπο κόσμο. Πολύ περισσότερο θα έλεγα πως η Ελλάδα, η οποία είναι η μόνη χώρα των βαλκανίων που συμμετέχει σήμερα στα ευρωπαϊκά δεδομένα, έχει ευθύνη και υποχρέωση να μετέχει σ' αυτές τις διαδικασίες ενεργά και να στηρίζει αυτές τις δυνατότητες της διεύρυνσης.

Απ' εδώ και πέρα όμως αρχίζουν τα προβλήματα. Και για τα προβλήματα αυτά είναι ανάγκη να μιλήσουμε ανοικτά στον ελληνικό λαό.

Ποια είναι τα προβλήματα; Το πρόβλημα είναι πως προχωρά αυτή η διεύρυνση και κατά πόσο εξασφαλίζει τις δυνατότητες του ευρωπαϊκού οικοδομήματος να αναπτύσσεται και όχι να συρρικνώνεται ή πολύ περισσότερο να περάσει σε μια φάση νέας κρίσης.

Τι γίνεται παραδείγματος χάριν με τους κοινοτικούς πόρους. Το θέμα αυτό ενόψει της διεύρυνσης ίσως είναι το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα της Κοινότητας.

Και σ'αυτό χρειάζεται να υπάρξει μια ολοκληρωμένη και πειστική απάντηση και να εξασφαλιστούν και από την ελληνική Κυβέρνηση οι συμμαχίες οι πρέπουσες, ώστε να μην εφαρμοστούν τα σχέδια τα οποία μιλούν για σταθεροποίηση αλλά στην ουσία για μείωση των κοινοτικών πόρων εν όψει της διεύρυνσης. 'Ισως αυτό είναι το πιο μεγάλο πολιτικό θέμα των ημερών. Σήμερα, στις εφημερίδες υπάρχει πληροφόρηση -και σ'αυτό θα έπρεπε να υπάρξει μια σταθερή και επίσημη κυβερνητική απάντηση- ότι στο τελευταίο ΕΚΟΦΙΝ, στο Συμβούλιο των Υπουργών Οικονομικών, τέθηκε επίσημα πρόταση και από τη μεριά χωρών που κυβερνήσεις τους δεν είναι οι συντηρητικές κυβερνήσεις του παρελθόντος. Γι'αυτό λέω

ότι όλες οι δυνάμεις οφείλουν έμπρακτα ν'αναλάβουν το κόστος της διεύρυνσης. Τέθηκε, λοιπόν, θέμα από τη μεριά κυβερνήσεων που δεν είναι στη συντηρητική πλευρά, το θέμα της δήθεν σταθεροποίησης του κοινοτικού προϋπολογισμού εν όψει της διεύρυνσης που στην πράξη σημαίνει μείωση των κοινοτικών πόρων.

Τι συνεπάγεται αυτό; Ας μη γελιόμαστε. Χωρίς αύξηση του κοινοτικού προϋπολογισμού, χωρίς τις δυνατότητες της Ευρώπης να ασκήσει δημοσιονομική πολιτική, χωρίς τις δυνατότητες αναδιανομής, ένα πολύ μεγάλο μέρος απ'αυτό που εμφανίζεται ως ευρωπαϊκή ιδέα ακυρώνεται στην πράξη. Και δεν αναφέρομαι εδώ μόνο στο γεγονός ότι 'Ελληνες αγρότες λόγω χάρη που βρίσκονται και στην ευαίσθητη στιγμή στην οποία βρίσκονται, θα χάσουν εάν περάσουν αυτές οι προτάσεις, χρήματα που φτάνουν τα εκατόν πενήντα δισεκατομμύρια (150.000.000.000) δραχμές, λόγω της μείωσης των κοινοτικών επιδοτήσεων, για τις οποίες κάποια στιγμή πρέπει να πούμε ότι συμπληρώνουν το εθνικό αγροτικό εισόδημα. Και να το πούμε ανοικτά. Και να το πουν όλοι, ακόμα και αυτοί που ρίχνουν την Ευρώπη στο πυρ το εξώτερο.

Πώς δίνουμε, λοιπόν, τη μάχη για να μην περικοπούν αυτά τα κονδύλια; Αυτό νομίζω ότι είναι ένα πολύ σοβαρό θέμα που σηματοδοτεί τα πολύ μεγάλα προβλήματα που βρίσκονται μπροστά στην ευρωπαϊκή πορεία. Να γιατί λέω ότι η ανάληψη έμπρακτως του κόστους της διεύρυνσης είναι μια σοβαρή πρόκληση γ'αυτό που σήμερα ονομάζουμε αριστερά της εποχής μας.

Η δεύτερη πρόκληση έχει σχέση με την απάντηση σε κοινωνικά προβλήματα παλαιά και νέα, τα οποία υπάρχουν.

Ευρώπη ασφαλώς είναι και οι ευρωπαϊκοί θεσμοί και τα ευρωπαϊκά όργανα και η Οικονομική και Νομισματική 'Ενωση ισχυρίζομαι εγώ και το ευρώ. Ευρώπη όμως, δεν είναι μόνο αυτά. Ευρώπη είναι και είκοσι εκατομμύρια άνεργοι, οι πενήντα εκατομμύρια φτωχοί, οι δέκα εκατομμύρια μετανάστες. Και δεν είναι δυνατόν αυτή η πραγματικότητα να αγνοηθεί, στο όνομα γενικά της ευρωπαϊκής πορείας. Το κατά πόσο η Ευρώπη θα πείσει ότι μπορεί να προχωρήσει, εξαρτάται και από το κατά πόσο θα μπορέσουν οι πολιτικές δυνάμεις που σήμερα διαχειρίζονται την τύχη της, να δώσουν πειστικές και ουσιαστικές λύσεις σε τέτοιου είδους προβλήματα. Εδώ θα κριθεί τελικά και συνολικά το ευρωπαϊκό διακύβευμα και εδώ αν θέλετε, οικοδομούνται και οι σύγχρονες διαχωριστικές γραμμές. Διότι με γενικές αναφορές στην απασχόληση, στα κοινωνικά δικαιώματα, δεν λύνονται τέτοιου είδους προβλήματα. Πρέπει να παραδεχθούμε και να το παραδεχθούμε μ'ένα ψύχραιμο και ουσιαστικό τρόπο ότι οι μέχρι σήμερα πολιτικές που εφαρμόστηκαν είτε δεν έλυσαν τα προβλήματα αυτά καθόλου, δηλαδή, τα αγνόησαν είτε απλώς περιόριστσαν στο να μην αυξηθούν παραπέρα. 'Αρα, είναι ανάγκη αυτά τα θέματα, οι απαντήσεις σε αυτά τα θέματα, να αποτελέσουν προτεραιότητες για την παραπέρα πορεία της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης.

Με βάση, λοιπόν, αυτά τα δεδομένα, την ανάγκη διεύρυνσης δημοσιονομικής ισχυροποίησης της Κοινότητας, των κοινοτικών πόρων, με βάση την ανάγκη να απαντηθούν τα νέα κοινωνικά προβλήματα και τα παλιά που υπάρχουν, τίθεται το ερώτημα: Ικανοποιεί η Συνθήκη του 'Αμστερνταμ; Απαντά ικανοποιητικά στα θέματα αυτά;

Η Συνθήκη του 'Αμστερνταμ, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι αναμφισβήτητο ένας συμβιβασμός. Είναι αναμφισβήτητο ότι κάνει ορισμένα θετικά βήματα σε σχέση με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ. Αλλά στο ερώτημα αν απαντά στις ανάγκες τις αυξημένες που υπάρχουν μετά την Οικονομική και Νομισματική 'Ενωση, η απάντηση δεν μπορεί να είναι μονοσήμαντη. Ούτε είναι τόσο εύκολη η απάντηση η οποία εμφανίζεται εδώ από κάποιους που βλέπουν είτε την Ευρωπαϊσδόδοξη είτε την Ευρωπαϊσδόδοξη πλευρά.

Εμείς, ο Συνασπισμός, καταλήγοντας στη θέση να ψηφίσει "παρών" στη Συνθήκη, θέλει αυτό ακριβώς να υπογραμμίσει, ότι τα βήματα τα οποία έχουν γίνει και τα οποία είναι δειλά και ανεπαρκή, θετικά μεν αλλά δειλά και ανεπαρκή, δεν είναι

αυτά τα οποία εξασφαλίζουν πραγματικά σ'αυτές τις νέες συνθήκες την αποτελεσματική κάλυψη των κοινωνικών και πολιτικών ελλειμμάτων που υπάρχουν στο ευρωπαϊκό οικοδόμημα.

Το στοίχημα, δηλαδή, το οποίο τίθεται εκ των πραγμάτων, είναι κατά πόσο θα μπορέσει η πολιτική να βάλει τη σφραγίδα της στις εξελίξεις, κατά πόσο οι πολιτικές δυνάμεις θα διαχειριστούν την ευρωπαϊκή πορεία με ένα τρόπο που θα μπορέσουν να απαντήσουν σε αυτά τα κοινωνικά και πολιτικά προβλήματα, κατά πόσο η Ευρώπη θα ισχυροποιηθεί ουσιαστικά πολιτικά, ώστε να υπάρξει μία ουσιαστική απάντηση απέναντι σε μία υπερτροφική - επιτρέψτε μου να το πω έτσι- έως τώρα οικονομική και νομισματική πορεία. Είναι αυτό που πολύ χαρακτηριστικά ακούγεται στην Ευρώπη, ότι δεν μπορεί να συνεχίσει η Ευρώπη να είναι οικονομικός γίγαντας και πολιτικός νάνος. Και αυτό είναι το ουσιαστικό ερώτημα. Θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε θετικά σε μια τέτοια πολιτική ισχυροποίηση της Ευρώπης, ώστε η πολιτική και όχι η ανεξέλεγκτη αγορά, να βάλει τη σφραγίδα της στις εξελίξεις; Και εδώ -επιαναλαμβάνω- γίνονται βήματα τα οποία δεν είναι επαρκή.

Επιτρέψτε μου να το τεκμηριώσω αυτό με ορισμένες συγκεκριμένες αναφορές.

'Εγινε πολλή συζήτηση και από τους προηγούμενους συναδέλφους για το θέμα "απασχόληση". Πράγματι το πρόβλημα της απασχόλησης είναι ίσως η καρδιά των κοινωνικών προβλημάτων που εμφανίζονται σήμερα στην Ευρώπη. Δεν είναι μόνο το θέμα των ανέργων, πολύ σοβαρό. Η πολιτικο-ιδεολογική προέκταση -έχω την άποψη- του προβλήματος αυτού, είναι το κατά πόσο η Ευρώπη τελικά μπορεί να πείσει τους πολίτες της ότι δεν είναι υπόθεση μόνο των επενδυτών ή των τραπεζών ή των οικονομικών δεικτών -που δεν τους υποτιμώ, αλλά δεν μπορεί να είναι μόνο αυτό- αλλά είναι υπόθεση τελικά των πολιτών και μάλιστα εκείνων που δεν ζουν στις καλύτερες δυνατές συνθήκες. Και αυτό είναι η πρόκληση και για τη διατύπωση ενός ουσιαστικού ευρωπαϊκού αριστερού λόγου.

Τι γίνεται, λοιπόν, με την απασχόληση; Είναι γεγονός ότι στη Συνθήκη του Άμστερνταμ προσετέθη ένας τίτλος που είναι αφιερωμένος στην απασχόληση και αυτό είναι θετικό. Λύθηκε το πρόβλημα της απασχόλησης;

Ουσιαστικά υπάρχει μια τεράστια αντίφαση στο πως η Ευρώπη αντιμετωπίζει σήμερα την απασχόληση. Από τη μια μεριά προστίθεται το κεφάλαιο "απασχόληση" στη Συνθήκη και γίνονται εκκλήσεις για κοινές πολιτικές απασχόλησης και για συντονισμό της δράσης στα θέματα αυτά και από την άλλη διατηρείται ουσιαστικά η θέση, ότι η πολιτική για την απασχόληση αποτελεί αποκλειστική αρμοδιότητα των κρατών-μελών, πράγμα που σημαίνει ότι οι δυνατότητες ευρωπαϊκής παρέμβασης στα θέματα αυτά είναι περιορισμένες. Εμείς θα θέλαμε ουσιαστικότερους θεσμούς και ελέγχους για το θέμα αυτό.

Τι γίνεται, παραδείγματος χάρι, με την Επιτροπή Απασχόλησης, η οποία αναφέρθηκε ήδη από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας. Η Επιτροπή αυτή έχει απλώς συμβουλευτικό χαρακτήρα, ενώ οι προτάσεις των δυνάμεων της ευρύτερης ευρωπαϊκής αριστεράς έβλεπαν αυτήν την Επιτροπή με ένα σοβαρό ρόλο σε παραλληλία με τη Νομισματική Επιτροπή και με κύριο έργο την εξασφάλιση των προϋποθέσεων για την πραγματική απασχόληση.

Είναι φανερό ότι το θέμα της απασχόλησης δεν μπορεί να είναι θέμα μόνο συγκεκριμένων μέτρων, παρ' όλο που και αυτά δεν πρέπει να υποτιμούνται. Μου κάνει εντύπωση πώς ορισμένοι συνάδελφοι, όταν μιλούν εδώ, υποτιμούν μέτρα τα οποία δημιουργούν ορισμένες θέσεις εργασίας -ένα μικρό αριθμό, αν θέλετε- και καταφεύγουν σε γενικές αναφορές για την πλήρη απασχόληση. Είναι καιρός να σταματήσουν οι αυταπάτες. Και τα μέτρα αυτά έχουν σημασία. Όταν μιλούμε για μια τέτοια ανεργία σαν αυτή που βιώνουν σήμερα οι ευρωπαϊκοί λαοί, η αύξηση των θέσεων εργασίας είναι πολύτιμη, έστω και αν γίνεται σε μικρά μεγέθη, έστω και αν γίνεται με επιμέρους βήματα. Είναι φανερό, όμως, ότι μια πολιτική απασχόλησης πρέπει να στηριχθεί σε μια πολιτική ουσιαστικής ανάπτυξης.

Το ερώτημα είναι το εξής: Υπάρχουν οι πόροι για να ασκηθεί αυτή η πολιτική ανάπτυξης; Υπάρχουν προτάσεις διατυπωμένες από ευρύτερες δυνάμεις της Αριστεράς. Μόνο, παραδείγματος χάρι, η υιοθέτηση του φόρου "τομπιν", φόρου στις νομισματικές συναλλαγές ίσου με 1%, θα δημιουργούσε ένα τεράστιο απόθεμα πόρων που θα μπορούσαν να χρηματοδοτήσουν συγκεκριμένες δράσεις υπέρ της απασχόλησης. Μόνο η υιοθέτηση φορολογικών συστημάτων φιλικών προς την απασχόληση, θα μπορούσε να αλλάξει την κατάσταση. Μόνο η αλλαγή του χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης, έτσι ώστε να συμβαδίζει με την αύξηση της απασχόλησης, θα είχε θεαματικά αποτελέσματα. Το ερώτημα είναι: Υπάρχει σήμερα ο βαθμός πολιτικής παρέμβασης της Ευρώπης, ώστε να εξασφαλίσει κοινές πολιτικές στα θέματα αυτά; Και αυτή κατά τη γνώμη μου πρέπει να είναι η στάση της Αριστεράς. Όχι η στάση της άρνησης και της επιστροφής στο πίσω, στη μη Ευρώπη ή στη συνολική ρήξη με το ευρωπαϊκό οικοδόμημα, αλλά η διεκδίκηση εκείνων των μέτρων που θα προωθούν με ένα ουσιαστικό και θετικό τρόπο το παραπέρα, την ανάγκη, δηλαδή, η Ευρώπη να αποκτήσει ουσιαστική πολιτική ισχύ ώστε να παρέμβει κατά το δυνατόν στα θέματα αυτά.

Τα ίδια θα μπορούσαν να αναφερθούν και για θέματα που έχουν σχέση με την κοινή πολιτική άμυνας και ασφάλειας. Τα θέματα που έχουν σχέση με την κοινή πολιτική άμυνας και ασφάλειας, είναι θέματα που, από τη μια μεριά απαιτούν έναν ουσιαστικότερο ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη διεθνή σκηνή -αποδείχθηκε, δηλαδή, και με την κρίση στην πρώην Γιουγκοσλαβία και με την κρίση στον Περσικό κόλπο, ότι η Ευρώπη δεν έχει ουσιαστικά πρόσωπο εξωτερικής πολιτικής- και από την άλλη, είναι φανερό ότι μια κοινή εξωτερική πολιτική άμυνας και ασφάλειας αντιστρατεύεται -και να μιλήσουμε εδώ ανοιχτά- σε ένα βαθμό αυτό που έχουμε συνηθίσει να θεωρούμε ως λειτουργία του εθνικού κράτους στις σημερινές συνθήκες. Πώς απαντούμε στο πρόβλημα αυτό; Εδώ οι ισορροπίες είναι λεπτές και ασφαλώς, δεν μπορούμε να προχωρήσουμε πέραν ορισμένου ορίου. Αλλά είναι φανερό ότι είναι ανάγκη να επιδιώξουμε -και ως χώρα έχουμε συμφέρον να το κάνουμε-να υπάρξουν αυτοί οι μηχανισμοί.

Η υιοθέτηση, ως πούμε, της πρότασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου -έγινε με πολύ μεγάλη πλειοψηφία δεκτή η πρόταση αυτή- για ενσωμάτωση της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης σε συστήματα ευρωπαϊκής ασφάλειας, είναι θετική ή αρνητική πρόταση; Κατά την άποψή μας, είναι θετική στο βαθμό που δίνει τη δυνατότητα μιας παραπέρα πορείας της Ευρώπης απέναντι στις γνωστές καταστάσεις που υπάρχουν με τις διεθνείς εξελίξεις και με το ρόλο των Ηνωμένων Πολιτειών και την πορεία των διεθνών σχέσεων.

Είναι γεγονός ότι η Συνθήκη του Άμστερνταμ έχει θετικά μέτρα όσον αφορά την εξασφάλιση των κοινωνικών δικαιωμάτων και πολλά θετικά μέτρα όσον αφορά τα θέματα της θεσμικής λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν μπορούμε, ως πούμε, να υποτιμούμε -και το λέω εδώ ευθέως, γιατί το άκουσα να υποτιμάται- το γεγονός ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με τη διαδικασία της συναπόφασης, ουσιαστικά συναποφασίζει για το 70% περίπου των θεμάτων. Και εδώ, υπάρχει μία βελτίωση. Και αυτά ήταν αιτήματα πάγια της Αριστεράς και γενικά των δημοκρατικών δυνάμεων. Βέβαια, δεν είναι ικανοποιητική και πλήρης η κάλυψη των αιτημάτων.

Επίσης, υπάρχουν θέματα που έχουν σχέση με την περιφέρεια συζήτηση γύρω από την ευελιξία, τη στάθμιση ψήφων, τα πληθυσμιακά κριτήρια κλπ. Δεν θέλω να αναφερθώ αναλυτικά. Όμως, θέλω να πω -και αυτό είναι ανάγκη να γίνει σαφές- πως αν ομιλούμε για τη δυνατότητα η Ευρωπαϊκή Ένωση να έχει και πολιτικό πρόσωπο, είναι ανάγκη να συζητήσουμε σοβαρά, πώς θα μπορεί να παίρνει αποφάσεις για τα θέματα αυτά, χωρίς βέβαια να θίγονται τα δικαιώματα των μικρότερων χωρών. Γιατί εκεί περίπου είναι το πρόβλημα. Κάποιοι, μέσω της διαδικασίας στάθμισης ψήφων ή με τη διαδικασία της

πρότασης να μην υπάρχει ανά χώρα ένας επιτροπος, ουσιαστικά προτείνουν -πως να το πω;- τη δυνατότητα σχεδόν περιθωριοποίησης των μικρών χωρών.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα θέμα -και να κλείσω με αυτό για τα επί μέρους- που δεν αναφέρθηκε καθόλου και που είναι το περιβάλλον. Η Συνθήκη του Άμστερνταμ -και διαφημίστηκε αυτό πάρα πολύ- έχει έναν τίτλο που αναφέρεται στην αειφόρο ανάπτυξη και στην ανάγκη να υπάρχει ένα υψηλό επίπεδο βελτίωσης και προστασίας του περιβάλλοντος. Ισχύει αυτό και αρκούν όλα αυτά, για να ασκηθεί μία ουσιαστική περιβαλλοντική πολιτική της Κοινότητας; Και εδώ είναι φανερό ότι πάλι ζούμε την αντίφαση, η οποία βέβαια είναι ανάγκη να προχωρήσει σε σωστή κατεύθυνση. Γιατί είναι ανάγκη, αξιοποιώντας αυτήν τη γενική αναφορά, να δούμε, με ποια συγκεκριμένα μέτρα και με ποιες πολιτικές μπορεί να επιτευχθεί μια ουσιαστική προστασία του περιβάλλοντος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ)

Τι γίνεται, παραδείγματος χάρη, για τους πράσινους φόρους, τους οικολογικούς φόρους, τους φόρους που έχουν σχέση με την ενέργεια ή τη χρήση φυσικών πόρων; Τι γίνεται με την αναδιάρθρωση της αγροτικής πολιτικής, έτσι ώστε πραγματικά να υπάρξουν οικολογικά κριτήρια στο θέμα αυτό; Τι γίνεται με την αλιευτική πολιτική της Κοινότητας; Τι γίνεται με το θέμα της πυρηνικής ενέργειας; Αυτά δεν είναι δευτερεύοντα θέματα. Ας μην ξεχνάμε ότι στην Ευρώπη εξακολουθεί ουσιαστικά να ισχύει η Συνθήκη Ευρατόμ, που θεωρεί ότι η ανάπτυξη της πυρηνικής ενέργειας για ειρηνικούς σκοπούς είναι προσοδοφόρα και επωφελής, όταν όλα αυτά έχουν συμβεί στον πλανήτη μας!

Ήρα, οι γενικές αναφορές είναι ανάγκη να αλλάξουν και να προχωρήσουμε σε μια ουσιαστική και θετική κατεύθυνση.

Μέσα όμως, από αυτές τις αντιφάσεις -και τελειώνω εδώ με αυτό το θέμα- είναι που προχωρεί ουσιαστικά το ευρωπαϊκό οικοδόμημα. Και η ουσία εάν θέλετε, κατά τη γνώμη μου, της ευρωπαϊκής διαδικασίας είναι ακριβώς αυτή: Ότι η Ευρώπη μπορεί να προχωρήσει σε ένα κόσμο που εξελίσσεται, επηρεάζει την Ευρώπη και επηρεάζεται απ' αυτήν. Γι' αυτό πιστεύω ότι έχει πολύ μεγάλη σημασία αυτό που είπα ευθύς εξ αρχής, να δούμε συγκεκριμένα και ψυχραιμία το πώς η Ελλάδα μπορεί να παρέμβει στα θέματα αυτά και να αποφύγουμε τις γενικόλογες αναφορές που δεν λύνουν κανένα πρόβλημα, όπως δεν το έλυσαν και στις περασμένες δεκαετίες.

Η Ελλάδα νομίζω το επόμενο χρονικό διάστημα, μια και βρίσκεται πια σε απόσταση αναπνοής από την ΟΝΕ -και αυτό είναι ένα σημαντικό γεγονός, που δεν πρέπει να υποτιμηθεί- μια και θα είμαστε απ' ό,τι φαίνεται στην ΟΝΕ, θα αντιμετωπίσει -έχω την άποψη- τρία σοβαρά προβλήματα:

Το πρώτο είναι το πρόβλημα του ενδεχομένου παραγωγικής αποδιάρθρωσης, λόγω της έλλειψης προστασίας και της χαμηλής ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας.

Το δεύτερο είναι το θέμα των βίαιων κοινωνικών μεταβολών που θα συντελεστούν. Τι θα γίνει, παραδείγματος χάρη, με αυτό το κοινωνικό στρώμα που γενικώς το ονομάζουμε "αγρότες"; Τι θα γίνει με τους νέους επιστήμονες, τους ανειδίκευτους, τις γυναίκες που θα γυρεύουν πρόσβαση στην αγορά εργασίας; Και πώς θα υπάρξουν μέτρα, ώστε τα τμήματα αυτά της κοινωνίας να αναπροσανατολιστούν;

Τι γίνεται, τέλος, με θέματα που ίσως δεν έχουν θιγεί στη σημερινή συζήτηση, αλλά που έχουν τη σημασία τους, όπως είναι ο πολιτισμός, η γλώσσα, η παιδεία; Και τι σχέδια υπάρχουν, ώστε ως χώρα να μπορέσουμε να ενσωματώσουμε σ' αυτούς τους τομείς τα τεχνολογικά επιτεύγματα και τις εξελίξεις που είναι ραγδαίες, χωρίς όμως να αλλοτριωθεί η ουσία του δικού μας πολιτισμού και χωρίς να οδηγηθούμε σε μία Ευρώπη που θα αφομοιώνει και θα χωνεύει τους επιμέρους πολιτισμούς, αφυδατώνοντας, την ουσία και την ικμάδα τους;

Αυτά είναι ζητήματα που, κατά τη γνώμη μου, θα έπρεπε να αποτελέσουν την ουσία ενός εθνικού σχεδίου δράσης, που θα έπρεπε να συζητηθεί ανοιχτά μέσα στα κόμματα.

Μια επιτροπή ευρωπαϊκών υποθέσεων, αλλά αναβαθμισμένη, κύριε Πρόεδρε -απευθύνομαι τώρα στο Προεδρείο- και καλό είναι να δείτε

και την έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής στο θέμα αυτό, η οποία λέει ευθέως ότι δεν είμαστε όσο θα έπρεπε εναρμονισμένοι με άλλες χώρες -μία ουσιαστική διακομματική επιτροπή, θα μπορούσε να δώσει απαντήσεις σε τέτοια θέματα, έτσι ώστε η Ελλάδα να προχωρήσει μπροστά με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω τη χαρά να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα δυτικά θεωρείται παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ", σαράντα μαθητές και δύο συνοδοί-καθηγητές, από το 4ο Εσπερινό Λύκειο Αθηνών.

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Ο ειδικός αγορητής του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Γεώργιος Ρόκος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι υπάρχει μεγάλη ευθύνη των πολιτικών, εάν θέλουν να κυριαρχήσουν των διαχειριστών, να δουν με σοβαρότητα τις προτάσεις που προκύπτουν κάθε μέρα στη χώρα μας και την ανάγκη προσφυγής το δυνατόν τακτικότερα στη λαϊκή ετυμολογία.

Το ΔΗ.Κ.ΚΙ. για την κύρωση της συγκεκριμένης σύμβασης από την αρχή ζήτησε δημοψήφισμα. Αλήθεια, είναι ανάγκη κάτι τέτοιο να γίνει;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βεβαίως το Σύνταγμα του 1975, κυρωμένο και το 1986 στο άρθρο 44, παράγραφος 2, αναφέρει ότι τα δημοψηφίσματα γίνονται μετά από πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου και πλειοψηφία των Βουλευτών.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς προς τον ελληνικό λαό, πρέπει να διαπιστώσουμε πως σήμερα, κυρίως σήμερα -από τη στιγμή που οι ίδιοι δεν σεβόμαστε προγράμματα και δεσμεύσεις στον ελληνικό λαό κάθε τέσσερα χρόνια, από τη στιγμή που έχει φθάσει στο ζενίθ η αναξιοπιστία των πολιτικών και των κομμάτων- η προσφυγή στη λαϊκή ετυμολογία είναι ανάγκη.

Η ενημέρωση του ελληνικού λαού μέσα από δημοψηφίσματα είναι απαραίτητη, για να υπάρχει έτσι μια ισχυρή πορεία και της πολιτικής κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης των κομμάτων, αλλά και των λαϊκών στρωμάτων που δέχονται κυρίως σήμερα τις συνέπειες των επιλογών των πολιτικών ηγεσιών, που δέσμιες τα τελευταία χρόνια σε εξωθεσμικές επιλογές κέντρων του εσωτερικού και του εξωτερικού, δυστυχώς στρώχουν κάθε μέρα και περισσότερο τον κόσμο σε αναξιοπιστία απέναντί μας σε βαθμό τέτοιο, που δεν τολμούν σήμερα πολιτικοί και κόμματα να βγουν δημόσια στα καφενεία, στα χωριά να εκφράσουν τον πολιτικό τους λόγο.

Είμαστε πολύ μακριά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από αυτό που θέλει ο ελληνικός λαός. Πέρασαμε μία περίοδο όπου συνέβησαν συνταρακτικά γεγονότα στη χώρα μας και δεν βάλαμε το λαό να απαντήσει στο δια ταύτα: Προσχώρηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση αυτά τα είκοσι πέντε χρόνια της Μεταπολίτευσης, απομάκρυνση των αμερικανικών βάσεων, κύρωση ενιαίας πράξης, κύρωση Συνθήκης του Μάαστριχτ. Για την κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ δεν είχαμε την τόλμη, όπως είχαν οι προηγμένες δημοκρατίες με ιστορία και αγώνες, να ζητήσουμε στο δια ταύτα τη λαϊκή ετυμολογία.

Εμείς το τολμάμε, γιατί είμαστε σίγουροι πως η οποιαδήποτε ψήφος από εδώ μέσα είναι αναντίστοιχη με τη βούληση του ελληνικού λαού. Καταλαβαίνει ο κόσμος σήμερα ότι αυτό το όραμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης του Ρομπέν Σουμάν, του Ζαν Μονέ, του Πωλ Ανρί Σουάκ, του στρατηγού Ντε Γκωλ, του Ανεχάουερ, για μία Ευρωπαϊκή Ένωση αλληλεγγύης των λαών και των πολιτών για μία Ευρώπη με σεβασμό στον άνθρωπο και την ποικιλομορφία των λαών, για μία ισχυρή Ευρώπη, σαν αντιστάθμισμα στην επικυριαρχία άλλων μεγάλων δυνάμεων, είναι μακριά σαν εξέλιξη από τη σημερινή πραγματικότητα.

Η κυριαρχία των οικονομικών κέντρων, των διαχειριστών της εποχής βάζει στο περιθώριο κάθε μέρα και περισσότερο τις πολιτικές δυνάμεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σήμερα τα

οράματα αντικαταστήθηκαν από το ρεαλισμό. Οι ιδεολογίες καταργήθηκαν από τη μοναδική σκέψη που επέβαλε η Συνθήκη του Μάαστριχτ στα άρθρα 3 και 102, όπου επιβάλλεται σαν μοναδική φιλοσοφία, σαν μοναδική αντίληψη, σαν μοναδική ιδεολογία ο νεοφιλελευθερισμός και η οικονομία της αγοράς.

Αυτές όμως οι πολιτικές επιλογές που έγιναν με κραδασμούς στην υπόλοιπη Ευρώπη, όπως στη Δανία που χρειάστηκαν δύο δημοψηφίσματα για να κυρωθεί η σύμβαση, όπως στην Ιρλανδία που υπήρξαν πάλι οριακές πλειοψηφίες, είμαι σίγουρος ότι αν γίνονταν σήμερα στην Ελλάδα των εγκατελειμμένων αγροτών, των μικρομεσαίων επιχειρηματιών, των εργατών, των συνταξιούχων, που αποτελούν και την πλειοψηφία του ελληνικού λαού, δεν θα ήσασταν τόσο ευτυχείς για το αποτέλεσμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που μένει σήμερα σαν κυρίαρχη σκέψη του πολιτικού συστήματος της Ευρώπης είναι η επικυριαρχία του κέρδους, είναι η μεγιστοποίηση του κέρδους και σε πολλές περιπτώσεις έχει ξεπεράσει αυτό το άγχος η λογική και η επιδίωξη ακόμα και τις συνηθισμένες κλασικές μεθόδους, έχει φθάσει σε ένα όριο ελέγχου των πολιτικών ηγεσιών και έτσι διαπιστώνει κανείς πως κατ' όνομα κόμματα με σοσιαλιστικές παραδόσεις και ιστορίες ή κόμματα σοσιαλδημοκρατικά τα έχουν δώσει όλα. Και είναι σίγουρο πως αυτό είναι μέσα στην κρίση της πολιτικής, γιατί αυτές οι συγκροτημένες πλειοψηφίες δεν αφορούν το σύνολο των πολιτικών, το σύνολο των Βουλευτών, των στελεχών των κομμάτων, αφορούν και μόνο τις πολιτικές ηγεσίες, αλλά καθιστούν αυτόχρονα συνυπεύθυνους όσους τις ακολουθούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το "Άμστερνταμ" δεν το ανακάλυψαν οι λαοί. Είναι μία μέθοδος η οποία λειτουργεί σαν αμορτισέρ στην κακή Συνθήκη του Μάαστριχτ, της επιβολής της μοναδικής σκέψης, της κυριαρχίας του χρηματιστηριακού κεφαλαίου, των τραπεζιτών.

Όταν είδαν οι ηγεσίες πως υπήρχαν ιδιαίτερες αντιδράσεις στους λαούς, σκέφθηκαν το "Άμστερνταμ" σαν αμορτισέρ κοινωνικών αντιδράσεων. Έτσι μίλησαν χωρίς όμως να το εννοούν. Εξέφρασαν ευχές για κοινή αγροτική πολιτική, για κοινή εξωτερική πολιτική, για πολιτική άμυνας και για δημοκρατία στους θεσμούς της Ευρώπης. Άραγες το εννοούν;

Η ΚΑΠ, η οποία ήταν στους στόχους του "Άμστερνταμ", σήμερα εκφυλίζεται όταν ανερυθρίαστα στα συμβούλια των Υπουργών της Ευρώπης ακούει κανείς να μιλούν για επανεθνικοποίηση της πολιτικής. Όταν οδήγησαν οι ίδιοι με τις δικές τους πολιτικές με τις δικές τους επιλογές την περιθωριοποίηση της νότιας Ευρώπης, κυρίως της Ελλάδας, της χώρας μας, όταν δεν θέλησαν ποτέ να συζητήσουν με σοβαρότητα για τα δικά μας προϊόντα, για το λάδι, για τον καπνό, για το βαμβάκι, άρχισαν σήμερα να μιλούν για επανεθνικοποίηση της αγροτικής πολιτικής. Κανείς δεν πιστεύει πως μέσα από το "Άμστερνταμ" θα ανοιχθεί ένας καινούριος διάλογος για να διαπιστώσουν πως το όραμα της Ευρώπης αυτών των οραματιστών που ανέφερα στην αρχή, δεν μπορεί να ολοκληρωθεί βάζοντας στις γωνιές το σημαντικότερο κομμάτι της ευρωπαϊκής κοινωνίας, τους αγρότες.

Μίλησαν, κυρίες και κύριοι, για σύγκλιση των οικονομιών. Όμως παραδοσιακές δυνάμεις της παραγωγής, της ανάπτυξης και της προόδου της Ευρώπης εγκαταλείπονται.

Κάποτε, ακόμα και αυτό το κεφάλαιο, ο καπιταλισμός, όπως τον γνώριζαν οι λαοί στα χρόνια που πέρασαν, στήριζε το κέρδος τους μέσα από τον έλεγχο της παραγωγής. Εγκαταλείφθηκε αυτή η μέχρι σήμερα τακτική και το κέρδος επιδιώκεται από τη σκόνη του χρήματος, από τα διεθνή χρηματιστήρια, από τον έλεγχο των οικονομιών, από το τραπεζικό κεφάλαιο και το ζει κάθε μέρα κάθε ένας πολίτης όποια δουλειά και εάν κάνει σήμερα.

Αλήθεια, οι φίλοι μας στην Ευρώπη, σοσιαλδημοκράτες, συντηρητικοί, κατάλαβαν ότι η Ευρώπη έδινε μία αξία στην παραγωγή προς όφελος των πολιτών της όπου μέσα απ' αυτήν έκανε αναδιανομή πλούτου, έκανε πολιτικές που έδιναν εργασία, που έδιναν ανάπτυξη και πρόοδο;

Σήμερα εγκαταλείπονται οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και αυτό

γίνεται κυρίως στην Ελλάδα. Μία χώρα της μικρής και μεσαίας επιχείρησης, της επιχείρησης του μικρού μεγέθους, της αγροτικής και αστικής επιχείρησης, που έδινε πραγματική διέξοδο και που μπορούσε να δώσει ακόμα και σήμερα, που μπορεί να δίνει πάντα σε μια οικονομική προοπτική ανάπτυξης για τη χώρα μας, που θα έδινε εργασία, που θα δημιουργούσε πρόοδο, που θα έδινε στο όραμα ελπίδα.

Αλήθεια αυτή η πολιτική του κλεισίματος των τόσων χιλιάδων επιχειρήσεων σε όλη την Ευρώπη σήμερα, των εκατόν είκοσι χιλιάδων επιχειρήσεων που έκλεισαν τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα, μικρών και μεσαίων, μεταποιητικών και εμπορικών, μπορεί να αντικατασταθεί με το όραμα που μας δίνετε, κύριοι, σήμερα με την πρότασή σας να υπερψηφίσουμε το Άμστερνταμ που επικυρώνει το Μάαστριχτ στην ουσία για μια ακόμα φορά; Θα ανοίξουν αυτές οι επιχειρήσεις; Θα ξαναλειτουργήσουν αυτοί οι τομείς;

Οδηγείτε και το ξέρετε -αλλά δεν έχετε διέξοδο και δεν έχετε ούτε οι ίδιοι απάντηση- τους πολίτες στη λογική του τζόγου. Επτακόσιες χιλιάδες Έλληνες σήμερα παίζουν στο Χρημαστήριο. Παίζουν τον πόνο τους για ελπίδα. Είναι αυτή διέξοδος;

Κάποιος συνάδελφος λέει ότι και αυτοί κερδίζουν. Δεν έχει διέξοδο, κύριε συνάδελφε, αυτή η ιστορία και θα το καταλάβουν πολύ νωρίς οι Έλληνες πολίτες ακόμα και αυτοί που μέσα από τα αδιέξοδά τους έχουν οδηγηθεί σε αυτές τις επιλογές. Επιλογές με αδιέξοδα και χωρίς σχεδιασμό και ευθύνη, δεν μπορούν να δώσουν στο βάθος του χρόνου προοπτική.

Μιλάτε και κάνετε και άλλες ευχές από τη Συνθήκη του Άμστερνταμ και εσείς της Κυβέρνησης και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Θέματα που μας απασχολούν σαν χώρα, εθνικά θέματα, εθνικές επιλογές και αυτές τις στηρίζετε στο ευχολόγιο του Άμστερνταμ. Λέει για ρήτρα αλληλεγγύης των χωρών της Ευρώπης για την χάραξη μιας κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής άμυνας. Το πιστεύετε στα σοβαρά; Έχετε λόγους να το πιστεύετε; Λίγους μήνες πριν η Αγγλία χωρίς να ρωτήσει κανέναν φίλο και σύμμαχο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, συστρατευμένη με την Αμερική έκανε για μια ακόμα φορά το χωροφύλακα στη Μέση Ανατολή εισβάλλοντας στο Ιράκ. Άραγε είχαν ενημερωθεί οι Γερμανοί, οι Γάλλοι, οι μεγάλες δυνάμεις, πόσο μάλλον εσείς;

Κύριε Υφυπουργέ, όταν προσπαθούσατε ο ίδιος να πείσετε τους ευρωπαίους συμμάχους πως η κοινή εξωτερική πολιτική και η πολιτική άμυνας σημαίνει πως πρέπει να υπάρχει μια συγκεκριμένη έκφραση που να λέει πως τα σύνορα της Ελλάδας είναι και σύνορα της Ευρώπης, σας έδωσαν άλλη μια ευχή που λέγεται ρήτρα αλληλεγγύης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ: Διαφύλαξη των εθνικών συνόρων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΚΟΣ: Εσείς τα διαβάσετε ανάποδα γι' αυτό και το καταλάβατε έτσι. Είναι από συνήθειά σας. Παρόλο που είμαι φίλος σας, πρέπει να σας το πω. Διαβάζετε πολλά πράγματα ανάποδα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ: Δεν λέει η Συνθήκη "διαφύλαξη των εθνικών συνόρων"; Για να καταλάβουμε τι λέμε και τι ακούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, κύριε Ροκόφυλλε. Του παίρνουμε το χρόνο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολιτικοί πρέπει να αισθάνονται πράγματι την ευθύνη του λόγου τους. Όταν μιλάμε σήμερα για μια Ευρωπαϊκή Ένωση που επικυρώνεται με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, για μια ακόμη φορά πρέπει να καταλάβουμε πως ο πολίτης της Ευρώπης, ο Έλληνας πολίτης αισθάνεται την καταπίεση, την εξαθλίωση καθημερινά. Και δεν μπορούσε να είναι διαφορετικά, όταν η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα δεν τολμά να υπερβεί σαν προϋπολογισμό επί του ΑΕΠ για κοινωνικές δαπάνες το 1,27%. Και δεν το έφτασε. Την προηγούμενη χρονιά έφτασε στο 1,15%. Με αυτά τα χρήματα θέλει να ασκήσει αυτήν την πολιτική που ευχολογεί, της κοινωνικής πολιτικής και της πολιτικής αλληλεγγύης. Άρα με αυτά τα χρήματα μπορεί να

κάνει αγροτική πολιτική, μπορεί να κάνει κοινωνική πολιτική μπορεί να βοηθήσει στην πραγματική σύγκλιση των οικονομιών της Ευρώπης, μπορεί να δώσει στην ουσία το Βορρά και τον Νότο; Μπορεί να κάνει ευρωπαϊκή χώρα την Ελλάδα; Δεν μπορεί. Αλλά η Ευρωπαϊκή Ένωση χρόνια μας συνηθίζει και κάθε ημέρα και περισσότερο, στη σύγκλιση των οικονομικών δεικτών και όχι των πραγματικών αξιών ζωής του ευρωπαϊού πολίτη.

Αλήθεια μπόρναν πέντε παράμετροι σύγκλισης κατά του Μάαστριχτ. Όλοι είναι οικονομίστικοι. Δεν αφορά καμμία τον ευρωπαίο πολίτη. Μιλάει για σύγκλιση των οικονομικών αξιών για τις πτώσεις του δημόσιου χρέους, για τη σύγκλιση ενός πληθωρισμού σε ίδιο επίπεδο. Δεν βάζει όμως καμία παράμετρο που να λέει ότι πρέπει και η ανεργία στην Ευρώπη να συγκλίνει. Δεν είναι δυνατόν να δεχτείς με όρους πολιτικής, με όρους κοινωνίας, με όρους ανθρωπίνης ευαισθησίας πως μια χώρα με 20% ανεργία μπορεί να συμμετέχει στην ολοκλήρωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτά είναι αστεία, είναι για τους αφελείς. Πρέπει να καταλάβετε πως χρειάζεται ένα νέο όραμα για να δημιουργήσει ελπίδα σε όλους αυτούς που είναι ενάντιοι στις κυρώσεις αυτών των συμβάσεων όμως κάτω από την υποτέλεια που τους έχετε δημιουργήσει, κάτω από τη συνεχή προπαγάνδα και την αξιοποίηση της τεχνολογίας.

Κερδίζετε ένα μεταβατικό χρόνο μέχρι οι κοινωνικές εκρήξεις να φτάσουν και στα αυτιά σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια πως αυτό που προσπαθείτε σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε κάθε βαθμίδα και σε κάθε περίπτωση εξαγριώνει τους λαούς. Όσες συνθήκες και αν ανακαλύψετε στο μυαλό σας ή ανακαλύψουν οι ευρωπαίοι διαχειριστές, τύπου Άμστερνταμ, μπορεί προσωρινά να περιορίσετε τις αντιδράσεις. Όμως, αυτές δεν θα σταματήσουν ποτέ, μέσα από αυτήν την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης που επικαλείσθε πολλές φορές, για να περνάτε τις δικές σας πολιτικές. Λέτε τακτικά στους αγρότες πως δεν φταίμε εμείς, φταίνει οι Βρυξέλες. Αλήθεια, αφού έτσι το αποδέχεστε, γιατί δεν εναντιώνεστε με αυτές τις πολιτικές; Είναι δυνατόν να μιλάμε για νέα Ευρώπη της δημοκρατίας, όταν οι αποφάσεις δεν παίρνονται, ούτε καν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο; Ξέρει άραγε ο ελληνικός λαός πως ό,τι τον αφορά δεν αποφασίζεται, όχι βεβαίως στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, αλλά ούτε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και μιλάτε στο Άμστερνταμ για δημοκρατία στην Ευρώπη και τους ευρωπαϊκούς θεσμούς; Ακόμα σήμερα οι αποφάσεις παίρνονται στα συμβούλια υπουργών κλεισμένων των θυρών, έτσι που να μη μπορεί να μάθει ποτέ ο ευρωπαίος πολίτης τι πραγματικά αποφασίζεται, για να κρίνει άμεσα αυτόν που ψήφισε και έστειλε εκεί πέρα.

Κυρία Υπουργέ, το είπατε και προχθές πως τελικά διευρύνεται η δημοκρατικότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί δίνεται η δυνατότητα στο Συμβούλιο της Ευρώπης να κάνει εισηγήσεις στο Συμβούλιο Υπουργών. Θέλετε να μας τρελάνετε δηλαδή; Αισθάνεστε ότι είναι μέγιστο θέμα το να μπορούμε εμείς οι Βουλευτές που συμμετέχουμε μία φορά στους έξι μήνες στα Συμβούλια της Ευρώπης να έχουμε το δικαίωμα να κάνουμε εισηγήσεις; Είναι δημοκρατική ολοκλήρωση αυτή; Έτσι για να καταλάβουμε και εμείς και ο ελληνικός λαός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι έχετε μπει σ' ένα παγνίδι -και έχετε βάλει και τους Έλληνες πολίτες- χωρίς διέξοδο. Όσο και αν ιδρώνετε και ιδρώνετε, γιατί βλέπετε μπροστά σας το αδιέξοδο και σας ενδιαφέρει η προσωπική σας πολιτική επιβίωση. Επίσης όσα υπομνήματα και αν κάνετε, έρχεστε να κυρώσετε τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Πάντως, διάβαζα, σήμερα την επιστολή του κυρίου Πρωθυπουργού στο άτυπο συμβούλιο στην Αυστρία που είχε γίνει τελευταία, που ουσιαστικά διαμαρτυρόταν για την εξέλιξη. Όμως δεν έχετε το θάρρος να τα πείτε αυτά στον ελληνικό λαό, ούτε μας δίνετε εμάς τη δυνατότητα με δημοψήφισμα να τα πούμε με τη σειρά μας στο λαό, να πούμε όλοι μαζί στους ευρωπαίους, αυτούς που κάνουν τα μεγάλα κουμάντα σήμερα ότι ο μισθός του Έλληνα εργαζόμενου δεν φθάνει ούτε στο 60% του

μισθού του ευρωπαίου πολίτη. Δεν φθάνει ο μικρότερος μισθός το 38,5% του μισθού του πολίτη του Λουξεμβούργου.

Δεν μπορεί να επιζηήσει ο Έλληνας αγρότης με τις πολιτικές που έχουν γίνει μέχρι σήμερα. Ξέρετε και με αλχημείες προσπαθείτε και κατηγορείτε άλλους και άλλα κόμματα για ανίερες συμμαχίες. Πρόσφατα αυτές οι ανίερες συμμαχίες γίνονταν μεταξύ της Κυβέρνησης και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για να μπορέσουν να φιμώσουν τον ελληνικό λαό και να κοπιάσουν τις αντιδράσεις και να τον περιορίσουν και αδρανοποιήσουν. Βεβαίως έτσι προσπαθείτε να δείξετε ότι είστε καλοί εσείς, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, σε κάθε περίπτωση τον τελευταίο καιρό, λέγοντας όχι, σε αυτήν την τακτική, όχι στην άλλη, θέλοντας να δείξετε ότι ίσως ονειρεύεστε την εξουσία, που θα σας φέρει μπροστά από διλήμματα και επιλογές.

Όμως, δεν είναι δική σας υπόθεση. Πρέπει να καταλάβετε ότι δεν είναι υπόθεση των πολιτικών ηγεσιών των κομμάτων το αν και πώς θα αντιδράσουν οι αγρότες. Έχουν τη δική τους αγωνία, τα δικά τους προβλήματα που κάθε μέρα γίνονται περισσότερα και δημιουργούν μια εκρηκτική κατάσταση, έχουν τα δικά τους συλλογικά όργανα, θα πάρουν τις δικές τους αποφάσεις. Το θέμα δεν είναι να βρείτε μεθόδους για να τις αντιμετωπίσετε. Το θέμα είναι να λύσετε τα καθημερινά τους προβλήματα και δεν το κάνετε. Και επικαλείσθε πάντα το Μάαστριχτ, θα επικαλείσθε αύριο μεθαύριο το Άμστερνταμ, θα επικαλείσθε αύριο μεθαύριο την πολιτική των Βρυξελλών, αλλά θα συνεχίζετε έτσι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η προοπτική που ανοίγεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πείθει ίσως κανέναν. Δεν σας ανησυχεί άραγε ότι φτασμένες οικονομικά χώρες δεν ακολουθούν πια αυτήν την πορεία, αυτό που εσείς το κάνατε εθνικό στόχο, την ΟΝΕ, που σήμερα την απαξιώνουν λόγοι και πολιτικοί, αλλά και οι ίδιοι οι διαχειριστές στην αγωνία τους ότι δεν μπορούν πια να κερδίζουν μέσα από αυτές τις τακτικές και πολιτικές. Ο ίδιος ο Σόρος βγήκε και είπε ότι δεν μπορεί πια αυτή η πολιτική να οδηγήσει στη δική μας κερδοφορία μέσα από μία σκληρή αναντιστοιχία με τις βουλήσεις για κοινωνικό κράτος που διαμορφώνεται σήμερα στους πολίτες των άλλων χωρών γενικότερα.

Όταν οι άλλοι απαξιώνουν, όταν οι Άγγλοι δεν μπαίνουν στην ΟΝΕ παρόλο που έχουν πιάσει τους δείκτες κατά Μάαστριχτ, όταν η Σουηδία που είχε ένα κοινωνικό κράτος ιστορικά, διαπιστώνει ότι δεν μπορεί να ακολουθήσει αυτήν την πορεία γιατί θα έχει απέναντι τους λαούς, όταν η Δανία κάνοντας τις δικές της πολιτικές και τακτικές συμμαχίες μένει έξω από τέτοιες προκλήσεις, εσείς τρέχετε για να δείξετε κάτι, ότι είστε υπάκουοι υπάλληλοι του συστήματος, ότι έχετε καταργήσει τα οράματα λαών. Έχετε πει και έχετε πιστέψει πως δεν υπάρχουν ιδεολογίες και υπάρχουν μόνο αριθμοί. Αλλά οι λαοί δεν ζουν χωρίς οράματα, χωρίς ιδεολογία. Οι λαοί απαιτούν μία άλλη πολιτική και η πολιτική πρέπει να ξεκινήσει από την ίδια τη χώρα.

Εμάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξέλεξε ο ελληνικός λαός για να δώσουμε λύση στον αγρότη, στον εργάτη, στο μικρό και μεσαίο επαγγελματία, στον έμπορο, στο βιοτέχνη, στο συνταξιούχο. Δεν ψήφισε Άμστερνταμ ο λαός. Δεν ψήφισε Μάαστριχτ ο λαός.

Αυτή η λογική τα δίνουμε όλα χωρίς να περιμένουμε τίποτα, καταλαβαίνετε πως κάθε μέρα βάζει τις πολιτικές δυνάμεις στο περιθώριο. Εσάς μπορεί να μη σας ενδιαφέρει, γιατί εσείς πιστεύετε πως θα βρείτε ξανά τον τρόπο, θα δημιουργήσετε νέα σχήματα, θα δημιουργήσετε νέα παραπληροφόρηση, νέες αμφιβολίες, αμφισβητήσεις, νέες συσπειρώσεις, αλλά οι λαοί ζύπνησαν, ο ελληνικός λαός έχει ζυπνήσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν το καταλάβατε γιατί δεν έχετε το θάρρος να βγείτε στα καφενεία. Ζυμώνεσθε εδώ μέσα ή σε κάποιες αίθουσες δίπλα ή συγκαλείσθε κατά ομάδες ή βολεύεσθε με το να λέγεσθε εκσυγχρονιστές ή εσωκομματικές αντιπολιτεύσεις ή βολεύεσθε με τον οποιονδήποτε άλλον

τρόπο περιμένοντας κάθε φορά μία σωτηρία, αλλά οι λαοί ξύπνησαν. Οι λαοί θα σας δώσουν την απάντηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι είτε κάνετε δημοψήφισμα είτε δεν κάνετε και θα σας τιμωρήσουν σκληρά. Να το δείτε από πριν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μην περιμένετε την τελευταία στιγμή. Γιατί; Διότι σ' αυτήν την πορεία της απραξίας σας, του βολεύματός σας, συγκροτούνται δυνάμεις σε επίπεδο κοινωνίας, οι οποίες θα είναι ιδιαίτερα σκληρές.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Εγώ δεν βολεύομαι με τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, όχι προσωπικός διάλογος, πολιτικός διάλογος, ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΚΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, επειδή κάποιοι δεν καταλαβαίνουν, περιμένουμε με αγωνία την απόφαση του ελληνικού λαού, η οποία θα δώσει μία απάντηση στη δικιά σας απαξία και θα δημιουργήσει πράγματι μία προοπτική δημοκρατίας στη χώρα μας που θα κρίνεται πραγματικά από δημοψηφίσματα και από ευθεία κρίση του ελληνικού λαού χωρίς παραπληροφόρηση, χωρίς έλεγχο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης που έχετε καταφέρει σήμερα μέσα από ανίερους συμμαχίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών κ. Γεώργιος Παπανδρέου, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, συζητούμε σήμερα την κύρωση της Συνθήκης του 'Αμστερνταμ. Όμως, δεν είναι η πρώτη συζήτηση. Θα έλεγα και σε αντιδιαστολή με το τι γινόταν παλαιότερα, ακολουθήσαμε μία διαδικασία εκτενούς διαλόγου και κατά τη διάρκεια της σκληρής διαπραγματεύσεως, αλλά και στην Ειδική Επιτροπή της Βουλής.

Ο διάλογος αυτός συμπεριέλαβε συναντήσεις με όλους τους κοινωνικούς φορείς, τακτικές συναντήσεις μιας διακομματικής επιτροπής που δημιουργήθηκε για το αντικείμενο, τακτικές επίσης συζητήσεις στην ειδική για τα ευρωπαϊκά θέματα επιτροπή της Βουλής και βέβαια πριν από την κύρωση της Συνθήκης έγινε μία προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής.

Έχουμε δε και τις θέσεις των φορέων που συμμετείχαν σε αυτό τον διάλογο. Θέσεις συγκεκριμένες οι οποίες στην ολότητά τους έχουν μία θετική αντιμετώπιση των ζητημάτων που υπάρχουν σε σχέση με τη Συνθήκη του 'Αμστερνταμ. Η ΓΕΣΕΒΕ παραδείγματος χάρι θεωρεί ότι η Συνθήκη του 'Αμστερνταμ πραγματοποιεί σοβαρά βήματα προς την κατεύθυνση αυτή. Το ΕΒΕΑ έχει την ίδια άποψη. Η ΓΕΣΑΣΕ επίσης είναι θετική, στη συντριπτική της πλειοψηφία των αγροτών, όπως τονίζει. Ο σύνδεσμος βιομηχάνων θεωρεί επίσης ότι είναι θετικό βήμα. Τα θετικά σημεία τονίζει και η ΓΣΕΕ, λέγοντας βεβαίως ότι υπάρχουν σοβαρές τομές που δεν έγιναν κ.ο.κ.

Όποιοι λοιπόν θέλει να ξεχάσει αυτές τις συζητήσεις και κατακρίνει ότι η Κυβέρνηση άνοιξε τη συζήτηση μόλις τώρα -διότι άκουσα και τέτοιες γνώμες- είναι το λιγότερο άδικος ή και περιορισμένης μνήμης.

Άρα λοιπόν θα μπορούσε πράγματι να πει κανείς ότι ο διάλογος έχει προχωρήσει, έχει ουσιαστικοποιηθεί και υπάρχει πλήρης διαφάνεια και συζήτηση γύρω από το θέμα της Συνθήκης.

Θα ήθελα να τοποθετηθώ, όμως, και για το θέμα του δημοψηφίσματος, να θέσω αν θέλετε το δικό μου προβληματισμό. Οι μέχρι σήμερα διαδικασίες ενημέρωσης της Βουλής, όπως σας τόνισα, δεν είχαν προηγούμενο. Παρά ταύτα λίγοι έως ελάχιστοι γνωρίζουν τις βασικές πτυχές της Συνθήκης αυτής, που αφορά όχι μόνον το μέλλον της Ευρώπης, αλλά και του κάθε πολίτη και βεβαίως του κάθε Έλληνα πολίτη. Αυτή η Συνθήκη εμπεριέχει πάρα πολύ σημαντικές για την Ελλάδα ρυθμίσεις, όπως είναι η προστασία των εξωτερικών συνόρων, τα ανθρώπινα δικαιώματα, ρύθμιση για τα νησιά μας, την ευρωπαϊκή ιθαγένεια, την καταπολέμηση του ρατσισμού, την απασχόληση.

Η εμπειρία μου ως βασικού διαπραγματευτή αυτής της υπόθεσης πράγματι με έχει προβληματίσει πώς μία Συνθήκη, ένας νόμος, καταστατικός χάρτης, σχεδόν Σύνταγμα της Ευρώπης μπορεί να

αντιμετωπιστεί με τόσο αδιαφορία από τα μέσα ενημέρωσης της χώρας μας και από ένα σημαντικό κομμάτι του πολιτικού κόσμου. Αποτέλεσμα είναι να στερούμε μία απαραίτητη για τη δημοκρατία γνώση στον πολίτη της χώρας μας. Αυτός ο προβληματισμός με έχει φέρει πολύ κοντά στην άποψη, ότι χρειάζεται να επικυρώνονται παρόμοιες συνθήκες μέσω δημοψηφισμάτων. Ο πολίτης θα ασχοληθεί, θα ενημερωθεί και θα κρίνει. Στο μέλλον, λοιπόν, θα πρέπει πράγματι να το δούμε αυτό με ιδιαίτερη σοβαρότητα.

Στην Ευρώπη που χτίζουμε, ο πολίτης που είναι παρών είναι ο πολίτης που συνδιαμορφώνει το μέλλον αυτής της ηπείρου. Υπάρχει και ένας δεύτερος λόγος. Πέραν δηλαδή της ενημερωτικής αξίας ενός δημοψηφίσματος, είναι η διασφάλιση της ελληνικής φωνής στη διαπραγμάτευση καθώς προχωράει η ενοποιητική διαδικασία, η καθιέρωση δημοψηφισμάτων, κατ' αρχήν το ευρωπαϊκό δημοψήφισμα, δηλαδή, σε επίπεδο Ευρώπης, κάτι το οποίο έχει προτείνει η Ελλάδα, καθώς και τα δημοψηφίσματα σε εθνικό επίπεδο. Όλα αυτά δεν μπορεί παρά να συμβάλουν στη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού δήμου -χρησιμοποιώ αυτόν τον όρο με την αρχαία ελληνική έννοια- μία δηλαδή κοινή ευρωπαϊκή δημοκρατική συνείδηση, για τις προτεραιότητες και τις ανάγκες του Ευρωπαϊκού πολίτη συνολικά, αλλά και του κάθε λαού ξεχωριστά.

Θα ήθελα, λοιπόν, να σταθώ με αίσθημα ευθύνης στη σημασία αυτής της αναθεώρησης αλλά και στις προοπτικές της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πρώτο γενικό συμπέρασμα είναι ότι η Ευρώπη δεν είναι ένας μονόδρομος, δεν είναι μόνο μία νεοφιλελεύθερη ένωση των αγορών. Ανοίγει σημαντικές προοπτικές και πεδία γόνιμης αντιπαράθεσης και σύνθεσης απόψεων, για μία Ευρώπη πολιτική, για μία Ευρώπη αξιών, για μία Ευρώπη της δημοκρατίας και της συμμετοχής του πολίτη.

Θα ήθελα πιο απλά, για όσους μας παρακολουθούν, να τονίσω ότι το ερώτημα στην ενοποιητική αυτή διαδικασία είναι για το ποιες είναι οι αρμοδιότητες, αν θέλετε τα κυρίαρχα δικαιώματά μας, που μεταφέρει η Ελλάδα, αλλά και οι άλλες δεκατέσσερις χώρες στο ευρωπαϊκό επίπεδο, δηλαδή, θέματα που θεωρούμε ότι καλύτερα αντιμετωπίζονται ή και μόνο αντιμετωπίζονται πολλές φορές σε ευρωπαϊκό ή σε υπερεθνικό επίπεδο.

Παίρνω ένα παράδειγμα, το παράδειγμα του περιβάλλοντος. Το ζήτημα του περιβάλλοντος δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί σήμερα σε εθνικό επίπεδο. Όσο και αν πασχίσεις ως κράτος να προστατεύσεις το δικό σου περιβάλλον, αν το γειτονικό κράτος ρυπαίνει με απόβλητα τα ποτάμια, την ατμόσφαιρα, τη θάλασσα, με πυρηνικούς αντιδραστήρες κ.ο.κ., τότε βεβαίως οι κόπτοι σου είναι μάταιοι. Άρα, λοιπόν, η μόνη λύση είναι γι' αυτό το θέμα η υπερεθνική συνεργασία και σ' αυτήν την περίπτωση η ευρωπαϊκή συνεργασία. Είναι, αν θέλετε, και ένας ακόμη λόγος, για τον οποίο προωθούμε τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ακριβώς για τη συμμόρφωση και άλλων κρατών προς τις αξίες, τους κανονισμούς της Ευρώπης πάνω σε σημαντικά παρόμοια ζητήματα.

Το δεύτερο ερώτημα που τίθεται σ' αυτήν την ενοποιητική διαδικασία, είναι, εφ' όσον θα μεταφέρουμε αυτές τις αρμοδιότητες, πώς εκεί στο υπερεθνικό επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης παίρνουμε αποφάσεις. Και όταν λέω πώς παίρνουμε αποφάσεις, εννοώ όχι απλώς αποτελεσματικά πώς παίρνουμε αποφάσεις, αλλά πώς παίρνουμε αποφάσεις, ώστε πράγματι να συμμετέχει ο πολίτης, πράγματι να συμμετέχουν οι κοινωνικοί φορείς, πράγματι να υπάρχει μία δημοκρατική λειτουργία του συστήματος, ώστε οι αποφάσεις αυτές να είναι και νομιμοποιημένες στη συνείδηση του ίδιου του πολίτη.

Και το τρίτο βεβαίως, σε σχέση με αυτήν την ενοποιητική διαδικασία, είναι ποιες είναι οι πολιτικές μας. Όχι απλώς πώς παίρνουμε τις αποφάσεις, αλλά ποια είναι εκείνα τα ζητήματα, τα οποία θεωρούμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να αντιμετωπίσει, να ενσωματώσει στο δικό της κεκτημένο, ποιες είναι οι πολιτικές προτεραιότητες.

'Αρα, λοιπόν, το ερώτημα γι' αυτήν τη Συνθήκη είναι νομίζω απλό. Κι αυτό το ερώτημα έχει σχέση και με μία πορεία του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος από το 1974, όπου πάντα μιλούσε για μία Ευρώπη ενωμένη, όχι διαιρεμένη, όπως ήταν κατά τη διάρκεια του ψυχρού πολέμου, μία Ευρώπη που θα έχει μία δική της αυτόνομη εξωτερική πολιτική και φωνή, μία Ευρώπη δημοκρατική, όπου οι αποφάσεις θα είναι όσο γίνεται πιο αποκεντρωμένες και κοντά στον πολίτη και μία Ευρώπη της συνοχής, με κοινωνικό πρόσωπο, χωρίς ανισότητες βορρά-νότου, χωρίς ανισότητες και εντός των κρατών.

'Αρα, το ερώτημα για τη Συνθήκη του Άμστερνταμ είναι, όπως σας λέω, αρκετά απλό. Αποτελεί ένα σημαντικό νέο βήμα προς μία διαφορετική Ευρώπη; Προωθεί την ενοποίηση σε τομείς που θεωρούμε σημαντικούς; Προωθεί ένα πιο κοινωνικό πρόσωπο; Προωθεί τη δημοκρατική λειτουργία; Προωθεί τη διαφάνεια και τον έλεγχο από τον πολίτη; Προωθεί μία κοινή εξωτερική πολιτική; Προωθεί το σεβασμό στο περιβάλλον, τα ανθρώπινα δικαιώματα; Η απάντηση είναι αναμφίβολα ναι. Και σ' αυτήν τη διαδικασία η Ελλάδα είχε σημαντική, σημαντικότερη συμμετοχή. Ξεκινώντας από τη Σύνοδο Κορυφής της Κέρκυρας, προεδρεύοντος του Ανδρέα Παπανδρέου, από την πρόταση τη δική του για τη δημιουργία της Επιτροπής Σοφών -που δημιουργήθηκε και εκπόνησε το πρώτο σχέδιο, πάνω στο οποίο στηρίχθηκε η μετέπειτα διαπραγμάτευση για τη Συνθήκη- προωθήσαμε και υπόμνημα της χώρας μας, που ανέφερε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, αλλά και βεβαίως και συγκεκριμένες προτάσεις της Ελλάδας, μάλιστα προτάσεις που υπερέβησαν τον αριθμό των προτάσεων κάθε άλλης χώρας. Προτάσεις για τις νησιωτικές περιοχές, προτάσεις για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, για την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας, για τα ευρωπαϊκά πολιτικά κόμματα, για τον τουρισμό, για την προστασία προσωπικών δεδομένων, για τους νέους, για τον πολιτισμό και για τη λεγόμενη ενισχυμένη συνεργασία.

Πάνω σε αυτά, πραγματικά η Ελλάδα ήταν από τις χώρες που περισσότερο από κάθε άλλη υποστήριξε την αναβάθμιση και το ρόλο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με δικό της μάλιστα υπόμνημα. Γιατί υποστηρίξαμε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο;

Πρώτα απ'όλα είναι ο δημοκρατικός θεσμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι αντιπροσωπευτικός θεσμός των κρατών-μελών και των λαών. Είναι σημαντικός, ελεγκτικός μηχανισμός των άλλων οργάνων. Είδαμε μία πρόσφατη αντιπαράθεση πάνω στον έλεγχο της Επιτροπής από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και είναι άμεσα εκλεγμένος αυτός ο θεσμός, από τους ίδιους τους πολίτες.

Δεύτερον, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει δείξει μία ιδιαίτερη ευαισθησία στα αιτήματα του πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αιτήματα γύρω από τη συνοχή, γύρω από την κοινωνική πολιτική, αλλά ιδιαίτερα στα θέματα κοινής εξωτερικής πολιτικής, όπως είναι τα θέματα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η στάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέναντι στην Τουρκία, το Κουρδικό και σε πολλά άλλα ζητήματα.

Τι έγινε στη Συνθήκη. Πετύχαμε την αναβάθμιση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, αναβάθμιση που το καθιστά σε ένα συνομοθετικό και κατά προέκταση στο μεγάλο νικητή, όπως το ίδιο χαρακτήρισε τον εαυτό του.

Θέλουμε βεβαίως και διεκδικούμε τη μετατροπή του, σε πλήρη νομοθέτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σε αυτό το πλαίσιο τέθηκε και ένα δεύτερο ερώτημα. Τα Εθνικά Κοινοβούλια, δεν έχουν ενισχυμένο λόγο στις αποφάσεις για την Ευρώπη και αυτό δεν αντίκειται, εάν το προωθήσουμε, με την ενίσχυση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου; Η Ελλάδα απάντησε, πως, όχι μόνο μπορεί να ενδυναμωθεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αλλά μπορούν να ενδυναμωθούν και οι δύο θεσμοί, ενισχύοντας την κοινοβουλευτική λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σε αυτήν τη διαδικασία, ήδη η Συνθήκη του Άμστερνταμ προωθεί την ενημέρωση των Εθνικών Κοινοβουλίων για όλες τις διαδικασίες της νομοθετικής της Επιτροπής, η οποία είναι και το μόνο σώμα που μπορεί να πάρει νομοθετική πρωτοβουλία στην Ευρωπαϊκή Ένωση -ενημέρωση των Εθνικών Κοινοβουλίων- και τους δίνει έξι

εβδομάδες, ώστε να μπορούν να απαντήσουν με τις δικές τους εσωτερικές διαδικασίες, να ενημερώσουν, να πληροφορηθούν ή να αποφασίσουν, για τις προτάσεις που θα πρέπει να υιοθετήσει η Κυβέρνηση στη διαπραγμάτευση, πάνω στη νομοθετική πρωτοβουλία της ίδιας της Επιτροπής.

Θέλω εδώ να τονίσω, ότι αυτό σημαίνει, πως χρειάζεται να συνοδευθεί αυτή η ρήτρα της Συνθήκης, με την καλύτερη λειτουργία και ενημέρωση της δικής μας Βουλής και σε αυτήν την κατεύθυνση, έχουμε εμείς, ως Υπουργείο Εξωτερικών, τονίσει την πρόθεσή μας και διάθεσή μας, όποτε χρειάζεται είτε στην ειδική επιτροπή είτε στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων και Άμυνας να συζητήσουμε αυτά τα θέματα, αλλά μπορώ να σας διαβεβαιώσω και προσωπικά, ότι πριν από τις μεγάλες συνόδους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα έχω κάθε διάθεση και πρόθεση να ενημερώνω τη Βουλή για τα τεκτονόμενα.

Πρόκειται για μια πρακτική, η οποία όπως ξέρετε, δεν προβλέπεται σύμφωνα με τους δικούς μας νόμους, αλλά ελπίζω ότι θα βρει σιγά-σιγά και τη νομοθετική ανταπόκριση στην εσωτερική λειτουργία της Βουλής.

Θέλω να υπογραμμίσω κάτι που ισχύει και για μια σειρά άλλων διατάξεων. Η Συνθήκη είναι ένα προϊόν μιας διαπραγμάτευσης, μεταξύ δεκαπέντε κρατών-μελών, όπου ό,τι μπαίνει στη Συνθήκη, μπαίνει αφού υπάρχει ομοφωνία. Ένα κράτος να διαφωνήσει, δεν μπορεί να συμπεριληφθεί στη Συνθήκη.

Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να διαπραγματευθεί κανείς συστηματικά και με το σύνολο των κρατών στις ολομέλειες, όταν συζητάμε τη Συνθήκη, αλλά και με μια-μια τις χώρες, για να μπορέσει να υπερασπιστεί, να πείσει, να υπάρξει, να θέλετε, το αντίλλαγμα της υπερασπίσης κάποιων δικών τους ζητημάτων, για να μπορέσουν να διαμορφωθούν, όχι απλώς οι συμμαχίες, αλλά η ομοφωνία για τα θέματα που θέτει η χώρα, ως εθνικές προτεραιότητες. Όταν, όμως, είναι καλοί οι συμβιβασμοί, όταν βρίσκονται λύσεις, αυτό σημαίνει ότι μια νέα θεματική ενσωματώνεται στη Συνθήκη, εμφυτεύεται στο κείμενο της Συνθήκης και εκεί δημιουργείται μια νομική πολιτική βάση για να δοθούν οστά και μύς σ'αυτήν την εμφύτευση, σ'αυτήν τη Συνθήκη.

Παίρνω ένα παράδειγμα, το παράδειγμα της απασχόλησης: Υπήρξε εδώ από τις συντηρητικές κυβερνήσεις μία άρνηση, να δεσμευθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση σε μία ευρωπαϊκή πολιτική απασχόλησης.

Παρά ταύτα για πρώτη φορά ενσωματώθηκε κεφάλαιο για την απασχόληση. Και το κεφάλαιο αυτό έχει ως υποκεφάλαια την εποπτεία των πολιτικών κάθε κράτους, τα εθνικά σχέδια για την απασχόληση, το συντονισμό των πολιτικών με την επιτροπή απασχόλησης που είναι ένα σημαντικό πολιτικό εργαλείο -δεν έχει απλώς μια συμβουλευτική λειτουργία διότι αυτά έχουν δημοσιότητα σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και γνωρίζει ποιες είναι οι πολιτικές απόψεις αυτής της επιτροπής όχι μόνο η κάθε κυβέρνηση, αλλά και ο κάθε πολίτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης- και βεβαίως μέτρα συγκεκριμένα για τη στήριξη της απασχόλησης.

Μετά απ' αυτήν τη διαδικασία της Συνθήκης του Άμστερνταμ ήδη είχαμε και τα περαιτέρω σημαντικά βήματα. Ειδική Σύνοδο Κορυφής για την απασχόληση και τώρα επί της γερμανικής προεδρίας κύριο και πρώτο θέμα είναι τα μέτρα για τη δημιουργία μιας χάρτας για την απασχόληση. Βλέπουμε, λοιπόν, ότι από μια ρήτρα αν θέλετε συνθήκης -γιατί κάποιοι είπαν τι σημαίνουν αυτές οι ρήτρες- ότι αυτό δημιουργεί τη δυναμική για να διαμορφωθούν πολλαπλές πολιτικές σε πάρα πολλούς τομείς για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Επιτρέψτε μου να πω και κάτι ακόμα για την απασχόληση. Η Κυβέρνησή μας θα επιδιώξει από δω και πέρα ώστε η Ευρωπαϊκή Ένωση να κινηθεί σε μια κατεύθυνση με την οποία θα διασφαλίζεται ότι θα ξαναβρεί το νήμα η Ευρωπαϊκή Ένωση με τις προτάσεις που είχε κάνει παλιότερα ο Ζακ Ντελόρ. Είχε κάνει μια πρόταση πολύ σημαντική για το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο, με το οποίο θα προωθούσαμε νέες αποτελεσματικές μορφές κοινωνικής αλληλεγγύης. Ένα κοι-

νωνικό μοντέλο που θα διασφαλίζει μια συμμαχία για την εργασία όπως την ονομάζουμε, μια συμμαχία για την καταπολέμηση της ανεργίας ένα μοντέλο που θα στηρίζει την προώθηση ριζικών μεταρρυθμίσεων στους τομείς της κοινωνικής και περιφερειακής σύγκλισης και συνοχής στην Ένωση. Και βεβαίως η Ελλάδα θα προωθήσει μια ευρωπαϊκή πολιτική για την απασχόληση, που θα στηριχθεί και στην επένδυση στην παιδεία, στο τρίτο Πακέτο Σαντέρ όπως ονομάζεται, στην κατάρτιση και τον πολιτισμό. Μια κοινωνία της γνώσης που θα υποστηριχθεί με μέτρα για τους νέους, τις γυναίκες, τα άτομα που αντιμετωπίζουν μακροχρόνια ανεργία, μια κοινωνία που θα προωθήσει τον πολυπολιτισμό.

Θέλω επίσης να πω σε ό,τι αφορά τον εκδημοκρατισμό της Ένωσης, υπάρχουν σειρά νέων άρθρων που συμβάλλουν στην ενίσχυση διαδικασιών διαφάνειας και απλοποίησης του ενωσιακού γίγνεσθαι. Και ως Κυβέρνηση νιώθουμε ιδιαίτερα περήφανοι διότι καταθέσαμε στη διάρκεια της διακυβερνητικής διάσκεψης προς το Άμστερνταμ ειδικό υπόμνημα η ουσία του οποίου ενσωματώθηκε στη νέα συνθήκη και με το οποίο υπόμνημα διασφαλίζεται νομικά η προστασία των προσωπικών δεδομένων, προστασία η οποία αποτελεί απαραίτητο στοιχείο για την προστασία των δικαιωμάτων του πολίτη και της ίδιας της δημοκρατίας στην εποχή των ηλεκτρονικών μέσων και του κυβερνοχώρου. Συνολικά στο Άμστερνταμ προστέθηκε η δημοκρατική και κοινωνική ευαισθησία. Εμείς βεβαίως θέλουμε κάτι ακόμη, κάτι περισσότερο, αλλά σίγουρα έγιναν σημαντικά βήματα.

Σε σχέση με τα δικαιώματα του ανθρώπου που τόνισε ο κ. Ροκόφυλλος θέλω να τονίσω ότι υπάρχει ιδιαίτερη ευαισθησία για τη χώρα μας.

Πρώτα απ' όλα διότι με τη διεύρυνση θέλουμε να διασφαλίσουμε ότι οι νέες χώρες πράγματι υποστηρίζουν, σέβονται, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις δημοκρατικές διαδικασίες. Αυτό έχει μια ιδιαίτερη σημασία και για τις γειτονικές μας χώρες και ιδιαίτερη ακόμη σημασία για τη χώρα που ονομάζουμε Τουρκία, που θέλει να γίνει υποψήφια χώρα και βεβαίως ως σημαντική προϋπόθεση για την πορεία της προς την Ευρώπη πια με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ είναι το ζήτημα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αλλά πέρα απ' αυτό και οι συνάλλαγές, ακόμα και οι εμπορικές συνάλλαγές, οι συμφωνίες τις οποίες υπογράφουμε εμείς ως Ευρωπαϊκή Ένωση με τρίτες χώρες, δεν μπορεί παρά να αξιολογούν πια -και αυτό γίνεται- το θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ως κάτι το ιδιαίτερα σημαντικό σ' αυτές μας τις σχέσεις.

Η Ελλάδα σ' αυτόν το τομέα παρουσίασε ολοκληρωμένη άποψη για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Προτείναμε είτε την προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Συνθήκη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου είτε να υπάρξει ένας κατάλογος των δικαιωμάτων του ανθρώπου που θα υιοθετούσαμε ως Ευρωπαϊκή Ένωση. Προτείναμε ως Ελλάδα για τα δικαιώματα των παιδιών και τότε δεν έγινε αποδεκτό.

Τώρα, κατόπιν εορτής γίνεται πάρα πολύ μεγάλη συζήτηση για τα δικαιώματα των παιδιών, ιδιαίτερα σε σχέση με τον κυβερνοχώρο, την πορνογραφία κ.ο.κ. Καταθέσαμε πρόταση για τους νέους και στηρίξαμε ή προτείναμε μέτρα για την ισότητα ενάντια στο ρατσισμό και την ξενοφοβία, για τα προσωπικά δεδομένα, την πολιτική ασύλου και τα κοινωνικά δικαιώματα.

Πολλά απ' αυτά υιοθετήθηκαν και άλλα όχι. Και βεβαίως υπάρχει πολύ σημαντική ρήτρα στη Συνθήκη του Άμστερνταμ για τα κράτη-μέλη που παραβιάζουν τα θέματα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Απέκτησε, λοιπόν, η Ευρωπαϊκή Ένωση μια δημοκρατική ταυτότητα. Ποια είναι η σημασία; Πέραν των όσων είπα, είναι λάθος να θεωρούμε ότι μια συνθήκη και μάλιστα ένας καταστατικός χάρτης δεν έχει ουσία, γιατί το άκουσα από αρκετούς αυτό. Είναι ένας μηδενισμός που ουσιαστικά μας στερεί από ένα σημαντικό εργαλείο διαπραγματευτικό, με το οποίο θα κτίσουμε ένα οικοδόμημα σε νέες θεματικές, όπως είναι τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Παίρνω για παράδειγμα τα ανθρώπινα δικαιώματα. Σήμερα, μετά από την υιοθέτηση με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ των ζητημάτων

αυτών, επηρεάζει καθοριστικά την κοινή εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα αναφέρω δυο παραδείγματα: Πρώτον, η γερμανική προεδρία προωθεί σήμερα τη χάρτα δικαιωμάτων, δηλαδή, την υιοθέτηση ενός καταλόγου ανθρωπίνων δικαιωμάτων τα οποία θα είναι δεσμευτικά για την Ευρωπαϊκή Ένωση και θα έχουν σημαντικό ρόλο να παίξουν στις σχέσεις μας με τρίτες χώρες. Και μέσα σ' αυτήν τη διαδικασία, προωθεί την έννοια της ετήσιας έκθεσης γύρω από τα ανθρώπινα δικαιώματα όπως έχει το Αμερικανικό Κογκρέσο.

Αυτό θα παίξει έναν καθοριστικό ρόλο ή εν πάση περιπτώσει, ένα πολύ σοβαρό και σημαντικό ρόλο στην προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην εξωτερική μας πολιτική, άρα και στην εμπέδωσή τους σε πάρα πολλές χώρες όπου έχουμε σημαντικές σχέσεις.

Δεύτερον, προωθείται ο κώδικας συμπεριφοράς για την πώληση όπλων. Δηλαδή, με ποιες χώρες τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα συναλλάσσονται στο θέμα όπλων. Και ο κώδικας αυτός συμπεριφοράς, υιοθετεί βεβαίως όσα έχουν ήδη γραφτεί στη Συνθήκη του Άμστερνταμ και πάει ακόμα παραπέρα. Μιλά για την καταπίεση των μειονοτήτων, μιλά για τα ανθρώπινα δικαιώματα, μιλά για την παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου σε σχέση με την προσταθία πολλές φορές των χωρών να επιβάλουν το δικό τους δίκαιο με τη δύναμη του πυρός και βεβαίως για όλες αυτές τις χώρες ο κώδικας συμπεριφοράς τονίζει ότι δεν θα πρέπει να πωλούνται όπλα σ' αυτές τις χώρες. Και αυτός ο κώδικας συμπεριφοράς βεβαίως, δεν είναι σήμερα δεσμευτικός, αλλά η γερμανική προεδρία βασιζόμενη ακριβώς στη Συνθήκη του Άμστερνταμ τον προωθεί, ώστε να γίνει δεσμευτικός κάτι βεβαίως το οποίο η Ελλάδα υποστηρίζει ενθέρμως.

Έτσι λοιπόν, με αυτήν τη λογική της δημοκρατικής Ευρώπης και της Ευρώπης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων υποστηρίξαμε και τη μετακίνηση ενός μεγάλου μέρους και ύλης του λεγόμενου τρίτου πυλώνα, ο πυλώνας δηλαδή που χειρίζεται το θέμα αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας στο λεγόμενο πρώτο πυλώνα, δηλαδή την κοινοτικοποίηση αυτών των θεμάτων, που σημαίνει ότι αυτά τα θέματα ελέγχονται από τα κοινοτικά όργανα.

Έτσι, λοιπόν, δεν μπορώ να καταλάβω την εξ αριστερών κριτική για τη μετακίνηση και ενσωμάτωση της Συνθήκης του Σένγκεν, που σήμερα είναι μια διακρατική συνθήκη χωρίς ελέγχους από το Ευρωκοινοβούλιο, χωρίς ελέγχους από το δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς ελέγχους από την Επιτροπή, χωρίς ελέγχους αν θέλετε απ' όλα τα εργαλεία που διαθέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άρα, λοιπόν, η κοινοτικοποίηση του Σένγκεν σημαίνει ότι αυτομάτως οι διαδικασίες που διέπουν την εφαρμογή αυτής της Συνθήκης ελέγχονται και από το δικαστήριο της Ευρώπης και από το Ευρωκοινοβούλιο και από τα άλλα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Ελληνική Κυβέρνηση από δω και πέρα, θα επιδιώξει την πλήρη υπαγωγή και κοινοτικοποίηση των θεματικών του παλαιού τρίτου πυλώνα και την επέκταση των συνεργασιών της Ενωμένης Ευρώπης με τον περίγυρό της ώστε να κτυπηθεί αποφασιστικά το λαθρεμπόριο, το οργανωμένο έγκλημα και βεβαίως όλα αυτά που πραγματικά ταλανίζουν και σήμερα την ελληνική κοινωνία όπως παραδείγματος χάριν και η λαθρομετανάστευση.

Θέλω να μπω στο σημαντικό κεφάλαιο -και να κλείσω τουλάχιστον για σήμερα, διότι υπάρχουν και άλλα σημαντικά κεφάλαια τα οποία οπωσδήποτε θα αναπτυχθούν- της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας.

Η Ελλάδα ήταν πάντα υπέρ αυτής της ενισχυμένης και αυτόνομης ευρωπαϊκής ταυτότητας, ταυτότητας στην εξωτερική πολιτική, ταυτότητας στην ασφάλεια. Και αυτό διότι έχει πρώτα απ' όλα και συγκεκριμένα προβλήματα στην περιοχή, προβλήματα για τα οποία θα ήθελε να δει την Ευρωπαϊκή Ένωση να συμβάλει με πολύ πιο αποφασιστικό τρόπο στη

σταθερότητα, στον εκδημοκρατισμό, αλλά και βεβαίως να υπάρχει και η προστασία των εξωτερικών μας συνόρων, κάτι το οποίο έχουμε τονίσει επανειλημμένως.

Γνωρίζετε βεβαίως ότι τα γεωπολιτικά και γεωοικονομικά συμφέροντα των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν συμπίπτουν πάντα. Θα έλεγα γενικώς υπάρχουν αποκλίσεις. Οι παραδόσεις και η ιστορία συμφερόντων δεν είναι ταυτώσιμες. Και απ' αυτήν την πλευρά τα βήματα τα οποία έχουμε κάνει στη Συνθήκη του Άμστερνταμ είναι σημαντικά. Διότι θεωρούμε ότι είναι μεγάλο κέρδος ότι διασφαλίσαμε στο μέγιστο δυνατό -μέγιστο δυνατό το οποίο θα μπορούσε να υπάρξει σε ένα νομικό κείμενο- τα συμφέροντα της χώρας μας.

Επιγραμματικά μπορώ να αναφέρω την κατοχύρωση του δικαιώματος να επικαλείται η χώρα μας τα ζωτικά της συμφέροντα προκειμένου να εμποδίσει να ληφθούν αποφάσεις σε βάρος θεμελιωδών εθνικών δικών της συμφερόντων. Και αυτό σε μια εποχή όπου υπάρχει ιδιαίτερη αστάθεια και κινητικότητα στην περιοχή. Την αναφορά -στη συνθήκη- στους στόχους της Ένωσης όσον αφορά τη διασφάλιση της ακεραιότητας και βεβαίως εννοεί της εδαφικής ακεραιότητας της Ένωσης και των κρατών-μελών της, την υποχρέωση να συμπαρίστανται τα κράτη-μέλη σε κάποιο άλλο με ειδικά προβλήματα, δηλαδή, τη ρητή για την αλληλεγγύη και τη ρητή αναγνώριση. Όταν λέγω ρητή αναγνώριση, ήδη στα κείμενα που μνημονεύονται για τον ΟΗΕ, για τη συνθήκη του Ελσίνκι κ.ο.κ. υπάρχουν στα κείμενα αυτά αναφορές για την προστασία των εξωτερικών συνόρων. Επιμένουμε πέραν των κειμένων αυτών που αναφέρονται στη Συνθήκη, να υπάρχει ρητή αναφορά στο θέμα της προστασίας των εξωτερικών συνόρων για την Ένωση. Και αυτό έγινε με σκληρές μάχες μέχρι και την τελευταία στιγμή, όπου στο τέλος ένα κράτος μέλος ήθελε να παρεμποδίσει αυτήν τη ρήτρα και όμως τελικά πέρασε και έγινε κεκτημένο. Βεβαίως το κεκτημένο αυτό, σαφώς δεν σημαίνει ότι από τη μια μέρα στην άλλη -και δεν θα ήθελα καθόλου να δώσω αυτήν την εντύπωση- προστατεύονται τα σύνορά μας. Δημιουργούν όμως μια βάση πάρα πολύ ισχυρή, νομική για την Ένωση πάνω στην οποία μπορούμε να κτίσουμε.

Ήδη μπορώ να σας τονίσω ότι έχει πλέον ενσωματωθεί η έννοια των εξωτερικών συνόρων στα περισσότερα επίσημα κείμενα που εκδόθηκαν μετά το Άμστερνταμ και αναφέρονται στη δικαιοσύνη, στην εσωτερική ασφάλεια, καθώς και σε πολιτικά κείμενα διαπραγμάτευσης για την επερχόμενη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παραδείγματος χάριν όταν στο Λουξεμβούργο αποφασίσαμε ότι θα μπορούσε να κληθεί η Τουρκία για να συμμετάσχει στην ευρωπαϊκή διάσκεψη, ένα όργανο το οποίο δημιουργήθηκε για τις υποψήφιες αλλά και για εκείνες τις χώρες που είχαν συμφωνία ευρωπαϊκή και θέλανε να γίνουν υποψήφιες χώρες, παραδείγματος χάριν η Τουρκία, τονίσαμε ότι θα πρέπει να μπει ως προϋπόθεση, ο σεβασμός των εξωτερικών συνόρων, κάτι για το οποίο βεβαίως που κανένας δεν μπορούσε να διαφωνήσει, διότι είχε γίνει βασικό μέρος της Συνθήκης του Άμστερνταμ στη διαπραγμάτευση που προωθήσαμε.

Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες. Θέλω όμως να κλείσω λέγοντας ότι η εξωτερική πολιτική, πέρα από το αμυντικό σκέλος, έχει και ένα οικονομικό σκέλος.

Το ερώτημα για μας βεβαίως στην Ελλάδα ήταν πάντα αν μπορεί η Ένωση να δημιουργήσει ένα δικό της στρατό, μια δική της αμυντική ικανότητα. Ήδη στη Συνθήκη υπάρχει ο πυρήνας μίας τέτοιας προσπάθειας, με τις λεγόμενες αποστολές για ειρηνευτικές και ανθρωπιστικές δραστηριότητες. Άρα, λοιπόν, και εδώ έχουμε ένα βήμα σημαντικό. Χωρίς όμως να μιλάμε για μία πραγματική αμυντική ικανότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπάρχει και μια άλλη διάσταση σημαντική της εξωτερικής πολιτικής, που καμιά φορά υποβαθμίζουμε. Διότι ίσως δεν φαντάζει στους τίτλους των εφημερίδων. Είναι όλες οι οικονομικές σχέσεις. Και η Ευρώπη είναι σημαντικότερος οικονομικός παράγοντας στη διεθνή κοινότητα, όπου οι διαπραγματεύσεις οι οποίες γίνονται είναι μέρος των εξωτερικών μας σχέσεων και οι διαπραγματεύσεις -εμάς- όπως τονίασα και νωρίτερα, έχουν σχέση με τις συνθήκες, με τις αξίες, με

τις νομοθεσίες, το κεκτημένο το οποίο έχει αποκτήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άρα, λοιπόν, εάν μιλάμε για σύνορα, αν μιλάμε για Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, αν μιλάμε για ανθρώπινα δικαιώματα, αν μιλάμε για δημοκρατία, αυτές είναι αξίες οι οποίες εμπλέκονται πια σε όλες τις διαπραγματεύσεις που κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση με τρίτες χώρες.

Τέλος, θέλω να τονίσω ότι σε ό,τι αφορά τα νησιά μας υπάρχει μία πολύ σημαντική επιτυχία, διότι για πρώτη φορά υπάρχει μία ειδική δήλωση και ένα άρθρο, την αλλαγή του παλιού άρθρου 130 για τα νησιά μας. Πάνω σ' αυτό βεβαίως πάλι πρέπει να κτίσουμε. Δεν σημαίνει ότι επειδή το Σύνταγμα λέει κάτι, εφαρμόζεται από τη μια μέρα στην άλλη. Αλλά ήδη σε όλες τις συζητήσεις που γίνονται για το τρίτο Πακέτο Σαντέρ ή για τις όποιες πολιτικές περιβάλλοντος, απασχόλησης ή άλλες πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ελληνική αντιπροσωπεία και οι υπάλληλοι της Επιτροπής, θέτουν αυτό ως ζήτημα για να συμπεριληφθεί μέσα στις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρα, λοιπόν, πολύ σύντομα θα υπάρχει ένα ευρύτατο κεκτημένο, το οποίο θα συνεισφέρει στην ανάπτυξη των νησιών μας, βεβαίως όχι μόνο των ελληνικών νησιών, αλλά όλων των νησιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και η Ελλάδα όπως ξέρετε έχει μια ιδιαίτερη θέση σ' αυτόν τον τομέα των νησιών.

Δεν θα μιλήσω, κύριε Πρόεδρε, ούτε για την ευελιξία ούτε για τη θεσμική μεταρρύθμιση που δεν έχω το χρόνο.

Θέλω απλώς να πω ως μία γενική τελική παρατήρηση. Για την Ευρωπαϊκή Ένωση ναι υπάρχει όραμα. Αλλά αυτό το όραμα κτίζεται με συνεχείς μάχες και με σταθερά βήματα. Και εξασφαλίζεται με συστηματική προσπάθεια. Αν κάποιος προτείνει την άμεση ανατροπή των πάντων για να δημιουργήσουν το θεωρητικό παράδεισο ή θα φέρουν έναν αυταρχισμό, αν το καταφέρουν ή θα δημιουργήσουν την ηττοπάθεια στον ελληνικό λαό και βεβαίως στους λαούς της Ευρώπης ότι τίποτα δεν γίνεται.

Εμείς; Ούτε ηττοπάθεια έχουμε ούτε είμαστε χωρίς όραμα. Κτίζουμε με συνέπεια μία δημοκρατική Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ένα όχι που ακούστηκε εδώ μέσα, ότι αυτή η Συνθήκη δεν ικανοποιεί τα πάντα που θα θέλαμε και στο οποίο βεβαίως συμφωνώ- θέλω να αντιπαραθέσω τα πολλά ναι, ότι υπάρχουν πάρα πολλά ναι για τα σημαντικά βήματα που υλοποιούν ακριβώς, ξεκινούν την υλοποίηση, προωθούν την υλοποίηση, αυτήν την Ευρώπη των οραμάτων μας. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα παρακαλέσω στο σημείο αυτό να ψηφίσουμε στο σύνολο το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας: "Μετατροπή του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς και του Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης σε ανώνυμες εταιρείες", χωρίς τις τροποποιήσεις, τις οποίες έκανε προηγουμένως, νομοτεχνικές βεβαίως, αλλά τις αποσύρει ο κύριος Υπουργός.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΟΥΜΑΚΗΣ (Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας): Ναι, κύριε Πρόεδρε, μία μόνο νομοτεχνική τροποποίηση: Στο τέλος του εικοστού άρθρου που αναφέρεται στην ισχύ, προστίθεται η φράση "εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε επιμέρους διατάξεις του".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το σχέδιο νόμου και στο σύνολο, με τη νομοτεχνική τροποποίηση του κυρίου Υπουργού;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το σχέδιο νόμου έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία με τη νομοτεχνική τροποποίηση του κυρίου Υπουργού.

Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας: "Μετατροπή του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς και

του Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης σε ανώνυμες εταιρείες", έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολο και έχει ως εξής:

"Μετατροπή του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς και του Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης σε ανώνυμες εταιρίες

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΜΕΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

'Άρθρο πρώτο

1. Το νομικό πρόσωπο δημόσιου δικαίου με την επωνυμία "Οργανισμός Λιμένος Πειραιώς", που ιδρύθηκε με το ν. 4748/1930 (ΦΕΚ 166 Α') και αναμορφώθηκε με τον α.ν. 1559/1950 (ΦΕΚ 252 Α'), που κυρώθηκε με το ν. 1630/1951 (ΦΕΚ 8 Α'), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερα, μετατρέπεται σε ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία "Οργανισμός Λιμένος Πειραιώς Ανώνυμη Εταιρία" και με διακριτικό τίτλο "Ο.Λ.Π. Α.Ε..".

Η Ο.Λ.Π. Α.Ε. είναι ανώνυμη εταιρία κοινής ωφέλειας με σκοπό την εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος, λειτουργεί κατά τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, απολαμβάνει διοικητικής και οικονομικής αυτοτέλειας, τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας και διέπεται από τον παρόντα νόμο και τον κ.ν. 2190/1920 και συμπληρωματικά από τις διατάξεις του ν. 2414/1996 (ΦΕΚ 135 Α'), καθώς και του α.ν. 1559/ 1950, όπως κάθε φορά ισχύουν.

2. Όλη η κινητή και ακίνητη περιουσία του μετατρεπόμενου νομικού προσώπου περιέρχεται στην Εταιρία Ο.Λ.Π. Α.Ε., η οποία υποεισέρχεται αυτοδικαίως σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους.

Οι εκκρεμείς δίκες του μετατρεπόμενου νομικού προσώπου συνεχίζονται από την Εταιρία Ο.Λ.Π. Α.Ε., χωρίς να επέρχεται βία διακοπή τους και χωρίς να απαιτούνται άλλες ειδικότερες διατυπώσεις ή ενέργειες για τη συνέχισή τους. Προβλήματα δικαιοδοσίας που μπορεί να προκύψουν επιλύονται από τα δικαστήρια στα οποία εκκρεμούν οι υποθέσεις.

'Άρθρο δεύτερο

1. α) Οι διατάξεις του α.ν. 1559/1950 εφαρμόζονται αναλόγως στην Εταιρία Ο.Λ.Π. Α.Ε., εκτός εκείνων που αναφέρονται σε θέματα τα οποία ρυθμίζονται διαφορετικά από τις διατάξεις του παρόντος νόμου που αφορούν την Ο.Λ.Π. Α.Ε..

β) Το εδάφιο β' της παραγράφου 14 (πρώην 15) του άρθρου 4 του α.ν. 1559/1950 καταργείται.

γ) Η χρηματική ποινή που προβλέπεται στο εδάφιο γ' της παραγράφου 16 (πρώην 17) του άρθρου 4 του ίδιου ως άνω αναγκαστικού νόμου ορίζεται στο ποσό των 500.000 δραχμών. Το ποσό αυτό μπορεί να αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 3 του α.ν. 1559/1950 εφαρμόζονται στην Εταιρία Ο.Λ.Π. Α.Ε., η οποία υπόκειται μόνο σε φόρο εισοδήματος. Επίσης στην Εταιρία Ο.Λ.Π. Α.Ε. εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 28 του ν. 2579/1998 (ΦΕΚ 31 Α').

3. Η μελέτη και εκτέλεση έργων στην περιοχή του Λιμένα Πειραιώς εγκρίνονται από το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρίας Ο.Λ.Π. Α.Ε., προκειμένου όμως για έργα εθνικού επιπέδου απαιτείται η έγκριση της πράξης του Διοικητικού Συμβουλίου, πριν την εκτέλεσή της, και από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, ο οποίος εποπτεύει την Εταιρία Ο.Λ.Π. Α.Ε. στον τομέα των έργων, εφαρμοζομένων σε αυτά των διατάξεων του β.δ. 27/1969 (ΦΕΚ 6 Α') και του π.δ. 320/1987 (ΦΕΚ 150 Α').

4. Τα κατά το άρθρο 14 του α.ν. 2344/1940 (ΦΕΚ 154 Α') λιμενικά έργα, καθώς και προσχώσεις στη θάλασσα προς εξυπηρέτηση της επιβατικής και εμπορευματικής κίνησης του Λιμένα Πειραιώς, εκτελούνται με άδεια που χορηγείται από τον Υπουργό

Οικονομικών, μετά γνώμη του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού και κατά παρέκκλιση του άρθρου 9 του προαναφερόμενου νόμου.

5. Στην Ο.Λ.Π. Α.Ε., επιτρέπεται η ίδρυση, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, λατομείου αδρανών υλικών προς εξυπηρέτηση έργων εθνικού επιπέδου του Λιμένα Πειραιώς.

6. Οι αναγκαίοι για την εκπλήρωση του σκοπού της Εταιρίας Ο.Λ.Π. Α.Ε. Κανονισμοί εκδίδονται από το Διοικητικό Συμβούλιο, μετά από εισήγηση του Συμβουλίου Διεύθυνσης. Μέχρι την έκδοση των Κανονισμών του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται οι Κανονισμοί που ισχύουν κατά τη δημοσίευσή του παρόντος.

'Άρθρο τρίτο

Το καταστατικό της Εταιρίας Ο.Λ.Π. Α.Ε. έχει ως εξής:

"ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΣΥΣΤΑΣΗ - ΕΠΩΝΥΜΙΑ - ΕΔΡΑ - ΣΚΟΠΟΣ - ΔΙΑΡΚΕΙΑ

'Άρθρο 1

Σύσταση - Επωνυμία

Συνιστάται με το παρόν ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία "ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΜΕΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ" και με διακριτικό τίτλο "Ο.Λ.Π. Α.Ε.", εκ μετατροπής του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου "Οργανισμός Λιμένος Πειραιώς".

Για τις διεθνείς συναλλαγές της Εταιρίας η επωνυμία αποδίδεται σε ξένη γλώσσα σε πιστή μετάφραση.

'Άρθρο 2

'Εδρα

'Εδρα της Εταιρίας ορίζεται ο Δήμος Πειραιώς. Η Εταιρία μπορεί, για την εξυπηρέτηση του σκοπού της, να ιδρύει ή να καταργεί υποκαταστήματα, πρακτορεία και γραφεία και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας ή του εξωτερικού, με αποφάσεις του Διοικητικού της Συμβουλίου που θα προσδιορίζουν τα καθήκοντα, τις αρμοδιότητες, τη διαδικασία και γενικά τον τρόπο λειτουργίας τους.

'Άρθρο 3

Σκοπός

1. Σκοπός της Εταιρίας είναι η διοίκηση και η εκμετάλλευση του Λιμένος Πειραιώς ή και άλλων λιμένων. Τα όρια της περιοχής του Λιμένος Πειραιώς, συμπεριλαμβανομένης και της Ελεύθερης Ζώνης Πειραιώς, καθορίζονται στο άρθρο 2 του α.ν. 1559/1950, όπως αυτή έχει επεκταθεί μεταγενέστερα με κανονιστικές διατάξεις που έχουν εκδοθεί κατά εξουσιοδότηση του άρθρου αυτού. Στο σκοπό της Εταιρίας περιλαμβάνονται ιδίως:

α) Η παροχή υπηρεσιών ελλιμενισμού των πλοίων και διακίνησης φορτίων και επιβατών από και προς τον Λιμένα.

β) Η εγκατάσταση, οργάνωση και εκμετάλλευση κάθε είδους λιμενικής υποδομής.

γ) Η ανάληψη κάθε δραστηριότητας που έχει σχέση με το λιμενικό έργο, καθώς και κάθε άλλης εμπορικής, βιομηχανικής, πετρελαϊκής και επιχειρηματικής δραστηριότητας, συμπεριλαμβανομένων ιδίως της τουριστικής, της πολιτιστικής, της αλιευτικής και του σχεδιασμού και οργάνωσης λιμενικών εξυπηρετήσεων.

δ) Κάθε άλλη αρμοδιότητα που είχε ανατεθεί στον Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς, ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου.

2. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού η Εταιρία μπορεί:

α) Να συνιστά, με απόφαση του Διοικητικού της Συμβουλίου, θυγατρικές εταιρίες και να συμμετέχει σε άλλες εταιρίες ή επιχειρήσεις που έχουν σκοπό την εκμετάλλευση χώρων και ανάπτυξη δραστηριοτήτων στο Λιμένα Πειραιώς ή και άλλους λιμένες εντός ή εκτός της Χώρας ή έχουν παρεμφερή με το δικό της σκοπό και γενικά έχουν σκοπούς συναφείς ή υποβοηθητικούς της δραστηριότητάς της, καθώς και να συνεργάζεται με αυτές.

β) Να παρέχει συμβουλευτικές υπηρεσίες προς φυσικά ή νομικά πρόσωπα, κράτη ή διεθνείς οργανισμούς, ιδίως στον τομέα των μεταφορών.

γ) Να φροντίζει για την επαγγελματική εκπαίδευση των εργαζομένων σε αυτήν.

δ) Να δημιουργεί κατάλληλη ερευνητική υποδομή και να εκπονεί πάσης φύσεως έρευνες και μελέτες για θέματα που άπτονται των σκοπών της Εταιρίας.

ε) Να συμμετέχει σε δραστηριότητες που έχουν στόχο την προώθηση των θεμάτων που άπτονται του σκοπού της Εταιρίας, είτε στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε σε εθνικό ή παγκόσμιο επίπεδο.

στ) Να ιδρύει ή να συμμετέχει σε εταιρίες επιχειρη- ματικού κεφαλαίου.

ζ) Να μεριμνά για τη διατήρηση του επισκευαστικού χαρακτήρα της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης Περάματος και γενικώς για την ανάπτυξη ναυπηγοεπισκευαστικών δραστηριοτήτων.

Άρθρο 4

Διάρκεια

Η διάρκεια της Εταιρίας ορίζεται σε εκατό (100) έτη, άρχεται από τη δημοσίευση του παρόντος καταστατικού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και μπορεί να παραταθεί ή να συντομευτεί με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της Εταιρίας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 17 του καταστατικού, και με τροποποίηση του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ - ΜΕΤΟΧΕΣ

Άρθρο 5

Μετοχικό Κεφάλαιο - Μέτοχοι

1. Το μετοχικό κεφάλαιο της Εταιρίας ανέρχεται στο ποσό των εκατό εκατομμυρίων (100.000.000) δραχμών. Κατά τη διάρκεια λειτουργίας της Εταιρίας θα οριστικοποιηθεί το τελικό μετοχικό κεφάλαιο αυτής, που θα είναι το καθαρό ποσό σε δραχμές που θα προκύψει μετά την απογραφή, αποτίμηση, εκτίμηση και απεικόνιση σε ισολογισμό, που θα συνταχθεί, των εξής περιουσιακών στοιχείων, ενεργητικού και παθητικού:

α) Όλων των ακινήτων και κινητών πραγμάτων που ανήκουν κατά κυριότητα στον Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς, ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου.

β) Της αξίας που απορρέει από το δικαίωμα χρήσης και εκμετάλλευσης των κτιρίων, γηπέδων και άλλων εγκαταστάσεων που ανήκουν στο Δημόσιο, των οποίων η χρήση και εκμετάλλευση έχει περιέλθει αποκλειστικά στον Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς, ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου.

γ) Όλων των απαιτήσεων και των υποχρεώσεων του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς, ως νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου.

2. Μέσα σε προθεσμία ενός (1) έτους από τη δημοσίευση του παρόντος, που μπορεί να παραταθεί το πολύ για έξι (6) μήνες με απόφαση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας, θα διενεργηθεί η απογραφή και εκτίμηση των στοιχείων του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς, ως νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, καθώς και η σύνταξη του ισολογισμού. Η καθαρή θέση που θα προκύψει, σύμφωνα με το Γενικό Λογιστικό Σχέδιο (π.δ. 1123/1980), θα ορίζει το οριστικό ύψος του μετοχικού κεφαλαίου της Εταιρίας.

3. Η απογραφή και εκτίμηση των περιουσιακών στοιχείων του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς, ως νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, θα γίνει από επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 9 του κ.ν. 2190/1920, που ορίζεται, όμως, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Εμπορικής Ναυτιλίας. Με την ίδια απόφαση ορίζεται ο τρόπος διενέργειας της αποτίμησης, η αποζημίωση των μελών της επιτροπής και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

4. Απόσπασμα της έκθεσης απογραφής που θα περιέχει περιγραφή

των ακινήτων και των εμπορευμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς, ως νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, μαζί με την προβλεπόμενη από το νόμο περίληψη, μεταγράφεται ατελώς, με αίτηση της Εταιρίας Ο.Λ.Π. Α.Ε., στα οικεία βιβλία μεταγραφών του αρμόδιου υποθηκοφυλακείου, ύστερα από θεώρησή της από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας.

Άρθρο 6

Μετοχές

1. Το μετοχικό κεφάλαιο της Εταιρίας, όπως θα προκύψει κατά το προηγούμενο άρθρο, αναλαμβάνεται και καλύπτεται εξ ολοκλήρου από το Ελληνικό Δημόσιο και διαιρείται σε μετοχές, την ονομαστική αξία και τον αριθμό των οποίων αποφασίζει το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρίας. Οι μετοχές της Εταιρίας είναι ονομαστικές.

2. Οι μετοχές της Εταιρίας μπορεί να εισαχθούν προς διαπραγμάτευση στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών ή και σε οποιοδήποτε διεθνώς αναγνωρισμένο Χρηματιστήριο Αξιών με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των μετόχων, με την προϋπόθεση ότι το ποσοστό συμμετοχής του Ελληνικού Δημοσίου στο μετοχικό κεφάλαιο της Εταιρίας παραμένει τουλάχιστον 51%.

Άρθρο 7

Αύξηση μετοχικού κεφαλαίου

Με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης δύναται να αυξάνεται, χωρίς τροποποίηση του καταστατικού και πιστοποίηση της καταβολής του ποσού της αύξησης, το μετοχικό κεφάλαιο της Εταιρίας με έκδοση νέων μετοχών και να προσδιορίζεται ο τρόπος διάθεσής τους, με την προϋπόθεση ότι η οποιαδήποτε αύξηση δεν έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση της συμμετοχής του Ελληνικού Δημοσίου κάτω του 51%.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Άρθρο 8

Όργανα

1. Όργανα της Εταιρίας είναι τα όργανα Διοίκησης, η Γενική Συνέλευση και οι Ελεγκτές.

2. Όργανα Διοίκησης της Εταιρίας είναι: α) το Διοικητικό Συμβούλιο, β) ο Διευθύνων Σύμβουλος, γ) το Συμβούλιο Διεύθυνσης.

Άρθρο 9

Σύνθεση - Θητεία του Διοικητικού Συμβουλίου

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο είναι εννεαμελές και αποτελείται από:

α) Τρεις εκπροσώπους του Δημοσίου, μεταξύ των οποίων ο Πρόεδρος και ο Διευθύνων Σύμβουλος. Οι εκπρόσωποι του Δημοσίου ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Εμπορικής Ναυτιλίας.

β) Δύο εκπροσώπους των εργαζομένων στην Εταιρία που προέρχονται από τις δύο αντιπροσωπευτικότερες δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, ο ένας των υπαλλήλων και ο άλλος των λιμενεργατών και εκλέγονται ο καθένας από την οργάνωσή του, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 6 παρ. 2 εδ. γ' του ν. 2414/1996, όπως αυτό συμπληρώθηκε με το άρθρο 17 παρ. 1 του ν. 2469/1997, μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών αφότου ειδοποιηθεί η οικεία συνδικαλιστική οργάνωση από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας. Οι εκπρόσωποι που θα εκλεγούν πρέπει να εργάζονται στην Εταιρία.

γ) Ένα μέλος υποδεικνυόμενο από την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (Ο.Κ.Ε.), που προέρχεται από φορείς σχετικούς με τις δραστηριότητες της Εταιρίας. Το υποδεικνυόμενο από την Ο.Κ.Ε. μέλος προτείνεται μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών αφότου ειδοποιηθεί η Ο.Κ.Ε. από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας.

δ) Έναν εκπρόσωπο του Δήμου της έδρας της Εταιρίας.

ε) Δύο εκπροσώπους των μετόχων, που εκλέγονται από τη

Γενική Συνέλευση.

2. Η θητεία του Διοικητικού Συμβουλίου είναι πενταετής.

3. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ανακαλούνται με την ίδια διαδικασία που ορίζονται ή εκλέγονται. Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, που αδικαιολόγητα απουσιάζει σε τρεις συνεχόμενες συνεδριάσεις του, εκπίπτει της θέσης του και αντικαθίσταται από πρόσωπο που ορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1.

4. Αν μείνει κενή θέση Συμβούλου λόγω ανάκλησης, θανάτου, παραίτησης ή για οποιονδήποτε λόγο έκπτωσης, ο αντικαταστάτης του ορίζεται για το υπόλοιπο της θητείας του σύμφωνα με την παράγραφο 1.

5. Η αποζημίωση του Προέδρου και των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου καθορίζεται με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης.

'Αρθρο 10

Συγκρότηση Διοικητικού Συμβουλίου

1. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, ο Πρόεδρος όταν ελλείπει, απουσιάζει ή κωλύεται αναπληρώνεται από μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου.

2. Η μη εκλογή εκπροσώπου ή εκπροσώπων των εργαζομένων και η μη υπόδειξη από την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή μέλους της μέσα στην προθεσμία των δύο (2) μηνών, ως και η μη υπόδειξη του εκπροσώπου του Δήμου δεν παρακωλύει τη συγκρότηση και λειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου χωρίς τα μέλη αυτά.

3. Χρέη γραμματέα του Διοικητικού Συμβουλίου ασκεί υπάλληλος της Εταιρίας, που ορίζεται, με τον αναπληρωτή του, από τον Πρόεδρο.

'Αρθρο 11

Λειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο συγκαλείται με πρόσκληση του Προέδρου του στην έδρα της Εταιρίας και σε χρόνο που ορίζεται από αυτόν.

Το Διοικητικό Συμβούλιο συνέρχεται τουλάχιστον μία φορά το μήνα.

2. Το Διοικητικό Συμβούλιο συγκαλείται επίσης υποχρεωτικώς από τον Πρόεδρό του εντός δέκα (10) εργάσιμων ημερών από την επίδοση γραπτής αίτησης δύο (2) τουλάχιστον μελών του. Στην αίτηση προσδιορίζονται τα θέματα που τα μέλη ζητούν να περιληφθούν στην ημερήσια διάταξη της συνεδρίασης.

3. Η πρόσκληση, στην οποία αναγράφονται τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, επιδίδεται με απόδειξη τρεις (3) τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από την ημέρα της συνεδρίασης. Σε κατεπείγουσες περιπτώσεις, κατά την εκτίμηση του Προέδρου, η πρόσκληση, στην οποία γίνεται μνεία του κατεπείγοντος, μπορεί να επιδίδεται και την προηγούμενη της συνεδρίασης. Η διαδικασία και οι προθεσμίες αυτές δεν τηρούνται αν παρίστανται όλα τα μέλη του και κανείς δεν αντιλέγει στην πραγματοποίηση της συνεδρίασης και τη λήψη απόφασης.

4. Το Διοικητικό Συμβούλιο βρίσκεται σε απαρτία εφόσον παρίστανται τουλάχιστον έξι (6) μέλη του, μεταξύ των οποίων ο Πρόεδρος και ο Διευθύνων Σύμβουλος ή οι αναπληρωτές τους. Για την αντιπροσώπευση των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 21 παρ. 3 και 4 του κ.ν. 2190/1920. Αν δεν έχουν οριστεί εκπρόσωποι των εργαζομένων, της Ο.Κ.Ε. ή του Δήμου απαιτείται απαρτία των δύο τρίτων (2/3) των εν ενεργεία μελών.

5. Οι αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου λαμβάνονται κατά πλειοψηφία των παρόντων μελών.

6. Για την τήρηση πρακτικών των συζητήσεων και αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου εφαρμόζονται αναλόγως οι οικείες διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 και η υποβολή τους γίνεται στο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας και το Υπουργείο Εμπορίου.

'Αρθρο 12

Αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο είναι το ανώτατο όργανο διοίκησης της Εταιρίας και διαμορφώνει τη στρατηγική και την πολιτική ανάπτυξης της Εταιρίας, ενώ εποπτεύει, ελέγχει και διαχειρίζεται την περιουσία της. Αποφασίζει για όλα τα θέματα που αφορούν στην Εταιρία, μέσα στα πλαίσια του εταιρικού σκοπού, με εξαίρεση εκείνα που, σύμφωνα με το νόμο ή το καταστατικό, ανήκουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα άλλων οργάνων.

2. Το Διοικητικό Συμβούλιο έχει ιδίως τις παρακάτω αρμοδιότητες:

α) Συνάπτει δάνεια, παρέχει εγγυήσεις, αναλαμβάνει υποχρεώσεις, εκδίδει συναλλαγματικές, γραμμάτια εις διαταγήν, επιταγές, ομόλογα ή ομολογίες ή άλλα αξιόγραφα ή τίτλους για λογαριασμό της Εταιρίας.

β) Παρέχει πιστώσεις ή δάνεια προς τρίτους, συνιστά εμπράγματες ασφάλειες επί κινητών ή ακινήτων τρίτων ή αποδέχεται προσωπικές εγγυήσεις για ασφάλεια των απαιτήσεων της Εταιρίας από τις ανωτέρω συναλλαγές.

γ) Αναλαμβάνει κάθε εμπορική ή άλλη δραστηριότητα, διενεργεί κάθε υλική πράξη και καταρτίζει κάθε δικαιοπραξία.

δ) Καταρτίζει το Στρατηγικό Σχέδιο (Σ.Σ.) και το καταθέτει στην αρμόδια κατά τον Κανονισμό της Βουλής Επιτροπή, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2414/1996.

ε) Καταρτίζει ή αναθεωρεί το Επιχειρησιακό Σχέδιο (Ε.Σ.) και το καταθέτει στην αρμόδια κατά τον Κανονισμό της Βουλής Επιτροπή, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2414/1996.

στ) Προβάνει σε περιορισμένης έκτασης αναμορφώσεις των Επιχειρησιακών Σχεδίων μετά την έγκρισή τους, με δική του ευθύνη σε επείγουσες περιπτώσεις, αν το κρίνει αναγκαίο για τη βελτίωση του αποτελέσματος της Εταιρίας. Στο τέλος της χρήσης και μαζί με την έκθεση πεπραγμένων υποβάλλει και αντίστοιχη έκθεση δικαιολόγησης των ανωτέρω αλλαγών.

ζ) Συντάσσει ετήσια έκθεση πεπραγμένων, που περιέχει όλα τα οικονομικά στοιχεία που αφορούν στους εγκεκριμένους από το Επιχειρησιακό Σχέδιο και το Συμβόλαιο Διαχείρισης στόχους. Η έκθεση αυτή υποβάλλεται μέσα στους τρεις πρώτους μήνες του έτους στους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Εμπορικής Ναυτιλίας και κατατίθεται στην αρμόδια κατά τον Κανονισμό της Βουλής Επιτροπή.

η) Καταρτίζει και υποβάλλει στην τακτική Γενική Συνέλευση τον ετήσιο προϋπολογισμό της Εταιρίας.

θ) Καταρτίζει, μετά το πέρας κάθε εταιρικής χρήσης και υποβάλλει στην Τακτική Γενική Συνέλευση, τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις της Εταιρίας, οι οποίες περιλαμβάνουν τον απολογισμό εσόδων-εξόδων, τον ισολογισμό, το λογαριασμό των αποτελεσμάτων χρήσεως, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο που προβλέπεται από γενικές ή ειδικές διατάξεις.

ι) Συγκαλεί τακτική ή έκτακτη Γενική Συνέλευση, όποτε αυτό προβλέπεται από το νόμο ή το καταστατικό ή όταν κρίνεται αναγκαίο.

ια) Εισηγείται στη Γενική Συνέλευση όλα τα προς συζήτηση θέματα.

ιβ) Αποφασίζει για την ίδρυση θυγατρικών εταιριών και τη συμμετοχή της Εταιρίας σε άλλες εταιρίες στο εσωτερικό και το εξωτερικό, σύμφωνα με το άρθρο 3 του παρόντος.

ιγ) Αποφασίζει για την ανάθεση σε ημεδαπά ή αλλοδαπά φυσικά ή νομικά πρόσωπα μελετών, κατασκευών έργων, καθώς και παροχής υπηρεσιών.

ιδ) Αποφασίζει για την εκποίηση περιουσιακών στοιχείων, για την άσκηση αγωγών, για την παραίτηση από ασκηθείσες αγωγές, για άσκηση ενδίκων μέσων ή για παραίτηση από αυτά, για δικαστικούς ή εξώδικους συμβιβασμούς, καθώς και για σύναψη δανείων κάθε μορφής, δυνάμει της Εταιρίας να εκχωρεί για την ασφάλεια της, εν όλω ή εν μέρει, προσόδους της Εταιρίας και να παρέχει δικαιώματα υποθήκης επί ακινήτων της.

ιε) Διαμορφώνει τη στρατηγική της Εταιρίας σε σχέση με

τον ανταγωνισμό και εγκρίνει τις διεπιχειρησιακές συνεργασίες ή την κατάρτιση ειδικών συμφωνιών με στόχο την ενίσχυση της ανταγωνιστικής της θέσης στην ελληνική και τη διεθνή αγορά.

ιστ) Αποφασίζει την τιμολογιακή πολιτική της Εταιρίας σύμφωνα και με την ισχύουσα νομοθεσία. Επίσης εγκρίνει τα πάσης φύσεως τιμολόγια της Εταιρίας, σύμφωνα με τους κανόνες της ανοικτής αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό, λαμβανομένων υπόψη των κοινωνικών κριτηρίων, όπως ορίζονται από την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία.

ιζ) Συντάσσει τον Κανονισμό Εσωτερικής Οργάνωσης και Λειτουργίας της Εταιρίας και το Γενικό Κανονισμό Προσωπικού, ύστερα από γνώμη των αντιπροσωπευτικότερων συνδικαλιστικών οργανώσεων των υπαλλήλων και των λιμενεργατών και πρόταση του Διευθύνοντος Συμβούλου.

ιη) Εγκρίνει τον Κανονισμό Λειτουργίας του Συμβουλίου Διεύθυνσης.

ιθ) Αποφασίζει τους αναγκαίους για την εκτέλεση του σκοπού της Εταιρίας Κανονισμούς και Τιμολόγια.

κ) Εκπροσωπεί την Εταιρία δικαστικώς και εξωδικώς.

3. Το Διοικητικό Συμβούλιο, με απόφασή του, μπορεί να αναθέτει την άσκηση μέρους ή ορισμένων εξουσιών και αρμοδιοτήτων του, καθώς και τη διαχείριση, διοίκηση ή διεύθυνση υποθέσεων και της περιουσίας του στον Πρόεδρο, στο Διευθύνοντα Σύμβουλο, στο Συμβούλιο Διεύθυνσης ή στους Γενικούς Διευθυντές.

4. Το Διοικητικό Συμβούλιο προσλαμβάνει το προσωπικό, τηρουμένων των διατάξεων του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α').

Άρθρο 13

Ευθύνη των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου

Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ευθύνονται έναντι της Εταιρίας για κάθε ππείσμα τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 22α και 22β του κ.ν. 2190/1920.

Άρθρο 14

Διευθύνων Σύμβουλος

1. Ο Διευθύνων Σύμβουλος είναι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρίας. Η ιδιότητά του δεν είναι ασυμβίβαστη με την ιδιότητα του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου. Ο Διευθύνων Σύμβουλος προΐσταται όλων των υπηρεσιών της Εταιρίας, διευθύνει το έργο της, λαμβάνει τις αναγκαίες αποφάσεις μέσα στα πλαίσια των διατάξεων που διέπουν τη λειτουργία της Εταιρίας, του Συμβολαίου Διαχείρισης, των εγκεκριμένων προγραμμάτων και προϋπολογισμών και του Στρατηγικού και Επιχειρησιακού Σχεδίου.

2. Ο Διευθύνων Σύμβουλος προσλαμβάνεται για χρονικό διάστημα πέντε (5) ετών με εισηγήση του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρίας και μετά από δημόσια προκήρυξη της θέσης. Η πρόσληψή του γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Εμπορικής Ναυτιλίας, με την οποία ορίζεται και η αμοιβή του. Τα ελάχιστα απαιτούμενα προσόντα για την κατάληψη της θέσης του Διευθύνοντα Συμβούλου και η διαδικασία πρόσληψής του ορίζονται από το άρθρο 7 του ν. 2414/1996, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Εμπορικής Ναυτιλίας, η σύμβαση του Διευθύνοντος Συμβούλου μπορεί να καταγγελθεί και ο διορισμός του να ανακληθεί, αν συντρέχει σπουδαίος λόγος.

4. Ο Διευθύνων Σύμβουλος έχει τις παρακάτω καταστατικές αρμοδιότητες και όσες άλλες του αναθέτει εκάστοτε το Διοικητικό Συμβούλιο:

α) Υποβάλλει στο Διοικητικό Συμβούλιο τις προτάσεις και εισηγήσεις που απαιτούνται για την πραγματοποίηση των σκοπών που ορίζονται στο καταστατικό και προβλέπονται στο Επιχειρησιακό και Στρατηγικό Σχέδιο, καθώς και στο Συμβόλαιο Διαχείρισης.

β) Αποφασίζει την κατάρτιση συμβάσεων αντικειμένου μέχρι του

ποσού εκείνου που ορίζει με απόφασή του το Διοικητικό Συμβούλιο.

γ) Εκτελεί τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου.

δ) Αποφασίζει για τα θέματα προσωπικού της Εταιρίας, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του Γενικού Κανονισμού Προσωπικού της Εταιρίας, των συμβατικών υποχρεώσεων και των υποχρεώσεων που προκύπτουν από το Συμβόλαιο Διαχείρισης.

ε) Λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την αναβάθμιση και αξιοποίηση του προσωπικού, προτείνοντας στο Διοικητικό Συμβούλιο, για έγκριση, την κατάρτιση των αναγκών, κατά την κρίση του, νέων κανονισμών προσωπικού, οργανογραμμάτων, προγραμμάτων εκπαίδευσης και επιμόρφωσής του.

5. Ο Διευθύνων Σύμβουλος όταν ελλείπει, απουσιάζει ή κωλύεται αναπληρώνεται στα καθήκοντά του από άλλο μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου ή από έναν από τους Γενικούς Διευθυντές ή Διευθυντές της Εταιρίας, που ορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, μετά από πρόταση του Διευθύνοντος Συμβούλου.

Άρθρο 15

Συμβούλιο Διεύθυνσης - Γενικοί Διευθυντές

1. Στο Συμβούλιο Διεύθυνσης μετέχουν, ως Πρόεδρος, ο Διευθύνων Σύμβουλος και οι Γενικοί Διευθυντές.

2. Οι Γενικοί Διευθυντές είναι ανώτατα στελέχη της Εταιρίας, επιλέγονται μεταξύ εξειδικευμένων στελεχών διοίκησης του προσωπικού της Εταιρίας ή εκτός αυτού. Προΐστανται αυτοτελών τομέων δράσης της Εταιρίας και παρίστανται, εφόσον κληθούν, στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου χωρίς δικαίωμα ψήφου, και μπορεί να εισηγούνται προς αυτό τα προς συζήτηση θέματα της αρμοδιότητάς τους μετά από πρόταση του Διευθύνοντος Συμβούλου.

3. Η αναγκαιότητα διορισμού Γενικών Διευθυντών υπόκειται στην κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου, το οποίο καθορίζει τον αριθμό, τις αρμοδιότητες και τις αποδοχές τους. Οι Γενικοί Διευθυντές ορίζονται και ανακαλούνται οποτεδήποτε ελεύθερως από το Διοικητικό Συμβούλιο, μετά από πρόταση του Διευθύνοντος Συμβούλου.

4. Οι Γενικοί Διευθυντές, εάν προέρχονται από το προσωπικό της Εταιρίας, επανέρχονται στη θέση που κατείχαν πριν τον ορισμό τους στη θέση του Γενικού Διευθυντή, όταν λήξει η θητεία τους. Στην ίδια θέση επανέρχονται και αν παραιτηθούν ή για οποιονδήποτε λόγο αποχωρήσουν πριν τη λήξη της θητείας τους. Ο χρόνος θητείας στη θέση του Γενικού Διευθυντή θεωρείται χρόνος πραγματικής υπηρεσίας στην Εταιρία για κάθε συνέπεια.

Άρθρο 16

Αρμοδιότητες του Συμβουλίου Διεύθυνσης

Αρμοδιότητες του Συμβουλίου Διεύθυνσης είναι:

α) Ο συντονισμός και η εξασφάλιση της απαραίτητης συνοχής και λειτουργίας της Εταιρίας.

β) Η επίλυση σημαντικών προβλημάτων τρέχουσας διαχείρισης.

γ) Η λήψη αποφάσεων για προμήθειες ή αναθέσεις έργων μέχρι το όριο του χρηματικού ποσού που θέτει το Διοικητικό Συμβούλιο.

δ) Η άσκηση κάθε άλλης αρμοδιότητας που του έχει ανατεθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο.

ε) Η πρόταση στο Διοικητικό Συμβούλιο για την έκδοση των αναγκών Κανονισμών και Τιμολογίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Άρθρο 17

Αρμοδιότητες της Γενικής Συνέλευσης

1. Η Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρίας είναι το ανώτατο όργανο αυτής και αποφασίζει για κάθε υπόθεση της Εταιρίας, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στο νόμο ή στο παρόν

καταστατικό.

2. Η Γενική Συνέλευση είναι η μόνη αρμόδια να αποφασίζει επί των ακολούθων θεμάτων:

α) Τροποποίηση του καταστατικού, συμπεριλαμβανόμενων και των αυξήσεων ή μειώσεων του εταιρικού κεφαλαίου.

β) Διάλυση, παράταση της διάρκειας, συγχώνευση, διάσπαση, μετατροπή και αναβίωση της Εταιρίας.

γ) Εκλογή μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 9, και των Ελεγκτών.

δ) Έγκριση των ετήσιων λογαριασμών (ετήσιων οικονομικών καταστάσεων) της Εταιρίας.

ε) Διάθεση των ετήσιων κερδών.

στ) Έκδοση ομολογιακού δανείου.

ζ) Απαλλαγή του Διοικητικού Συμβουλίου και των Ελεγκτών από κάθε ευθύνη.

η) Διορισμό εκκαθαριστών.

θ) Έγερση αγωγών κατά των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και των Ελεγκτών σε περίπτωση παραβίασης των εκ του νόμου καθυκόντων τους.

Άρθρο 18

Σύγκληση Γενικής Συνέλευσης

1. Η Γενική Συνέλευση συγκαλείται από το Διοικητικό Συμβούλιο και συνέρχεται, στην έδρα της Εταιρίας, τακτικώς μία φορά το χρόνο και μέσα σε έξι (6) μήνες από το τέλος της εταιρικής χρήσης.

2. Η Γενική Συνέλευση συνέρχεται και εκτάκτως οποτεδήποτε το Διοικητικό Συμβούλιο κρίνει αυτό αναγκαίο, όταν το ζητήσουν μέτοχοι που εκπροσωπούν το ένα δέκατο του κεφαλαίου ή οι Ελεγκτές, καθώς και στις προβλεπόμενες από το νόμο ή το καταστατικό περιπτώσεις.

3. Όταν μέτοχοι που εκπροσωπούν το ένα δέκατο του κεφαλαίου ή οι Ελεγκτές ζητήσουν τη σύγκληση έκτακτης Γενικής Συνέλευσης, το Διοικητικό Συμβούλιο υποχρεούται εντός δέκα (10) ημερών από την επίδοση της αίτησης στον Πρόεδρο αυτού, να συγκαλέσει αυτήν με θέμα ημερήσιας διάταξης το θέμα που περιέχεται στην αίτηση.

4. Κατ' εξαίρεση, η Γενική Συνέλευση επιτρέπεται να συνέρχεται και σε άλλον τόπο, εκτός της έδρας της Εταιρίας, ύστερα από άδεια του Υπουργείου Ανάπτυξης (Νομαρχίες) και χωρίς την άδεια που προβλέπεται από το άρθρο 25 του κ.ν. 2190/1920.

5. Στη Γενική Συνέλευση, εφόσον η ίδια δεν αποφασίζει διαφορετικά, προεδρεύει ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου και καθήκοντα Γραμματέα ασκεί υπάλληλος της Εταιρίας, που ορίζεται από τον Πρόεδρο.

6. Στη Γενική Συνέλευση συζητούνται και αποφασίζονται μόνο θέματα που αναγράφονται στην ημερήσια διάταξη. Οι συζητήσεις και οι αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης καταχωρούνται, σε περίληψη, σε ειδικό βιβλίο πρακτικών και υπογράφονται από τον Πρόεδρο και το Γραμματέα της Γενικής Συνέλευσης. Τα αντίγραφα και τα αποσπάσματα των πρακτικών επικυρώνονται από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου ή τον αναπληρωτή του.

Άρθρο 19

Πρόσκληση της Γενικής Συνέλευσης

1. Η Γενική Συνέλευση, πλην των επαναληπτικών συνελεύσεων και των εξομοιούμενων με αυτές, καλείται είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες προ της οριζόμενης για τη συνεδρίαση αυτής ημέρα, υπολογιζόμενων και των εξαιρετικών ημερών. Η ημέρα της δημοσίευσης της πρόσκλησης της Γενικής Συνέλευσης και η ημέρα της συνεδρίασης αυτής δεν υπολογίζονται.

2. Η πρόσκληση της Γενικής Συνέλευσης περιλαμβάνει τουλάχιστον το οίκημα, τη χρονολογία και την ώρα της συνεδρίασης, καθώς και τα θέματα της ημερήσιας διάταξης με σαφήνεια.

3. Η πρόσκληση της Γενικής Συνέλευσης τοιχοκολλάται σε εμφανή θέση των κεντρικών γραφείων της Εταιρίας και δημοσιεύεται ως εξής:

α) Στο Τεύχος Ανωνύμων Εταιριών και Εταιριών Περιορισμένης Ευθύνης της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 3 του από 16 Ιανουαρίου 1930 προεδρικού διατάγματος "περί Δελτίου Ανωνύμων Εταιριών", δέκα (10) τουλάχιστον ημέρες πριν τη Γενική Συνέλευση.

β) Σε μία ημερήσια πολιτική εφημερίδα που εκδίδεται στην Αθήνα, έχει ευρεία κυκλοφορία σε ολόκληρη τη Χώρα και επιλέγεται από τις εφημερίδες του άρθρου 3 του ν.δ. 3757/1957, όπως ισχύει, είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν τη Γενική Συνέλευση και

γ) Σε μία ημερήσια οικονομική εφημερίδα από εκείνες που εκδίδονται έξι (6) ημέρες την εβδομάδα επί τρία (3) συνεχή έτη ως αμιγώς οικονομικές εφημερίδες, έχουν ημερήσια κυκλοφορία, καθ' όλη την τριετία, πέντε τουλάχιστον χιλιάδων φύλλων και εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις που καθορίζονται με κοινή απόφαση των αρμόδιων Υπουργών, προκειμένου για το χαρακτηρισμό εφημερίδας ως οικονομικής, είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν τη Γενική Συνέλευση.

δ) Σε μία ημερήσια πολιτική εφημερίδα που εκδίδεται στην έδρα της Εταιρίας.

4. Πριν από την προθεσμία αυτή των είκοσι (20) τουλάχιστον ημερών, η πρόσκληση για τη σύγκληση της Γενικής Συνέλευσης γνωστοποιείται στα Υπουργεία Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας, καθώς και στη Διεύθυνση Εμπορίου της αρμόδιας Νομαρχίας.

5. Στις περιπτώσεις επαναληπτικών Γενικών Συνελεύσεων οι παραπάνω προθεσμίες συντέμνονται στο μισό.

6. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρίας έχει την υποχρέωση δέκα (10) ημέρες πριν από την τακτική Γενική Συνέλευση να δίνει σε κάθε μέτοχο, που το ζητάει, τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις της, αντίτυπο της έκθεσης πεπραγμένων αυτού, καθώς και της έκθεσης των Ελεγκτών.

7. Πρόσκληση για σύγκληση Γενικής Συνέλευσης δεν απαιτείται στην περίπτωση κατά την οποία στη Συνέλευση παρίστανται ή αντιπροσωπεύονται μέτοχοι που εκπροσωπούν το σύνολο του μετοχικού κεφαλαίου και κανείς από αυτούς δεν αντιλέγει στην πραγματοποίησή της και στη λήψη αποφάσεων.

Άρθρο 20

Εάν δεν επιτευχθεί απαρτία, η Γενική Συνέλευση συνέρχεται εκ νέου μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από της χρονολογίας της ματαιωθείσας συνεδρίασης, προσκαλούμενη για το σκοπό αυτόν πριν από δέκα (10) τουλάχιστον ημέρες. Σχετικά με τα θέματα απαρτίας και πλειοψηφίας της Γενικής Συνέλευσης ισχύουν οι διατάξεις των άρθρων 29 παρ. 1-4 και 31 παρ. 1 και 2 του κ.ν. 2190/1920.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΧΡΗΣΗ - ΕΛΕΓΚΤΕΣ -

ΕΤΗΣΙΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ - ΛΟΓΟΙ ΛΥΣΗΣ ΤΗΣ

ΕΤΑΙΡΙΑΣ - ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ

Άρθρο 21

Εταιρική χρήση

Η εταιρική χρήση έχει διάρκεια δώδεκα (12) μηνών, αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου κάθε έτους. Κατ' εξαίρεση, η πρώτη εταιρική χρήση αρχίζει από την πρώτη του επόμενου μήνα από την έναρξη ισχύος του παρόντος και λήγει την 31η Δεκεμβρίου 2000.

Άρθρο 22

Ελεγκτές

1. Για να λάβει η Γενική Συνέλευση εγκύρως απόφαση σχετικά με τους ετήσιους λογαριασμούς (ετήσιες οικονομικές καταστάσεις) της Εταιρίας θα πρέπει αυτοί προηγουμένως να έχουν ελεγχθεί σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του κ.ν. 2190/1920.

2. Η τακτική Γενική Συνέλευση εκλέγει κάθε χρόνο τους κατά τον κ.ν. 2190/1920 Ελεγκτές της επόμενης εταιρικής

χρήσης, από το Σώμα Ορκωτών Ελεγκτών, με ισάριθμους αναπληρωτές τους και ορίζει ταυτόχρονα την αμοιβή τους.

3. Εντός πέντε (5) ημερών από τη συνεδρίαση της Γενικής Συνέλευσης, που όρισε τους Ελεγκτές, πρέπει να γίνει από την Εταιρία η ανακοίνωση προς αυτούς του διορισμού τους. Εφόσον οι Ελεγκτές δεν αποποιηθούν το διορισμό τους εντός προθεσμίας πέντε (5) ημερών, θεωρούνται ότι τον αποδέχτηκαν και έχουν όλες τις ευθύνες και υποχρεώσεις που καθορίζονται από τον κ.ν. 2190/1920.

Άρθρο 23

Ετήσιες Οικονομικές Καταστάσεις

1. Στο τέλος κάθε εταιρικής χρήσης το Διοικητικό Συμβούλιο καταρτίζει της ετήσιες οικονομικές καταστάσεις και την έκθεση διαχείρισης, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 42α, 42β, 42γ, 42δ, 42ε, 43, 43α, 43β, 111 και 112 του κ.ν. 2190/1920, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει. Οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, ήτοι ο ισολογισμός, ο λογαριασμός "αποτελέσματα χρήσεως", ο "πίνακας διαθέσεως αποτελεσμάτων" και το προσάρτημα υποβάλλονται για έγκριση στην τακτική Γενική Συνέλευση και συνοδεύονται: α) από την έκθεση του Διοικητικού Συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 43α του κ.ν. 2190/1920, και β) από την έκθεση των Ελεγκτών.

2. Για να ληφθεί εγκύριση απόφαση από τη Γενική Συνέλευση επί των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων της Εταιρίας, που έχουν εγκριθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο, πρέπει αυτές να έχουν θεωρηθεί από:

- α) τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου ή τον αναπληρωτή του,
- β) τον Διευθύνοντα Σύμβουλο και
- γ) τον υπεύθυνο για τη διεύθυνση του λογιστηρίου της Εταιρίας.

Τα παραπάνω πρόσωπα, σε περίπτωση διαφωνίας ως προς τη νομιμότητα του τρόπου κατάρτισης των οικονομικών καταστάσεων, οφείλουν να εκθέσουν εγγράφως τις αντιρρήσεις τους στη Γενική Συνέλευση.

3. Οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις με τις σχετικές εκθέσεις του Διοικητικού Συμβουλίου και των Ελεγκτών υποβάλλονται από την Εταιρία στην αρμόδια για θέματα εποπτείας των Ανωνύμων Εταιριών υπηρεσία είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση της Γενικής Συνέλευσης.

4. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρίας οφείλει να δημοσιεύει τον ισολογισμό, τον λογαριασμό "αποτελέσματα χρήσεως" και τον "πίνακα διαθέσεως αποτελεσμάτων" μαζί με το σχετικό πιστοποιητικό ελέγχου των Ελεγκτών είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση της Γενικής Συνέλευσης: α) Στο Τεύχος Ανωνύμων Εταιριών και Εταιριών Περιορισμένης Ευθύνης της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 3 του από 16 Ιανουαρίου 1930 προεδρικού διατάγματος "περί Δελτίου Ανωνύμων Εταιριών", β) σε μία ημερήσια πολιτική εφημερίδα που εκδίδεται στην Αθήνα, έχει ευρεία κυκλοφορία σε ολόκληρη τη Χώρα και επιλέγεται από τις εφημερίδες του άρθρου 3 του ν.δ. 3757/1957, όπως ισχύει, γ) σε μία ημερήσια οικονομική εφημερίδα από εκείνες που εκδίδονται έξι (6) ημέρες την εβδομάδα επί τρία (3) συνεχή έτη ως αμιγώς οικονομικές εφημερίδες, έχουν ημερήσια κυκλοφορία, καθ' όλη την τριετία, πέντε τουλάχιστον χιλιάδων φύλλων και εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις που καθορίζονται με κοινή απόφαση των αρμόδιων Υπουργών, προκειμένου για το χαρακτηρισμό εφημερίδας ως οικονομικής, δ) σε μία ημερήσια πολιτική εφημερίδα που εκδίδεται στην έδρα της Εταιρίας.

5. Μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από την έγκριση των οικονομικών καταστάσεων από την τακτική Γενική Συνέλευση, μαζί με το επικυρωμένο αντίγραφο των πρακτικών της Γενικής Συνέλευσης, υποβάλλεται στην αρμόδια για θέματα εποπτείας των Ανωνύμων Εταιριών υπηρεσία και αντίτυπο των εγκεκριμένων οικονομικών καταστάσεων.

Άρθρο 24

Λόγοι λύσης της Εταιρίας

Η Εταιρία λύεται:

α) Με τη λήξη του χρόνου διάρκειάς της, εκτός εάν με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των μετόχων της Εταιρίας έχει αποφασισθεί η παράταση του χρόνου διάρκειας της Εταιρίας.

β) Με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, μετά από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου, που λαμβάνεται με την αυξημένη απαρτία και πλειοψηφία των άρθρων 29 παρ. 3 και 31 παρ. 2 του κ.ν. 2190/1920 και

γ) Όταν η Εταιρία κηρυχθεί σε κατάσταση πτώχευσης.

Άρθρο 25

Εκκαθάριση

1. Εκτός από την περίπτωση της πτώχευσης, τη λύση της Εταιρίας ακολουθεί η εκκαθάριση. Αν η Εταιρία λυθεί λόγω παρόδου του χρόνου της διάρκειάς της, ο Διευθύνων Σύμβουλος αυτής εκτελεί χρέη εκκαθαριστή μέχρι το διορισμό εκκαθαριστών από τη Γενική Συνέλευση. Αν η Εταιρία λυθεί μετά από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, η Γενική Συνέλευση με την ίδια απόφαση ορίζει και τους εκκαθαριστές.

2. Οι εκκαθαριστές που ορίζονται από τη Γενική Συνέλευση μπορεί να είναι δύο (2) έως τέσσερις (4). Ως προς τη δημοσιότητα του διορισμού τους εφαρμόζονται οι οικείες διατάξεις του κ.ν. 2190/1920. Οι εκκαθαριστές ασκούν όλες τις συναφείς με τη διαδικασία και το σκοπό της εκκαθάρισης αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου, σύμφωνα με τις αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης.

3. Ο διορισμός των εκκαθαριστών συνεπάγεται αυτοδικαίως την παύση των εξουσιών των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, του Διευθύνοντος Συμβούλου, του Συμβουλίου Διεύθυνσης και των Γενικών Διευθυντών.

4. Οι εκκαθαριστές που ορίζονται από τη Γενική Συνέλευση οφείλουν, μόλις αναλάβουν τα καθήκοντά τους, να διενεργήσουν απογραφή της εταιρικής περιουσίας και να δημοσιεύσουν στον Τύπο και στο Τεύχος Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιριών Περιορισμένης Ευθύνης της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως ισολογισμό, αντίγραφο του οποίου υποβάλλεται στην αρμόδια για θέματα εποπτείας των Ανωνύμων Εταιρειών υπηρεσία. Την ίδια υποχρέωση έχουν οι εκκαθαριστές όταν λήξει η εκκαθάριση.

5. Η Γενική Συνέλευση διατηρεί όλες τις αρμοδιότητες και εξουσίες της κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης. Οι ισολογισμοί της εκκαθάρισης εγκρίνονται από τη Γενική Συνέλευση, που αποφασίζει και για την απαλλαγή των εκκαθαριστών από κάθε ευθύνη. Στη Γενική Συνέλευση υποβάλλονται κάθε έτος τα αποτελέσματα της εκκαθάρισης και έκθεση περί των αιτίων που παρεμπόδισαν την αποπεράτωση αυτής. Ως προς τη δημοσιότητα του τελικού ισολογισμού εφαρμόζονται οι οικείες διατάξεις του κ.ν. 2190/1920.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΣΧΕΔΙΟ -

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ -

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Άρθρο 26

Στρατηγικό και Επιχειρησιακό Σχέδιο

Η Εταιρία υποχρεούται να καταρτίζει σύμφωνα με το άρθρο 3 του ν. 2414/1996, όπως εκάστοτε ισχύει: α) Το Στρατηγικό Σχέδιο (Σ.Σ.), που καθορίζει στο πλαίσιο της γενικότερης κυβερνητικής πολιτικής, τους μακροχρόνιους βασικούς στόχους για την εκπλήρωση των σκοπών της Εταιρίας και τις μεθόδους πραγματοποίησής τους. β) Το Επιχειρησιακό Σχέδιο (Ε.Σ.) με διάρκεια τριών (3) έως πέντε (5) ετών. Το Επιχειρησιακό Σχέδιο εξειδικεύει τους στόχους του Στρατηγικού Σχεδίου και τις μεθόδους πραγματοποίησής τους για καθένα από τα έτη της διάρκειάς του.

Το Στρατηγικό και το Επιχειρησιακό Σχέδιο υποβάλλονται

από το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρίας στους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Εμπορικής Ναυτιλίας, εγκρίνονται με απόφασή τους και κατατίθενται στην αρμόδια κατά τον Κανονισμό της Βουλής Επιτροπή. Το Επιχειρησιακό Σχέδιο μπορεί να αναθεωρείται, με τον ίδιο τρόπο που κατάρτιζεται και εγκρίνεται. Σε επείγουσες περιπτώσεις το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρίας μπορεί, αν το κρίνει αναγκαίο για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της επιχείρησης, να προβαίνει, με δική του ευθύνη σε περιορισμένης έκτασης αναμόρφωση του Επιχειρησιακού Σχεδίου.

Η υποχρέωση υποβολής του Στρατηγικού και του Επιχειρησιακού Σχεδίου δεν αναιρεί την υποχρέωση υποβολής του προϋπολογισμού, του απολογισμού, του λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσεως, καθώς και κάθε άλλου στοιχείου που προβλέπεται από τις γενικές ή ειδικές διατάξεις.

Σε περίπτωση που η Εταιρία έχει ιδρύσει θυγατρική εταιρία, υποβάλλει, εκτός των αναφερομένων στην προ-ηγούμενη παράγραφο, και ενοποιημένους λογαριασμούς της, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

Άρθρο 27

Συμβόλαιο Διαχείρισης - Έλεγχος της τήρησής του

Μεταξύ του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου και του Διευθύνοντος Συμβούλου της Εταιρίας, αφ' ενός, και του Ελληνικού Δημοσίου, εκπροσωπούμενου από τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Εμπορικής Ναυτιλίας, αφ' ετέρου, συνάπτεται το κατά το άρθρο 4 του ν. 2414/1996, όπως εκάστοτε ισχύει, "Συμβόλαιο Διαχείρισης", στο οποίο καθορίζονται με λεπτομέρειες και στο πλαίσιο του Στρατηγικού και του Επιχειρησιακού Σχεδίου, οι στόχοι που ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου και ο Διευθύνων Σύμβουλος αναλαμβάνουν να εκπληρώσουν κατά τη διάρκεια της θητείας τους.

Το Συμβόλαιο Διαχείρισης κατατίθεται στην αρμόδια κατά τον Κανονισμό της Βουλής Επιτροπή.

Αν διαπιστωθεί σοβαρή απόκλιση των μεγεθών ή του χρόνου πραγματοποίησης των στόχων, που δεν δικαιολογείται επαρκώς ή αν συντρέχει άλλος σπουδαίος λόγος, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Εμπορικής Ναυτιλίας δύνανται να καταγγελθούν το Συμβόλαιο Διαχείρισης και οι συμβάσεις του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου και του Διευθύνοντος Συμβούλου και να ανακληθεί ο διορισμός τους.

Μετά από το διορισμό νέου Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου συντάσσεται νέο Συμβόλαιο Διαχείρισης μεταξύ αυτών και του Ελληνικού Δημοσίου, σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

Άρθρο 28

Απαγόρευση ανταγωνισμού

Απαγορεύεται στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, στους Γενικούς Διευθυντές, καθώς και στους Διευθυντές της Εταιρίας να ενεργούν κατ' επάγγελμα, χωρίς την άδεια της Γενικής Συνέλευσης, για δικό τους λογαριασμό ή για λογαριασμό τρίτων, πράξεις συναφείς προς τους σκοπούς της Εταιρίας ή να είναι μέλη Διοικητικού Συμβουλίου, διευθυντικά στελέχη, υπάλληλοι ή αντιπρόσωποι εταιριών που έχουν συναφείς σκοπούς με αυτούς που επιδιώκει η Εταιρία, καθώς και να μετέχουν ως ομόρρυθμοι εταίροι σε εταιρίες που επιδιώκουν τέτοιους σκοπούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 29

1. Το παρόν καταστατικό κωδικοποιείται με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της Εταιρίας.

2. Για όσα θέματα δεν προβλέπει το παρόν ισχύουν οι διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 και συμπληρωματικά οι διατάξεις του ν. 2414/1996.

Άρθρο 30

Μέχρι τη συγκρότηση του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρίας

Ο.Λ.Π. Α.Ε. και το διορισμό του Διευθύνοντος Συμβούλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2414/1996 και του παρόντος, το υφιστάμενο Διοικητικό Συμβούλιο και ο Προϊστάμενος Υπηρεσιών του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς, ως νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, εξακολουθούν αντιστοίχως να ασκούν τα καθήκοντά τους.

Οι Ελεγκτές της πρώτης εταιρικής χρήσεως, καθώς και η αμοιβή τους θα καθοριστούν με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρίας Ο.Λ.Π. Α.Ε..

Άρθρο τέταρτο

Κανονισμός Εσωτερικής Οργάνωσης και Λειτουργίας της Εταιρίας -

Γενικός Κανονισμός Προσωπικού

1. Εντός έτους από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου συντάσσεται και τίθεται σε εφαρμογή, μετά από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου και γνώμη των δύο πλέον αντιπροσωπευτικών δευτεροβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων υπαλλήλων και λιμενεργατών, ο Κανονισμός Εσωτερικής Οργάνωσης και Λειτουργίας (Κ.Ε.Ο.Λ.) της Εταιρίας Ο.Λ.Π. Α.Ε., ο οποίος εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Στον Κ.Ε.Ο.Λ. καθορίζονται οι υπηρεσιακές μονάδες της Εταιρίας και ο τρόπος λειτουργίας αυτών.

2. Εντός έτους από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου συντάσσεται από το Διοικητικό Συμβούλιο ο Γενικός Κανονισμός Προσωπικού (Γ.Κ.Π.) της Εταιρίας Ο.Λ.Π. Α.Ε., ο οποίος, μετά από γνώμη των δύο πλέον αντιπροσωπευτικών δευτεροβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων υπαλλήλων και λιμενεργατών, εγκρίνεται με κοινή απόφαση των αρμόδιων Υπουργών και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

3. Μέχρι τη δημοσίευση αφ' ενός του Κανονισμού Εσωτερικής Οργάνωσης και Λειτουργίας και αφ' ετέρου του Γενικού Κανονισμού Προσωπικού και την κατάρτιση της πρώτης Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, που πρέπει να καταρτισθεί εντός έτους από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και υπογράφεται από τις δύο πλέον αντιπροσωπευτικές δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων στην Εταιρία, εξακολουθούν να εφαρμόζονται στην Ο.Λ.Π. Α.Ε. οι ισχύοντες κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου Κανονισμοί και Διατάξεις. Το αυτό ισχύει προκειμένου και περί του Κανονισμού Εργασίας Υπαλλήλων παραλαβής και παράδοσης εμπορευμάτων Λιμένα και Προλιμένων Πειραιά.

Ο Κανονισμός αυτός μπορεί να τροποποιηθεί με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Ο.Λ.Π. Α.Ε., ύστερα από γνώμη του οικείου σωματίου των εργαζομένων.

4. Αν η γνώμη που προβλέπεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 δεν διατυπωθεί μέσα σε ένα (1) μήνα από την ημέρα που θα ζητηθεί, τότε δεν είναι απαραίτητη. Αν η γνώμη που προβλέπεται στην παράγραφο 2 είναι αρνητική, ακολουθείται η διαδικασία που προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία περί διαιτησίας.

Άρθρο πέμπτο

Στις κάθε είδους, τύπου, φύσεως και περιεχομένου δικαιοπραξίες, που έχουν συναφθεί και ευρίσκονται σε ισχύ μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, στις οποίες το μοναδικό ή ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη είναι ο Οργανισμός Λιμένος Πειραιώς, ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, υπεισέρχεται ως καθολικός διάδοχος το νομικό πρόσωπο της Εταιρίας Ο.Λ.Π. Α.Ε., χωρίς κανένα από τα συμβαλλόμενα μέρη να δικαιούται να ζητήσει για το λόγο αυτόν τη λύση των ανωτέρω δικαιοπραξιών ή τη μη εκτέλεση αυτών ή τη μη εκπλήρωση των υποχρεώσεών του, που απορρέουν από αυτές.

Όπου στην ισχύουσα νομοθεσία ή σε έγγραφα, δημόσια ή ιδιωτικά, αναγράφεται η λέξη Ο.Λ.Π. από την έναρξη ισχύος

του παρόντος νόμου νοείται η Εταιρία Ο.Λ.Π. Α.Ε..

Προκειμένου περί ακινήτων ή εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς, ως νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, περιερχομένων στην Εταιρία Ο.Λ.Π. Α.Ε., η επερχόμενη με τον παρόντα μετατροπή και υποκατάσταση σημειώνεται ατελώς στα βιβλία μεταγραφών των αρμόδιων υποθηκοφυλακείων. Οι μεταβιβάσεις αυτές απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος, τέλος χαρτοσήμου, εισφοράς, καθώς και δικαιώματα υπέρ οποιουδήποτε τρίτου.

Οι μέχρι σήμερα ισχύοντες νόμοι και τα κατ' εξουσιοδότηση αυτών εκδοθέντα προεδρικά διατάγματα, ως και υπουργικές αποφάσεις που αφορούν τον Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς, ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, εξακολουθούν να ισχύουν εφόσον δεν καταργούνται ή τροποποιούνται από τον παρόντα νόμο, το ν. 2414/1996 και τον κ.ν. 2190/1920.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΜΕΝΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

'Αρθρο έκτο

1. Το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία "Οργανισμός Λιμένος Θεσσαλονίκης", που ιδρύθηκε με το ν.δ. 2551/1953 (ΦΕΚ 229 Α'), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερα με το ν.δ. 449/1970 (ΦΕΚ 51 Α'), μετατρέπεται σε ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία "Οργανισμός Λιμένος Θεσσαλονίκης Ανώνυμη Εταιρία" και με διακριτικό τίτλο "Ο.Λ.Θ. Α.Ε..".

Η Ο.Λ.Θ. Α.Ε. είναι ανώνυμη εταιρία κοινής ωφέλειας με σκοπό την εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος, λειτουργεί κατά τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, απολαμβάνει διοικητικής και οικονομικής αυτοτέλειας, τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας και διέπεται από τον παρόντα νόμο και τον κ.ν. 2190/1920 και συμπληρωματικά από τις διατάξεις του ν. 2414/1996 (ΦΕΚ 135 Α'), καθώς και του ν.δ. 2551/ 1953, όπως κάθε φορά ισχύουν.

2. Όλη η κινητή και ακίνητη περιουσία του μετατρεπόμενου νομικού προσώπου περιέρχεται στην Εταιρία Ο.Λ.Θ. Α.Ε., η οποία υπεισέρχεται αυτοδικαίως σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του.

Οι εκκρεμείς δίκες του μετατρεπόμενου νομικού προσώπου συνεχίζονται από την Εταιρία Ο.Λ.Θ. Α.Ε., χωρίς να επέρχεται βίαιη διακοπή τους και χωρίς να απαιτούνται άλλες ειδικότερες διατυπώσεις ή ενέργειες για τη συνέχισή τους. Προβλήματα δικαιοδοσίας που μπορεί να προκύψουν επιλύονται από τα δικαστήρια στα οποία εκκρεμούν οι υποθέσεις.

'Αρθρο έβδομο

1. Οι διατάξεις του ν.δ. 2551/1953, όπως αυτό τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερα, εφαρμόζονται αναλόγως στην Εταιρία Ο.Λ.Θ. Α.Ε. εκτός εκείνων που αναφέρονται σε θέματα, τα οποία ρυθμίζονται διαφορετικά από τις διατάξεις του παρόντος νόμου που αφορούν την Ο.Λ.Θ. Α.Ε..

2. Οι διατάξεις του άρθρου 3 του α.ν. 1559/1950, όπως ισχύουν με το άρθρο 10 του ν.δ. 2551/1953 για τον Ο.Λ.Θ., εφαρμόζονται στην Εταιρία Ο.Λ.Θ. Α.Ε., η οποία υπόκειται μόνο σε φόρο εισοδήματος. Επίσης, στην Εταιρία Ο.Λ.Θ. Α.Ε. εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 28 του ν. 2579/1998.

3. Η μελέτη και εκτέλεση έργων στην περιοχή του Λιμένα Θεσσαλονίκης εγκρίνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρίας Ο.Λ.Θ. Α.Ε., προκειμένου όμως για έργα εθνικού επιπέδου απαιτείται η έγκριση της πράξης του Διοικητικού Συμβουλίου, πριν την εκτέλεσή της, και από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, ο οποίος εποπτεύει την Εταιρία Ο.Λ.Θ. Α.Ε. στον τομέα των έργων, εφαρμοζομένων σε αυτά των διατάξεων του β.δ. 27/1969 (ΦΕΚ 6 Α') και του π.δ. 320/1987 (ΦΕΚ 150 Α').

4. Τα κατά το άρθρο 14 του α.ν. 2344/1940 (ΦΕΚ 154 Α') λιμενικά

έργα, καθώς και προσχώσεις στη θάλασσα προς εξυπηρέτηση της επιβατικής και εμπορευματικής κίνησης του Λιμένα Θεσσαλονίκης, εκτελούνται με άδεια που χορηγείται από τον Υπουργό Οικονομικών μετά γνώμη του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού και κατά παρέκκλιση του άρθρου 9 του προαναφερόμενου νόμου.

5. Στην Ο.Λ.Θ. Α.Ε. επιτρέπεται η ίδρυση, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, λατομείου αδρανών υλικών προς εξυπηρέτηση έργων εθνικού επιπέδου του Λιμένα Θεσσαλονίκης.

6. Οι αναγκαίοι για την εκπλήρωση του σκοπού της Εταιρίας Ο.Λ.Θ. Α.Ε. Κανονισμοί εκδίδονται από το Διοικητικό Συμβούλιο, μετά πρόταση του Συμβουλίου Διεύθυνσης. Μέχρι την έκδοση των Κανονισμών του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται οι Κανονισμοί που ισχύουν κατά τη δημοσίευση του παρόντος.

7. Τα σχετικά με τη χρήση, αξιοποίηση και εκμετάλλευση για πολιτιστικούς ή άλλους συναφείς σκοπούς των αποθηκών του Α' Προβλήτα του Λιμένος Θεσσαλονίκης, που έχουν διαμορφωθεί σε πολιτιστικά κτίρια, καθώς και των υπαίθριων χώρων του ίδιου Προβλήτα ρυθμίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εμπορικής Ναυτιλίας και Πολιτισμού.

'Αρθρο όγδοο

Το Καταστατικό της Εταιρίας Ο.Λ.Θ. Α.Ε. έχει ως εξής:

"ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΣΥΣΤΑΣΗ - ΕΠΩΝΥΜΙΑ - ΕΔΡΑ - ΣΚΟΠΟΣ - ΔΙΑΡΚΕΙΑ - ΜΕΤΟΧΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

'Αρθρο 1

Σύσταση - Επωνυμία

Συνιστάται με το παρόν ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία "ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΜΕΝΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ" και με διακριτικό τίτλο "Ο.Λ.Θ. Α.Ε.", εκ μετατροπής του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου "Οργανισμός Λιμένος Θεσσαλονίκης".

Για τις διεθνείς συναλλαγές της Εταιρίας η επωνυμία αποδίδεται σε ξένη γλώσσα σε πιστή μετάφραση.

'Αρθρο 2

Έδρα

Έδρα της Εταιρίας ορίζεται ο Δήμος Θεσσαλονίκης. Η Εταιρία μπορεί, για την εξυπηρέτηση του σκοπού της, να ιδρύει ή να καταργεί υποκαταστήματα, πρακτορεία και γραφεία και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας ή του εξωτερικού, με αποφάσεις του Διοικητικού της Συμβουλίου που θα προσδιορίζουν τα καθήκοντα, τις αρμοδιότητες, τη διαδικασία και γενικά τον τρόπο λειτουργίας τους.

'Αρθρο 3

Σκοπός

1. Σκοπός της Εταιρίας είναι η διοίκηση και η εκμετάλλευση του Λιμένος Θεσσαλονίκης ή και άλλων λιμένων. Τα όρια της περιοχής του Λιμένος Θεσσαλονίκης, συμπεριλαμβανομένης και της Ελεύθερης Ζώνης Θεσσαλονίκης, προσδιορίζονται από τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις. Στο σκοπό της Εταιρίας περιλαμβάνονται ιδίως:

α) Η παροχή υπηρεσιών ελλιμενισμού των πλοίων και διακίνησης φορτίων και επιβατών από και προς το Λιμένα.

β) Η εγκατάσταση, οργάνωση και εκμετάλλευση κάθε είδους λιμενικής υποδομής.

γ) Η ανάληψη κάθε δραστηριότητας που έχει σχέση με το λιμενικό έργο, καθώς και κάθε άλλης εμπορικής, βιομηχανικής, πετρελαϊκής και επιχειρηματικής δραστηριότητας, συμπεριλαμβανομένων ιδίως της τουριστικής, της πολιτιστικής, της αλιευτικής και του σχεδιασμού και οργάνωσης λιμενικών εξυπηρέτησεων.

δ) Κάθε άλλη αρμοδιότητα που είχε ανατεθεί νομίμως στον Οργανισμό Λιμένος Θεσσαλονίκης, ως νομικό πρόσωπο δη-

μοσίου δικαίου.

2. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού η Εταιρία μπορεί:

α) Να συνιστά, με απόφαση του Διοικητικού της Συμβουλίου και έγκριση της Γενικής Συνέλευσης, θυγατρικές εταιρίες και να συμμετέχει σε άλλες εταιρίες ή επιχειρήσεις που έχουν σκοπό την εκμετάλλευση χώρων και ανάπτυξη δραστηριοτήτων στο Λιμένα Θεσσαλονίκης ή και άλλους λιμένες εντός ή εκτός της Χώρας ή έχουν παρεμφερή με το δικό της σκοπό και γενικά έχουν σκοπούς συναφείς ή υποβοηθητικούς της δραστηριότητάς της, καθώς και να συνεργάζεται με αυτές.

β) Να παρέχει συμβουλευτικές υπηρεσίες προς φυσικά ή νομικά πρόσωπα, κράτη ή διεθνείς οργανισμούς, ιδίως στον τομέα των μεταφορών.

γ) Να φροντίζει για την επαγγελματική εκπαίδευση των εργαζομένων σε αυτήν.

δ) Να δημιουργεί κατάλληλη ερευνητική υποδομή και να εκπονεί πάσης φύσεως έρευνες και μελέτες για θέματα που άπτονται των σκοπών της Εταιρίας.

ε) Να συμμετέχει σε δραστηριότητες που έχουν στόχο την προώθηση των θεμάτων που άπτονται του σκοπού της Εταιρίας, είτε στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε σε εθνικό ή παγκόσμιο επίπεδο.

στ) Να ιδρύει ή να συμμετέχει σε εταιρίες επιχειρηματικού κεφαλαίου.

ζ) Να φροντίζει για την ανάπτυξη ναυπηγοεπισκευαστικών δραστηριοτήτων.

Άρθρο 4

Διάρκεια

Η διάρκεια της Εταιρίας ορίζεται σε εκατό (100) έτη, άρχεται από τη δημοσίευση του παρόντος καταστατικού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και μπορεί να παραταθεί ή να συντομευθεί με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της Εταιρίας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 17 του καταστατικού, και με τροποποίηση του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ - ΜΕΤΟΧΕΣ

Άρθρο 5

Μετοχικό Κεφάλαιο - Μέτοχοι

1. Το μετοχικό κεφάλαιο της Εταιρίας ανέρχεται στο ποσό των εκατό εκατομμυρίων (100.000.000) δραχμών. Κατά τη διάρκεια λειτουργίας της Εταιρίας θα οριστικοποιηθεί το τελικό μετοχικό κεφάλαιο αυτής, που θα είναι το καθαρό ποσό σε δραχμές που θα προκύψει μετά την απογραφή, αποτίμηση, εκτίμηση και απεικόνιση σε ισολογισμό, που θα συνταχθεί, των εξής περιουσιακών στοιχείων, ενεργητικού και παθητικού:

α) Όλων των ακινήτων και κινητών πραγμάτων που ανήκουν κατά κυριότητα στον Οργανισμό Λιμένος Θεσσαλονίκης, ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου.

β) Της αξίας που απορρέει από το δικαίωμα χρήσης και εκμετάλλευσης των κτιρίων, γηπέδων και άλλων εγκαταστάσεων που ανήκουν στο Δημόσιο, των οποίων η χρήση και εκμετάλλευση έχει περιέλθει αποκλειστικά στον Οργανισμό Λιμένος Θεσσαλονίκης, ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου.

γ) Όλων των απαιτήσεων και των υποχρεώσεων του Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης, ως νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου.

2. Μέσα σε προθεσμία ενός έτους από τη δημοσίευση του παρόντος, που μπορεί να παραταθεί το πολύ για έξι (6) μήνες με απόφαση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας, θα διενεργηθεί η απογραφή και εκτίμηση των στοιχείων του Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης, ως νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, καθώς και η σύνταξη του ισολογισμού. Η καθαρή θέση που θα προκύψει, σύμφωνα με το Γενικό Λογιστικό Σχέδιο (π.δ. 1123/ 1980), θα ορίζει το οριστικό ύψος του μετοχικού κεφαλαίου της Εταιρίας.

3. Η απογραφή και εκτίμηση των περιουσιακών στοιχείων του Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης, ως νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, θα γίνει από επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 9 του κ.ν. 2190/1920, που ορίζεται, όμως, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Εμπορικής Ναυτιλίας. Με την ίδια απόφαση ορίζεται ο τρόπος διενέργειας της αποτίμησης, η αποζημίωση των μελών της επιτροπής και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

4. Απόσπασμα της έκθεσης απογραφής που θα περιέχει περιγραφή των ακινήτων και εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων του Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης, ως νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, μαζί με την προβλεπόμενη από το νόμο περιλήψη, μεταγράφεται ατελώς, με αίτηση της Εταιρίας Ο.Λ.Θ. Α.Ε., στα οικεία βιβλία μεταγραφών του αρμόδιου Υποθηκοφυλακείου, ύστερα από θεώρησή της από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας.

Άρθρο 6

Μετοχές

1. Το μετοχικό κεφάλαιο της Εταιρίας, όπως θα προκύψει κατά το προηγούμενο άρθρο, αναλαμβάνεται και καλύπτεται εξ ολοκλήρου από το Ελληνικό Δημόσιο, και διαιρείται σε μετοχές, την ονομαστική αξία και τον αριθμό των οποίων αποφασίζει το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρίας. Οι μετοχές της Εταιρίας είναι ονομαστικές.

2. Οι μετοχές της Εταιρίας μπορεί να εισαχθούν προς διαπραγμάτευση στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών ή και σε οποιοδήποτε διεθνώς αναγνωρισμένο Χρηματιστήριο Αξιών με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των μετόχων, με την προϋπόθεση ότι το ποσοστό συμμετοχής του Ελληνικού Δημοσίου στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρίας παραμένει τουλάχιστον 51%.

Άρθρο 7

Αύξηση μετοχικού κεφαλαίου

Με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης δύναται να αυξάνεται, χωρίς τροποποίηση του καταστατικού και πιστοποίηση της καταβολής του ποσού της αύξησης, το μετοχικό κεφάλαιο της Εταιρίας με έκδοση νέων μετοχών και να προσδιορίζεται ο τρόπος διάθεσής τους με την προϋπόθεση ότι η οποιαδήποτε αύξηση δεν έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση της συμμετοχής του Ελληνικού Δημοσίου κάτω του 51%.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Άρθρο 8

Όργανα

1. Όργανα της Εταιρίας είναι τα όργανα Διοίκησης, η Γενική Συνέλευση και οι Ελεγκτές.

2. Όργανα Διοίκησης της Εταιρίας είναι: α) Το Διοικητικό Συμβούλιο, β) Ο Διευθύνων Σύμβουλος, γ) Το Συμβούλιο Διεύθυνσης.

Άρθρο 9

Σύνθεση - Θητεία του Διοικητικού Συμβουλίου

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο είναι εννεαμελές και αποτελείται από:

α) Τρεις εκπροσώπους του Δημοσίου, μεταξύ των οποίων ο Πρόεδρος και ο Διευθύνων Σύμβουλος. Οι εκπρόσωποι του Δημοσίου ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Εμπορικής Ναυτιλίας.

β) Δύο εκπροσώπους των εργαζομένων στην Εταιρία που προέρχονται από τις δύο αντιπροσωπευτικότερες δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, ο ένας των υπαλλήλων και ο άλλος των λιμενεργατών και εκλέγονται ο καθένας από την οργάνωσή του, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 6 παρ. 2 εδ. γ' του ν. 2414/1996, όπως αυτό συμπληρώθηκε με το άρθρο 17 παρ. 1 του ν. 2469/1997, μέσα σε προθεσμία δύο μηνών αφού εδοποιηθεί η οικεία συνδικαλιστική οργάνωση από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας. Οι εκπρόσωποι που θα εκλεγούν πρέπει να εργάζονται στην Εταιρία.

γ) Ένα μέλος υποδεικνυόμενο από την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (Ο.Κ.Ε.), που προέρχεται από φορείς σχετικούς με τις δραστηριότητες της Εταιρίας. Το υποδεικνυόμενο από την Ο.Κ.Ε. μέλος προτείνεται μέσα σε προθεσμία δύο μηνών αφότου ειδοποιηθεί η Ο.Κ.Ε. από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας.

δ) Έναν εκπρόσωπο του δήμου της έδρας της Εταιρίας.

ε) Δύο εκπροσώπους των μετόχων, που εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση.

2. Η θητεία του Διοικητικού Συμβουλίου είναι πενταετής.

3. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ανακαλούνται με την ίδια διαδικασία που ορίζονται ή εκλέγονται. Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου που αδικαιολόγητα απουσιάζει σε τρεις συνεχόμενες συνεδριάσεις του εκπίπτει της θέσης του και αντικαθίσταται από πρόσωπο που ορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1.

4. Αν μείνει κενή θέση Συμβούλου λόγω ανάκλησης, θανάτου, παραίτησης ή για οποιονδήποτε λόγο έκπτωσης, ο αντικαταστάτης του ορίζεται για το υπόλοιπο της θητείας του σύμφωνα με την παράγραφο 1.

5. Η αποζημίωση του Προέδρου και των Μελών του Διοικητικού Συμβουλίου καθορίζεται με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης.

Άρθρο 10

Συγκρότηση Διοικητικού Συμβουλίου

1. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, ο Πρόεδρος όταν ελλείπει, απουσιάζει ή κωλύεται αναπληρώνεται από μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου.

2. Η μη εκλογή εκπροσώπου ή εκπροσώπων των εργαζομένων και η μη υπόδειξη από την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή μέλους της μέσα στην προθεσμία των δύο μηνών ως και η μη υπόδειξη του εκπροσώπου του Δήμου δεν παρακωλύει τη συγκρότηση και λειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου χωρίς τα μέλη αυτά.

3. Χρέη γραμματέα του Διοικητικού Συμβουλίου ασκεί υπάλληλος της Εταιρίας, που ορίζεται, με τον αναπληρωτή του, από τον Πρόεδρο.

Άρθρο 11

Λειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο συγκαλείται με πρόσκληση του Προέδρου του στην έδρα της Εταιρίας και σε χρόνο που ορίζεται από αυτόν. Το Διοικητικό Συμβούλιο συνέρχεται τουλάχιστον μία φορά το μήνα.

2. Το Διοικητικό Συμβούλιο συγκαλείται επίσης υποχρεωτικώς από τον Πρόεδρό του εντός δέκα (10) εργάσιμων ημερών από την επίδοση γραπτής αίτησης δύο (2) τουλάχιστον μελών του. Στην αίτηση προσδιορίζονται τα θέματα που τα μέλη ζητούν να περιληφθούν στην ημερήσια διάταξη της συνεδρίασης.

3. Η πρόσκληση, στην οποία αναγράφονται τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, επιδίδεται με απόδειξη τρεις (3) τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από την ημέρα της συνεδρίασης. Σε κατεπείγουσες περιπτώσεις, κατά την εκτίμηση του Προέδρου, η πρόσκληση, στην οποία γίνεται μνεία του κατεπείγοντος, μπορεί να επιδίδεται και την προηγούμενη της συνεδρίασης. Η διαδικασία και οι προθεσμίες αυτές δεν τηρούνται αν παρίστανται όλα τα μέλη του και κανείς δεν αντιλέγει στην πραγματοποίηση της συνεδρίασης και τη λήψη απόφασης.

4. Το Διοικητικό Συμβούλιο βρίσκεται σε απαρτία εφόσον παρίστανται τουλάχιστον έξι (6) μέλη του, μεταξύ των οποίων ο Πρόεδρος και ο Διευθύνων Σύμβουλος ή οι αναπληρωτές τους. Για την αντιπροσώπευση των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 21 παρ. 3 και 4 του κ.ν. 2190/1920. Αν δεν έχουν οριστεί εκπρόσωποι των εργαζομένων, της Ο.Κ.Ε. ή του Δήμου απαιτείται απαρτία των δύο τρίτων (2/3) των εν ενεργεία μελών.

5. Οι αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου λαμβάνονται κατά πλειοψηφία των παρόντων μελών.

6. Για την τήρηση πρακτικών των συζητήσεων και αποφάσεων του

Διοικητικού Συμβουλίου εφαρμόζονται αναλόγως οι οικείες διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 και η υποβολή τους γίνεται στο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας και το Υπουργείο Εμπορίου.

Άρθρο 12

Αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο είναι το ανώτατο όργανο διοίκησης της Εταιρίας και διαμορφώνει τη στρατηγική και την πολιτική ανάπτυξης της. Αποφασίζει για όλα τα θέματα που αφορούν στην Εταιρία, μέσα στα πλαίσια του εταιρικού σκοπού με εξαίρεση εκείνα που, σύμφωνα με το νόμο ή το καταστατικό, ανήκουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα άλλων οργάνων.

2. Το Διοικητικό Συμβούλιο έχει ιδίως τις παρακάτω αρμοδιότητες:

α) Συνάπτει δάνεια, παρέχει εγγυήσεις, αναλαμβάνει υποχρεώσεις, εκδίδει συναλλαγματικές, γραμμάτια εις διαταγήν, επιταγές, ομόλογα ή ομολογίες ή άλλα αξιόγραφα ή τίτλους για λογαριασμό της Εταιρίας.

β) Παρέχει πιστώσεις ή δάνεια προς τρίτους, συνιστά εμπράγματες ασφάλειες επί κινητών ή ακινήτων τρίτων ή αποδέχεται προσωπικές εγγυήσεις για ασφάλεια των απαιτήσεων της Εταιρίας από τις ανωτέρω συναλλαγές.

γ) Αναλαμβάνει κάθε εμπορική ή άλλη δραστηριότητα, διενεργεί κάθε υλική πράξη και καταρτίζει κάθε δικαιοπραξία.

δ) Καταρτίζει το Στρατηγικό Σχέδιο (Σ.Σ.) και το καταθέτει στην αρμόδια κατά τον Κανονισμό της Βουλής Επιτροπή, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2414/1996.

ε) Καταρτίζει ή αναθεωρεί το Επιχειρησιακό Σχέδιο (Ε.Σ.) και το καταθέτει στην αρμόδια κατά τον Κανονισμό της Βουλής Επιτροπή, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2414/1996.

στ) Προβαίνει σε περιορισμένης έκτασης αναμορφώσεις των Επιχειρησιακών Σχεδίων μετά την έγκρισή τους, με δική του ευθύνη σε επείγουσες περιπτώσεις, αν το κρίνει αναγκαίο για τη βελτίωση του αποτελέσματος της Εταιρίας. Στο τέλος της χρήσης και μαζί με την έκθεση πεπραγμένων υποβάλλει και αντίστοιχη έκθεση δικαιολόγησης των ανωτέρω αλλαγών.

ζ) Συντάσσει ετήσια έκθεση πεπραγμένων που περιέχει όλα τα οικονομικά στοιχεία που αφορούν στους εγκεκριμένους από το Επιχειρησιακό Σχέδιο και το Συμβόλαιο Διαχείρισης στόχους. Η έκθεση αυτή υποβάλλεται μέσα στους τρεις πρώτους μήνες του έτους στους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Εμπορικής Ναυτιλίας και κατατίθεται στην αρμόδια κατά τον Κανονισμό της Βουλής Επιτροπή.

η) Καταρτίζει και υποβάλλει στην τακτική Γενική Συνέλευση τον ετήσιο προϋπολογισμό της Εταιρίας.

θ) Καταρτίζει μετά το πέρας κάθε εταιρικής χρήσης και υποβάλλει στην τακτική Γενική Συνέλευση τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις της Εταιρίας, οι οποίες περιλαμβάνουν τον απολογισμό εσόδων-εξόδων, τον ισολογισμό, το λογαριασμό των αποτελεσμάτων χρήσεως, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο που προβλέπεται από γενικές ή ειδικές διατάξεις.

ι) Συγκαλεί τακτική ή έκτακτη Γενική Συνέλευση, όποτε αυτό προβλέπεται από το νόμο ή το καταστατικό ή όταν κρίνεται αναγκαίο.

ια) Εισηγείται στη Γενική Συνέλευση όλα τα προς συζήτηση θέματα.

ιβ) Αποφασίζει για την ίδρυση θυγατρικών εταιριών και τη συμμετοχή της Εταιρίας σε άλλες εταιρίες στο εσωτερικό και το εξωτερικό, σύμφωνα με το άρθρο 3 του παρόντος.

ιγ) Αποφασίζει για την ανάθεση σε ημεδαπά ή αλλοδαπά φυσικά ή νομικά πρόσωπα μελετών, κατασκευών έργων, καθώς και παροχής υπηρεσιών.

ιδ) Αποφασίζει για την εκποίηση περιουσιακών στοιχείων, για την άσκηση αγωγών, για την παραίτηση από ασκήθεισες αγωγές, για άσκηση ενδίκων μέσων ή για παραίτηση από αυτά, για δικαστικούς ή εξώδικους συμβιβασμούς, καθώς και για

σύναψη δανείων κάθε μορφής, δυναμένης της Εταιρίας να εκχωρεί για την ασφάλειά της, εν όλω ή εν μέρει, προσόδους της Εταιρίας και να παρέχει δικαιώματα υποθήκης επί ακινήτων της.

ιε) Διαμορφώνει τη στρατηγική της Εταιρίας σε σχέση με τον ανταγωνισμό και εγκρίνει τις διεπιχειρησιακές συνεργασίες ή την κατάρτιση ειδικών συμφωνιών με στόχο την ενίσχυση της ανταγωνιστικής της θέσης στην ελληνική και τη διεθνή αγορά.

ιστ) Αποφασίζει την τιμολογιακή πολιτική της Εταιρίας σύμφωνα και με την ισχύουσα νομοθεσία. Επίσης εγκρίνει τα πάσης φύσεως τιμολόγια της Εταιρίας, σύμφωνα με τους κανόνες της ανοικτής αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό, λαμβανομένων υπόψη των κοινωνικών κριτηρίων, όπως ορίζονται από την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία.

ιζ) Συντάσσει τον Κανονισμό Εσωτερικής Οργάνωσης και Λειτουργίας της Εταιρίας και το Γενικό Κανονισμό Προσωπικού, ύστερα από γνώμη των αντιπροσωπευτικότερων συνδικαλιστικών οργανώσεων των υπαλλήλων και των λιμενεργατών και πρόταση του Διευθύνοντος Συμβούλου.

ιη) Εγκρίνει τον Κανονισμό Λειτουργίας του Συμβουλίου Διεύθυνσης.

ιθ) Αποφασίζει τους αναγκαίους για την εκτέλεση του σκοπού της Εταιρίας Κανονισμούς και Τιμολόγια.

κ) Εκπροσωπεί την εταιρία δικαστικώς και εξωδίκως.

3. Το Διοικητικό Συμβούλιο, με απόφασή του, μπορεί να αναθέτει την άσκηση μέρους ή ορισμένων εξουσιών και αρμοδιοτήτων του, καθώς και τη διαχείριση, διοίκηση ή διεύθυνση υποθέσεων και της περιουσίας του στον Πρόεδρο, στο Διευθύνοντα Σύμβουλο, στο Συμβούλιο Διεύθυνσης ή στους Γενικούς Διευθυντές.

4. Το Διοικητικό Συμβούλιο προσλαμβάνει το προσωπικό ηρουμένων των διατάξεων του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α').

Άρθρο 13

Ευθύνη των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου

Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ευθύνονται έναντι της Εταιρίας για κάθε πλάσμα τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 22α και 22β του κ.ν. 2190/1920.

Άρθρο 14

Διευθύνων Σύμβουλος

1. Ο Διευθύνων Σύμβουλος είναι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρίας. Η ιδιότητά του δεν είναι ασυμβίβαστη με την ιδιότητα του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου. Ο Διευθύνων Σύμβουλος προΐσταται όλων των υπηρεσιών της Εταιρίας, διευθύνει το έργο της, λαμβάνει τις αναγκαίες αποφάσεις μέσα στα πλαίσια των διατάξεων που δίδουν τη λειτουργία της Εταιρίας, του Συμβολαίου Διαχείρισης, των εγκεκριμένων προγραμμάτων και προϋπολογισμών και του Στρατηγικού και Επιχειρησιακού Σχεδίου.

2. Ο Διευθύνων Σύμβουλος προσλαμβάνεται για χρονικό διάστημα πέντε (5) ετών με εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρίας και μετά από δημόσια προκήρυξη της θέσης. Η πρόσληψή του γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Εμπορικής Ναυτιλίας, με την οποία ορίζεται και η αμοιβή του. Τα ελάχιστα απαιτούμενα προσόντα για την κατάληψη της θέσης του Διευθύνοντα Συμβούλου και η διαδικασία πρόσληψής του ορίζονται από το άρθρο 7 του ν. 2414/1996, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Εμπορικής Ναυτιλίας, η σύμβαση του Διευθύνοντος Συμβούλου μπορεί να καταγγελθεί και ο διορισμός του να ανακληθεί, αν συντρέχει σπουδαίος λόγος.

4. Ο Διευθύνων Σύμβουλος έχει τις παρακάτω καταστατικές αρμοδιότητες και όσες άλλες του αναθέτει εκάστοτε το Διοικητικό Συμβούλιο:

α) Υποβάλλει στο Διοικητικό Συμβούλιο τις προτάσεις και εισηγήσεις που απαιτούνται για την πραγματοποίηση των σκοπών που ορίζονται στο καταστατικό και προβλέπονται στο

Επιχειρησιακό και Στρατηγικό Σχέδιο, καθώς και στο Συμβόλαιο Διαχείρισης.

β) Αποφασίζει την κατάρτιση συμβάσεων αντικειμένου μέχρι του ποσού εκείνου που ορίζει με απόφασή του το Διοικητικό Συμβούλιο.

γ) Εκτελεί τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου.

δ) Αποφασίζει για τα θέματα προσωπικού της Εταιρίας σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του Γενικού Κανονισμού Προσωπικού της Εταιρίας, των συμβατικών υποχρεώσεων και των υποχρεώσεων που προκύπτουν από το Συμβόλαιο Διαχείρισης.

ε) Λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την αναβάθμιση και αξιοποίηση του προσωπικού, προτείνοντας στο Διοικητικό Συμβούλιο, για έγκριση, την κατάρτιση των αναγκών, κατά την κρίση του, νέων κανονισμών προσωπικού, οργανογραμμάτων, προγραμμάτων εκπαίδευσης και επιμόρφωσής του.

5. Ο Διευθύνων Σύμβουλος όταν ελλείπει, απουσιάζει ή κωλύεται αναπληρώνεται στα καθήκοντά του από άλλο μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου ή από έναν από τους Γενικούς Διευθυντές ή Διευθυντές της Εταιρίας, που ορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, μετά από πρόταση του Διευθύνοντος Συμβούλου.

Άρθρο 15

Συμβούλιο Διεύθυνσης - Γενικοί Διευθυντές

1. Στο Συμβούλιο Διεύθυνσης μετέχουν ως Πρόεδρος ο Διευθύνων Σύμβουλος και οι Γενικοί Διευθυντές.

2. Οι Γενικοί Διευθυντές είναι ανώτατα στελέχη της Εταιρίας, επιλέγονται μεταξύ εξειδικευμένων στελεχών διοίκησης, του προσωπικού της Εταιρίας ή εκτός αυτού. Προϊστανται αυτοτελών τομέων δράσης της Εταιρίας και παρίστανται, εφόσον κληθούν, στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου χωρίς δικαίωμα ψήφου, και μπορεί να εισηγούνται προς αυτό τα προς συζήτηση θέματα της αρμοδιότητάς τους μετά από πρόταση του Διευθύνοντος Συμβούλου.

3. Η αναγκαιότητα διορισμού Γενικών Διευθυντών υπόκειται στην κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου, το οποίο καθορίζει τον αριθμό, τις αρμοδιότητες και τις αποδοχές τους. Οι Γενικοί Διευθυντές ορίζονται και ανακαλούνται οποτεδήποτε ελευθέρως από το Διοικητικό Συμβούλιο, μετά από πρόταση του Διευθύνοντος Συμβούλου.

4. Οι Γενικοί Διευθυντές, εάν προέρχονται από το προσωπικό της Εταιρίας, επανέρχονται στη θέση που κατείχαν πριν τον ορισμό τους στη θέση του Γενικού Διευθυντή, όταν λήξει η θητεία τους. Στην ίδια θέση επανέρχονται και αν παραιτηθούν ή για οποιονδήποτε λόγο αποχωρήσουν πριν τη λήξη της θητείας τους. Ο χρόνος θητείας στη θέση του Γενικού Διευθυντή θεωρείται χρόνος πραγματικής υπηρεσίας στην Εταιρία για κάθε συνέπεια.

Άρθρο 16

Αρμοδιότητες του Συμβουλίου Διεύθυνσης

Αρμοδιότητες του Συμβουλίου Διεύθυνσης είναι:

α) Ο συντονισμός και η εξασφάλιση της απαραίτητης συνοχής και λειτουργίας της Εταιρίας.

β) Η επίλυση σημαντικών προβλημάτων τρέχουσας διαχείρισης.

γ) Η λήψη αποφάσεων για προμήθειες ή αναθέσεις έργων μέχρι το όριο του χρηματικού ποσού που θέτει το Διοικητικό Συμβούλιο.

δ) Η άσκηση κάθε άλλης αρμοδιότητας που του έχει ανατεθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο.

ε) Η πρόταση στο Διοικητικό Συμβούλιο για την έκδοση των αναγκών Κανονισμών και Τιμολογίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Άρθρο 17

Αρμοδιότητες της Γενικής Συνέλευσης

1. Η Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρίας είναι το

ανώτατο όργανο αυτής και αποφασίζει για κάθε υπόθεση της Εταιρίας, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στο νόμο ή στο παρόν καταστατικό.

2. Η Γενική Συνέλευση είναι η μόνη αρμόδια να αποφασίζει επί των ακόλουθων θεμάτων:

α) Τροποποίηση του καταστατικού, συμπεριλαμβανόμενων και των αυξήσεων ή μειώσεων του εταιρικού κεφαλαίου.

β) Διάλυση, παράταση της διάρκειας, συγχώνευση, διάσπαση, μετατροπή και αναβίωση της Εταιρίας.

γ) Εκλογή μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 9, και των Ελεγκτών.

δ) Έγκριση των ετήσιων λογαριασμών (ετήσιων οικονομικών καταστάσεων) της Εταιρίας.

ε) Διάθεση των ετήσιων κερδών.

στ) Έκδοση ομολογιακού δανείου.

ζ) Απαλλαγή του Διοικητικού Συμβουλίου και των Ελεγκτών από κάθε ευθύνη.

η) Διορισμό εκκαθαριστών.

θ) Έγερση αγωγών κατά των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και των ελεγκτών σε περίπτωση παραβάσεως των εκ του νόμου καθυκόντων τους.

Άρθρο 18

Σύγκληση Γενικής Συνέλευσης

1. Η Γενική Συνέλευση συγκαλείται από το Διοικητικό Συμβούλιο και συνέρχεται, στην έδρα της Εταιρίας, τακτικά μία φορά το χρόνο και μέσα σε έξι (6) μήνες από το τέλος της εταιρικής χρήσης.

2. Η Γενική Συνέλευση συνέρχεται και εκτάκτως οποτεδήποτε το Διοικητικό Συμβούλιο κρίνει αυτό αναγκαίο, όταν το ζητήσουν μέτοχοι που εκπροσωπούν το ένα δέκατο του κεφαλαίου ή οι ελεγκτές, καθώς και στις προβλεπόμενες από το νόμο ή το καταστατικό περιπτώσεις.

3. Όταν μέτοχοι που εκπροσωπούν το ένα δέκατο του κεφαλαίου ή οι ελεγκτές ζητήσουν τη σύγκληση έκτακτης Γενικής Συνέλευσης, το Διοικητικό Συμβούλιο υποχρεούται εντός δέκα (10) ημερών από την επίδοση της αίτησης στον Πρόεδρο αυτού, να συγκαλέσει αυτήν με θέμα ημερήσιας διάταξης το θέμα που περιέχεται στην αίτηση.

4. Κατ' εξαίρεση, η Γενική Συνέλευση επιτρέπεται να συνέρχεται και σε άλλο τόπο, εκτός της έδρας της Εταιρίας, ύστερα από άδεια του Υπουργείου Ανάπτυξης (Νομαρχίες) και χωρίς την άδεια που προβλέπεται από το άρθρο 25 του κ.ν. 2190/1920.

5. Στη Γενική Συνέλευση, εφόσον η ίδια δεν αποφασίζει διαφορετικά, προεδρεύει ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου και καθήκοντα Γραμματέα ασκεί υπάλληλος της Εταιρίας, που ορίζεται από τον Πρόεδρο.

6. Στη Γενική Συνέλευση συζητούνται και αποφασίζονται μόνο θέματα που αναγράφονται στην ημερήσια διάταξη. Οι συζητήσεις και οι αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης καταχωρούνται, σε περίληψη, σε ειδικό βιβλίο πρακτικών και υπογράφονται από τον Πρόεδρο και το Γραμματέα της Γενικής Συνέλευσης. Τα αντίγραφα και τα αποσπάσματα των πρακτικών επικυρώνονται από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου ή τον αναπληρωτή του.

Άρθρο 19

Πρόσκληση της Γενικής Συνέλευσης

1. Η Γενική Συνέλευση, πλην των επαναληπτικών συνελεύσεων και των εξομοιούμενων με αυτές, καλείται είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες προ της οριζόμενης για τη συνεδρίαση αυτής ημέρα, υπολογιζόμενων και των εξαιρέτων ημερών. Η ημέρα της δημοσίευσης της πρόσκλησης της Γενικής Συνέλευσης και η ημέρα της συνεδρίασης αυτής δεν υπολογίζονται.

2. Η πρόσκληση της Γενικής Συνέλευσης περιλαμβάνει τουλάχιστον το οίκημα, τη χρονολογία και την ώρα της συνεδρίασης, καθώς και

τα θέματα της ημερήσιας διάταξης με σαφήνεια.

3. Η πρόσκληση της Γενικής Συνέλευσης τοιχοκολλάται σε εμφανή θέση των κεντρικών γραφείων της Εταιρίας και δημοσιεύεται ως εξής:

α) Στο Τεύχος Ανωνύμων Εταιριών και Εταιριών Περιορισμένης Ευθύνης της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 3 του από 16 Ιανουαρίου 1930 προεδρικού διατάγματος "περί Δελτίου Ανωνύμων Εταιριών", δέκα (10) τουλάχιστον ημέρες πριν τη Γενική Συνέλευση.

β) Σε μία ημερήσια πολιτική εφημερίδα που εκδίδεται στην Αθήνα, έχει ευρεία κυκλοφορία σε ολόκληρη τη χώρα και επιλέγεται από τις εφημερίδες του άρθρου 3 του ν.δ. 3757/1957, όπως ισχύει, είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν τη Γενική Συνέλευση και,

γ) Σε μία ημερήσια οικονομική εφημερίδα από εκείνες που εκδίδονται έξι (6) ημέρες την εβδομάδα επί τρία συνεχή έτη ως αμιγώς οικονομικές εφημερίδες, έχουν ημερήσια κυκλοφορία, καθ' όλη την τριετία, πέντε τουλάχιστον χιλιάδων φύλλων και εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις που καθορίζονται με κοινή απόφαση των αρμόδιων Υπουργών, προκειμένου για το χαρακτηρισμό εφημερίδας ως οικονομικής, είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν τη Γενική Συνέλευση.

δ) Σε μία ημερήσια πολιτική εφημερίδα που εκδίδεται στην έδρα της Εταιρίας.

4. Πριν από την προθεσμία αυτή των είκοσι (20) τουλάχιστον ημερών, η πρόσκληση για τη σύγκληση της Γενικής Συνέλευσης γνωστοποιείται στα Υπουργεία Εθνικής Οικονομίας και Εμπορικής Ναυτιλίας, καθώς και στη Διεύθυνση Εμπορίου της αρμόδιας Νομαρχίας.

5. Στις περιπτώσεις επαναληπτικών Γενικών Συνελεύσεων οι παραπάνω προθεσμίες συντέμνονται στο μισό.

6. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρίας έχει την υποχρέωση δέκα (10) ημέρες πριν από την τακτική Γενική Συνέλευση να δίνει σε κάθε μέτοχο, που το ζητάει, τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις της, αντίτυπο της έκθεσης πεπραγμένων αυτού, καθώς και της έκθεσης των Ελεγκτών.

7. Πρόσκληση για σύγκληση Γενικής Συνέλευσης δεν απαιτείται στην περίπτωση κατά την οποία στη Συνέλευση παρίστανται ή αντιπροσωπεύονται μέτοχοι που εκπροσωπούν το σύνολο του μετοχικού κεφαλαίου και κανείς από αυτούς δεν αντιλέγει στην πραγματοποίησή της και στη λήψη αποφάσεων.

Άρθρο 20

Εάν δεν επιτευχθεί απαρτία, η Γενική Συνέλευση συνέρχεται εκ νέου μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από της χρονολογίας της ματαιωθείσας συνεδρίασης, προσκαλούμενη για το σκοπό αυτόν πριν από δέκα (10) τουλάχιστον ημέρες. Σχετικά με τα θέματα απαρτίας και πλειοψηφίας της Γενικής Συνέλευσης ισχύουν οι διατάξεις των άρθρων 29 παρ. 1-4 και 31 παρ. 1 και 2 του κ.ν. 2190/1920.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΧΡΗΣΗ - ΕΛΕΓΚΤΕΣ - ΕΤΗΣΙΟΙ

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ - ΛΟΓΟΙ ΛΥΣΗΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ - ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ

Άρθρο 21

Εταιρική χρήση

Η εταιρική χρήση έχει διάρκεια δώδεκα (12) μηνών, αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου κάθε έτους. Κατ' εξαίρεση, η πρώτη εταιρική χρήση αρχίζει από την πρώτη του επόμενου μήνα από την έναρξη ισχύος του παρόντος και λήγει την 31η Δεκεμβρίου 2000.

Άρθρο 22

Ελεγκτές

1. Για να λάβει η Γενική Συνέλευση εγκύρως απόφαση σχετικά με τους ετήσιους λογαριασμούς (ετήσιες οικονομικές

καταστάσεις) της Εταιρίας θα πρέπει αυτοί προηγουμένως να έχουν ελεγχθεί σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του κ.ν. 2190/1920.

2. Η τακτική Γενική Συνέλευση εκλέγει κάθε χρόνο τους κατά τον κ.ν. 2190/1920 Ελεγκτές της επόμενης εταιρικής χρήσης, από το Σώμα Ορκωτών Ελεγκτών, με ισάριθμους αναπληρωτές τους και ορίζει ταυτόχρονα την αμοιβή τους.

3. Εντός πέντε (5) ημερών από τη συνεδρίαση της Γενικής Συνέλευσης, που όρισε τους Ελεγκτές, πρέπει να γίνει από την Εταιρία η ανακοίνωση προς αυτούς του διορισμού τους. Εφόσον οι Ελεγκτές δεν αποποιηθούν το διορισμό τους εντός προθεσμίας πέντε (5) ημερών, θεωρούνται ότι τον αποδέχτηκαν και έχουν όλες τις ευθύνες και υποχρεώσεις που καθορίζονται από τον κ.ν. 2190/1920.

Άρθρο 23

Ετήσιες Οικονομικές Καταστάσεις

1. Στο τέλος κάθε εταιρικής χρήσης το Διοικητικό Συμβούλιο καταρτίζει τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις και την έκθεση διαχείρισης, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 42α, 42β, 42γ, 42δ, 42ε, 43, 43α, 43β, 111 και 112 του κ.ν. 2190/1920, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει. Οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, ήτοι, ο ισολογισμός, ο λογαριασμός "αποτελέσματα χρήσεως", ο "πίνακας διαθέσεως αποτελεσμάτων" και το προσάρτημα, υποβάλλονται για έγκριση στην τακτική Γενική Συνέλευση και συνοδεύονται: α) από την έκθεση του Διοικητικού Συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 43α του κ.ν. 2190/1920 και β) από την έκθεση των Ελεγκτών.

2. Για να ληφθεί εγκύρως απόφαση από τη Γενική Συνέλευση επί των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων της Εταιρίας, που έχουν εγκριθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο, πρέπει αυτές να έχουν θεωρηθεί από:

- α) τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου ή τον αναπληρωτή του,
- β) το Διευθύνοντα Σύμβουλο και

γ) τον υπεύθυνο για τη διεύθυνση του λογιστηρίου της Εταιρίας.

Τα παραπάνω πρόσωπα, σε περίπτωση διαφωνίας ως προς τη νομιμότητα του τρόπου κατάρτισής των οικονομικών καταστάσεων, οφείλουν να εκθέσουν εγγράφως τις αντιρρήσεις τους στη Γενική Συνέλευση.

3. Οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις με τις σχετικές εκθέσεις του Διοικητικού Συμβουλίου και των Ελεγκτών υποβάλλονται από την Εταιρία στην αρμόδια για θέματα εποπτείας των Ανωνύμων Εταιριών υπηρεσία είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση της Γενικής Συνέλευσης.

4. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρίας οφείλει να δημοσιεύει τον ισολογισμό, το λογαριασμό "αποτελέσματα χρήσεως" και τον "πίνακα διαθέσεως αποτελεσμάτων" μαζί με το σχετικό πιστοποιητικό ελέγχου των Ελεγκτών είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση της Γενικής Συνέλευσης: α) Στο Τεύχος Ανωνύμων Εταιριών και Εταιριών Περιορισμένης Ευθύνης της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 3 του από 16 Ιανουαρίου 1930 προεδρικού διατάγματος "περί Δελτίου Ανωνύμων Εταιριών", β) Σε μία ημερήσια πολιτική εφημερίδα που εκδίδεται στην Αθήνα, έχει ευρεία κυκλοφορία σε ολόκληρη τη χώρα και επιλέγεται από τις εφημερίδες του άρθρου 3 του ν.δ. 3757/1957, όπως ισχύει, γ) Σε μία ημερήσια οικονομική εφημερίδα από εκείνες που εκδίδονται έξι (6) ημέρες την εβδομάδα επί τρία συνεχή έτη ως αμιγώς οικονομικές εφημερίδες, έχουν ημερήσια κυκλοφορία, καθ' όλη την τριετία, πέντε τουλάχιστον χιλιάδων φύλλων, και εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις που καθορίζονται με κοινή απόφαση των αρμόδιων Υπουργών, προκειμένου για το χαρακτηρισμό εφημερίδας ως οικονομικής, δ) Σε μία ημερήσια πολιτική εφημερίδα που εκδίδεται στην έδρα της Εταιρίας.

5. Μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από την έγκριση των οικονομικών καταστάσεων από την τακτική Γενική Συνέλευση, μαζί με το επικυρωμένο αντίγραφο των πρακτικών της Γενικής Συνέλευσης,

υποβάλλεται στην αρμόδια για θέματα εποπτείας των Ανωνύμων Εταιριών υπηρεσία και αντίτυπο των εγκεκριμένων οικονομικών καταστάσεων.

Άρθρο 24

Λόγοι λύσης της Εταιρίας

Η Εταιρία λύεται:

α) Με τη λήξη του χρόνου διάρκειάς της, εκτός εάν με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των μετόχων της Εταιρίας έχει αποφασισθεί η παράταση του χρόνου διάρκειας της Εταιρίας.

β) Με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, μετά από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου, που λαμβάνεται με την αυξημένη απαρτία και πλειοψηφία των άρθρων 29 παρ. 3 και 31 παρ. 2 του κ.ν. 2190/1920 και

γ) Όταν η Εταιρία κηρυχθεί σε κατάσταση πτώχευσης.

Άρθρο 25

Εκκαθάριση

1. Εκτός από την περίπτωση της πτώχευσης, τη λύση της Εταιρίας ακολουθεί η εκκαθάριση. Αν η Εταιρία λυθεί λόγω παρόδου του χρόνου της διάρκειάς της, ο Διευθύνων Σύμβουλος αυτής εκτελεί χρέη εκκαθαριστή μέχρι το διορισμό εκκαθαριστών από τη Γενική Συνέλευση. Αν η Εταιρία λυθεί μετά από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, η Γενική Συνέλευση με την ίδια απόφαση ορίζει και τους εκκαθαριστές.

2. Οι εκκαθαριστές, που ορίζονται από τη Γενική Συνέλευση μπορεί να είναι δύο (2) έως τέσσερις (4). Ως προς τη δημοσιότητα του διορισμού τους εφαρμόζονται οι οικείες διατάξεις του κ.ν. 2190/1920. Οι εκκαθαριστές ασκούν όλες τις συναφείς με τη διαδικασία και το σκοπό της εκκαθάρισης αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου, σύμφωνα με τις αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης.

3. Ο διορισμός των εκκαθαριστών συνεπάγεται αυτοδικαίως την παύση των εξουσιών των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, του Διευθύνοντος Συμβούλου, του Συμβουλίου Διεύθυνσης και των Γενικών Διευθυντών.

4. Οι εκκαθαριστές που ορίζονται από τη Γενική Συνέλευση οφείλουν, μόλις αναλάβουν τα καθήκοντά τους, να διενεργήσουν απογραφή της εταιρικής περιουσίας και να δημοσιεύσουν στον τύπο και στο Τεύχος Ανωνύμων Εταιριών και Εταιριών Περιορισμένης Ευθύνης της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως ισολογισμό, αντίγραφο του οποίου υποβάλλεται στην αρμόδια για θέματα εποπτείας των Ανωνύμων Εταιριών υπηρεσία. Την ίδια υποχρέωση έχουν οι εκκαθαριστές όταν λήξει η εκκαθάριση.

5. Η Γενική Συνέλευση διατηρεί όλες τις αρμοδιότητες και εξουσίες της κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης. Οι ισολογισμοί της εκκαθάρισης εγκρίνονται από τη Γενική Συνέλευση, που αποφασίζει και για την απαλλαγή των εκκαθαριστών από κάθε ευθύνη. Στη Γενική Συνέλευση υποβάλλονται κάθε έτος τα αποτελέσματα της εκκαθάρισης και έκθεση περί των αιτίων που παρεμπόδισαν την αποπεράτωση αυτής. Ως προς τη δημοσιότητα του τελικού ισολογισμού εφαρμόζονται οι οικείες διατάξεις του κ.ν. 2190/1920.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΣΧΕΔΙΟ - ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ - ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Άρθρο 26

Στρατηγικό και Επιχειρησιακό Σχέδιο

Η Εταιρία υποχρεούται να καταρτίζει σύμφωνα με το άρθρο 3 του ν. 2414/1996, όπως εκάστοτε ισχύει: α) Το Στρατηγικό Σχέδιο (Σ.Σ.), που καθορίζει, στο πλαίσιο της γενικότερης κυβερνητικής πολιτικής, τους μακροχρόνιους βασικούς στόχους για την εκπλήρωση των σκοπών της Εταιρίας και τις μεθόδους πραγματοποίησής τους. β) Το Επιχειρησιακό Σχέδιο

(Ε.Σ.) με διάρκεια τριών (3) έως πέντε (5) ετών. Το Επιχειρησιακό Σχέδιο εξειδικεύει τους στόχους του Στρατηγικού Σχεδίου και τις μεθόδους πραγματοποίησής τους για καθένα από τα έτη της διάρκειάς του.

Το Στρατηγικό και το Επιχειρησιακό Σχέδιο υποβάλλονται από το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρίας στους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Εμπορικής Ναυτιλίας, εγκρίνονται με απόφασή τους και κατατίθενται στην αρμόδια κατά τον Κανονισμό της Βουλής Επιτροπή.

Το Επιχειρησιακό Σχέδιο μπορεί να αναθεωρείται, με τον ίδιο τρόπο που καταρτίζεται και εγκρίνεται. Σε επείγουσες περιπτώσεις το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρίας μπορεί, αν το κρίνει αναγκαίο για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της επιχείρησης, να προβαίνει, με δική του ευθύνη, σε περιορισμένη έκταση αναμόρφωση του Επιχειρησιακού Σχεδίου.

Η υποχρέωση υποβολής του Στρατηγικού και του Επιχειρησιακού Σχεδίου δεν αναιρεί την υποχρέωση υποβολής του προϋπολογισμού, του απολογισμού, του λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσεως, καθώς και κάθε άλλου στοιχείου που προβλέπεται από τις γενικές ή ειδικές διατάξεις.

Σε περίπτωση που η Εταιρία έχει ιδρύσει θυγατρική εταιρία, υποβάλλει, εκτός των αναφερομένων στην προ-ηγούμενη παράγραφο, και ενοποιημένους λογαριασμούς της σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

Άρθρο 27

Συμβόλαιο Διαχείρισης - Έλεγχος της τήρησής του

Μεταξύ του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου και του Διευθύνοντος Συμβούλου της Εταιρίας αφ' ενός, και του Ελληνικού Δημοσίου, εκπροσωπούμενου από τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Εμπορικής Ναυτιλίας, αφ' ετέρου, συνάπτεται το κατά το άρθρο 4 του ν. 2414/1996, όπως εκάστοτε ισχύει, "Συμβόλαιο Διαχείρισης", στο οποίο καθορίζονται με λεπτομέρειες και στο πλαίσιο του Στρατηγικού και του Επιχειρησιακού Σχεδίου οι στόχοι που ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου και ο Διευθύνων Σύμβουλος αναλαμβάνουν να εκπληρώσουν κατά τη διάρκεια της θητείας τους.

Το Συμβόλαιο Διαχείρισης κατατίθεται στην αρμόδια κατά τον Κανονισμό της Βουλής Επιτροπή.

Αν διαπιστωθεί σοβαρή απόκλιση των μεγεθών ή του χρόνου πραγματοποίησης των στόχων, που δεν δικαιολογείται επαρκώς ή αν συντρέχει άλλος σπουδαίος λόγος, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Εμπορικής Ναυτιλίας, δύναται να καταγγελθούν το Συμβόλαιο Διαχείρισης και οι συμβάσεις του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου και του Διευθύνοντος Συμβούλου και να ανακληθεί ο διορισμός τους.

Μετά από το διορισμό νέου Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου συντάσσεται νέο Συμβόλαιο Διαχείρισης μεταξύ αυτών και του Ελληνικού Δημοσίου, σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

Άρθρο 28

Απαγόρευση ανταγωνισμού

Απαγορεύεται στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, στους Γενικούς Διευθυντές, καθώς και στους Διευθυντές της Εταιρίας να ενεργούν κατ' επάγγελμα, χωρίς την άδεια της Γενικής Συνέλευσης, για δικό τους λογαριασμό ή για λογαριασμό τρίτων, πράξεις συναφείς προς τους σκοπούς της Εταιρίας ή να είναι μέλη Διοικητικού Συμβουλίου, διευθυντικά στελέχη, υπάλληλοι ή αντιπρόσωποι εταιριών που έχουν συναφείς σκοπούς με αυτούς που επιδιώκει η Εταιρία, καθώς και να μετέχουν ως ομόρρυθμοί εταίροι σε εταιρίες που επιδιώκουν τέτοιους σκοπούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 29

1. Το παρόν Καταστατικό κωδικοποιείται με απόφαση της Γενικής

Συνέλευσης της Εταιρίας.

2. Για όσα θέματα δεν προβλέπει το παρόν ισχύουν οι διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 και συμπληρωματικά οι διατάξεις του ν. 2414/1996, καθώς και του ν.δ. 2551/ 1953, όπως κάθε φορά ισχύουν.

Άρθρο 30

Μέχρι τη συγκρότηση του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρίας Ο.Λ.Θ. Α.Ε. και το διορισμό του Διευθύνοντος Συμβούλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2414/1996 και του παρόντος, το υφιστάμενο Διοικητικό Συμβούλιο και ο προϊστάμενος Υπηρεσιών του Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης, ως νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, εξακολουθούν αντιστοίχως να ασκούν τα καθήκοντά τους. Οι Ελεγκτές της πρώτης εταιρικής χρήσεως, καθώς και η αμοιβή τους, θα καθορισθούν με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρίας Ο.Λ.Θ. Α.Ε..

Άρθρο ένατο

Κανονισμός Εσωτερικής Οργάνωσης και Λειτουργίας της Εταιρίας - Γενικός Κανονισμός Προσωπικού

1. Εντός έτους από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου συντάσσεται και τίθεται σε εφαρμογή, μετά από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Ο.Λ.Θ. Α.Ε. και γνώμη των δύο πλέον αντιπροσωπευτικών δευτεροβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων υπαλλήλων και λιμενεργατών, ο Κανονισμός Εσωτερικής Οργάνωσης και Λειτουργίας (Κ.Ε.Ο.Λ.) της Εταιρίας, ο οποίος δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Στον Κ.Ε.Ο.Λ. καθορίζονται οι υπηρεσιακές μονάδες της Εταιρίας και ο τρόπος λειτουργίας αυτών.

2. Εντός έτους από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου συντάσσεται από το Διοικητικό Συμβούλιο ο Γενικός Κανονισμός Προσωπικού (Γ.Κ.Π.) της Εταιρίας Ο.Λ.Θ. Α.Ε., ο οποίος, μετά από γνώμη των δύο πλέον αντιπροσωπευτικών δευτεροβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων υπαλλήλων και λιμενεργατών, εγκρίνεται με κοινή απόφαση των αρμόδιων Υπουργών και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

3. Μέχρι τη δημοσίευση αφ' ενός του Κανονισμού Εσωτερικής Οργάνωσης και Λειτουργίας και αφ' ετέρου του Γενικού Κανονισμού Προσωπικού και την κατάρτιση της πρώτης Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, που πρέπει να καταρτισθεί εντός έτους από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και υπογράφεται από τις δύο πλέον αντιπροσωπευτικές δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων στην Εταιρία, εξακολουθούν να εφαρμόζονται στην Ο.Λ.Θ. Α.Ε. οι ισχύοντες κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου Κανονισμοί και Διατάξεις.

4. Αν η γνώμη που προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 2 δεν διατυπωθεί μέσα σε ένα μήνα από την ημέρα που θα ζητηθεί, τότε δεν είναι απαραίτητη. Αν η γνώμη που προβλέπεται στην παράγραφο 2 είναι αρνητική, ακολουθείται η διαδικασία που προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία περί διαιτησίας.

Άρθρο δέκατο

Στις μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου συναφθείσες και ευρισκόμενες σε ισχύ, κάθε είδους, τύπου, φύσεως και περιεχομένου δικαιοπραξίες, στις οποίες το μοναδικό ή ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη είναι ο Οργανισμός Λιμένος Θεσσαλονίκης, ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, υπεισέρχεται ως καθολικός διάδοχος το νομικό πρόσωπο της Εταιρίας Ο.Λ.Θ. Α.Ε., χωρίς κανένα από τα συμβαλλόμενα μέρη να δικαιούται να ζητήσει για το λόγο αυτόν τη λύση των ανωτέρω δικαιοπραγιών ή τη μη εκτέλεση αυτών ή τη μη εκπλήρωση των υποχρεώσεών του, που απορρέουν από αυτές.

Όπου στην ισχύουσα νομοθεσία ή σε έγγραφα, δημόσια ή ιδιωτικά, αναγράφεται η λέξη Ο.Λ.Θ. από της ισχύος του παρόντος νόμου νοείται η Εταιρία Ο.Λ.Θ. Α.Ε..

Προκειμένου περί ακινήτων ή εμπραγμάτων δικαιωμάτων του Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης, ως νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, επί ακινήτων περιεχομένων στην Εταιρία Ο.Λ.Θ. Α.Ε., η επερχόμενη με τον παρόντα μετατροπή και υποκατάσταση σημειώνεται ατελώς στα βιβλία μεταγραφών των αρμόδιων Υποθηκοφυλακείων. Οι μεταβιβάσεις αυτές απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος, τέλος χαρτοσήμου, εισφοράς, καθώς και δικαιώματα υπέρ οποιουδήποτε τρίτου.

Οι μέχρι σήμερα ισχύοντες νόμοι και τα κατ' εξουσιοδότηση αυτών εκδοθέντα προεδρικά διατάγματα, ως και υπουργικές αποφάσεις που αφορούν τον Οργανισμό Λιμένος Θεσσαλονίκης, ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, εξακολουθούν να ισχύουν εφόσον δεν καταργούνται ή τροποποιούνται από τον παρόντα νόμο ή δεν αντίκεινται σε αυτόν ή στο ν. 2414/1996 και τον κ.ν. 2190/1920.

Άρθρο ενδέκατο

1. Οι Ο.Λ.Π. Α.Ε. και Ο.Λ.Θ. Α.Ε. εξασφαλίζουν όλες τις λιμενικές εξυπηρετήσεις στις δημόσιες υπηρεσίες και ένοπλες δυνάμεις.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας δύναται να ανατίθεται σε ελεγκτικές εταιρείες ο διαχειριστικός έλεγχος των Ο.Λ.Π. Α.Ε. και Ο.Λ.Θ. Α.Ε..

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας δύναται να τίθενται όρια μεταβίβασης μετοχών των Ο.Λ.Π. Α.Ε. και Ο.Λ.Θ. Α.Ε. ανά επενδυτή, για το ποσοστό του κεφαλαίου τους που απομένει πέραν του ελάχιστου ποσοστού του 51% που ανήκει στο Δημόσιο.

4. Για τη διοίκηση και διαχείριση του Κεφαλαίου Αποζημίωσης Φορτοεκφορτωτών και Εργατών Λιμένος Θεσσαλονίκης συγκροτείται Επιτροπή, η σύνθεση της οποίας ορίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 2 του κ.ν. 5167/1932, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

5. Το μετοχικό κεφάλαιο των εκατό εκατομμυρίων (100.000.000) δραχμών που αναφέρεται στο άρθρο 5 του Καταστατικού των Εταιριών Ο.Λ.Π. Α.Ε. και Ο.Λ.Θ. Α.Ε. αναφέρεται για λογιστική διευκόλυνση των Εταιριών και δεν θα καταβληθεί σε χρήμα ούτε θα συμψηφιστεί κατά οποιονδήποτε τρόπο με την αξία των περιουσιακών στοιχείων, με την οποία θα σχηματιστεί οριστικά το τελικό μετοχικό τους κεφάλαιο.

6. Το άρθρο 15 του ν. 2622/1998 (ΦΕΚ 138 Α') εφαρμόζεται και για τα ατυχήματα που προκαλούνται από τα πλωτά μέσα του Λιμενικού Σώματος. Το προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται κατ' εφαρμογή του δεύτερου εδαφίου του προαναφερόμενου άρθρου, εφόσον αφορά αποκλειστικά τα πλωτά μέσα του Λιμενικού Σώματος, προτείνεται από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας.

7. Οι προβλεπόμενες στην παρ. 1 εδ. β' του άρθρου 12 του ν. 2329/1995 (ΦΕΚ 172 Α') ειδικότητες των οργανικών θέσεων των Αξιωματικών Ιατρών Λιμενικού Σώματος που συστάθηκαν με τη διάταξη αυτή τροποποιούνται ως εξής: "1. ενός (1) παθολόγου, 2. ενός (1) καρδιολόγου, 3. ενός (1) παιδίατρο, 4. ενός (1) αναισθησιολόγου".

8. Οι διατάξεις που καθορίζουν τη διαδικασία θεώρησης των συνταγών-παραπεμπτικών για τους δημόσιους πολιτικούς υπαλλήλους και τους ασφαλισμένους του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.) εφαρμόζονται και για τους ασφαλισμένους του Οίκου Ναύτου (Ο.Ν.) στις περιοχές που ο Ο.Ν. δεν διαθέτει ελεγκτές ιατρούς.

9. α) Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας μπορεί να διατίθενται στις Λιμενικές Αρχές ή σε άλλες υπηρεσίες του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, για κάλυψη των αναγκών τους, χερσαία, πλωτά ή εναέρια μεταφορικά μέσα από εκείνα που έχουν κατασχεθεί από τις Λιμενικές Αρχές, ως αντικείμενα λαθρεμπορίας ή ως μεταφορικά μέσα λαθρεμπορευμάτων, ναρκωτικών ουσιών και λαθρομεταναστών,

εφόσον παρέλθει ένα (1) έτος ή έξι (6) μήνες εάν πρόκειται για μέσα μεταφοράς ναρκωτικών ουσιών, από την ημερομηνία κατάσχεσής τους και στο διάστημα αυτό δεν έχει εκδοθεί ή δεν έχει καταστεί αμετάκλητο βούλευμα ή δεν έχει εκδοθεί απόφαση του αρμόδιου δικαστηρίου για την άρση της κατάσχεσης και την απόδοση των μέσων αυτών στους ιδιοκτήτες τους.

β) Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών, Δικαιοσύνης και Εμπορικής Ναυτιλίας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται οι προϋποθέσεις, η διαδικασία και κάθε λεπτομέρεια για την κατά το προηγούμενο στοιχείο α' διάθεση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΘΕΜΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Άρθρο δωδέκατο

Θέματα προσωπικού

1. Το προσωπικό της Ο.Λ.Π. Α.Ε. και της Ο.Λ.Θ. Α.Ε. προσλαμβάνεται με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου.

2. Οι αποδοχές του προσωπικού της Ο.Λ.Π. Α.Ε. και της Ο.Λ.Θ. Α.Ε. καθορίζονται με τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, που καταρτίζονται σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις.

3. Το μόνιμο προσωπικό των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, τα οποία μετατρέπονται σε ανώνυμες εταιρίες με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, διατηρεί τη μονιμότητά του και δεν λύεται η σχέση εργασίας του παρά μόνον για τους ίδιους λόγους με τους δημόσιους υπαλλήλους, δικαιούται δε από την οικεία ανώνυμη εταιρία συνολικές αποδοχές τουλάχιστον ίσες με αυτές που ελάμβανε κατά το χρόνο της μετατροπής.

Σε περίπτωση διάλυσης των ανωνύμων εταιριών το προσωπικό που υπηρετεί στα παραπάνω νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου κατά το χρόνο της μετατροπής σε ανώνυμες εταιρίες, μετατάσσεται, με αίτησή του, στο δημόσιο τομέα, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά.

4. Το προσωπικό: α) με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου ή β) έμμισθης εντολής που υπηρετεί κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου Ο.Λ.Π. και Ο.Λ.Θ., αποτελεί αυτοδικαίως προσωπικό της Ο.Λ.Π. Α.Ε. και Ο.Λ.Θ. Α.Ε., αντιστοίχως, και καταλαμβάνει αντίστοιχες θέσεις, ειδικότητες και κατηγορίες, που θα συσταθούν με τον Κανονισμό Εσωτερικής Οργάνωσης και Λειτουργίας των Εταιριών αυτών. Η σύμβαση εργασίας του προσωπικού του στοιχείου α' δεν καταγγέλλεται παρά μόνο για αιτία που αφορά στο πρόσωπο του εργαζομένου. Τα υπηρεσιακά θέματα των δικηγόρων και νομικών συμβούλων διέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις του ν.δ. 3026/1954 "Περί Κώδικος των Δικηγόρων".

Οι συνολικές μηνιαίες αποδοχές του υπηρετούντος κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου παραπάνω προσωπικού δεν μπορεί να είναι κατώτερες από τις συνολικές μηνιαίες αποδοχές που ελάμβαναν πριν υπαχθούν στην Ο.Λ.Π. Α.Ε. ή Ο.Λ.Θ. Α.Ε..

Ως προς τους λιμενεργάτες, αρχιεργάτες και επόπτες του Ο.Λ.Π. και του Ο.Λ.Θ. και τους σημειωτές του Ο.Λ.Θ., που υπηρετούν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, οι πάσης φύσεως ετήσιες αποδοχές τους, όπως αυτές διαμορφώνονται σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες συλλογικές συμβάσεις εργασίας και κανονισμούς εργασίας ή το τιμολόγιο πληρωμής φορτοεκφορτωτικών δικαιωμάτων, προκειμένου περί του Ο.Λ.Θ., δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να είναι κατώτερες από το ποσό που διαμορφώνει, υπολογιζόμενο σε ετήσια βάση, το ημερομίσθιο της 28ης ασφαλιστικής κλάσης του Ι.Κ.Α., όπως αυτή διαμορφώνεται κάθε φορά και καταβάλλονται μηνιαίως.

Το τιμολόγιο πληρωμής φορτοεκφορτωτικών δικαιωμάτων της Ο.Λ.Θ. Α.Ε. ρυθμίζεται με απόφαση του Δ.Σ. της Εταιρίας, ύστερα από γνώμη των εργαζομένων.

5. Ο χρόνος υπηρεσίας του προσωπικού των νομικών

προσώπων δημοσίου δικαίου Ο.Λ.Π. και Ο.Λ.Θ., που αποτελεί αυτοδικαίως προσωπικό της Ο.Λ.Π. Α.Ε. και Ο.Λ.Θ. Α.Ε., αντιστοίχως, καθώς και ο χρόνος που αναγνωρίσθηκε από αυτό ως χρόνος υπηρεσίας για μισθολογική και υπηρεσιακή εξέλιξη θεωρείται ότι διανύθηκε στην Ο.Λ.Π. Α.Ε. και Ο.Λ.Θ. Α.Ε. κατά περίπτωση.

6. Το προσωπικό των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου Ο.Λ.Π. και Ο.Λ.Θ., που αποτελεί αυτοδικαίως προσωπικό της Ο.Λ.Π. Α.Ε. και Ο.Λ.Θ. Α.Ε., αντιστοίχως κατανέμεται στις υπηρεσιακές μονάδες, που καθορίζονται με τον Κανονισμό Εσωτερικής Οργάνωσης και Λειτουργίας της οικείας εταιρίας, σε θέσεις, κατηγορίες και ειδικότητες ανάλογες με αυτές που κατέχει κατά το χρόνο δημοσίευσης του παρόντος νόμου στα παραπάνω νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Για τη λειτουργία θυγατρικής εταιρίας, εφόσον αυτή έχει έδρα μέσα στο νομό που έχει έδρα και η μητρική εταιρία, διατίθεται, ανάλογα με τις ανάγκες της και προσωπικό της παρούσας παραγράφου, χωρίς να αλλάζει η εργασιακή του κατάσταση. Προκειμένου για διάθεση εκτός νομού απαιτείται συμφωνία του εργαζομένου.

7. Οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας και κανονιστικών αποφάσεων που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση νόμου και αφορούν σε αμοιβές μηχανικών Δημοσίου και Ο.Τ.Α. μέσω ειδικών λογαριασμών, εξακολουθούν να ισχύουν για τους διπλωματούχους μηχανικούς που υπηρετούν ως μόνιμοι υπάλληλοι κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου Ο.Λ.Π. και Ο.Λ.Θ. και αποτελούν αυτοδικαίως προσωπικό των Ο.Λ.Π. Α.Ε. και Ο.Λ.Θ. Α.Ε..

8.α) Το μόνιμο προσωπικό που υπηρετεί, κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, στον Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς και στον Οργανισμό Λιμένος Θεσσαλονίκης, δύναται εντός ενός (1) έτους από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου να ζητήσει τη μετάταξή του σε δημόσια υπηρεσία, Ν.Π.Δ.Δ. ή Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμίδας, σε κενές οργανικές θέσεις κατ' εφαρμογή των ισχυουσών, κατά την υποβολή της αίτησης, διατάξεων.

β) Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Εμπορικής Ναυτιλίας ρυθμίζεται η διαδικασία, καθώς και η κάθε αναγκαία λεπτομέρεια που αφορά τις μετατάξεις του προσωπικού του Ο.Λ.Π. και Ο.Λ.Θ..

Άρθρο δέκατο τρίτο

Εξειδικευμένο προσωπικό

Για την πρόσληψη στην Ο.Λ.Π. Α.Ε. και Ο.Λ.Θ. Α.Ε. εξειδικευμένου προσωπικού με ειδικές γνώσεις σε τομείς που περιλαμβάνουν διοίκηση επιχειρήσεων, διαχείριση λιμένων, διεθνή ναυτιλία ή συναφείς τομείς που έχουν σχέση με την ανάπτυξη του λιμένα και την αύξηση της ανταγωνιστικότητάς του, καθώς και για την πρόσληψη τεχνικού προσωπικού για τη λειτουργία μηχανικού εξοπλισμού εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 2190/1994.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ - ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο δέκατο τέταρτο

Υπαγωγή στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α.

1. Το τακτικό προσωπικό του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς (Ο.Λ.Π.) και του Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης (Ο.Λ.Θ.), ως νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, που υπηρετεί κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και διέπεται από τις διατάξεις του Δημοσιούπαλληλικού Κώδικα, όπως αυτές εφαρμόζονται στο ως άνω προσωπικό με τις διατάξεις του ν.δ. 4210/1961 (ΦΕΚ 176 Α') και του ν. 3276/1955 (ΦΕΚ 169 Α'), αντιστοίχως, υπάγεται στην ασφάλιση του κλάδου σύνταξης του Ι.Κ.Α. σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του ν.δ. 4277/1962, όπως ισχύουν κάθε φορά, επιφύλασσομένων των διατάξεων των νόμων 2084/1992 και 2320/1995 για τους νεοασφαλιζόμενους από 1.1.1993 και εφεξής.

Ο υπολογισμός των εισφορών, η αναγνώριση υπηρεσιών και προϋπηρεσιών και ο κανονισμός της σύνταξης του πιο πάνω

προσωπικού γίνεται βάσει του εκάστοτε βασικού μισθού ενέργειας του μισθολογικού κλιμακίου ή του βαθμού του κλάδου δημοσίων πολιτικών υπαλλήλων, με τους οποίους έχουν τα ίδια τυπικά προσόντα ή την ίδια κατηγορία και αντιστοιχεί στα έτη υπηρεσίας του κάθε υπαλλήλου, μαζί με την προσαύξηση του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας και ευδοκίμου παραμονής, όπως αυτά ορίζονται κάθε φορά από τις οικείες μισθολογικές διατάξεις του Δημοσίου. Επιπλέον καταβαλλόμενα ποσά, πέρα των όσων καταβάλλονται στους δημοσίους υπαλλήλους και στους προς αυτούς εξομοιούμενους, δεν λαμβάνονται υπόψη για τις παραπάνω αιτήσεις.

2. Ο χρόνος που διανύθηκε στην ασφάλιση του Ο.Λ.Π. και του Ο.Λ.Θ., ως νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, συμπεριλαμβανομένου και αυτού που έχει αναγνωρισθεί και εξαγορασθεί ή προσμετρηθεί από προϋπηρεσία ή άλλη αιτία με βάση καταστατικές ή γενικές διατάξεις, είναι χρόνος ασφάλισης στο Ι.Κ.Α.. Αιτήσεις που έχουν υποβληθεί στον Ο.Λ.Π. και Ο.Λ.Θ. πριν από την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου και εκκρεμούν, καθώς και αιτήσεις που θα υποβληθούν μετά την έναρξη της ισχύος του για αναγνώριση χρόνων που προβλέπονταν από τις οικείες διατάξεις των παραπάνω νομικών προσώπων, εξετάζονται από το Ι.Κ.Α., σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του ν.δ. 4277/1962. Το ποσό της εξαγοράς που αναλογεί στους αναγνωριζόμενους χρόνους καλύπτεται από τον εργαζόμενο και εάν υπερβαίνει το ποσό που θα απαιτείτο για την αναγνώριση με το προϋπάρχον καθεστώς, καλύπτεται κατά το υπερβάλλον και μόνο σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου δεκάτου ογδόου του παρόντος νόμου. Ειδικά για το χρόνο της στρατιωτικής θητείας για όσους θεμελιώνουν με το χρόνο αυτόν δικαίωμα μέχρι 31.12.1997, τα ποσά της εξαγοράς που αναλογούν καλύπτονται εξ ολοκλήρου από τη χρηματοδότηση της παρ. 1 του δεκάτου ογδόου άρθρου του παρόντος.

3. Προσωπικό που αναφέρεται στην παρ. 1, το οποίο υπηρετεί κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου Ο.Λ.Π. και Ο.Λ.Θ. ύστερα από μετάταξη, ένταξη ή διορισμό και έχει επιλέξει το ασφαλιστικό καθεστώς που ίσχυε στην υπηρεσία από την οποία προέρχεται, εξακολουθεί να διέπεται από το ασφαλιστικό καθεστώς της επιλογής του. Οι διπλωματούχοι μηχανικοί που υπηρετούν ως μόνιμοι υπάλληλοι κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου Ο.Λ.Π. και Ο.Λ.Θ. διατηρούν το δικαίωμα ασφάλισης και στο Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε..

4. Οι συντάξεις των συνταξιούχων πρώην υπαλλήλων των Οργανισμών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, καθώς και των μελών των οικογενειών τους βαρύνουν, από την ισχύ του παρόντος νόμου, το Ι.Κ.Α. και καταβάλλονται από αυτό.

5. Οι συνταξιούχοι της προηγούμενης παραγράφου, που θεωρούνται εφεξής συνταξιούχοι του Ι.Κ.Α., εξακολουθούν να λαμβάνουν τα ποσά των συντάξεων που καταβάλλονταν σε αυτούς από τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου Ο.Λ.Π. ή Ο.Λ.Θ., τα οποία εφεξής αυξάνονται κατά το ποσοστό των αυξήσεων που χορηγούνται κάθε φορά στους συνταξιούχους πρώην τακτικούς υπαλλήλους του Ι.Κ.Α..

Άρθρο δέκατο πέμπτο

Μεταφορά του Κλάδου Προνοίας του Ταμείου

Προνοίας Υπαλλήλων Οργανισμού Λιμένος

Πειραιώς (Ο.Λ.Π.) στο Τ.Ε.Α.Π.Α.Ε.Λ.

1. Το Ταμείο Προνοίας Υπαλλήλων Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς που συστήθηκε με το από 27.2/2.3.1933 Β.Δ. (ΦΕΚ 57 Α') καταργείται από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

2. Οι κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου ασφαλισμένοι του Κλάδου Προνοίας του Ταμείου Προνοίας Υπαλλήλων Ο.Λ.Π. ασφαλίζονται στο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Προνοίας και Ασθένειας Λιμενεργατών Πειραιά (Τ.Ε.Α.Π.Α.Ε.Λ.). Το Ταμείο αυτό μετονομάζεται σε "Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης, Προνοίας και Ασθένειας Εργαζομένων

στα Λιμάνια" (Τ.Ε.Α.Π.Α.Ε.Λ.) και ο παραπάνω Κλάδος Προνοίας μεταφέρεται σε αυτό και αποτελεί Κλάδο του, με λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια, αποκαλούμενος στο εξής "Κλάδος Προνοίας Υπαλλήλων Ο.Λ.Π. Α.Ε.". Ο Κλάδος αυτός διοικείται από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου, το οποίο διευρύνεται με τη συμμετοχή σε αυτό ενός εκπροσώπου του προσωπικού της Ο.Λ.Π. Α.Ε.. Ο Κλάδος του Τ.Ε.Α.Π.Α.Ε.Λ. που υφίσταται καθίσταται Κλάδος του Τ.Ε.Α.Π.Α.Ε.Λ. και διέπεται από την υφιστάμενη νομοθεσία του.

3. Ο μεταφερόμενος Κλάδος Προνοίας εξακολουθεί να διέπεται από την υφιστάμενη, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, νομοθεσία του για τα επόμενα πέντε (5) έτη. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Τ.Ε.Α.Π.Α.Ε.Λ., αναλογιστική μελέτη και γνώμη του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης, καθορίζονται ενιαίοι όροι ως προς τις προϋποθέσεις, το ύψος των εισφορών και παροχών, τον τρόπο υπολογισμού αυτών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τη λειτουργία του Κλάδου Προνοίας του Ταμείου που ενοποιείται. Η ενοποίηση του Κλάδου Προνοίας και οι ενιαίοι όροι ισχύουν μετά την πάροδο πενταετίας από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

4. Οι προσλαμβανόμενοι υπάλληλοι από την Ο.Λ.Π. Α.Ε. ασφαλίζονται από την πρόσληψή τους στον αντίστοιχο Κλάδο Προνοίας του Τ.Ε.Α.Π.Α.Ε.Λ..

5. Εκκρεμείς δίκες που προέκυψαν από τη λειτουργία του Ταμείου Προνοίας που καταργείται συνεχίζονται χωρίς διακοπή υπέρ και κατά του Τ.Ε.Α.Π.Α.Ε.Λ..

6. Το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού, η κινητή και ακίνητη περιουσία, καθώς και οι προβλεπόμενοι πόροι υπέρ του μεταφερόμενου Κλάδου Προνοίας περιέρχονται στον αντίστοιχο Κλάδο Προνοίας του Τ.Ε.Α.Π.Α.Ε.Λ., με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 59 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α'). Ειδικότερα για τη μεταβίβαση κυριότητας ακινήτου εκδίδεται διαπιστωτική πράξη από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η οποία μεταγράφεται ατελώς στα οικεία βιβλία του αρμόδιου Υποθηκοφυλακείου. Η μεταβίβαση αυτή δεν υπόκειται σε τέλη και δικαιώματα υπέρ του Δημοσίου, δήμου ή κοινότητας ή τρίτων.

7. Το Ταμείο Προνοίας Προσωπικού Οργανισμού Λιμένων Θεσσαλονίκης που συστήθηκε με την 4888/ 6598/24.1.1928 (παράρτημα 26) απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας διατηρεί την αυτοτέλειά του και παραμένει ως έχει. Οι προσλαμβανόμενοι υπάλληλοι από την Ο.Λ.Θ. Α.Ε. ασφαλίζονται από την πρόσληψή τους σε αυτό.

Άρθρο δέκατο έκτο

Συγχώνευση των κλάδων αρωγής των Ταμείων Προνοίας Ο.Λ.Π. και Ο.Λ.Θ. στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Ε.Α.Μ.

1. Ο κλάδος αρωγής του Ταμείου Προνοίας Υπαλλήλων Ο.Λ.Π. που συστήθηκε με το από 19.7.1956 Β.Δ. (ΦΕΚ 177 Α') και ο κλάδος αρωγής του Ταμείου Προνοίας Προσωπικού Ο.Λ.Θ., που συστήθηκε με το Β.Δ. 515/1962 (ΦΕΚ 129 Α') συγχωνεύονται στον Ειδικό Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών που λειτουργεί στο Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Ε.Α.Μ.).

2. Οι κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι των κλάδων που συγχωνεύονται ασφαλίζονται στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Ε.Α.Μ. και καθίστανται συνταξιούχοι του, αντιστοίχως. Για τους συνταξιούχους εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 9 του π.δ. 476/1988 (ΦΕΚ 214 Α'), όπως ισχύει.

Ο χρόνος ασφάλισης στους συγχωνευόμενους κλάδους, στον οποίο συμπεριλαμβάνεται και αυτός που έχει αναγνωρισθεί ή προσμετρηθεί από προϋπηρεσία ή άλλη αιτία με βάση τις διατάξεις του καταστατικού τους, είναι χρόνος ασφάλισης στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Ε.Α.Μ..

Η ασφαλιστική σχέση των ασφαλισμένων των κλάδων από τη συγχώνευση και μετά διέπεται από τις διατάξεις του ιδρυτικού

νόμου και του καταστατικού του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Ε.Α.Μ..

Για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος των ασφαλισμένων αυτών, απαιτούνται οι γενικές προϋποθέσεις του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Ε.Α.Μ. (άρθρο 1 του π.δ. 288/ 1985).

Το ποσό της σύνταξης των ασφαλισμένων των συγχωνευόμενων κλάδων αρωγής που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου υπολογίζεται σύμφωνα με τις καταστατικές διατάξεις των εν λόγω κλάδων, εφόσον ασκήσουν το δικαίωμα αυτό και αποχωρήσουν της υπηρεσίας εντός πενταετίας από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού των συγχωνευόμενων κλάδων, οι προβλεπόμενοι υπέρ αυτών πόροι, καθώς και η κινητή ή ακίνητη περιουσία τους, περιέρχονται, από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Ε.Α.Μ., ως καθολικό διάδοχο αυτών.

3. Εκκρεμείς δίκες των κλάδων αρωγής που συγχωνεύονται συνεχίζονται χωρίς διακοπή υπέρ και κατά του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Ε.Α.Μ..

4. α) Οι υφιστάμενες κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου οργανικές θέσεις μόνιμες και με σχέση ιδιωτικού δικαίου του Ταμείου Προνοίας Υπαλλήλων Ο.Λ.Π. και το προσωπικό που υπηρετεί στο Ταμείο αυτό μεταφέρονται στο Τ.Ε.Α.Π.Α.Ε.Λ..

β) Τα θέματα που θα προκύψουν κατά την εφαρμογή της παραγράφου αυτής και οι λεπτομέρειες εφαρμογής της ρυθμίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εμπορικής Ναυτιλίας και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

5. Η υπηρεσία στην οποία μεταφέρεται το προσωπικό που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο καταβάλλει την προβλεπόμενη κάθε φορά εργοδοτική εισφορά υπέρ του αντίστοιχου κλάδου πρόνοιας του οικείου Ταμείου.

6. Οι προβλεπόμενοι πόροι υπέρ των κλάδων αρωγής που συγχωνεύονται παραμένουν, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 59 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α'), και αποτελούν έσοδα του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Ε.Α.Μ..

7. Οι προσλαμβανόμενοι υπάλληλοι από την Ο.Λ.Π. Α.Ε. και την Ο.Λ.Θ. Α.Ε. ασφαλίζονται για επικουρική ασφάλιση στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Ε.Α.Μ.. Οι μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου λιμενεργάτες του Ο.Λ.Π. και οι προσλαμβανόμενοι στην Ο.Λ.Π. Α.Ε. λιμενεργάτες ασφαλίζονται στον Κλάδο Επικουρικής Ασφάλισης του Τ.Ε.Α.Π.Α.Ε.Λ., ο οποίος καθίσταται Κλάδος του Τ.Ε.Α.Π.Α.Ε.Λ..

Άρθρο δέκατο έβδομο

Ασφάλιση ασθένειας

1. Ο υφιστάμενος κλάδος ασθένειας του Τ.Ε.Α.Π.Α.Ε.Λ. καθίσταται κλάδος ασθένειας του Τ.Ε.Α.Π.Α.Ε.Λ. και διέπεται από την υφιστάμενη νομοθεσία του. Στον κλάδο ασθένειας του Τ.Ε.Α.Π.Α.Ε.Λ. υπάγονται και οι προσλαμβανόμενοι από την Ο.Λ.Π. Α.Ε. λιμενεργάτες.

2. α) Οι μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου μόνιμοι υπάλληλοι του Ο.Λ.Π. και οι συνταξιούχοι του υπάγονται στην υγειονομική περίθαλψη των ασφαλισμένων του Δημοσίου, εφαρμοζόμενων των διατάξεων που ισχύουν για την υγειονομική περίθαλψη των δημοσίων υπαλλήλων.

β) Οι προσλαμβανόμενοι από την Ο.Λ.Π. Α.Ε. υπάγονται στην ασφάλιση του κλάδου ασθένειας του Ι.Κ.Α..

3. Οι μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου υπάλληλοι του Ο.Λ.Θ., οι συνταξιούχοι του και οι προσλαμβανόμενοι από την Ο.Λ.Θ. Α.Ε. υπάγονται στην ασφάλιση του κλάδου ασθένειας του Ι.Κ.Α..

4. Οι διπλωματούχοι μηχανικοί που υπηρετούν ως μόνιμοι υπάλληλοι κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου Ο.Λ.Π. και Ο.Λ.Θ. μπορούν να επιλέξουν το Δημόσιο ή το Κ.Υ.Τ. ως κλάδο υγείας.

Άρθρο δέκατο όγδοο

Κάλυψη ασφαλιστικής δαπάνης

1. Η επιβάρυνση του Ι.Κ.Α. και του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Ε.Α.Μ. από

την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων δέκατο τέταρτο και δέκατο έκτο του νόμου αυτού καλύπτεται από την Ο.Λ.Π. Α.Ε. και την Ο.Λ.Θ. Α.Ε., αντιστοίχως, με χρηματοδότηση που θα καταβληθεί από την πρόσοδο της μετοχοποίησης.

2. Το ύψος της χρηματοδότησης προσδιορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από αναλογιστική μελέτη του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και με βάση τις προσδοκώμενες αποδόσεις του κεφαλαίου αυτού στο ισχύον πλαίσιο αξιοποίησης των πόρων των Ασφαλιστικών Ταμείων.

3. Μέχρι τη μετοχοποίηση του μετοχικού κεφαλαίου των Ο.Λ.Π. Α.Ε. και Ο.Λ.Θ. Α.Ε. η επιβάρυνση του Ι.Κ.Α. και του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Ε.Α.Μ. καλύπτεται από την Ο.Λ.Π. Α.Ε. και την Ο.Λ.Θ. Α.Ε., που επιχορηγούνται για το σκοπό αυτόν από τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Οι επιχορηγήσεις καταβάλλονται κατά τον πρώτο μήνα κάθε εξαμήνου, αρχίζοντας από τον πρώτο μήνα του εξαμήνου μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

4. Με τη μετοχοποίηση το ποσό της κεφαλαιακής ενίσχυσης καταβάλλεται εφάπαξ ή σταδιακά και μέχρι ποσοστού 70% επί του προϊόντος της προσόδου.

Άρθρο δέκατο ένατο

Δαπάνες

Από τις διατάξεις του παρόντος νόμου προκαλούνται δαπάνες σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, του προϋπολογισμού του Ι.Κ.Α. και του προϋπολογισμού του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Ε.Α.Μ., οι οποίες θα καλυφθούν από πιστώσεις που θα εγγράφονται κάθε χρόνο στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.

Άρθρο εικοστό

Ισχύς

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει ύστερα από δύο (2) μήνες από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε επί μέρους διατάξεις του."

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασεως ως προς την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η Βουλή παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Ο κ. Τσοβόλας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, φαντάζομαι στη ρύμη του λόγου του, κλείνοντας ο Υπουργός Αναπληρωτής πριν από λίγο είπε ότι ένα κόμμα μόνο είπε "όχι" στην επικύρωση της Σύμβασης. Δεν ξέρω ποιο εννοούσε ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Δεν είπα αυτό το πράγμα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): ... αλλά το ΔΗ.Κ.ΚΙ. και στη Διαρκή Κοινοβουλευτική Επιτροπή δήλωσε και δηλώνει και αυτήν τη στιγμή -και αυτό είπε και ο κ. Ροκος- ότι καταψηφίζει το σχέδιο νόμου για την επικύρωση της Σύμβασης του Άμστερνταμ.

Ο λόγος που την καταψηφίζει το ΔΗ.Κ.ΚΙ. είναι, γιατί η Σύμβαση του Άμστερνταμ τροποποιεί ή συμπληρώνει προς το χειρότερο, κατά την άποψή μας, τη Σύμβαση του Μάαστριχτ. Η Σύμβαση αυτή, πέρα από όλα τα άλλα, θεσμοθετεί στα άρθρα 3 και 102 το αντίθετο από αυτό που ανέφερε πριν από λίγο ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών. Ενώ σε όλα τα άλλα περιλαμβάνει διατάξεις-ευχολόγια για δήθεν κοινωνική πολιτική, για δήθεν ενιαία εξωτερική και αμυντική πολιτική, θεσμοθετεί το νεοφιλελευθερισμό ως μοναδικό κοινωνικό, ιδεολογικό και πολιτικό σύστημα.

Αυτά τα έχω αναπτύξει κατ'επανάληψη στη Βουλή και στις 2 Ιουνίου, όταν προκάλεσα ως Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ., με βάση τον

Κανονισμό, εξαντλώντας το δικαίωμα που είχα, συζήτηση για την πορεία της χώρας στην Ενωμένη Ευρώπη.

Σας είχα διαβάσει επί λέξει τα άρθρα αυτά, τα οποία μένουν ανέπαφα με τη Σύμβαση του Άμστερνταμ, που λένε τα εξής: "Τα κράτη-μέλη υποχρεούνται" -για ποια δημοκρατία μιλάτε μετά, κύριε Υπουργέ- "να προωθήσουν τον ελεύθερο ανταγωνισμό, την ελεύθερη αγορά και να κατανέμουν τους πόρους κατ' αποτελεσματικό τρόπο".

Άρα -ο νεοφιλελευθερισμός σε όλο το μεγαλείο του!- απαγορεύει η Ενωμένη Ευρώπη στους λαούς των χωρών, καταργώντας τη δημοκρατία. Άλλη ιδεολογία, άλλη οικονομική, κοινωνική πολιτική.

Επομένως, δεν είναι αληθές αυτό που είπατε, ότι δεν είναι νεοφιλελεύθερη η Ενωμένη Ευρώπη. Με τη βούλα και την υπογραφή των δεκαπέντε χωρών, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, με κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας το 1991 και τώρα νέου ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι Ένωση νεοφιλελεύθερη που βάζει δεσμά, καταλύοντας τη δημοκρατία και απαγορεύοντας στους λαούς, όταν έρχονται οι εκλογές, να ψηφίσουν άλλη ιδεολογία και άλλη πολιτική. Αυτό πρέπει να το ομολογήσετε.

Άλλωστε ο κύριος Πρωθυπουργός, όταν έβαλα το θέμα αυτό στη Βουλή, αυτά τα δύομιση χρόνια, μία φορά βγήκε και το δέχθηκε, το ομολόγησε. Αυτά δεν τροποποιούν τα άρθρα.

Επομένως, σταματήστε να λέτε ότι το νέο ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι προοδευτικό σοσιαλιστικό κόμμα, αφού έρχεστε και υπεραμύνεστε σήμερα αυτών των άρθρων, τα οποία ουδόλως θέσατε για κατάργηση σε όλη τη διαδικασία.

Εάν ενθυμείστε, στη διαδικασία αυτή που λέτε, της Διακομματικής Επιτροπής, ζητήσατε έγγραφο. Και σας έστειλα ως Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. έγγραφο και σας λέμε: "Για εμάς δεν υπάρχει ουσιαστική αλλαγή στη Συμφωνία του Μάαστριχτ, η οποία δυναμιτίζει το όραμα της Ενωμένης Ευρώπης, των λαών, των πολιτών, της κοινωνικής αλληλεγγύης, της ελευθερίας των πολιτών, της σύγκλισης των πραγματικών επιπέδων, αν δεν καταργηθούν τελείως τα άρθρα 3 και 102 της Σύμβασης". Και βέβαια βάλαμε κι άλλα ουσιαστικά ζητήματα.

Όσον αφορά αυτό που είπατε, κύριε Υπουργέ, ότι υπάρχει κάποια αναφορά στη Σύμβαση του Μάαστριχτ, κάποιο κεφάλαιο για απασχόληση, αυτά είναι ευχολόγια. Για ποια απασχόληση μπορείτε να μιλάτε; Για ποια δημιουργία θέσεων εργασίας μπορούν να μιλήσει οι ηγεσίες της Ενωμένης Ευρώπης, όταν ξέρετε πολύ καλά ότι οι αρμόδιες επιτροπές για το 2006 λένε ότι πρέπει να μειωθούν οι πόροι που δίνει μέχρι σήμερα το κάθε κράτος-μέλος της Ενωμένης Ευρώπης από 1,27 που είναι σήμερα στο 1,22; Η απασχόληση με χαριτιά και ευχολόγια λύνεται; Όταν έχουμε είκοσι εκατομμύρια ανέργων στις 31.12.1998 στην Ευρώπη; Όταν ένας στους πέντε νέους στην Ευρώπη είναι άνεργος εις δε την Ελλάδα ένας στους τρεις νέους είναι άνεργος; Οι δε αγρότες και οι άλλοι πένονται πραγματικά και κυριολεκτικά.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, καταψηφίζουμε και αυτήν τη Σύμβαση. Δεν ήμασταν κόμμα, αλλά κι εγώ προσωπικά ήμουν εκτός Βουλής, το καλοκαίρι του 1989, όταν με άρθρο μου στην εφημερίδα "ΤΑ ΝΕΑ" -γιατί δεν είχα τη δυνατότητα να εκφραστώ πολιτικά- είχα μιλήσει και για δημοψήφισμα τότε -όπως ζητούμε και σήμερα- αλλά και εναντίον της Σύμβασης του Μάαστριχτ.

Γιατί ακριβώς η Συνθήκη αυτή, που είναι συμπλήρωμα της Συνθήκης του Μάαστριχτ, δυναμιτίζει την πορεία των λαών της Ενωμένης Ευρώπης και μετατρέπει την Ευρώπη σε μηχανισμό ελέγχου των κρατών και των λαών, για να πλουτίσουν -όπως το ζήσαμε και μετά την υπογραφή της Συνθήκης του Μάαστριχτ και το ίδιο θα γίνει και με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ- οι αεριτζήδες του μεγάλου χρηματιστηριακού κεφαλαίου, μέσα από τα χρηματιστήρια και οι τραπεζίτες με τα μεγάλα πραγματικά επιτόκια, τα οποία προωθούνται και έχουν εξανέμεισε το ελάχιστο εισόδημα που είχαν και οι μικρομεσαίοι στην Ευρώπη και οι αγρότες και τα άλλα λαϊκά στρώματα.

Καταψηφίζουμε, λοιπόν, και τη Συνθήκη αυτήν και τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, γιατί τότε δεν ήμασταν κόμμα στη Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημήτριος Σιούφας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση που αρχίζει σήμερα, για την κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ, είναι μία σημαντική στιγμή για την πατρίδα μας. Γιατί η πορεία προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση έχει τη συνέχειά της και τη σταθερή απόφαση της μεγάλης πλειοψηφίας και της Εθνικής Αντιπροσωπείας, αλλά και του ελληνικού λαού, η πορεία αυτή να συνεχιστεί αταλάντευτα.

Ο ελληνικός λαός παρακολουθεί αυτήν τη συνεδρίαση. Όμως, θέλω να σημειώσω ότι τα τεχνικά ζητήματα, που ανέδειξαν περισσότερο τόσο ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, όσο και ο πριν από λίγο κατελθών από το Βήμα Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών, είναι ζητήματα τα οποία πιστεύω ότι δεν ακουμπάνε τον ελληνικό λαό. Γιατί η πορεία προς την Ευρώπη δεν μπορεί να είναι η αυτοδέσμευση των ευρωπαϊκών κρατών για την πώληση των όπλων.

Πιστεύω, πιστεύει η Νέα Δημοκρατία, ότι θα ήταν σημαντικό και χρήσιμο, εάν αυτήν την ώρα στην Εθνική Αντιπροσωπεία η Κυβέρνηση, που έχει την ευθύνη του μεγαλύτερου χρόνου της διακυβέρνησης της πατρίδας μας μετά το 1981, θα συζητούσε εδώ και θα υπεργραφονόταν, όχι μόνον για τους οικονομικούς δείκτες, που το κυβερνητικό λογιστήριο συνεχώς αναφέρει στην πορεία προς την Οικονομική και Νομισματική Ένωση, αλλά θα υπεργραφονόταν ότι υπάρχουν υπηρεσίες παιδείας ευρωπαϊκές, υπηρεσίες υγείας ευρωπαϊκές, υπηρεσίες συγκοινωνιών ευρωπαϊκές, ότι υπάρχει μία κρατική μηχανή που λειτουργεί κατά τρόπο ευρωπαϊκό. Αυτό νιώθει, αυτό καταλαβαίνει ο πολίτης. Και εκεί είναι και οι τρομακτικές ευθύνες της Κυβέρνησης, που ουσιαστικά αποδιοργάνωσε όλους αυτούς τους τομείς.

Για τη Νέα Δημοκρατία η σημερινή συζήτηση είναι και μία επιβεβαίωση της ορθότητας της πολιτικής της, αλλά και της δυνατότητας πρόβλεψης να παρακολουθεί αυτές τις εξελίξεις. Και αισθανόμαστε εμείς, στη Νέα Δημοκρατία ιδιαίτερα υπεργραφονόται, γιατί ο ιδρυτής του κόμματός μας ο Κωνσταντίνος Καραμανλής είχε όχι μόνον την πρόβλεψη, για τα ευρωπαϊκά δρώμενα στη σύνδεση της χώρας μας στις αρχές της δεκαετίας του 1960, όταν ακόμη η υπόθεση της Ευρώπης ήταν στα σπάργανά της, αλλά διείδε τη σημασία, την εθνική και την πολιτική, την οποία θα είχε η προσέγγιση της πατρίδας μας με την τότε Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα και προχώρησε στη σύνδεση της χώρας με την τότε ΕΟΚ. Όμως, το σημαντικότερο κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι στα τέλη της δεκαετίας του 1970, χάρη στο κύρος που είχε αποκτήσει η πατρίδα μας, χάρη στο πολιτικό παρόν του Κωνσταντίνου Καραμανλή, κατόρθωσε με μεγάλες πολιτικές δυσκολίες να γίνει η χώρα μας ισότιμο μέλος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, το δέκατο μέλος. Και έθεσε τότε τις πραγματικές βάσεις της πορείας της πατρίδας μας, μετρώντας όχι περισσότερο στα οικονομικά μεγέθη, τα οποία μπορεί να είναι περισσότερο ορατά στον ελληνικό λαό "primum vivere deinde philosophare"- αλλά υπολογίζοντας στα πολιτικά πλεονεκτήματα από αυτήν την ένταξη της πατρίδας μας στην τότε Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα.

Και θα ήταν χρήσιμο -και είναι χρήσιμο- για τον ελληνικό λαό, να δούμε ποια ήταν η στάση του κόμματος που κυβερνάει σήμερα και με πόσο πάθος πολέμησε την ένταξη της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα.

Βέβαια, από του σημείου να είναι η Ευρώπη ο "λάκκος των λεόντων" ή τα σκλαβοπάζαρα της δύσης, στη διαδρομή έβαλε πολύ νερό στο κρασί του το κόμμα που κυβερνάει σήμερα. Και καλώς.

Οφείλουμε όμως, για την ιστορία να πούμε ότι εάν τότε η απόφαση της Ελληνικής Βουλής δεν είχε το αίσιο αυτό αποτέλεσμα, να κάνουμε μια πολιτική αφαίρεση και να σκεφθούμε τη χώρα μας έξω από την τότε Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, ποια θα ήταν η τύχη της πατρίδας μας και σε ποια μοίρα θα ήταν σήμερα ο

ελληνικός λαός.

Θα ήμασταν ίσως χειρότερα από την Αλβανία. Και αυτό είναι το πρώτο και το σημαντικό και δεν πρέπει κανείς να το ξεχνάει. Γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παρακολουθεί τις εξελίξεις, παρ'ότι υποστηρίζει ότι είναι προοδευτικό, σοσιαλδημοκρατικό κόμμα και ούτω καθεξής, με πολύ μεγάλη καθυστέρηση και έρχεται εκ των υστέρων να προσαρμοστεί σε εκείνα που οι πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας στη διαδρομή των κυβερνήσεων τους, με ενόραση, με πρόβλεψη και με αποφασιστικότητα δώσανε στην πατρίδα μας τη δυνατότητα να συμμετέχει, όχι μόνο στην ευρωπαϊκή οικογένεια, αλλά και σε όλους τους άλλους σχηματισμούς, συμμαχιούς και φιλίας, που πράγματι κράτησαν την Ελλάδα και ελεύθερη και ζωντανή και όρθια στα χρόνια που πέρασαν.

Θέλω όμως, πέρα από αυτήν την αναφορά την οποία την οφείλει ο ομιλών, την οφείλει η Νέα Δημοκρατία στον ιδρυτή της τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, να σημειώσω και κάτι άλλο. Ότι ερχόμαστε σε αυτήν τη συζήτηση, κύριοι Υπουργοί, στη Βουλή με έλλειμμα ενημέρωσης.

Πρώτον, είμαστε μια από τις τελευταίες χώρες που έρχεται και κυρώνει αυτήν τη συμφωνία. Και δεύτερον, είναι η μόνη χρονιά φέτος που ο Πρωθυπουργός δεν ήρθε να ενημερώσει την Εθνική Αντιπροσωπεία, όπως έκανε πέρυσι στις 9 Δεκεμβρίου, για την πορεία της χώρας προς την Ευρώπη, όπως υποχρεούται από τον Κανονισμό της Βουλής. Και συνεπώς και εμείς στην Εθνική Αντιπροσωπεία, αλλά και ο ελληνικός λαός, προχωρούμε στη συζήτηση και στην κύρωση αυτής της συμφωνίας, πράγματι με ένα πολιτικό και δημοκρατικό έλλειμμα.

Αυτή είναι η πρώτη βασική επισημάνση, την οποία θα ήθελα να κάνω σε αυτή μου την παρέμβαση.

Το δεύτερο, που το θεωρώ ως ιδιαίτερα σημαντικό είναι να αναφερθώ σε τρία από τα σημεία της παρέμβασης που έκανε ο αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών, ο κ. Παπανδρέου.

Είπε δύο πράγματα: Το πρώτο ότι οι επόμενες τροποποιήσεις που θα γίνουν σε αυτού του είδους τις συμφωνίες και στη συμφωνία του Άμστερνταμ, η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι αυτό θα πρέπει να γίνει με δημοψήφισμα. Αλλά, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., λίγη σοβαρότητα και λίγη υπευθυνότητα δεν θα έβλαπτε από αυτό το Βήμα.

Εδώ δεν δεχθήκατε στην τροποποίηση του Συντάγματος να υπάρχει η δυνατότητα πραγματοποίησης τοπικών δημοψηφισμάτων και έρχεσθε τώρα από αυτό το Βήμα και μας λέτε ότι θα κάνετε δημοψήφισμα σε μελλοντικές τροποποιήσεις των συμβάσεων που αφορούν την Ευρωπαϊκή Ένωση;

Το δεύτερο, έκανε μια αναφορά την οποία δεν την αντελήφθη καλά για την έννοια του δήμου στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και εδώ υπάρχει και αντίλογος και σοβαρή παρατήρηση. Εάν είχε διαβάσει τον Ισοκράτη στον "Πανηγυρικό" του, θα διεπίστωνε εκεί ότι υπάρχει μια αποστροφή, η οποία λέει "Ελληνες ονομάζουμε τους της παιδείας της ελληνικής μετέχοντες". Και συνεπώς, η αναφορά αυτή για το τι πρέπει να γίνει στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι γύρω από αυτά τα ζητήματα, έχει δύο κατευθύνσεις και δύο προσανατολισμούς: Η μια είναι ο δήμος στην πραγματική έννοια της Αθηναϊκής Δημοκρατίας να ξεκινήσει εκ των κάτω, αλλά εάν περιμένουμε να ολοκληρωθούν όλες αυτές οι διαδικασίες για να φθάσουμε σε αυτήν την έννοια του δήμου, τότε φοβόμαστε ότι θα αργήσει πάρα πολύ μια τέτοια προοπτική.

Σε τέτοιου είδους περιπτώσεις η θέση η δική μας είναι οι κατευθύνσεις να έρχονται εκ των άνω, όπως έγινε και με την περίπτωση του ευρώ, διότι εάν περιμέναμε τα οικονομικά μεγέθη να εξελιχθούν από μόνα τους εκ των κάτω για να καταλήξουμε στη θέσπιση του ευρώ, θα περιμέναμε πάρα πολύ ακόμη για να φθάσουμε σε μια τέτοια στιγμή.

Βεβαίως και η αποστροφή την οποία έκανε ο κύριος Υπουργός, γιατί τότε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν εναντίον της ευρωπαϊκής προοπτικής, αναφερθείς στα ζητήματα τα ψυχροπολεμικά της περιόδου εκείνης και για το γεγονός ότι δεν θα υπήρχε μια ουσιαστική Ευρώπη, η Ευρώπη των λαών, εμάς

δεν μας πείθουν. Η ουσία του πράγματος είναι ότι η πολιτική εκείνη ήταν μια πολιτική εξωπραγματική. Θα οδηγούσε την πατρίδα μας σε τριτοκοσμικές εξελίξεις, θα έθετε σε κίνδυνο την εθνική ασφάλεια και την εθνική ακεραιότητα της πατρίδας μας.

Βεβαίως, προσαρμόστηκε και με τις αποφάσεις που πήραν το 1986, αλλά και πάλι η Νέα Δημοκρατία έβαλε τη σφραγίδα της όταν ήταν κυβέρνηση την περίοδο 1990-1993, που ολοκληρώθηκαν οι διαδικασίες για τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, που έφερε στην Εθνική Αντιπροσωπεία και ψήφισε τη συμφωνία αυτή. Εκτός από τη Νέα Δημοκρατία, την ψήφισε το κόμμα που κυβερνάει σήμερα και αν θυμάμαι καλά και ο Συνασπισμός. Είναι απορίας άξιον η θέση που παίρνει σήμερα ο Συνασπισμός, την ώρα που αυτή η συμφωνία είναι προς περισσότερο κοινωνική κατεύθυνση απ'ό,τι ήταν η Συνθήκη του Μάαστριχτ. Είναι λίγο περιέργο και νομίζω ότι η πλευρά του Συνασπισμού οφείλει μία πολύ πιο προσεγμένη και τεκμηριωμένη απάντηση για τη θέση που έχει σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σημειώσω ότι η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Γιαννάκου έκανε μία ολοκληρωμένη τοποθέτηση στα ζητήματα που αφορούν την κύρωση αυτής της συμφωνίας. Θα έλεγα ότι ήταν μία πρωτότυπη πολιτική προσέγγιση, που κάλυψε όλα τα ζητήματα, τα οποία θα έπρεπε να γνωρίζουμε και εμείς στην Εθνική Αντιπροσωπεία, αλλά και ο ελληνικός λαός απλά, ουσιαστικά, υπεύθυνα και τεκμηριωμένα.

Δεν μπορώ να μη σταθώ στα σημεία των κριτικών παρατηρήσεων της Νέας Δημοκρατίας γι'αυτό το οποίο δεν κατάφερε εξ αιτίας του ότι το κύρος της χώρας μας, αλλά και η διαπραγματευτική της ικανότητα δεν ήταν αυτή που έπρεπε να είναι, για να οδηγήσει σε καλύτερες λύσεις βασικά κεφάλαια αυτής της Συνθήκης, είτε αυτά αναφέρονται στον τομέα της πορείας προς μία ομοσπονδιακή Ευρώπη είτε αναφέρονται στην κοινή εξωτερική πολιτική και άμυνα είτε αναφέρονται στην εξασφάλιση από κοινές πολιτικές των εξωτερικών συνόρων κάθε κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Νέα Δημοκρατία, παρά την κριτική αυτή στάση απέναντι σε ορισμένα ζητήματα αυτής της Συμφωνίας, ψηφίζει με ικανοποίηση και κυρώνει τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Πιστεύει, όμως, ότι πέρα από τα κείμενα που μπορεί να είναι κατανοητά σε ένα μικρό αριθμό ειδικών και εμπειρογνομών ή σε εκείνους τους συναδέλφους που έχουν μια ειδικότερη προσέγγιση γι' αυτό το θέμα, τα μεγάλα ζητήματα που αφορούν την ευρωπαϊκή μας πορεία εξακολουθούν να μένουν ανοιχτά και οι συμπεριφορές και κυρίως η έλλειψη επαρκούς ενημέρωσης του ελληνικού λαού τον έχει κάνει σε ορισμένα ζητήματα να έχει κριτική στάση απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και μάλιστα, σε πολλά από τα σημεία αυτά να δυσπιστεί γιατί η πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνηση στο εσωτερικό -πολλές φορές με αναφορές ότι είναι μια πολιτική που επιβάλλεται από τις Βρυξέλες ή από την Ευρωπαϊκή Ένωση- να εκθέτει την ευρωπαϊκή ιδέα απέναντι στον ελληνικό λαό, ενώ αυτά δεν αποτελούν ζητήματα της Ευρώπης, αλλά αποτυχημένες πολιτικές που ακολουθούν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και κύρια οι κυβερνήσεις του Κώστα Σημίτη, τα τελευταία τρία χρόνια.

Δεν μπορεί ο ομιλών -αφού μιλάμε για την Ευρώπη- να μην αναφερθεί στη σημαντική αποτυχία που είχε η πορεία της πατρίδας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Πέρασι στις 2 Μαΐου η χώρα μας υπέστη τον πρώτο βασικό τραυματισμό, μένοντας έξω -χωρίς τη θέλησή της- από την ομάδα των κρατών που συναπαρτίζουν το σκληρό πυρήνα της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης.

Για τη μη ένταξή μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση υπάρχουν σοβαρές πολιτικές ευθύνες της σημερινής Κυβέρνησης και του σημερινού Πρωθυπουργού. Τι συνέβη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις 2 Μαΐου; Η Ελλάδα ήταν η χώρα που δεν κατάφερε να εκπληρώσει τα κριτήρια, τα οποία ετίθεντο για την ένταξη στο σύστημα της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. "Όλοι πλιν Ελλήνων" είναι ο χαρακτηριστικός τίτλος που μπορεί να θέσει κανείς για να απεικονίσει την πραγματικότητα της 2ας Μαΐου 1998. Είμαστε απ'έξω και ουραγοί κι αυτό συνιστά εθνικό ναυάγιο.

Υποβιβαστήκαμε και μάλιστα μετ'επαίνων, όχι γι'αυτά τα οποία έπρεπε να κάνουμε, αλλά γι'αυτά τα οποία πρέπει να κάνουμε από τις 2 Μαΐου και μετά, για να μπορέσουμε να προλάβουμε στο τέλος του 1999 την πορεία για την Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Γιατί φθάσαμε εκεί; Φθάσαμε γιατί οι πολιτικές και κύρια η οικονομική πολιτική που ακολούθησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. οδήγησε την πατρίδα μας στο να είναι χώρα δεύτερης ταχύτητας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Και αυτό, όχι μόνο με οικονομικές συνέπειες για την πατρίδα μας, αλλά και με πολιτικές συνέπειες και επιπτώσεις και μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και στο γενικότερο περίγυρο αυτής της περιοχής. Θα σταθώ σε δύο θέματα.

Την προηγούμενη Τετάρτη ο Πρωθυπουργός στην τηλεοπτική του συνέντευξη στο κανάλι MEGA έκανε μία μεγάλη ομολογία. Τι είπε; Είπε, κύριοι συνάδελφοι, ότι μετά το 1981 η χώρα μας κατέβηκε οκτώ σκαλοπάτια πίσω, έγινε δηλαδή η Ελλάδα και οι Έλληνες οκτώ φορές φτωχότεροι από το 1981 και μετά.

Ποιος κυβερνάει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά τα χρόνια; Δεν κυβερνάει τα περισσότερα από τα χρόνια αυτά το κόμμα που βρίσκεται σήμερα στη διακυβέρνηση του τόπου; Τι σημαίνει αναγνώριση και διαπίστωση ότι οι Έλληνες έγιναν οκτώ φορές φτωχότεροι μέσα σε δεκαεπτά χρόνια; Ποιος ευθύνεται γι'αυτό; Γιατί θα έπρεπε να μείνει μόνο σε αυτήν την ομολογία ο Πρωθυπουργός; Μετά από μία τέτοια ομολογία αποτυχίας από έναν Πρωθυπουργό, το λιγότερο που θα έπρεπε να γίνει θα ήταν να συνοδευτεί με μία παραίτηση, ότι δεν τα κατάφερε, ότι απέτυχε και όχι απλά να κάνει διαπιστώσεις. Και δεν εξέλεξε ο ελληνικός λαός τον Πρωθυπουργό της χώρας για να κάνει διαπιστώσεις. Τον εξέλεξε για να παίρνει αποφάσεις, να κυβερνά και να οδηγεί σε ευημερία και σε ανάπτυξη τον ελληνικό λαό. Γίνονται ακριβώς τα αντίθετα. Αυτή είναι η πρώτη επισήμανση.

Η δεύτερη επισήμανση είναι η εξής: Γίνονται αυτές τις ημέρες στη Γαλλία συνομιλίες για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα του Κόσοβο. Η Ελλάδα μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χώρα που έχει άμεσο λόγο από οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα γι'αυτήν την εξέλιξη, δεν συμμετέχει στη συζήτηση που γίνεται. Τι δείχνει αυτό, κύριοι συνάδελφοι; Δείχνει ότι το κύρος της Χώρας μας, ότι οι πολιτικές παρεμβάσεις που γίνονται από το Υπουργείο Εξωτερικών, δεν είναι προς την κατεύθυνση εκείνη ώστε να παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο στα Βαλκάνια. Ο Υπουργός των Εξωτερικών δεν κάνει τίποτα άλλο, παρά να επιτίθεται με τον εκρηκτικό του χαρακτήρα και να προκαλεί προβλήματα και στην Κυβέρνηση και στην ελληνική κοινωνία, όπως η προχθεσινή του παρέμβαση, όταν μίλησε για "κόκκινους εκατομμυριούχους", δηλαδή για τους Έλληνες αγρότες, που βρίσκονται στο δρόμο, από την αποτυχημένη αγροτική πολιτική της Κυβέρνησης και τη αδιαλαξία και του Υπουργείου Γεωργίας και του Υπουργικού Συμβουλίου.

Τι σημαίνει αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Ότι είμαστε έξω από τα δρώμενα. Δεν έχει κανένα λόγο η Ελλάδα γι'αυτά που συζητούνται αυτήν την ώρα στη Γαλλία για την εξέλιξη της κατάστασης που επικρατεί στο Κόσοβο. Και υπερηφανεύεται η Κυβέρνηση ότι ακολουθεί ευρωπαϊκή πολιτική και ότι έχει λόγο στα δρώμενα της Ευρώπης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πράγματα δεν είναι έτσι. Όσο πιο σύντομα λήξει η θητεία αυτής της Κυβέρνησης, τόσο πιο λίγες θα είναι οι ζημιές για την πατρίδα μας. Πιστεύουμε εμείς της Νέας Δημοκρατίας ότι αυτό θα γίνει πολύ σύντομα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Δημήτριος Σαρρής έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία πραγματικά εκπληκτική πορεία, την οποία ξεκίνησαν το 1957

στη Ρώμη έξι πρωτοπόρες της ίδρυσης των ευρωπαϊκών κοινοτήτων χώρες, είχε σταθμούς ενδιάμεσους μέχρι και σήμερα, σημαντικούς σταθμούς, όπως η κύρωση της Συνθήκης της ενιαίας Ευρωπαϊκής Πράξης το 1986, της Συνθήκης του Μάαστριχτ για την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ενιαίο νόμισμα το 1992 και βέβαια, αυτής που συζητάμε σήμερα της Συνθήκης του Άμστερνταμ που υπογράφηκε στην ομώνυμη πόλη στις 2 Οκτωβρίου 1997.

Ο κύριος λόγος που οδήγησε αυτές τις έξι πρωτοπόρες χώρες να ιδρύσουν τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, ήταν οι προσπάθειές τους να σταματήσουν τους ενδοευρωπαϊκούς πολέμους που ταλαιπώρησαν για αιώνες τη γηραιά ήπειρο και ολόκληρο τον κόσμο.

Το εγχείρημά τους είναι αλήθεια ότι ήταν παράτολμο γιατί για πρώτη φορά στην ιστορία εχθρικές μέχρι χθες χώρες, Γαλλία-Γερμανία, τόσο στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, όσο και στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, Αγγλία-Γερμανία κλπ. κάθησαν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, έκαναν ελεύθερη συζήτηση, αμοιβαίες υποχωρήσεις, συμβιβασμούς και κατέστρωσαν μία διαδικασία ενοποιητική, υπερκρατική, υπερεθνική αν θέλετε.

Αυτή η ενοποιητική διαδικασία γνώρισε συμπληγάδες πέτρες, γνώρισε καλές και κακές στιγμές, αντιμετώπισε ταμπού, παραδοσιακές ριζωμένες αντιλήψεις και προκαταλήψεις, δυσπιστίες και φόβους προς τον άλλοτε χθεσινό εχθρό και αντίπαλο.

Ήδη, δεκατρία κράτη -ακούστηκε εδώ από τον εισηγητή μας- κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης επικύρωσαν τη Συνθήκη, ενώ το δέκατο τέταρτο, η Γαλλία, αναθεώρησε το Σύνταγμά της για να προχωρήσει και αυτή στην επικύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ. Και βεβαίως καλούμεθα εδώ στην Εθνική Αντιπροσωπεία να επικυρώσουμε και εμείς με τη σειρά μας τη Συνθήκη αυτή.

Ακούστηκε από κάποιους ομιλητές τόσο στην επιτροπή όσο και στην Αίθουσα της Εθνικής Αντιπροσωπείας ότι η Συνθήκη του Άμστερνταμ υποτίθεται ότι είναι ένα ευχολόγιο. Ακούστηκε από πολλούς ομιλητές. Όμως είναι τέτοιο; Βεβαίως η Συνθήκη του Άμστερνταμ είναι ένα κείμενο γενικών αρχών, που εξειδικεύονται με πρωτοβουλία της εκάστοτε προεδρίας σε συγκεκριμένες πολιτικές. Και εμείς όταν έλθει η σειρά μας να έχουμε την προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα προσπαθήσουμε κατά τη διάρκειά της να προσφέρουμε κάποια βήματα θετικά, προς τα εμπρός, στην ενοποίηση των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτές οι πολιτικές είναι ένα εργαλείο σημαντικό που μπορούμε να το αξιοποιήσουμε κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Έχει γίνει όμως προσπάθεια προς αυτήν την κατεύθυνση; Ποια βήματα έχουν υπάρξει; Η Αυστριακή Προεδρία που έγινε στις 12 Δεκέμβριο του 1998 έκανε τον απολογισμό της μέχρι τότε πορείας και βεβαίως προγραμματίσει και την παραπέρα εξελικτική πορεία για την ενοποίηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μπορούμε να βρούμε στα ντοκουμέντα της Αυστριακής Προεδρίας το στίγμα της πορείας προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Γιατί εκεί εξειδικεύτηκαν και συμφωνήθηκαν τρεις κεντρικοί άξονες στρατηγικής ενοποίησης της Ευρώπης.

Πρώτα, η προώθηση της απασχόλησης, της οικονομικής ανάπτυξης και της σταθερότητας, που είναι το τρίπτυχο, που εφαρμόζεται και στην Ελλάδα. Και είναι εκείνο το βασικό στοιχείο και η ικανή και αναγκαία συνθήκη ώστε να προχωρήσουμε στην ανάπτυξη με κοινωνική συνοχή. Γιατί το χειρότερο πράγμα που υπάρχει, ωρολογιακή βόμβα εν δυνάμει, είναι η ανεργία, ιδιαίτερα στους νέους. Και αν αυτή δεν αντιμετωπιστεί ικανοποιητικά, οποιαδήποτε πορεία παρά πέρα είναι υπονομευμένη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Ακόμη συμφωνήθηκε ένας άλλος άξονας βελτίωσης της ασφάλειας και της ποιότητας ζωής, η μεταρρύθμιση των πολιτικών και των θεσμών της Ένωσης και τέλος, η προώθηση της σταθερότητας και της ευημερίας σε ολόκληρη την Ευρώπη και τον κόσμο.

Ταυτόχρονα στην αυστριακή προεδρία στη Βιέννη υιοθετήθηκε η

προσήλωση στα δικαιώματα του ανθρώπου, στην καταπολέμηση όλων των μορφών ρατσισμού και ξενοφοβίας.

Για την πολιτική της απασχόλησης -γιατί ακούστηκε εδώ από προαλήσαντα συνάδελφο "μα, τι μιλάμε για απασχόληση; Τι μέτρα παίρνονται;" -έχουμε να πούμε ότι διαπιστώθηκε ότι μέσα στο 1998 στην Ευρωπαϊκή Ένωση δημιουργήθηκαν 1,7 εκατομμύρια νέες θέσεις εργασίας και η ανεργία έπεσε κάτω από το 10%.

Η καθιέρωση του ευρώ το '99 σημαίνει τη δημιουργία μιας από τις μεγαλύτερες νομισματικές περιοχές του κόσμου με σημαντικές επιδράσεις στην ανάπτυξη και στην απασχόληση. Για το 1999 εγκρίθηκαν προτάσεις της επιτροπής και επισημάνθηκε η ανάγκη να ενισχυθούν οι πολιτικές στις κατευθύνσεις των ίδιων ευκαιριών μεταξύ των φύλων, ενίσχυση της διά βίου μάθησης, αξιοποίηση των τεχνολογιών πληροφόρησης και υπηρεσιών γενικότερα για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, ενίσχυση των προϋποθέσεων ανάπτυξης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, αξιοποίηση του φορολογικού συστήματος για τις πολιτικές απασχόλησης, στήριξη των ανέργων μεγαλύτερης ηλικίας και προώθηση της κοινωνικής αναζήτησης και των ίδιων ευκαιριών για τα μειονεκτούντα άτομα.

Όσον αφορά την ανάπτυξη και σταθερότητα, εκεί εκφράστηκε ικανοποίηση για το γεγονός ότι η μετάβαση στο τρίτο στάδιο της ONE γίνεται ομαλά, παρά τις αναστατώσεις στις διεθνείς αγορές.

Η δημιουργία του ευρώ είναι μείζον γεγονός για τη διεθνή οικονομία. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα θα εκπροσωπείται και θα μιλάει με μια φωνή στις διεθνείς οικονομικές διασκέψεις και στους διεθνείς οργανισμούς, ενώ αναμένεται να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στη δημιουργία ενός περισσότερο ασφαλούς και σταθερού διεθνούς νομισματικού συστήματος, που θα συνεχίσει να έχει ως βάση του το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Η τελευταία νομισματική και οικονομική κρίση έδειξε με σαφήνεια την ανάγκη ενίσχυσης των δικτύων κοινωνικής προστασίας στις αναδυόμενες οικονομίες.

Για την "Ατζέντα του 2000", εκεί δεσμεύτηκαν ότι θα υπάρχει συμφωνία στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο των Βρυξελλών στις 24-25 Μαρτίου 1999, θεωρώντας την "Ατζέντα" ως ενιαίο πακέτο και κλήθηκαν τα κράτη-μέλη να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια, προκειμένου να επιτευχθεί λύση, που στηρίζεται στη συνεχή και δημοσιονομική πειθαρχία.

Επίσης, αποφασίστηκε η διεύρυνση και ακούστηκαν ονομαστικώς οι υποψήφιες χώρες, όπως η Κύπρος, η Ουγγαρία, η Πολωνία, η Εσθονία, η Τσεχία και η Σλοβακία, ενώ ακολουθούν οι υποψήφιες χώρες του β' ενταξιακού κύματος, που είναι η Ρουμανία, η Σλοβενία, η Λετονία, η Λιθουανία και η Βουλγαρία.

Για το περιβάλλον και τη βιώσιμη ανάπτυξη η σύνοδος αυτή χάραξε συγκεκριμένη πολιτική για την ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής διάστασης στις ασκούμενες πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ακόμα χάραξε πολιτική για να ενισχύσει την ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής διάστασης στην αγροτική, τη διαρθρωτική, τη βιομηχανική και την αναπτυξιακή πολιτική, όπως και στις ρυθμίσεις της ενιαίας εσωτερικής αγοράς. Την εφαρμογή στρατηγικής για την πυρηνική ασφάλεια και την υιοθέτηση δεικτών μέτρησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων από την άσκηση διαφόρων πολιτικών. Την προώθηση της επικύρωσης του πρωτοκόλλου του Κυότο για το περιβάλλον και τις κλιματικές μεταβολές και την εφαρμογή των σχετικών σχεδίων του Μπουένος Άιρες.

Ακόμα, επιβεβαιώθηκε η εφαρμογή της επικουρικότητας, ώστε οι οποιοσδήποτε αποφάσεις να λαμβάνονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όσο το δυνατόν εγγύτερα στους πολίτες.

Πρωτλήθηκε η βελτίωση των θεσμικών οργάνων, δικαιοσύνη στις εσωτερικές υποθέσεις και ακόμα προωθήθηκε η κοινή εξωτερική πολιτική, που είναι πραγματικά το ζητούμενο, ώστε κάποια στιγμή η Ευρωπαϊκή Ένωση να έχει κοινή εξωτερική πολιτική.

Μάλιστα, η ελληνική πλευρά πήρε και σχετικές πρωτοβουλίες και υιοθετήθηκε πρόταση της Ελλάδας για την ανάγκη διαμόρφωσης πολιτικής για τα Βαλκάνια. Αυτό αντανάκλαται

σε τρία σημεία: Στη στρατηγική της Βιέννης, τον τίτλο για τη Νοτιοανατολική Ευρώπη και τον τίτλο για τη δυτική Βαλκανική. Επιβεβαιώθηκε το μεγάλο ενδιαφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την οικονομική ανάπτυξη των χωρών της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, τη σταθερότητα και ευημερία της περιοχής και υιοθετήθηκε ειδικό κεφάλαιο για την κρίση στο Κοσσυφοπέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη συνέχεια χαράχθηκε πολιτική για τη Μεσόγειο, που αποτέλεσε χώρο ιδιαίτερης μέριμνας. Για την Κύπρο, πέραν της επιβεβαιώσεως της ενταξιακής της πορείας, περιέχεται ειδική παράγραφος, η οποία επαναβεβαιώνει την υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις προσπάθειες του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ. Ακόμα, στην εφαρμογή της Συνθήκης του Άμστερνταμ προωθήθηκαν πολιτικές ασφάλειας και εξωτερικής πολιτικής και συμφωνήθηκε να διορισθεί το ταχύτερο δυνατό ο υψηλός εκπρόσωπος για την ΚΕΠΠΑ και ότι θα είναι προσωπικότητα υψηλού πολιτικού κύρους.

Στις κοινές στρατηγικές της Ένωσης εντάσσεται η Μεσόγειος και η δυτική Βαλκανική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποδεικνύεται ότι η Συνθήκη του Άμστερνταμ και η εξειδίκευση των γενικών αρχών του πλαισίου της από τη προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι καθόλου ευχολόγιο. Χαράσει συγκεκριμένη πολιτική, που αρκεί να παλαίψουμε για να βελτιώσουμε τις όποιες ατέλειες, να κάνουμε προτάσεις συγκεκριμένες, αλλά δεν πρέπει να απόσχουμε, γιατί η φύση όπως και η πολιτική μισούν το κενό.

Όπου υπάρξει κενό, αυτό καταλαμβάνεται από τρίτους. Έτσι, λοιπόν, η Ελλάδα πρέπει να πρωταγωνιστήσει μέσα στα όργανα της Κυβέρνησης, προτάσσοντας τις θέσεις της χώρας μας, αγωνιζόμενη μέσα στα πλαίσια της Κοινότητας και στα όργανα της, ώστε πραγματικά να διαδραματίσει εκείνο το σπουδαίο ρόλο που της έχει επιφυλάξει η ιστορία και βέβαια για την προαγωγή και ευημερία του λαού μας, του ελληνικού λαού, που πραγματικά έχει περάσει αρκετά δεινά μέσα στα πλαίσια της σταθεροποίησης της οικονομίας και τώρα, τώρα πρώτη φορά, φαίνεται φως στο βάθος του "τούνελ"... Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών έχει το λόγο για μια πολύ σύντομη παρέμβαση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Έλειψα για μια στιγμή από την Αίθουσα και άκουσα μόνο λίγα απ' αυτά που είπε ο κ. Σιούφας, αλλά λίγα νομίζω ήταν αυτά που ανέφερε για τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Αναφέρθηκε σε πολλά άλλα. Νομίζω ότι ήθελε να κάνει κριτική σε δύο τομείς της Κυβέρνησης: στην ΟΝΕ και στην πολιτική στα Βαλκάνια. Νομίζω ότι ατύχησε ο κ. Σιούφας, διότι και στις δύο περιπτώσεις είναι μάλλον η αυτοκριτική που πρέπει να υπάρξει και όχι η κριτική της Κυβέρνησης. Διότι στην ΟΝΕ ήμασταν αναγκασμένοι το 1993 να αλλάξουμε βεβαίως το πρόγραμμα σύγκλισης λόγω των κακών, κάκιων επιδόσεων της κυβέρνησής σας, κύριε Σιούφα, στον τομέα της ΟΝΕ. Εσείς έχετε την ευθύνη που βρισκόμαστε σήμερα στη δεύτερη ταχύτητα και όχι οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Και βεβαίως στον τομέα των Βαλκανίων θα θυμόσαστε πολύ καλά, εκτός αν δεν θυμόσαστε, τις κάκιες σχέσεις που είχαμε με τη γειτονική χώρα της Αλβανίας, τις κάκιες σχέσεις και τη μη προώθηση των εθνικών μας ζητημάτων σε ό,τι αφορά τα Σκόπια, την καχυποψία που είχατε δημιουργήσει εσείς στη Βουλγαρία και στη Ρουμανία με την πολιτική σας, ενώ σήμερα και με τη Βουλγαρία και με τη Ρουμανία έχουμε μια αγαστή συνεργασία και βοηθούμε μάλιστα στη διαδικασία ενοποίησης και διεύρυνσης των δυο αυτών υποψηφίων χωρών και με τα Σκόπια έχουν ομαλοποιηθεί οι σχέσεις μας, βεβαίως με εκκρεμές το μεγάλο ζήτημα του ονόματος, και έχουν προωθηθεί με αμοιβαία οφέλη και για τις δυο χώρες και με την Αλβανία έχουμε όχι απλώς μια καλή σχέση, αλλά έχουμε συνεργαστεί, έτσι ώστε να προωθήσουμε σημαντικά ζητήματα, όπως είναι η εκπαίδευση της ελληνικής μειονότητας.

Άρα, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, δεν κατανώω το στόχο του κ. Σιούφα. Πάντως, μάλλον απέτυχε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Για ένα, όχι παραπάνω από ένα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα περίμενα να απαντήσει διαφορετικά ο Υπουργός των Εξωτερικών. Ήταν καθαρά απολογητική η τοποθέτηση την οποία έκανε στα συγκεκριμένα επιχειρήματα της πλευράς μας.

Δυο πράγματα θέλω να σημειώσω, κύριε Πρόεδρε:

Το πρόγραμμα από τη Νέα Δημοκρατία, κύριε Υπουργέ, εφαρμόστηκε για έξι μήνες και από το 1994 το αναθεωρήσατε. Αν οι έξι μήνες της Νέας Δημοκρατίας συγκρίνονται με τα πέντε χρόνια τα δικά σας, τότε ο ελληνικός λαός βγάζει τα συμπεράσματά του για το ποιος έχει την ευθύνη.

Και το δεύτερο. Υπεραμυνθήκατε και για τα υπόλοιπα ζητήματα της εξωτερικής σας πολιτικής. Αλλά, αν σεμνύνεσθε για τα 'μια, αν σεμνύνεσθε για τη συμφωνία της Μαδρίτης, αν σεμνύνεσθε για την ενδιάμεση συμφωνία των Σκοπίων, αν σεμνύνεσθε για τις γκρίζες ζώνες, αν σεμνύνεσθε για όλα τα ζητήματα, την επιτροπή σοφών και τόσα άλλα που μεσολάβησαν στην εξωτερική σας πολιτική, που τα δώσατε ουσιαστικά όλα με την τακτική του ενδοτισμού και των υποχωρήσεων, τότε είναι δικό σας θέμα και ο ελληνικός λαός θα κρίνει και εσάς και εμάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Τέτοιες βαριές κουβέντες βεβαίως έχω ακούσει και άλλες φορές, κύριε Πρόεδρε, από τη Νέα Δημοκρατία και νομίζω ότι δεν βοηθούν σε καμία περίπτωση στην κατανόηση των ουσιαστικών προβλημάτων. Θεωρώ όμως ότι έχει κάνει ένα πάρα πολύ βαρύ σφάλμα ο κ. Σιούφας. Όταν υιοθετεί τουρκικές απόψεις σ' αυτήν τη Βουλή, στην Ολομέλεια της Βουλής, ρωτάω, κύριε Πρόεδρε....

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Να ανακαλέσετε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Παρακαλώ, θα με ακούσετε, κύριε Σιούφα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Οι διεκδικήσεις της Τουρκίας έχουν γίνει επί των δικών σας ημερών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Σιούφα, σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Δεν με ακούσατε, κύριε Σιούφα, και γι' αυτό εξανίσασθε. Θα παρακαλέσω να με ακούσετε με λίγη ηρεμία, γιατί νομίζω ότι η ηρεμία είναι βασική.

Όταν εσείς μιλάτε για γκρίζες ζώνες -εσείς μιλήσατε πριν για γκρίζες ζώνες- άρα υιοθετείτε στην Ολομέλεια τις θέσεις αυτές. Άρα, λοιπόν, η αναπαραγωγή αυτών των απόψεων είναι ακριβώς εκείνο το οποίο βοηθά την τουρκική πολιτική.

Θα σας παρακαλέσω, λοιπόν, για μια εθνική στάση η οποία θα βοηθήσει ώστε να μη δημιουργούνται ερείσματα στην τουρκική πολιτική. Διότι όσο εμείς επαναλαμβάνουμε τα ψευδεπίγραφα επιχειρήματα της Τουρκίας, εκτός αν δεν τα θεωρείτε ψευδεπίγραφα, ελπίζω ότι τα θεωρείτε...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ποιος ομολόγησε...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Με συγχωρείτε.

Όσο εμείς τα επαναλαμβάνουμε, τόσο δημιουργούνται ως συνείδηση, όχι δική μας, αλλά στο διεθνές χώρο. Άρα, λοιπόν, θα έλεγα ότι είναι πολύ λάθος αυτή η τακτική.

Όσον αφορά την οικονομική πολιτική, είχατε τρία χρόνια την οικονομία στα χέρια σας, κύριε Σιούφα. Δεν είναι οι έξι μήνες που δημιουργήσατε...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πόσο εφαρμόστηκε το πρόγραμμα σύγκλισης;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Δεν είναι οι έξι μήνες που έφθασαν τον πληθωρισμό

εκεί που έφθασε, είναι τα τρία χρόνια από το 1990 που δημιούργησαν τα οικονομικά προβλήματα, αλλά βεβαίως δεν συνέβαλαν στη σύγκλιση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ μια παρατήρηση.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι, σας παρακαλώ πάρα πολύ. Παρακολουθήσατε τι ελέγχθη από τη μια και από την άλλη πλευρά. Δημιουργούνται ζητήματα. Τι να κάνουμε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Υπουργέ, να φροντίσει η Κυβέρνηση να χαράξει κοινή πολιτική με όλες τις πολιτικές δυνάμεις, αντί να ακολουθείτε αυτό το μοναχικό δρόμο που σας φέρνει αυτά τα ζητήματα. Αυτό πρέπει να κάνετε, κύριε Υπουργέ και όλα τα άλλα είναι εκ του περισσού. Διότι το λάθος για τους S-300, σωστό από τον κ.Τσοχατζόπουλο, λάθος από τον κ. Πάγκαλο, δεν το είπε η Νέα Δημοκρατία, το είπατε εσείς που δίνετε αυτές τις δυνατότητες στους επεκτατιστές της 'Αγκυρας να μπορούν να δημιουργούν τα ζητήματα αυτά τα οποία δημιουργούν. Ο ελληνικός λαός είναι ενωμένος απέναντι σ'αυτά τα ζητήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ.Βεζδρεβάνης έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, ο κ.Σιούφας δεν έχει ανάγκη της δικής μου συνηγορίας. Άλλωστε σας απήτηνσε. Εγώ θα επαναλάβω αυτό που έχω πει απ'αυτό το Βήμα πολλές φορές.

Πολλές φορές θέτετε το θέμα ότι δεν μπορέσαμε να μπουέ στην ΟΝΕ, δεν μπορέσαμε να προχωρήσουμε στην Ευρώπη, γιατί φταίει η Νέα Δημοκρατία. Επαναλαμβάνω, λοιπόν, αυτό που έχω πει κατά κόρον στην Αίθουσα αυτή. Κυβερνήσαμε τρίαμισι χρόνια. Από το 1981 μέχρι σήμερα κυβερνάτε εσείς δεκατεσεράμισι χρόνια. Αναλαμβάνουμε την ευθύνη των τρίαμισι χρόνων. Αναλάβετε επιτέλους και σεις μια φορά τη δική σας ευθύνη των δεκατεσεράμισι χρόνων.

Κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά θλίβομαι γιατί πολλές φορές σ'αυτήν την Αίθουσα η επιχειρηματολογία η οποία αναπτύσσεται από την πλευρά της Κυβερνήσεως, είναι επιχειρηματολογία η οποία υποβαθμίζει και υποτιμά τη νοημοσύνη τόσο των συναδέλφων Βουλευτών, όσο και του ελληνικού λαού, ο οποίος μας παρακολουθεί.

Συζητούμε σήμερα, κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για την κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ. Την αρνητική στάση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, την κατανοώ, τη σέβομαι, διαφωνώ όμως κάθετα και το έχω ξαναπεί. Μου δημιουργεί όμως έκπληξη η στάση του Συνασπισμού και πολύ περισσότερο η στάση του ΔΗ.Κ.ΚΙ.

Κύριοι συνάδελφοι των τριών μικρών κομμάτων της Αιθούσης πρέπει να διδασκόμεθα από το παρελθόν. Η στάση που τήρησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατά την ψήφιση της Συνθήκης εντάξεως της χώρας μας, δημιούργησε πολλά προβλήματα στη χώρα. Δυσκολεύτηκε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να συνεργαστεί με την Ευρωπαϊκή Ένωση και από αυτήν τη δυσκολία ζημιώθηκε η χώρα. Οι Ευρωπαίοι μας έβλεπαν με δυσπιστία.

Είχα πει άλλοτε απ'αυτό το Βήμα ότι εφαρμόζετε αυτήν την τακτική και μου είχε πει τότε ο αείμνηστος Αλευράς, Πρόεδρός μας, πώς γράφεται αυτό. Του είπα: Με το ένα ζητιανεύετε και με το άλλο -κατά την κοινή έκφραση, συγχωρέστε τό μου- μουντζώνετε. Πώς θα συνεργασθείτε και πώς θα έχετε θετικά αποτελέσματα;

Τελική κατάληξη; Να μη μπορέσουμε να συμπορευθούμε με την Ευρωπαϊκή Ένωση και να φθάσουμε στην ταπεινωτική ημερομηνία της 2ας Μαΐου του 1998. Ας μην το λησμονούμε, κύριοι συνάδελφοι. Ήταν μια από τις πιο ταπεινωτικές ημέρες για την Ελλάδα. Ήταν η ημέρα που δεν μπορέσαμε, παρά τη θέλησή μας, να μπουέ στην ΟΝΕ και δεν είναι μια κουβέντα απλή.

Τότε από μέλος ισότιμο κατέστημεν μέλος δευτέρας κατηγορίας και αγωνιζόμεθα από τότε με τεράστιες θυσίες του ελληνικού λαού να μπορέσουμε να προσπελάσουμε την πόρτα της ΟΝΕ, γιατί πρέπει

να την προσπελάσουμε, γιατί αυτό είναι το μέλλον της χώρας.

Πολλές φορές, κύριοι συνάδελφοι, από αυτό το Βήμα υπεστήριξα την ευρωπαϊκή θέση και του κόμματός μας και την προσωπική μου. Άλλωστε αυτήν τη τακτική την ακολουθήσα από τα φοιτητικά μου χρόνια και στη διαδρομή των δεκαετιών δεν διεπίστωσα ότι έπεσα έξω. Και σαφώς είμαι από εκείνους που χαιρέτιστα με ανυπόκριτη ικανοποίηση την αλλαγή της "αλλαγής" όσον αφορά αυτό το μεγάλο εθνικό θέμα, αυτήν τη μεγάλη εθνική επιλογή της Νέας Δημοκρατίας. Διότι κανείς δεν λησμονεί στην Αίθουσα αυτή τη συζήτηση που έγινε για την κύρωση της Συνθήκης για την ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα τότε, Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα.

Τότε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προέβη στην κορυφαία κοινοβουλευτική πράξη διαμαρτυρίας: Εξήλθε της Αιθούσης. Από αυτή όμως τη στάση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. η χώρα υπέστη όσα υπέστη και τα βρήκε μπροστά του το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Σήμερα εμείς χαιρετίζουμε τη στάση αυτή, που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εισηγείται ως Κυβέρνηση, την κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ. Μάλιστα ο εισηγητής της, ο αγαπητός συνάδελφος κ. Ροκόφυλλος ομιλώντας στην Αίθουσα αυτή δύσκολα θα ξεχώριζε από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Και ειλικρινά εμείς το χαιρόμεθα.

Ο δρόμος για την υλοποίηση όμως του οράματος του Ρομπέρτ Σουμάν και των άλλων μεγάλων ευρωπαϊστών επί σαράντα δυο χρόνια δεν είναι εύκολος. Όλοι γνωρίζουν τα στάδια που διήνυσε και τις δυσκολίες που συνήντησε και ασφαλώς και άλλα στάδια έχει να διανύσει και άλλες δυσκολίες πολλές έχει να αντιμετωπίσει. Σταθεροί όμως, όλοι οι ευρωπαϊστές στο μεγάλο μας στόχο της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης θα πρέπει να επιζητούμε το καλύτερο, αλλά να μην εμποδίζουμε την ευρωπαϊκή πορεία. Μια πορεία που κατέστη μονοδρομική και η παράταξή μας δικαιωμένα και δίκαια αισθάνεται υπερήφανη που επί τριάντα οκτώ χρόνια τώρα μπόρεσε να την προβλέψει. Από τη Συνθήκη της Ρώμης μέχρι τη Συνθήκη του Άμστερνταμ έγιναν πολλά για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Βεβαίως απομένουν να γίνουν περισσότερα και η κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ κάνει κάποια ακόμη σοβαρά βήματα. Αντικειμενικοί κριτές δεν μπορούν παρά να αναγνωρίσουν αυτά τα θετικά βήματα. Επαναλαμβάνω, ομιλώ για αντικειμενικούς κριτές.

Τα κοινωνικά δικαιώματα των Ευρωπαίων πολιτών αντιμετωπίζονται καλύτερα. Προωθείται η κοινή εξωτερική πολιτική και άμυνα της Ενωμένης Ευρώπης, περιορίζεται το έλλειμμα δημοκρατίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Σ' αυτό το σημείο ως κοινοβουλευτικός και όλοι εδώ μέσα, πρέπει να έχουμε περισσότερη ευαισθησία, διότι πράγματι με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ περιορίζεται το έλλειμμα δημοκρατίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Γι' αυτό θα πρέπει να μιλήσουμε τη γλώσσα της αλήθειας και απ' αυτό το Βήμα θα πρέπει πάντοτε να ομιλούμε με τη γλώσσα της αλήθειας.

Σε όλα τα χρόνια που πέρασαν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν μπορούσε να παίξει το ρόλο τον οποίο αισθανόμεθα εμείς ως εθνικοί Βουλευτές. Οι αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν υπόθεση του Συμβουλίου των Υπουργών και της Κομισιόν. Η παρέμβαση του Συμβουλίου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ήταν ανύπαρκτη και έτσι ήταν εμφανές το έλλειμμα δημοκρατίας.

Με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ ενισχύονται οι αρμοδιότητες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ως συνομοθετικού οργάνου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο βαθμό που διευρύνεται η διαδικασία της συναπόφασης με το Συμβούλιο. Βεβαίως δεν υπάρχει πλήρης ικανοποίηση για την εξάλειψη του ελλείμματος δημοκρατίας που σημειώνεται και είναι παραδεκτόν και είναι απαίτηση των πολιτών της Ευρώπης, αλλά δεν μπορούμε να μη χαιρέτισουμε αυτό το βήμα προς τα εμπρός.

Κύριοι συνάδελφοι, η Συνθήκη του Άμστερνταμ και μόνο από την πρόοδο που σημειώνει στο σημείο αυτό, πέραν του μεγάλου θέματος της προστασίας και διευρύνσεως των κοινωνικών δικαιωμάτων, θα έπρεπε να θεωρηθεί ως πρόοδος και θα έπρεπε να το ψηφίσουμε όλες οι πλευρές αυτής της Αιθούσης.

Το έχω ξαναπεί από αυτό το Βήμα, όσο γρηγορότερα προσαρμόστούμε προς τα ευρωπαϊκά δρώμενα, τόσο καλύτερα για τη χώρα. Στο πνεύμα αυτό εμείς ψηφίζουμε το σχέδιο νόμου για την κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ και ειλικρινά καλώ τους συναδέλφους των δύο κομμάτων, τόσο του Συνασπισμού όσο και του ΔΗ.Κ.ΚΙ. να αναθεωρήσουν τη στάση τους μέχρι την τελευταία στιγμή, εκτός εάν μας πείσουν με μια δευτερολογία κάποιων εκ των συναδέλφων των δύο αυτών κομμάτων, για τη νέα του στάση, μια στάση που ειλικρινά -ιδίαιτερα του Συνασπισμού- δεν την καταλαβαίνουμε καθόλου.

Ωστόσο εμείς ψηφίζουμε τη Σύμβαση αυτή και είμεθα υπερήφανοι για την ευρωπαϊκή πολιτική που χάραξε εδώ και δεκάδες χρόνια η παράταξη στην οποία έχω την τιμή να ανήκω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Αγγουράκης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Κυρία και κύριοι Βουλευτές, εγώ απο τη μεριά μου θα έκανα την έκκληση σε όλους εσάς, να καταψηφίσετε τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Κάνω αυτήν την έκκληση απευθυνόμενος, στη στοιχειώδη, αν θέλετε, δημοκρατική ευαισθησία για να σας επισημάνω ότι, αν τη μελετήσετε σωστά -και υπάρχει ακόμα ο χρόνος- θα διαπιστώσετε ότι η Συνθήκη αυτή, ειδικά στο κεφάλαιο που αφορά την ενσωμάτωση, όπως λέει του κεκτημένου Σένγκεν στη νέα Συνθήκη, στο επίπεδο των ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, μας πάει σε μία εποχή που είναι πριν από τη Γαλλική Επανάσταση, πριν από το 1789. Κυριολεκτώ. Αν θέλετε μία τέτοια Ευρώπη, ψηφίστε τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Ψηφίστε την. Αν δεν θέλετε όμως μία τέτοια Ευρώπη, πρέπει να την καταψηφίσετε.

Θα επανέλθω σ' αυτό, απλά θα σας πω ότι, όπως θυμόσαστε, στη συζήτηση που έγινε σ' αυτήν την Αίθουσα, μεταξύ άλλων, σε εκείνη τη Συνθήκη είχε επισημανθεί από έγκριτους νομικούς της χώρας μας, ότι προχωρούμε στην αντικατάσταση του τεκμηρίου αθωότητας με το τεκμήριο ενοχής.

Αν νομίζετε εσείς ότι αυτό είναι το όραμα, αυτό θέλουν οι λαοί, αυτή είναι η προοπτική για τους ευρωπαϊκούς λαούς και γενικά για τον κόσμο στην αρχή της τρίτης χιλιετίας, ψηφίστε τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, με ήσυχη της συνειδήσής σας.

Θα ήθελα επίσης εισαγωγικά να εκφράσω για άλλη μια φορά τη διαμαρτυρία του κόμματός μας, για το γεγονός ότι, απ' ό,τι φαίνεται, τουλάχιστον ο κύριος Υπουργός Τύπου ακόμα το σκέπτεται, εάν τελικά θα μεταδοθεί από τα κρατικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης αυτή η πολύ σημαντική συζήτηση σε όλες τις συνεδριάσεις της.

Υπήρξε μία επικοινωνία του Κοινοβουλευτικού μας Εκπροσώπου με τον κύριο Υπουργό και τουλάχιστον εμείς δεν αποκομίσαμε την εντύπωση ότι και οι υπόλοιπες τρεις συνεδριάσεις θα μεταδοθούν από τα κρατικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, να ασκήσετε την επιρροή σας, ώστε να ρυθμιστεί αυτό το θέμα.

Το τρίτο που θα ήθελα να σημειώσω είναι ότι βεβαίως γίνεται μία συζήτηση, ο καθένας προβάλλει -απ' ό,τι είμαι σε θέση να κρίνω- το δικό του όραμα και σε σύγκριση με το όραμα αυτό ερμηνεύει τη Συνθήκη. Ελάχιστα πράγματα -και σ' αυτό θα συμφωνήσω με τον κύριο Υπουργό- έχουν ειπωθεί συγκεκριμένα για το τι προβλέπει η Συνθήκη. Θα προσπαθήσω στον ελάχιστο χρόνο που έχω να αποσαφηνίσω ορισμένες πλευρές στο θέμα αυτό.

Επιτρέψτε μου επίσης μια γενική παρατήρηση. Μας κάνει γενικά εντύπωση ότι για όλους το σημείο αναφοράς είναι η Συνθήκη του Μάαστριχτ. Γιατί άραγε; Δεν ήταν καλή η Συνθήκη του Μάαστριχτ; Γιατί την ψηφίσατε; Αυτό που κάνετε, όμως, είναι να προσπαθείτε να "ανταποκριθείτε" στην απόρριψη της χώρας μας της Συνθήκης του Μάαστριχτ και σε άλλες χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτού του κατασκευάσματος των πολυεθνικών των πιο αντιδραστικών δυνάμεων εκείνης της εποχής. Αυτό είναι το πρόβλημά σας.

Τώρα συνειδητοποιείτε πόσο μεγάλη ζημιά έχει κάνει η Συνθήκη του Μάαστριχτ. Επειδή και στη χώρα μας, όπως γνωρίζετε, οι δημοσκοπήσεις, το ευρωβαρόμετρο, έχουν δείξει για πρώτη φορά μια πλειοψηφούσα αρνητική στάση απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αρχίζουμε τώρα και μετράμε το Άμστερνταμ σε σχέση με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ.

Πρέπει όμως να έχει ξεκάθαρο ο ελληνικός λαός ότι η Συνθήκη αυτή, που καλούμαστε να συζητήσουμε και να ψηφίσουμε σήμερα όχι απλώς δεν τροποποιεί, όχι απλώς δεν βοηθά προς το θετικότερο τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, αλλά την κάνει χειρότερη, ακόμα πιο αντιδραστική, πιο αντιδημοκρατική, πιο ανισότιμη. Και εξηγούμε γιατί: Πρώτα απ' όλα στον πυρήνα της Συνθήκης του Μάαστριχτ δεν θίγει τίποτα. Η ΟΝΕ μένει, τα κριτήρια σύγκλισης μένουν και πάει λέγοντας. Και όχι μόνο αυτό, αλλά ταυτόχρονα με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ -και γιατί δεν το λέτε αυτό;- ψηφίστηκε αυτό το φοβερό Σύμφωνο της σταθερότητας, το οποίο, όπως γνωρίζετε, προβλέπει ποινές μέχρι και 0,25% του ΑΕΠ για εκείνες τις χώρες οι οποίες εντός της ΟΝΕ δεν θα τηρήσουν στο μέλλον τα κριτήρια. Μπορεί να υπάρχει ανάπτυξη, απασχόληση με αυτήν τη φοβερή εποχή λιτότητας που έχουμε γνωρίσει όλα αυτά τα χρόνια; Αν νομίζετε ότι μπορεί να υπάρχει, ψηφίστε την.

Ας δούμε τις εξελίξεις που ακολούθησαν, μετά την "πολύ καλή", "καλή", ή "λιγότερο καλή" Συνθήκη του Άμστερνταμ στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όλοι συζητάμε με αγωνία, τι θα γίνει με τα ταμεία στην "Ατζέντα 2000"; Όλοι συζητάμε με αγωνία, τι θα γίνει με τις διάφορες διαδικασίες που συζητούνται; Κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα δεν έβαλε το θέμα, ποιος έχει εξουσιοδοτήσει τις κυβερνήσεις μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να πάνε να διαπραγματευθούν με τους Αμερικανούς τον Απρίλη, τη νέα δομή του ΝΑΤΟ, τις νέες επιθετικές βλέψεις του ΝΑΤΟ, με αφορμή τα πενήντα χρόνια της Συμμαχίας. Αυτά θα ακολουθήσουν. Βλέπουμε στο Κόσσοβο τι γίνεται. Αυτά δεν έχουν σχέση με το Άμστερνταμ; Άλλοι οργανισμοί τα παράγουν; Ψηφίστε το Άμστερνταμ, αν θέλετε αυτές τις εξελίξεις.

Και για να γίνω πιο συγκεκριμένος, θα πω τα εξής: Κατ' αρχήν λέω ότι η Συνθήκη γίνεται πολύ πιο αντιδημοκρατική. Εκτός των άλλων, γνωρίζετε ότι τον τελευταίο χρόνο έχουμε εννιά από τις δέκα μεγαλύτερες συγχωνεύσεις πολυεθνικών που έχουν γίνει όλες τις εποχές. Πέρσι είχαμε μια φοβερή αύξηση του πολυεθνικού κεφαλαίου και βεβαίως αυτό το πολυεθνικό κεφάλαιο για συγχωνεύσεις που έγιναν στην Ευρώπη σε Τράπεζες και βιομηχανίες θέλει ένα αντίστοιχο οικοδόμημα. Και γι' αυτό το κάνει ακόμα πιο αντιδημοκρατικό. Απόδειξη; Από το πρώτο άρθρο της Συνθήκης την οποία συζητάμε, γίνεται λόγος ότι η Ένωση βασίζεται στις αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας, του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών και του κράτους δικαίου. Ωραία, θα πει κάποιος. Εγώ λέω ότι δεν είναι καθόλου ωραίο. Γιατί;

Γιατί αυτές οι αρχές οι οποίες διατυπώνονται έτσι γενικώς και αορίστως είναι η βάση πάνω στην οποία το Συμβούλιο θα αποφασίζει αν σε κάποια χώρα θα υπάρχει επανειλημμένη παραβίαση αυτών των αρχών έτσι ώστε να ανασταλεί η συμμετοχή της συγκεκριμένης χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και σας ρωτώ. Θα κρίνουν οι πρωθυπουργοί και οι αρχηγοί των κρατών αν το πολιτικό σύστημα στην άλφα χώρα ή τη βήτα ή αν το κράτος δικαίου λειτουργεί σωστά ή όχι; Απαντήστε μου παρακαλώ σε αυτό το ερώτημα. Αυτή είναι η δημοκρατία που θέλετε; Αν είναι αυτή η δημοκρατία που θέλετε βεβαίως, είναι πολύ δημοκρατικό.

Έρχομαι στο θέμα της πολυσυζητούμενης Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας, την περιβόητη ΚΕΠΠΑ. Τι ακούσαμε να λέγεται σε αυτήν την Αίθουσα; Ότι προωθείται η ΚΕΠΠΑ και ότι διασφαλίζονται τα σύνορα. Ποια σύνορα όμως; Τα θαλάσσια, τα εναέρια, τα χερσαία, ποια σύνορα;

Είναι άραγε τυχαία η αναφορά που λέει "στόχοι της ΚΕΠΠΑ" και όχι συνολικά η εξωτερική πολιτική της Ευρωπαϊκής

'Ενωσης; Η κοινή εξωτερική πολιτική βασίζεται στις αρχές του ΟΗΕ κλπ. Αλίμονο αν δεν βασιζόταν στις αρχές του ΟΗΕ. Σε ποιες αρχές θα βασιζόταν; Αλλά αυτό είναι το ζητούμενο ή μήπως θα έπρεπε να βασίζεται στις αποφάσεις του ΟΗΕ; Υπάρχει κάποια χώρα σήμερα η οποία να είναι μέλος του ΟΗΕ, ακόμα και η πιο αντιδημοκρατική και η πιο αντιδραστική, η οποία τυπικά δεν σέβεται τις αρχές του ΟΗΕ; Εγώ δεν ξέρω καμία. 'Αρα δεν υπάρχει καμία ουσιαστικά εγγύηση για τη δημοκρατικότητα της εξωτερικής πολιτικής.

Και όσον αφορά τα σύνορα, βεβαίως είναι μία γενική διατύπωση και δεν γίνεται καν αναφορά για τα σύνορα της 'Ενωσης. Λέει τα σύνορα γενικώς. Τα εξωτερικά σύνορα των χωρών; Της 'Ενωσης; Ποια σύνορα; Και βεβαίως είναι η θελημένη αυτή η διατύπωση. Διότι εμείς πιστεύουμε ακράδαντα ότι η Ευρωπαϊκή 'Ενωση θα επιχειρεί να αλλάξει τα σύνορα. Γι' αυτό δεν τα προσδιορίζει συγκεκριμένα. Και γι' αυτό είναι η περιβόητη Δυτικοευρωπαϊκή 'Ενωση και οι επιχειρήσεις PETERSBERG.

Εν πάση περιπτώσει, καλό είναι να διαβάζουμε και το ίδιο το κείμενο της Συνθήκης, αλλά και τα παραρτήματά της που είναι σαφέστατα. Οι επιχειρήσεις τύπου PETERSBERG, όπως ονομάζονται στο κείμενο, για να μην καταλαβαίνει κανείς και πολλά πράγματα, είναι οι επιχειρήσεις που θα κάνει η Δυτικοευρωπαϊκή 'Ενωση όταν δεν θέλει ή δεν μπορεί να κάνει το NATO. Επομένως ΕΟΚ και NATO στην κυριολεξία είναι το ίδιο συνδικάτο. Το διαβάσετε στη σελίδα 10 του συγκεκριμένου άρθρου που λέει: Από τους στόχους της ΚΕΠΠΑ εξαιρούνται εκείνες οι περιπτώσεις όπου χώρες-μέλη είναι μέλη του NATO.

Τι παραπάνω επομένως θέλετε για το "ΕΟΚ και NATO το ίδιο συνδικάτο" από αυτήν τη συγκεκριμένη ομολογία;

Και εδώ θα μου επιτρέψετε να θέσω και ένα σοβαρό συνταγματικό ζήτημα.

Θα έχετε υπόψη σας δύο ζητήματα: Η κοινή άμυνα και ενσωμάτωση της Δυτικοευρωπαϊκής 'Ενωσης στην Ευρωπαϊκή 'Ενωση θα γίνει με αποφάσεις του Συμβουλίου. Ούτε καν νέα συνθήκη δεν θα γίνει. Και σας ρωτώ. Αυτό το πράγμα θα το νομιμοποιήσει η ελληνική Κυβέρνηση, η ελληνική Βουλή; Με ελαφρά καρδιά θα προχωρήσετε σε αυτό;

Γι' αυτό εμείς επειδή θεωρούμε ότι και αντιδημοκρατική είναι και τα συμφέροντα της χώρας αντιστρέφεται, θα πρέπει να καταψηφιστεί η συγκεκριμένη Συνθήκη και αν μη τι άλλο ας γίνει το δημοψήφισμα για να ενημερωθεί και να εκφραστεί ο λαός πάνω στις εξελίξεις αυτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Δανέλλης έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, είναι ανάγκη η Ευρωπαϊκή 'Ενωση να αποκτήσει μία πολιτική στέγη ώστε να μπορέσει να προστατεύσει τα συμφέροντά της και να αναλάβει τις υποχρεώσεις της, έγραφε στις 28 Μαρτίου 1996 στο "NOUVELLE OBSERVATEUR", ο Ζακ Ντελόρ, προσθέτοντας ότι αυτήν την ανάγκη έπρεπε να έχει καλύψει κάποια χρόνια πριν η Συνθήκη του Μάαστριχτ.

Πολύ γρήγορα, λοιπόν, δημιουργήθηκε μετά την υπογραφή της Συνθήκης του Μάαστριχτ η ανάγκη τροποποίησης, αναθεώρησης, εκσυγχρονισμού, επέκτασης αυτής της Συνθήκης.

Η Συνθήκη του 'Αμστερνταμ ήλπιζε ότι θα έδινε ικανοποιητικές απαντήσεις στα πιο πάνω ερωτήματα, πολύ περισσότερο μάλιστα που τα οξυνόμενα κοινωνικά, αναπτυξιακά και περιβαλλοντικά προβλήματα της Ευρώπης τίθενται πια σε μία κλίμακα που υπερβαίνει σαφώς τα επιμέρους κράτη και απαιτούν χειρισμούς και λύσεις που μόνο περισσότερη Ευρώπη μπορεί, υπό προϋποθέσεις βεβαίως, να παράγει.

Σημαντικές ελπίδες γέννησαν εξάλλου οι αλλαγές πολιτικών συσχετισμών που επήλθαν σε μια σειρά ξένων χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης τον τελευταίο χρόνο πριν από τη κατάληξη των διαπραγματεύσεων στο 'Αμστερνταμ αλλάζοντας σημαντικά έστω την τελευταία στιγμή, συσχετισμούς και πολιτική συγκυρία.

Η διακυβερνητική διάσκεψη έδειξε από τις πρώτες συνεδριάσεις

των αντιπροσώπων των δεκαπέντε ότι δεν υπήρχε η πολιτική βούληση να υιοθετηθεί μια συνθήκη ικανή να απαντήσει στις προκλήσεις του 21ου αιώνα και να δώσει στην Ενωμένη Ευρώπη τη θέση που μπορεί και πρέπει να έχει στη διεθνή σκηνή. 'Ετσι το αποτέλεσμα της Συνόδου του 'Αμστερνταμ τον Ιούνιο του 1997 δυστυχώς υπολείπεται των αρχικών επιδιώξεων που είχε θέσει η διακυβερνητική διάσκεψη που κωδικοποιούνταν σε τρία βασικά επίπεδα.

Πρώτον η σχέση της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης και πολίτη. Δεύτερον, το θεσμικό σύστημα της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης και τρίτον η κοινή εξωτερική πολιτική της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης και η πολιτική ασφάλειας.

Η πολιτική εικόνα της Συνθήκης ολοκληρώνεται και βελτιώνεται βεβαίως με τις αποφάσεις των δύο συνόδων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στο Λουξεμβούργο, μερικούς μήνες μετά τη μονογραφή της.

'Ενα σοβαρό θεσμικό ζήτημα, που δεν τέθηκε για πρώτη φορά στο 'Αμστερνταμ, αλλά απασχόλησε ιδιαίτερα τη διακυβερνητική διάσκεψη και τη Σύνοδο του 'Αμστερνταμ, ήταν η γαλλογερμανική πρόταση για την ευελιξία. Και μπορεί στη φάση αυτή η πρόταση για μια διαφοροποιημένη ενοποίηση να βγήκε αποδυναμωμένη από τη διάσκεψη, όμως η προοπτική της εεσμοθέτησης ευέλικτων μορφών ολοκλήρωσης είναι μπροστά μας.

'Εχει ενδιαφέρον η συνάντηση των απόψεων των ευροσκεπτικιστών και εκείνων των ευρωενθουσιωδών που ενώ ξεκινούν από διαφορετικές αφετηρίες, συναντώνται στην κοινή αποδεκτή θέση του να μην εμποδίζεται η επιθυμία ορισμένων κρατών-μελών για προώθηση της συνεργασίας, χωρίς όμως να σπρώχνονται αλλά περισσότερο επιφυλακτικά -σε συνολικά αρνητικές θέσεις- κράτη.

Η εμπειρία της ΟΝΕ και της λειτουργίας του ευρώ δίνει μια πρώτη εικόνα και ιδέα. Η υπόθεση αυτή αποτελεί μια ανοικτή πρόκληση για όλους, όπως μεγάλη πρόκληση αποτελεί η επερχόμενη πέμπτη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης.

Για μας έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον και όχι μόνο για το μέλλον της Κύπρου. Η Ελλάδα είναι υποχρεωμένη να αναλύσει το θέμα της διεύρυνσης σε όλα του τα επίπεδα, γεωπολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό, ασφάλειας, να σχηματίσει άποψη συγκεκριμένη και συγκροτημένη. 'Αλλως κινδυνεύουμε να βρεθούμε προ οδυνηρών εκπλήξεων, αφού ελλοχεύει πάντα ο κίνδυνος να βρεθούμε στο περιθώριο της ενοποιητικής διαδικασίας.

Δεν πρέπει επίσης να μας διαφεύγει η βαλκανική διάσταση της διεύρυνσης, όσο μακρινή και αν φαίνεται αυτή σήμερα, που αφορά άμεσα τη σταθερότητα και την ομαλή ανάπτυξη της περιοχής μας. Πρέπει τέλος να προετοιμασθούμε για να απαντήσουμε σε ένα δίλημμα, ένα δίλημμα που φαίνεται πια πολύ κοντινό.

Διεύρυνση ή εμβάθυνση; Και τι πρώτα; Καλύτερα όμως το δίλημμα αυτό θα πρέπει να τεθεί σαν μια μονοδιάστατη ερώτηση. Το πως πραγματικά μπορούν να περπατήσουν παράλληλα αυτές οι δύο εξαιρετικά φιλόδοξες αλλά και ζωογόνες αναγκαιότητες για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Ας ρίξουμε μια ματιά στο πια ήταν η στάση της ελληνικής κυβέρνησης στις διαδικασίες που οδήγησαν στο 'Αμστερνταμ και στην υπογραφή της Συνθήκης. Η ελληνική Κυβέρνηση διαμόρφωσε ένα σύνολο θέσεων και διαπραγματευτικών πρωτοβουλιών σε χαμηλούς, θα έλεγα, τόνους και με περιορισμένες φιλοδοξίες. Είχε περισσότερο μια κλασική διπλωματική, παρά πολιτική ανάλυση και προσέγγιση. Συχνά οι θέσεις της φάνηκαν να επηρεάζονται από μια τάση παλαιών αντιλήψεων για τις σχέσεις Ελλάδας-Ευρώπης και όχι από θέσεις αρχής, ότι, ως ισότιμο μέλος της κοινής πορείας η Ελλάδα προτείνει λύσεις επωφελείς για το σύνολο και επομένως για την ίδια την Ελλάδα.

Δεν αξιολόγησε με πληρότητα και ακρίβεια τις αλλαγές των πολιτικών συσχετισμών σε διάφορες χώρες-μέλη και στη συνέχεια στο σύνολο της 'Ενωσης. Γι' αυτό και υιοθέτησε συγκροτημένη στάση ή και αποχή όταν αναδείχθηκαν οι αντιπαραθέσεις μέσα και γύρω από τις εργασίες της διακυ-

βερνητικής σχετικά με τα ζητήματα κοινωνικής πολιτικής, το 35ωρο κλπ.

Πέρα από τις θέσεις αρχής που παρουσίασε, δεν έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στα ζητήματα της διεύρυνσης, που είναι ζητήματα που, όπως είπα και πριν, θα τα έχουμε μπροστά μας με μεγάλη ένταση πολύ γρήγορα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ)

Άφησε τον αντιευρωπαϊσμό -επίσης θα μου επιτρέψετε, κύριοι Υπουργοί, να πω- η Κυβέρνηση να θεωρεί, ρίχνοντας βολικά στην ευρωπαϊκή ενοποίηση ευθύνες για πράξεις και παραλείψεις και των προκατόχων σας κυβερνήσεων, αλλά και δικών σας πράξεων. Και νομίζω ότι θα πρέπει να σημειωθεί ότι το άλλοθι των υποχρεώσεων μας από την Ευρωπαϊκή Ένωση, συχνά χρησιμοποιείται, όχι μονάχα από την Κυβέρνηση ή από το κυβερνητικό κόμμα, αλλά και από άλλες πολιτικές δυνάμεις. Και είναι ένα άλλοθι, το οποίο δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα, αλλά που δημιουργεί ένα κλίμα αντιευρωπαϊκό στις μέρες μας.

Επίσης θέλω να προσθέσω ότι πραγματικά την τελευταία στιγμή ρίχτηκε η Κυβέρνηση στην προσπάθεια να μη βρεθούμε έστω και μετά το 2001 έξω από την Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Έτσι επικεντρώθηκε σε μία διαχείριση των λεγόμενων διαρθρωτικών αλλαγών, όταν πραγματικές διαρθρωτικές αλλαγές, που έχει ανάγκη ο τόπος πραγματικά, περιμένουν ή εκκρεμούν ανολοκλήρωτες. Και αναφέρομαι βεβαίως στη φορολογική μεταρρύθμιση, στην ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων, στην αναδιοργάνωση των συνεταιρισμών, στη νομιμοποίηση της παραοικονομίας, στην πολιτική της γης, στην αναδιάρθρωση των επιλογών του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης με κριτήρια αειφόρου ανάπτυξης και άμεσης και ολοκληρωμένης προστασίας και αναβάθμισης του περιβάλλοντος, ζητήματα που θα έπρεπε να μας ενδιαφέρουν και θα έπρεπε να τα αντιμετωπίσουμε με εντελώς διαφορετικό τρόπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα νέα μέτωπα που ανοίγονται σήμερα μπροστά μας, μπροστά στις δυνάμεις της ευρωπαϊκής Αριστεράς, του εκσυγχρονισμού, της μεταρρύθμισης και της οικολογίας, έχουν αρχίσει να διαμορφώνονται. Εν όψει της διεύρυνσης, η νέα αναθεώρηση της Συνθήκης είναι περίπου μονόδρομος. Και μάλιστα τρία κράτη-μέλη τη ζητούν επισήμως, πριν από την είσοδο του πρώτου νέου μέλους. Είναι κρίμα που η Κυβέρνησή μας δεν συνυπέγραψε μία τέτοια απαίτηση, ένα τέτοιο αίτημα.

Πρέπει να εκφράσουμε, μαζί με άλλες δυνάμεις την απαίτηση για στενότερη πολιτική ενοποίηση και δημοκρατικό έλεγχο των θεσμών που θα την εκφράσουν. Να ωθήσουμε την ενοποιούμενη Ευρώπη σε ένα διεθνή ρόλο ισορροπίας, ισότητας, ειρήνης και ανάπτυξης.

Πρέπει να ωθήσουμε μαζί με τους πολίτες και τα κοινωνικά και συνδικαλιστικά κινήματα, τη νεότευκτη και εμβρυώδη κοινωνική πολιτική και την πολιτική για την απασχόληση προς πιο σύνθετες και πιο συνεκτικές μορφές συντονισμού και εφαρμογής με φαντασία, με χρηματοδοτήσεις, επικαιροποιώντας και την εν αχρηστία τελούσα τώρα και αρκετό καιρό Λευκή Βίβλο.

Πρέπει να μεταφράσουμε κοινοβουλευτικά και πολιτικά και κινηματικά τις νέες επιταγές της Συνθήκης, που θέλουν την προστασία του περιβάλλοντος απαραίτητη πτυχή κάθε νέας και κάθε παλιάς κοινής πολιτικής. Πρέπει να διευρύνουμε πρακτικά και πολιτικά τις νέες διατάξεις για τη δημόσια υγεία και την προστασία των καταναλωτών, υποκινώντας τους πολίτες σε περισσότερη οργάνωση και παρεμβατικότητα σε όλα τα επίπεδα, ιδιαίτερα στο παραμελημένο κοινοτικό επίπεδο. Να εντείνουμε τις προσπάθειές μας σε όλα τα επίπεδα για την απόκρουση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, του επιθετικού εθνικισμού, παράλληλα δε να προωθήσουμε θετικά νέα βήματα την εμβάθυνση της δημοκρατίας, των πολιτών και των δικαιωμάτων τους σε παλιά και νέα πεδία, όπως ο ηλεκτρονικός έλεγχος προσωπικής ζωής, όπως η πληροφόρηση και η επικοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα μπορεί. Αρκεί να αντιληφθούμε ότι χρειάζονται επείγοντως ιστορικής εμβέλειας

σχέδια ανόρθωσης, μεταρρυθμίσεων και προοδευτικού εκσυγχρονισμού και για να μπει ισότιμα στη δεύτερη φάση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης και για να ανταποκριθεί, όμως, στις νέες μετά ΟΝΕ συνθήκες, αλλά και για να αξιοποιήσει έγκαιρα και επωφελώς, ευκαιρίες και δυνατότητες που ανοίγονται μπροστά μας. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Τσαφούλιας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Σε ένα πνεύμα λαϊκής σιγής λειτουργεί απόψε η Βουλή και ο λαός για την ψήφιση της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Του Άμστερνταμ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Ναι, για τη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Έτσι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Δεν διαφέρει από εκείνο, το ίδιο πράγμα είναι.

Σιγή, διότι οι κρατούσες δυνάμεις είναι εκείνες που αυτήν τη στιγμή δεν έχουν τη δύναμη, δεν έχουν μπροστά τους την αντίδραση, τη δυναμική αναμέτρηση των εργαζομένων, των αδικουμένων και των λαών της Ευρώπης που μάχονται για δικαιοσύνη, που μάχονται για ειρήνη, που μάχονται για ψωμί.

Εάν η Συνθήκη αυτή ήταν μία προσπάθεια θωράκισης των λαών της Ευρώπης και του λαού της Ελλάδας απέναντι σε έναν ανταγωνισμό που έρχεται και σε μία παγκοσμιοποίηση -τους όρους των οποίων επιβάλλει το κεφάλαιο- εάν ήταν ένα Σύμφωνο στο οποίο θα εμπεριέχετο η εφαρμογή των αρχών της κοινωνικής δικαιοσύνης, η εφαρμογή των αρχών του σεβασμού των δικαιωμάτων των πολιτών, των δικαιωμάτων των εργαζομένων, εάν ήταν πράγματι κάτι που θα ήταν σύμφωνο με τη λύτρωση των λαών, τότε εμείς δεν θα είχαμε ποτέ αντίρρηση να δώσουμε την ψήφο μας γι' αυτό το οποίο εσείς λέτε.

Οι δυνάμεις, όμως, του καπιταλισμού έχουν καρναβαλική εμφάνιση λειτουργίας σοσιαλοδημοκρατίας. Παίζεται το μεγαλύτερο καρναβάλι στην Ευρώπη. Οι δήθεν σοσιαλοδημοκρατικές δυνάμεις, οι εκπρόσωποι του καπιταλισμού στην Ευρώπη, κρατάνε στα χέρια τους δυναμικά την υπόθεση της λειτουργίας του χρήματος και των κοινωνιών χωρίς να έχουν αυτήν τη στιγμή το φόβο της μεγάλης αναμέτρησης. Και ως εκ τούτου, προχωράνε αυτήν τη στιγμή στην ψήφιση της Συνθήκης του Άμστερνταμ. Και προχωρούν διότι γνωρίζουν ότι το παιχνίδι αυτήν τη στιγμή δεν κρίνεται εναντίον τους. Το παιχνίδι αυτήν τη στιγμή κρίνεται υπέρ των τραπεζιτών και υπέρ των μονοπωλίων.

Είτε όμως και ο ίδιος ο Κίσσιγκερ να θωρακιστούν οι λαοί οι φτωχοί απέναντι στον ανταγωνισμό, απέναντι στην παγκοσμιοποίηση, απέναντι στην κοινωνική αδικία που έρχεται. Το είπε και ο Καλμπρέι σε άλλο άρθρο προ τριών μηνών. Να θωρακιστούν οι φτωχοί. Είναι ανόητο να περιμένουν από τον καπιταλισμό -το έλεγε ο θεωρητικός του καπιταλισμού- σωτήρια λέμβο και σωσίβιο για το μέλλον.

Τι θα κάνετε εσείς οι καπιταλιστές, οι σοσιαλοδημοκράτες καπιταλιστές, οι χριστιανοδημοκράτες καπιταλιστές; Θα σώσετε όλους εκείνους, οι οποίοι αυτήν τη στιγμή μάχονται για να αποκτήσουν το ψωμί τους, κοινωνική δικαιοσύνη και δικαιώματα; Πώς είναι δυνατόν να μας πείσετε ότι αν δεν πολεμήσουμε θα ζήσουμε;

Δεν ψηφίζουμε τη Συνθήκη του Άμστερνταμ διότι αγωνιζόμαστε να μην πεθάνουμε. Είναι αγώνας, είναι αντίσταση των λαών της Ευρώπης και του λαού της Ελλάδας.

Δεν ξέρω πώς έχουν εμπλακεί τα πράγματα και ψηφίζεται από τα Κοινοβούλια με τρεις-τέσσερις Βουλευτές, όπως γίνεται εδώ απόψε. Δεν ξέρω γιατί οι λαοί το ανέχονται ακόμα. Ίσως να το ανέχονται αναμένοντας την ώρα της έκρηξης. Και την έκρηξη δεν πρόκειται να την αποφύγετε.

Επομένως, η προσπάθειά μας είναι ο πόλεμος εναντίον της κοινωνικής αδικίας, εναντίον όλων αυτών.

Μιλάτε για διεύρυνση της Ευρώπης. Για ποια διεύρυνση της Ευρώπης; Από δεκαπέντε να γίνουμε είκοσι πέντε; Οι

κοινοτικοί πόροι πώς είναι δυνατόν να φθάσουν σε ένα σημείο να λειτουργήσουν υπέρ των φτωχών λαών και ιδίως του Νότου όταν θα είναι άλλοι δέκα φτωχοί; Τους δίνει την αγορά ελπίδας. "Θα σας βάλουμε μέσα για να ζήσετε". Η μεγαλύτερη απάτη των αιώνων - που θα τη δημιουργήσει ο καπιταλισμός της Ενωμένης Ευρώπης - είναι να πει σε αυτούς "ελάτε εδώ να ζήσετε και θα δούμε αν δεν ζήσετε τι θα γίνει".

Είναι προσωρινά τα μέτρα αυτά. Δεν αποτελούν προοπτική για εκατό ή για διακόσια χρόνια. Δεν είναι δυνατόν να επιβιώσει με ένα τέτοιο τέχνασμα κοινωνικής αδικίας, διότι το βάραθρο των συστημάτων των πολιτικών είναι η κοινωνική δικαιοσύνη. Εφόσον δεν πάτε με αυτή, δεν κάνετε τίποτε. Όταν το 1,27 δίνεται από τον κοινοτικό προϋπολογισμό για να αντιμετωπιστούν οι αναδιարθρωσίες στη γεωργία, στην αλιεία και σε όλα αυτά, είναι δυνατόν να πείτε ότι έχετε κοινωνικό πρόσωπο και θα κρατήσετε τους λαούς από την αντίδραση; Εκατό συνθήκες του Άμστερνταμ να ψηφίσετε. Το λέει η Επίτροπος, η Νικολάου, στον προτερασμένο "ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ" προτερασμένο για τους αγρότες.

Τους λέει: "Θα γίνετε το 3%. Η μοίρα σας είναι αυτή. Αφήστε, αν είσθε δύο εκατομμύρια. Θα φθάσετε τους τριακόσιους χιλιάδες."

Επομένως τι θα γίνουν αυτοί οι αγρότες; Ποια πρόνοια έλαβε η Συνθήκη του Μάαστριχτ για τον κοινωνικό αυτό μετασχηματισμό, ώστε να υπάρξουν μόνον τριακόσιες χιλιάδες από δύο εκατομμύρια αγρότες, όταν τους λέει ότι δεν είναι δυνατόν το εισόδημά σας να αυξηθεί, όταν δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπίσουμε τον εκσυγχρονισμό στις αγροτοβιομηχανίες, για να μπορέσουμε να γίνουμε ανταγωνιστικοί; Και είναι δεδομένο ότι δεν θα γίνουμε ανταγωνιστικοί. Και αν δεν γίνουμε ανταγωνιστικοί, θα πεθάνουμε! Αυτό είναι το μεγάλο μήνυμα της Συνθήκης του Μάαστριχτ. "Αν δεν γίνετε ανταγωνιστικοί και δεν πέσετε μέσα στην παγκοσμιοποίηση, θα πεθάνετε." Εναντίον αυτού του συνθήματος παλεύουμε, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε πολιτική θέση, ανεξάρτητα από τις διαβόητες προτάσεις σας, που περιέχουν λύση για τα προβλήματα. Οι προτάσεις σας έγιναν κουρελόχαρτα! Καμία πρόταση από τις προτάσεις των δύο μεγάλων κομμάτων δεν έγινε πραγματικότητα στον ελληνικό λαό.

Ο λαός αυτήν τη στιγμή έχει απελπισθεί και έχει οδηγηθεί σε ένα σημείο πλήρους απογοήτευσης, απόγνωσης και μοιρολατρίας. Και ο λαός τα παρακολουθεί όλα αυτά μέχρι που να έρθει η ώρα να πάρει τη θέση του.

Ο ίδιος ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Τράπεζας -και το ξέρετε, κύριε Παπανδρέου- δήλωσε επί λέξει: "Θα πρέπει να παραδεχθώ ότι δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις ότι η καθιέρωση του ενιαίου νομίσματος θα συνεισφέρει καίρια στην επιτάχυνση της οικονομικής ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης." Δεν μιλάει εδώ για κράτη δύο και τριών ταχυτήτων;

Ο ίδιος ο πρόεδρος της Γερμανίας λέει ότι: "Δεν θα συνεισφέρω τόσα." Ο πρόεδρος της Γερμανίας λέει ότι δεν θα συνεισφέρει στον προϋπολογισμό της Κοινότητας για τα φτωχά κράτη. Όταν, λοιπόν, εκείνος λέει ότι "δεν μπορούμε να γίνουμε εμείς εκείνοι που θα πληρώνουμε τους άλλους", πώς είναι δυνατόν να διασωθεί αυτή η υπόθεση; Και μιλάει έτσι όσον αφορά την ελληνική οικονομία, όταν 25% του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων πάνε σε γερμανικές εταιρείες, όταν χαλάει δεκαπέντε δισεκατομμύρια το χρόνο η Ευρωπαϊκή Ένωση για τη διαφήμιση του ευρώ; Αφού το ευρώ είναι η κατάκτηση του μέλλοντος, γιατί μιλάμε για διαφήμιση του ευρώ; Έτσι έγινε. Και όπως έγινε στην Ευρώπη με τη διαφήμιση του ευρώ, έγινε και εδώ με το σχέδιο "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ".

Εκείνο όμως το οποίο έχει σημασία είναι το εξής: Μιλάτε για ανεργία. Η ανεργία -όπως είπε και η κ. Δαμανάκη, η οποία ψηφίζει τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, έτσι κατάλαβα- πρέπει να ελέγχεται από τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Από τη Συνθήκη η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει μόνον εποπτεύοντα ρόλο. Την αντιμετώπιση της ανεργίας κάθε κράτος θα την αναλάβει μόνο του. Μόνο του κάθε κράτος θα αντιμετωπίσει τη φτώχεια του και την κακομοιριά του, θα αντιμετωπίσει την πείνα και τη δυστυχία. Επομένως εάν οι άνεργοι φθάσουν στο 23%, δεν είναι όρος για να

μην μπεις στην ΟΝΕ. Στη Συνθήκη του Μάαστριχτ δεν υπάρχει όρος ότι πρέπει να έχεις τόση ανεργία για να μπεις. Δεν υπάρχει όρος στη Συνθήκη του Μάαστριχτ ότι, εάν υπάρχει ανεργία αυξημένη, δεν μπαίνεις στην ΟΝΕ. Δεν υπάρχει τέτοιος όρος και στη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Επομένως η ανεργία είναι ένα κλειδί που το χρησιμοποιείτε ανά πάσα στιγμή, ώστε όποτε θέλετε εσείς την ανεβάσετε, για να μπορέσετε να προκαλέσετε πτώση του πληθωρισμού και όποτε θέλετε την κατεβάσετε, όπως έγινε παλαιότερα και όπως γίνεται και τώρα με τεχνάσματα.

Πού είναι οι τρόποι ανταγωνισμού της ελεύθερης οικονομίας; Τα χρήματα πέφτουν για να γίνει η Ελλάδα ανταγωνιστική σε όλους τους τομείς της λειτουργίας του κάθε οικονομικού επιπέδου που διατρέχει ο λαός; Έπεσαν χρήματα για να παραχθεί προϊόν ανταγωνιστικό;

Εδώ το 80% του λαδιού εξάγεται στην Ιταλία με τιμή εξακοσίων τριάντα με εξακοσίων σαράντα (630 με 640) δραχμών και εκεί τυποποιείται και πουλιέται στη συνέχεια εδώ, στην Ελλάδα, με χίλιες πεντακόσιες (1.500) δραχμές, ενώ στην Αμερική το πουλάει τρεις χιλιάδες και τέσσερις χιλιάδες (3.000 και 4.000) δραχμές το κιλό. Και όταν εμείς σας μιλάμε για τυποποίηση, τη γράφετε στα παλιά σας τα παπούτσια. Και όταν λέει η ίδια η Νικολάου ότι "κατά δένδρο θα γίνει η επιδότηση", ξέρετε τι σημαίνει στην Ελλάδα "κατά δένδρο επιδότηση"; Καταστροφή πλήρης του αγροτικού κόσμου που ασχολείται με την ελιά.

Τι κάνατε, λοιπόν, εσείς, για να κάνετε την Ελλάδα ανταγωνιστική, ώστε να πείτε ότι "σύμφωνα με τους όρους της Συνθήκης του Μάαστριχτ, έχουμε δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για μια ανταγωνιστική Ελλάδα";

Ο ανταγωνισμός γίνεται μόνο στο Χρηματιστήριο. Τζόγος, παιχνίδι, χαρτί, τράπουλα το Χρηματιστήριο! Όλα τα λεφτά πάνε στο crime lucris, στο εύκολο κέρδος. Ποντάρω, για να πιάσω! Και όταν τα πιάνω τα λεφτά, δεν τα δίνω για τη λειτουργία όρων και προϋποθέσεων προς ανάπτυξη του ανταγωνισμού ενός προϊόντος που θα κατακλύσει τις αγορές και θα φέρει στην Ελλάδα.

Για ποια υγιή βάση της οικονομίας μιλάτε, όταν τον υγιή ανταγωνισμό εσείς οι ίδιοι τον απομακρύνετε, εσείς οι ίδιοι τον πολεμάτε και φέρνετε την τράπουλα, το χρηματιστήριο, για να λειτουργήσει ως έκφραση ελπίδας για την εμπέδωση καλής οικονομίας στο μέλλον για την Ελλάδα;

Είναι λόγια αυτά, με τα οποία μπορείτε να πείτε ότι μας πείσατε για ένα τέτοιο ανίερο, ανήθικο σύμφωνο, το οποίο είναι τελείως αόριστο; Μιλήσατε για τα σύνορα; Γιατί δεν μιλάτε για τα δώδεκα θαλάσσια μίλια μέχρι την Τουρκία; Αναλαμβάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση ότι μπορούμε να επεκτείνουμε τα χωρικά μας ύδατα μέχρι τα δώδεκα μίλια; Δεν μιλάει. Τα δώδεκα μίλια είναι εξωτερικά σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Να μας πείτε τώρα γιατί δεν μιλάτε γι' αυτό. Λύσατε τα προβλήματα με την Τουρκία;

Με αερολογίες και με τέτοια, εμείς δεν μπορούμε να συναινέσουμε σ' αυτά. Θέλουμε να πούμε ότι αυτά που γίνονται σήμερα στην Ελλάδα είναι πρόσκαιρα, είναι κατά κάποιον τρόπο λειτουργία μιας πρόχειρης αντιμετώπισης.

Ο ίδιος ο κύριος Πρωθυπουργός είπε ότι τα διαρθρωτικά μέτρα θα συνεχιστούν και μετά την εισοδημική ΟΝΕ. Οι διαρθρωτικές αλλαγές, οι διαρθρωτικές παρεμβάσεις δεν θα τελειώσουν την ώρα που θα μπούμε στην ΟΝΕ. Το μαρτύριο θα συνεχιστεί και μετά, διότι δεν θα έχουμε την οικονομική δυνατότητα με το σύμφωνο σταθερότητας να διατηρούμε τα κριτήρια.

Το σύμφωνο σταθερότητας είναι η συνεχής διατήρηση των κριτηρίων. Και η συνεχής διατήρηση των κριτηρίων αποτελεί όρο λειτουργίας προϋποθέσεων φτώχειας στον ελληνικό λαό. Με τη διατήρηση των κριτηρίων πεθαίνουν οι άνεργοι κι εσείς λέτε για το σύμφωνο σταθερότητας. Το σύμφωνο σταθερότητας είναι για τους τραπεζίτες, δεν είναι για τους φτωχούς. Επομένως εμείς δεν μπορούμε να πάμε με τους τραπεζίτες. Αμυνόμαστε. Δεν κάνουμε συνθήματα, με ποιον είμαστε, αν

είμαστε με την Ευρώπη. Είμαστε με την Ευρώπη των λαών, με την Ευρώπη της δικαιοσύνης. Με τη ληστροική Ευρώπη και με την Ευρώπη των τραπεζιτών απατεώνων δεν είμαστε και γι' αυτό την καταψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Οικονόμου έχει το λόγο.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν προσπαθούσε κάποιος να βγάλει ένα γενικό συμπέρασμα από τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, νομίζω ότι αυτό θα ήταν ότι έχουμε πάρα πολύ δρόμο μπροστά μας, μακρύ δρόμο, μέχρι να γίνει η Ευρώπη μία ήπειρος ασφάλειας, κοινωνικής συνοχής και πριν απ' όλα μία κοινότητα πατριδών, πολιτισμών και κοινωνικών ρευμάτων. Μία Ευρώπη που τα κατά συνθήκη συννορά της να συμπίπτουν με τα γεωγραφικά της όρια και ανοιχτή στο μεγάλο στοίχημα του μέλλοντός της, που είναι η ευρωπαϊκή συνεργασία.

Γνωρίζουμε όλοι ότι δεν υπάρχει πολιτική ευρωπαϊκής ασφάλειας, απλούστατα γιατί δεν υπάρχει ορισμός του τι είναι κοινό ευρωπαϊκό συμφέρον. Επίσης γνωρίζουμε ότι δεν υπάρχει ευρωπαϊκή πολιτική για την κοινωνική συνοχή, διότι δεν υπάρχει τίποτε άλλο, παρά μόνο η ονομαστική σύγκλιση και το σύμφωνο σταθερότητας, τα οποία όχι απλώς παραγνωρίζουν, αλλά υποθάλλουν την ανεργία, τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό. Και γνωρίζουμε όλοι ότι η υπόθεση της διεύρυνσης από μία βαθιά πολιτική διεργασία, έχει γίνει μία δημοσιονομική υπόθεση.

Επίσης όλοι αντιλαμβάνονται -και μιλώ για τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης- ότι θεμελιώδεις πολιτισμικές αξίες αντιμετωπίζουν τον απροκάλυπτο επεκτατισμό ενός αγγλοσαξωνικού πρότυπου διαβίωσης και κοινωνικής οργάνωσης.

Βεβαίως κανείς δεν παραγνωρίζει ότι υπάρχουν αντικειμενικά χαρακτηριστικά στην ιστορική περίοδο που βιώνουμε. Οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι η μόνη στρατιωτική υπερδύναμη και βεβαίως γι' αυτό ακριβώς και το Διεθνές Δίκαιο εφαρμόζεται επιλεκτικά και η επίκλησή του έχει προσηλιατικό χαρακτήρα. Αν κάποιος δεν δικαιούται να τα παραγνωρίζει αυτά, είναι ο Ελληνισμός στην Ελλάδα και στην Κύπρο.

Επίσης είναι γνωστό ότι η κίνηση των βραχυπρόθεσμων κεφαλαίων είναι μία μάστιγα για τον Τρίτο Κόσμο, για τις αναπτυσσόμενες χώρες, και μία βραδυφλεγής βόμβα για την οικονομική σταθερότητα των ανεπτυγμένων χωρών. Αλλά αυτή η πραγματικότητα δυστυχώς, ορισμένοι νομίζουν ότι αποτελεί απ' εαυτής νομιμοποιητική βάση για την αποδοχή της και τον εξαγνισμό της. Δεν είναι έτσι. Δεν σημαίνει ότι επειδή κάτι συμβαίνει, πρέπει να μας αρέσει ή να είμαστε σύμφωνοι με αυτό.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ κάνει ακριβώς το θεμελιώδες λάθος. Αντιπαρέχεται αυτό το βασικό πολιτικό θέμα και ουσιαστικά γίνεται ένα ρυθμιστικό πλαίσιο υπάλληλο της νέας τάξης πραγμάτων και ακριβώς γι' αυτό όχι επωφελές για τους ευρωπαϊκούς λαούς.

Η γνώμη μου είναι ότι η Συνθήκη αυτή θα μπορούσε να είναι αλλιώς. Δεν έχω στο μυαλό μου μια ανεδαφική άρνηση της πραγματικότητας που περιέγραψα, αλλά τη διαμόρφωση κάποιου υποτυπώδους, έστω, σχεδίου για να αντιμετωπιστεί ο πολύμορφος επεκτατισμός που προδιέγραψε προηγουμένως.

Αν πάμε στο παρελθόν θα υπενθυμίζα ότι η ιδέα της ευρωπαϊκής ενοποίησης δεν ήταν ποτέ τόσο φτωχή όσο είναι σήμερα. Από το 1948, την Ευρωπαϊκή Ένωση Άνθρακα και Χάλυβα, το σχέδιο οικοδόμησης του "Ευρωπαϊκού Σπιτιού" πέρασε από πολλές φάσεις, αλλά ποτέ δεν ήταν τόσο φτωχό όσο είναι σήμερα.

Οι δύο τελευταίες τροποποιήσεις, οι δυο τελευταίες μορφές που πήρε, το Μάαστριχτ και το Άμστερνταμ το έκαναν κατά πολύ στενότερο. Σήμερα το μόνο ουσιαστικό κοινό σημείο αναφοράς είναι το κοινό νόμισμα, το Ευρώ. Αυτό μάλιστα ισχύει όχι για όλες τις χώρες, αλλά για λίγες, από τις ήδη λίγες, χώρες που θα μπορέσουν να το έχουν. Αυτή είναι η μεγαλύτερη απόδειξη μιας στενότητας που διέπει την πολιτική ηγεσία της Ευρώπης. Και αν αυτή η στενή πολιτική και αυτή η στενόμυαλη πολιτική ηγεσία δεν ανατραπεί και δεν αντικατασταθεί, τότε το μέλλον θα είναι ακόμα χειρότερο.

Είναι απαράδεκτο μια ήπειρος που το ίδιο της το όνομα υποδηλώνει ανοικτούς ορίζοντες -αυτό σημαίνει Ευρώπη- να είναι μια ήπειρος που το οπτικό της πεδίο είναι τόσο στενό όσο η διάμετρος ενός νομίσματος που λέγεται ευρώ, δηλαδή ενός κέρματος.

Ας έρθουμε όμως στην πιο πρόσφατη περίοδο. Από το Μάαστριχτ μέχρι σήμερα η βασική πολιτική ήταν η ΟΝΕ. Ακόμα και αυτή έχει στενέψει περισσότερο. Από το Μάαστριχτ μέχρι το Άμστερνταμ έγιναν τέσσερις θεμελιώδεις μεταβολές. Η πρώτη ήταν ότι διαλύθηκε η Κοινή Αγροτική Πολιτική. Αυτό σημαίνει ότι μειώνεται η παραγωγή και το εισόδημα για τους Ευρωπαίους αγρότες και ιδιαίτερα για τους Έλληνες.

Η δεύτερη μεταβολή είναι η κατ' ευφημισμόν ανεξαρτησία των κεντρικών τραπεζών. Τι σημαίνει αυτό; Ότι η νομισματική πολιτική δεν την κάνουν οι κυβερνήσεις, την κάνουν οι τράπεζες. Αυτή είναι μια θεσμική ανωμαλία με τεράστια σημασία, διότι οι συνέπειες της νομισματικής πολιτικής στην απασχόληση παραδείγματος χάρη, δηλαδή η ανεργία, οφείλεται στις κεντρικές τράπεζες, αλλά "το μάρμαρο" το πληρώνουν οι κυβερνήσεις. Αυτό δεν πρέπει να αντιμετωπιστεί;

Το πρόβλημα αυτό γίνεται απολύτως απαράδεκτο αν συνδυαστεί με μια τρίτη μεταβολή, που είναι το περίφημο Σύμφωνο Σταθερότητας. Τι λέει αυτό το σύμφωνο; Ότι αυτή η στενή δημοσιονομική πολιτική θα ισχύσει στο διηνεκές. Αυτό όμως δεν μπορεί να συνεχιστεί.

Τι υποσχόμεθα στους λαούς; Ότι αυτή η πολιτική η οποία δημιουργεί συγκρατημένους ρυθμούς ανάπτυξης και ανεργία θα συνεχιστεί επ' άπειρον; Νομίζω ότι η κατάσταση αυτή πρέπει να σταματήσει. Δεν μπορεί να υπάρχει αυτή η κατάσταση και ακόμα και αν ο λαός ψηφίσει άλλες κυβερνήσεις και αλλάζουν οι κυβερνήσεις οι θεματοφύλακες του παραλογισμού, δηλαδή, οι κεντρικές τράπεζες, να παραμένουν σταθερές. Νομίζω ότι αυτό πρέπει να αλλάξει.

Υπάρχει και μια τέταρτη πολύ πρόσφατη δυσμενής εξέλιξη. Είναι η απόπειρα περικοπής των πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την περιφερειακή ανάπτυξη και τη συνοχή του ενιαίου, υποτίθεται, οικονομικού και νομισματικού χώρου. Τα ταμεία και τα πακέτα. Λένε ορισμένες ισχυρές χώρες, ιδιαίτερος η Γερμανία, ότι πλήρωσαν αρκετά. Αυτό είναι κάτι απολύτως αβάσιμο. Κανένας δεν πλήρωσε ούτε επειδή έχει καλή καρδιά ούτε επειδή έχει ένοχο παρελθόν και εξαγνίζεται πληρώνοντας. Κάθε δραχμή που εισπράχθηκε από τις Χώρες της Συνοχής, συνεισφέρει και από την Ελλάδα, έχει κοστίσει μείωση της απασχόλησης, επιδείνωση του ισοζυγίου και ανασχεση της ανάπτυξης. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Πρέπει να εξηγήσουμε στους εταίρους μας ότι δεν μπορεί να στηθεί η Οικονομική και Νομισματική Ένωση με αυτήν την κατάσταση. Μια άλλη Οικονομική και Νομισματική Ένωση -πραγματική όμως Οικονομική Ένωση -οι Ηνωμένες Πολιτείες, για κάθε δολάριο απόκλισης μιας πολιτείας από τον ομοσπονδιακό μέσο όρο αντισταθμίζει σαράντα επτά σέντς από τον ομοσπονδιακό προϋπολογισμό. Τα ταμεία και τα πακέτα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αντισταθμίζουν τρία σέντς. Αυτά τα τρία σέντς θέλουν να κόψουν οι εταίροι μας. "Ευρωπαϊκό Σπίτι" με τόσο προνομιούχα ρετιρέ και τόσο βαθιά υπόγεια πιστεύω ότι δεν μπορεί να χτιστεί.

Επειδή έτσι έχουν τα πράγματα, εγώ δεν είμαι καθόλου έτοιμος να ορκιστώ υπέρ του ευρωπαϊκού προσανατολισμού της χώρας, εφόσον έχει αυτό το περιεχόμενο. Βεβαίως δεν είμαι και καθόλου έτοιμος την ίδια στιγμή να προτείνω ότι η χώρα μας και ο λαός μας δεν πρέπει να συμμετάσχουν στη προσπάθεια χτισίματος του "Ευρωπαϊκού Σπιτιού". Πιστεύω όμως ότι η Ευρώπη έχει δικαίωμα σε έναν άλλο προσανατολισμό.

Πρώτα πρώτα πιστεύω ότι η Κύπρος, η Βοσνία, ο Καύκασος πρέπει να αποτελέσουν σαν προβλήματα παρελθόν για την ήπειρό μας. Πιστεύω ότι ο πατριωτισμός είναι ένα βασικό στοιχείο που πρέπει να είναι η βάση αντιμετώπισης των εξωτερικών πιέσεων που δέχονται οι λαοί της ηπείρου μας. Θα ήθελα πολύ περισσότερο ο πατριωτισμός των ευρωπαϊκών

εθνών-κρατών να αποτελέσει τη βάση ενός σύγχρονου διεθνισμού που θα συνεχίσει τους λαούς της Ευρώπης.

Επίσης, πιστεύω ότι πρέπει όλοι να κάνουμε προσπάθεια για να γίνει το κόστος του ευρώ προσιτό για όλα τα έθνη-κράτη. Πρέπει να προσπαθήσουμε, εκτός από το κοινό νόμισμα, να υπάρξει και οικονομική ένωση. Καταλαβαίνω πολύ καλά βέβαια ότι αυτή είναι μια ανοικτή διαπραγμάτευση, πολύ σκληρή, αλλά δεν είναι ανεκτό να συνεχιστεί άλλο αυτή η κατάσταση. Δεν μπορούμε δηλαδή να ανεχθούμε να διαλυθεί περισσότερο η ευρωπαϊκή γεωργία. Δεν μπορεί η οικονομική πολιτική και οι συνέπειές της στην κοινωνική συνοχή να είναι απόφαση τραπεζών. Δεν είναι ανεκτό να επιβιώσει το Σύμφωνο Σταθερότητας και να μην υπάρξει στη θέση του ένα σύμφωνο ανάπτυξης και απασχόλησης.

Γι' αυτό ακριβώς πρέπει να δοθεί σκληρή μάχη με κάθε τρόπο, ώστε να αυξηθούν οι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την περιφερειακή συνοχή. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε το Ευρώ να γίνει ένα εργαλείο κατεδάφισης του Ευρωπαϊκού Σπιτιού.

Πιστεύω επίσης ότι πρέπει να επιστρέψουμε στη λογική της φροντίδας για το βασικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα της ηπείρου μας που είναι ο ανθρώπινος παράγοντας. Είναι απαραίτητη η πολιτική του ελάχιστου εισοδήματος και του κοινωνικού μισθού. Είναι απαραίτητη η επέκταση της της απασχόλησης και της εξειδικευμένης εργασίας. Και η ευθύνη είναι πολύ μεγαλύτερη δεδομένου ότι αυτήν τη στιγμή οι περισσότερες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις δηλώνουν ότι είναι αριστερές. Εάν δεν το κάνουν αυτές, ποιες θα το κάνουν;

Επίσης πρέπει να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα της άνισης χρήσης και της σπατάλης των φυσικών πόρων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μέσα στις είκοσι πρώτες χώρες του κόσμου που σπαταλούν φυσικούς πόρους χωρίς ανταπόδοση, οι πέντε είναι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν πρέπει να υπάρξει μία πολιτική γι' αυτό το θέμα, μια πολιτική αντιστάθμισης, ένα σύστημα bonus malus, ούτως ώστε αυτοί οι οποίοι σπαταλούν λιγότερα να έχουν κάποιο αντιστάθμισμα; Νομίζω πως ναι. Και αυτό είναι ένα θέμα που αφορά ολόκληρη την ανθρωπότητα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πρέπει στα Ηνωμένα Έθνη να θέσει το θέμα; Ως τότε θα συνεχίζουμε να ληστεύουμε τον Τρίτο Κόσμο, να δημιουργούμε όλη αυτήν την ανισότητα; Αυτοί με τη σειρά τους οι άνθρωποι να εκμεταλλεύονται ακόμη πιο πολύ τους φυσικούς πόρους, να έχουμε το φαινόμενο του θερμοκηπίου με τις τραγικές του συνέπειες και όταν θα κληθούμε να πληρώσουμε, να πληρώσουμε πάλι άνιστα;

Αυτά είναι θέματα τα οποία πρέπει να απασχολήσουν την Ευρώπη.

Και βέβαια το τελευταίο θέμα που θέλω να θίξω είναι τα τεράστια ευρωπαϊκά ελλείμματα. Υπάρχουν τρία πολύ μεγάλα ελλείμματα ευρωπαϊκά, που πρέπει να αντιμετωπίσουμε.

Το πρώτο είναι το έλλειμμα της πληροφορίας και του πολιτισμού. Η τεχνολογία της ψηφιακής συμπίεσης επιτρέπει σε αγγλοσαξωνικά κανάλια να εκπέμπουν σε παγκόσμια κλίμακα. Η Ευρώπη σε τι κανάλια θα εκπέμψει; Πώς θα στηρίξει τον πολιτισμό της, τον κοινό πολιτισμικό τόπο των λαών της; Αυτό δεν είναι ένα θέμα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε; Νομίζω πως ναι.

Το δεύτερο έλλειμμα, είναι το δημοκρατικό. Είναι ένα τεράστιο πρόβλημα και εφαρμόζουμε διάφορες πολιτικές, αντιλαϊκές ή αντιδημοφιλείς και η ερμηνεία που δίνουμε στον κόσμο είναι ότι αυτό το κάνουμε επειδή έτσι επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό όμως, δεν μπορεί να γίνεται έτσι. Είμαστε υπόλογοι έτσι για έναν άκριτο αντιευρωπαϊσμό, τον οποίο καλλιεργούμε και θα φθάσουμε στο σημείο να γίνουμε εμείς αυτοί οι οποίοι όλα είμαστε οι αντιευρωπαϊστές και κυρίως χωρίς να το θέλουμε. Αυτό, λοιπόν, πρέπει να το δούμε. Πρέπει να υπάρξουν θεσμοί που θα στηρίξουν τη δημοκρατία και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και στα έθνη-κράτη.

Βέβαια υπάρχει και ένα άλλο θέμα το οποίο πρέπει να δούμε, το οποίο είναι το μεγαλύτερο κατά τη γνώμη μου έλλειμμα, που είναι το πολιτικό έλλειμμα που επεσήμανα και στην αρχή. Εγώ πιστεύω ότι οι στόχοι που θέτει η πολιτική ηγεσία, μπορούν να κινητοποιήσουν

το λαό μόνο αν τον πείσουν. Αλλά για να τον πείσουν πρέπει εμείς οι πολιτικοί να κάνουμε τη δουλειά μας, να δίνουμε στο λαό όραμα, να δίνουμε στόχους και να δίνουμε ερμηνείες πραγματικές για το τι συμβαίνει, σε αντίθεση με τον πειθαναγκασμό του μονόδρομου, που είναι της μόδας και τον ακούμε κάθε μέρα και σ'αυτήν την αίθουσα, των υποχρεωτικών λύσεων που οδηγούν το λαό σε απενεργοποίηση. Πρέπει να καταλάβουμε ότι όταν σε κάποιον λέμε ότι "πρέπει να κάνεις αυτό και να κάνεις και αυτό και να κάνεις το άλλο, γιατί αλλιώς θα βρεθείς στο περιθώριο", πολλοί απ'αυτούς που ακούν θα μας απαντήσουν "αφήστε μας ήσυχους, είμαστε ήδη στο περιθώριο". Και αυτό είναι πραγματικότητα για ένα μεγάλο αριθμό συμπολιτών μας. Σ'αυτούς σφείλουμε μια εξήγηση. Και η εξήγηση αυτή σε ό,τι αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση, πρέπει να είναι μια νέα Διακυβερνητική Διάσκεψη, που αντί για τον μονόδρομο πρέπει να υποσχεθεί στους λαούς της Ευρώπης τον άλλο δρόμο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με ιδιαίτερη καθυστέρηση έρχεται να κυρωθεί στη Βουλή των Ελλήνων η Συνθήκη του Άμστερνταμ. Είμαστε μεταξύ των τριών τελευταίων χωρών, απομένουν η Γαλλία και το Βέλγιο για δικούς τους λόγους, που δεν έχουν κυρώσει τη Συνθήκη. Η Ελλάδα, που θα έπρεπε να είναι από τους πρωτοπόρους προς την κατεύθυνση αυτή, καθυστέρησε χωρίς κανένα απολύτως λόγο. Το ερώτημα είναι γιατί από τον Οκτώβριο του 1997 ως σήμερα καθυστερήσαμε. Η Κυβέρνηση σ'αυτό το σημείο δεν έχει καμία δικαιολογία. Η μόνη δικαιολογία που απομένει και που αποδεικνύει τη διαχρονική συνέχεια των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, δυστυχώς, καθώς και την έλλειψη οποιασδήποτε αίσθησης εκσυγχρονισμού και ευρωπαϊκού προσανατολισμού της Κυβέρνησης Σημίτη, είναι το γεγονός και μόνο ότι τη Συνθήκη αυτή τη φέρνει αυτή τη στιγμή, δηλαδή την τελευταία ακριβώς στιγμή όταν πλέον δεν απομένει άλλο περιθώριο. Είναι και αυτό ένα δείγμα γραφής του τρόπου με τον οποίον πορεύεται προς την ευρωπαϊκή της πορεία η Χώρα τούτη την ώρα.

Εδώ μου δίνεται η ευκαιρία -γιατί χρειάζεται στο σημείο αυτό μια απάντηση- να επισημάνω δυο πράγματα, πριν πω πολύ λίγα -γιατί τα δέκα λεπτά είναι πάρα πολύ λίγα για να μιλήσει κανείς γι'αυτήν τη Συνθήκη- τα οποία αποδεικνύουν τη διαστρέβλωση της πραγματικότητας.

Και μόνο το γεγονός της καθυστέρησης αυτής αποδεικνύει τα εξής: Ευθύνεται αυτή η Κυβέρνηση για το σύνολο της καθυστέρησης της Χώρας σε ό,τι αφορά το ευρωπαϊκό γίγνεσθαι. Η δε προσπάθεια να εμφανισθεί ο κ. Σημίτης και η Κυβέρνησή του ότι ισότιμα συμβάλλουν στην ευρωπαϊκή

πορεία της χώρας με τη Νέα Δημοκρατία, αποτελεί πρωτοφανή προσπάθεια διαστρέβλωσης της ίδιας της ιστορικής αλήθειας.

Το 1980 η Νέα Δημοκρατία και ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, όχι απλώς και μόνον έβαλαν την Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την τότε Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, αλλά της έδωσαν και το πλεονέκτημα, να βρίσκεται εκεί πριν από άλλες χώρες, όπως ήταν η Ισπανία, η Πορτογαλία, η Ιρλανδία. Πράγμα το οποίο απωλέσθη στη συνέχεια. Διότι το γεγονός ότι τούτη την ώρα είμαστε η μόνη χώρα που δεν μπήκε στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση χωρίς τη θέλησή της, δείχνει ακριβώς που βρισκόμαστε.

Μη βαυκαλιζέστε δε από την πλευρά της Κυβέρνησης. Η ΟΝΕ δεν ισοδυναμεί με την έναρξη της Χώρας. Είναι απλώς και μόνον ένα βήμα, το οποίο έπρεπε να κάνουμε προς το ευρωπαϊκό γίγνεσθαι και που το κάναμε με καθυστέρηση με αποκλειστική ευθύνη των κυβερνήσεων του Π.Α.Σ.Ο.Κ. Και αν προσπαθεί η Κυβέρνηση τους έξι μήνες που υπήρξε και εφαρμόστηκε το πρόγραμμα σύγκλισης της Νέας Δημοκρατίας, να δείξει ότι αυτό είναι η αιτία, δεν θα πείσει κανέναν για το ότι έκτοτε, και μολονότι αναθεώρησε αμέσως το πρόγραμμα

αυτό, για πέντε ολόκληρα χρόνια, εκείνη είχε την ευθύνη της διακυβέρνησης της Χώρας. Και ποτέ δεν ομολόγησε στον ελληνικό λαό ότι υπάρχει προοπτική να χάσουμε το τραίνο για την ΟΝΕ. Το ερώτημα είναι δηλαδή το εξής: Αν πράγματι ήταν η ουσία, γιατί δεν το ομολόγησε εγκαίρως και το είπε την τελευταία στιγμή. Γιατί δεν βγήκε από την πρώτη στιγμή να πει στον Ελληνικό Λαό ότι η πορεία αυτή είναι αδύνατη; Ακριβώς γιατί ήξερε ότι δεν ευθυνόταν η Νέα Δημοκρατία αλλά είναι αποκλειστικά δική της η ευθύνη.

Όπως ακριβώς φάνηκε και σήμερα. Και λυπούμαι που είμαι υποχρεωμένος να πω δυο λόγια -μολονότι τούτο δεν αφορά αμέσως την Συνθήκη του 'Αμστερνταμ- για το πως προσπάθησε σήμερα, στην επισήμανση του κ. Σιούφα, ο κύριος Υπουργός να αποδείξει την ευθύνη, για τα όσα συμβαίνουν στην εξωτερική πολιτική της Χώρας, πάνω από την Κυβέρνηση και να τα ρίξει στη Νέα Δημοκρατία.

Τόνισε ο κ. Σιούφας τι ακριβώς συμβαίνει. Και βρέθηκε ο κύριος Υπουργός να πει: "Ομολογείτε τις διεκδικήσεις της Τουρκίας"; Δηλαδή στην Ελλάδα το να επισημάνει κανείς σφάλμα της Κυβέρνησης, μήπως και συνετισθεί, αποτελεί ομολογία των θέσεων της Τουρκίας.

Κύριε Υπουργέ, θα μου επιτρέψετε να σας πω τέσσερα μόνο παραδείγματα για να καταλάβετε ότι εσείς ομολογείτε τις θέσεις της Τουρκίας και σεις είστε αποκλειστικά υπεύθυνοι για το κατόντημα της εξωτερικής μας πολιτικής.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Συνομολογείτε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είμαστε εμείς που το βράδυ των Ιμίων θεωρήσαμε υπεύθυνο τον Αρχηγό των Ενόπλων Δυνάμεων, ο οποίος προερχόταν από τις τάξεις σας. Σεις τον πήρατε από την αποστρατεία, για να τον φέρετε επικεφαλής, ως άνθρωπο που γνώριζε τα πράγματα και να τον αποπέμψετε στη συνέχεια περίπου ως εθνικό προδότη, υποστηρίζοντας ότι υπήρξε λάθος χειρισμών μόνον από πλευράς Γενικού Επιτελείου. Δεν είμαστε εμείς οι οποίοι, όταν ήρθε η ώρα για να τεθεί το ζήτημα του ονόματος των Σκοπίων, είπαμε ότι η ενδιάμεση συμφωνία υπήρξε λάθος. Ήταν ο κ. Σημίτης και ο κ. Πάγκαλος, Υπουργοί της Κυβέρνησης Παπανδρέου που υπέγραψαν την ενδιάμεση συμφωνία. Δεν είμαστε εμείς που βάλαμε στη Διακήρυξη Αρχών της Μαδρίτης την έννοια των "ζωτικών συμφερόντων", η οποία έρχεται ακριβώς να ενδυναμώσει τις τουρκικές θέσεις. Και δεν είμαστε εμείς εκείνοι οι οποίοι επικροτήσαμε και αποκαταστήσαμε στην ουσία διεθνώς τη θέση του κ. Ισμαήλ Τζεμ, όταν ήρθε και είπε ότι η Ελλάδα δεν έχει δικαίωμα να εγκαταστήσει τους πυλούς S-300 στην Κύπρο. Εσείς το είπατε και ο Υπουργός Εξωτερικών, όταν τονίσατε ότι ήταν λάθος η απόφαση για την εγκατάσταση, όταν εδώ σ' αυτήν τη Βουλή, στην Αίθουσα Γερουσίας, ο κ. Πάγκαλος διαφωνούσε με τον κ. Τσοχατζόπουλο αν ήταν λάθος η απόφαση ή λάθος η διαδικασία. Μήπως έχετε την εντύπωση ότι αυτά δεν τα βλέπει κανείς; Θα τα λέμε εδώ γιατί τουλάχιστον απ' αυτήν την κριτική που είναι χρέος της Αντιπολίτευσης, το ελάχιστο χρέος που μπορεί να κάνει, υπάρχει μια μικρή πιθανότητα για την Κυβέρνηση να συνετισθεί και να μη συνεχίσει αυτόν το δρόμο τον κατηφορικό, ο οποίος οδηγεί στην πλήρη αποδυνάμωση των εθνικών μας θέσεων. Και μην τολμήσει κανείς από την Κυβέρνηση να τονίσει σ' αυτήν την Αίθουσα ότι η επισήμανση της Αντιπολίτευσης, που είναι χρέος εθνικό και συνταγματικό, αποτελεί δικαίωση των θέσεων της Τουρκίας. Τις θέσεις της Τουρκίας τις δικαιώνουν όλοι εκείνοι που με την πολιτική τους παρέχουν τα ερείσματα εκείνα τα οποία της επιτρέπουν στα διεθνή fora να επικαλείται τα προηγούμενα της Ελλάδος μόνο και μόνο για να ενδυναμώνει δικές της θέσεις. Και, εν πάση περιπτώσει, είστε οι τελευταίοι που δικαιούσθε να το κάνετε αυτό όταν εμείς επισημαίνουμε την αλήθεια, αφού εσείς στο παρελθόν διαστρεβλώσατε την αλήθεια για να εξυπηρετήσετε κομματικές σας θέσεις.

Γιατί όταν απ' αυτό το Βήμα ο Κωνσταντίνος Καραμανλής μίλησε για το "ανήκομεν εις την Δύση" που άλλα σήμαινε εσείς φροντίσατε ακόμη και αυτό να διαστρεβλώσετε. Μη μιλάτε λοιπόν για διαστρέβλωση όταν είσατε οι πρωταθλητές της διαστρέβλωσης των εθνικών θέσεων. Αν τώρα ανανήψατε και καταλάβετε ότι άλλο

είναι το συμφέρον του Τόπου αυτό είναι μια άλλη ιστορία. Αλλά αποδείξτε το εμπράκτως.

Συγγνώμη που μακρυγόρησα. Αλλά θεωρήσα ότι ήταν χρέος μου να τονίσω αυτές τις αλήθειες που είναι αυταπόδεικτες.

Σε ό,τι αφορά τη Συνθήκη του 'Αμστερνταμ κύριες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ένα μικρό, ατελές, δειλό, αλλά πάντως βήμα το οποίο πρέπει να κάνουμε προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Εμείς αυτό το βήμα, ως Νέα Δημοκρατία, το υιοθετούμε αμέσως, μολονότι ξέρουμε ότι ως προς τον πρώτο, το βασικό κοινοτικό πυλώνα, τα βήματα είναι δειλά. Αφορούν κυρίως τα ζητήματα τα οποία σχετίζονται με την απασχόληση και αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό, όπως επίσης και τα δικαιώματα των εργαζομένων. Για δε τους δύο άλλους, μη κοινοτικούς, πυλώνες, οι μόνες πρόοδοι σχετίζονται με ελάχιστα διαδικαστικά βήματα που αφορούν την ΚΕΠΠΑ και βεβαίως το ζήτημα το οποίο σχετίζεται με τα θέματα της εσωτερικής ασφάλειας και δικαιοσύνης.

Θα συμμεριστώ την άποψη ότι η κοινοτικοποίηση της Συνθήκης του Σένγκεν αυτήν τη στιγμή παρέχει περισσότερες εγγυήσεις για την εφαρμογή της. Και θα είναι λάθος από την πλευρά της Αριστεράς να θεωρήσει ότι η κοινοτικοποίηση είναι εις βάρος της Ευρώπης. 'Ισα-ίσα που με τις κοινοτικές εγγυήσεις και αν ακόμα η Αριστερά θεωρεί ότι η Συνθήκη του Σένγκεν έχει ελλείμματα, αυτά τα ελλείμματα μπορούν ακριβώς, μέσω των θεσμικών εγγυήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να μειωθούν στο ελάχιστο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Ο λύκος δεν φυλάει ποτέ τα αρνιά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Κόρακα, εξαρτάται ποιον εννοείτε λύκο. Αυτό που εσείς εννοείτε λύκο και βλέπετε ως λύκο, εμείς δεν το βλέπουμε ως λύκο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Πάντως, καλό είναι, κύριε Κόρακα, να αφήσουμε το λύκο και τον τσοπάνη για τα πρόβατα και να δούμε εδώ τι κάνουμε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εξαρτάται, κύριε Κόρακα, αν εσείς έχετε συνηθίσει από το παρελθόν να μιλάτε σε επίπεδο λύκων ή αρκούδας. Αυτό είναι δικό σας θέμα, όχι δικό μας. Έχετε την τάση να μιλάτε για αρκούδες και λύκους. Το καταλαβαίνω, αυτό το παρελθόν βαρύνει, αλλά αυτό αφορά εσάς, όχι εμάς.

Εμείς δεν την βλέπουμε την Ευρώπη σαν λύκο. Για μας η Ευρώπη δεν είναι ο παράδεισος, αλλά είναι το καλύτερο που έχουμε να κάνουμε ετούτη την ώρα γι' αυτόν τον Τόπο. Και είμαστε υπερήφανοι, γιατί εμείς βάλαμε τη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση κι εμείς είμαστε που οδηγούμε το σκάφος προς την ευρωπαϊκή του πορεία. Με τη δική μας συμβολή γίνεται αυτό.

Σε ό,τι αφορά τη Συνθήκη του 'Αμστερνταμ: Αυτή η Συνθήκη είναι ένα μικρό βήμα που πέρασε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Το ότι πέρασε φαίνεται από το γεγονός ότι στη Διάσκεψη Κορυφής της Κολωνίας, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Κολωνίας ετοιμάζεται να προτείνει την αναθεώρηση της Συνθήκης αυτής και να πάμε ένα βήμα παραπέρα. Και εκεί πρέπει ήδη να κοιτάμε.

Θα το πω όπως το είπα στην επιτροπή. Τι έχει κάνει η Κυβέρνηση ως αυτήν τη στιγμή, για να ετοιμασθεί; Ποιες προτάσεις έχει κάνει για τότε; Εμείς έχουμε κάνει αρκετές. Θα προτείνω ακόμα μια: Είμαστε υποχρεωμένοι να προτείνουμε να προταχθεί της Συνθήκης του Μάαστριχτ πλήρης κατάλογος θεμελιωδών δικαιωμάτων, τον οποίο εμείς μπορούμε να ολοκληρώσουμε. Παρακάλεσα την Κυβέρνηση να μη διαλυθεί η ειδική επιτροπή για τη Συνθήκη του 'Αμστερνταμ, αλλά να την κρατήσουμε, για να μπορέσουμε να κάνουμε συνολικά την πρόταση. Να προταχθεί, λοιπόν, της Συνθήκης του Μάαστριχτ πλήρης κατάλογος θεμελιωδών δικαιωμάτων, τα οποία θα αποτελούν τη βάση πάνω στην οποία θα θεμελιώνεται όλο το έννομο κατασκεύασμα της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Είναι πολύ δύσκολο να περιμένουμε να αποκτήσει η Ευρώπη κρατική οντότητα. Τα βήματα είναι πολύ δύσκολο να γίνουν. Μπορούμε όμως να κάνουμε θεσμικά βήματα, τα οποία υποκαθιστούν το δημοκρατικό έλλειμμα το οποίο υπάρχει. Και

ένα απ' αυτά είναι ακριβώς να δημιουργήσουμε έναν τέτοιο κατάλογο.

Σήμερα δεν υπάρχει τέτοιος κατάλογος. Υπάρχει μια απλή αναφορά σε διάφορες διακηρύξεις, όπως παραδείγματος χάρι είναι η Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όπως είναι η Χάρτα των Δικαιωμάτων, η οποία στηρίζεται στη Συμφωνία του Τορίνο του 1961, είναι η Χάρτα των Εργαζομένων του 1989, οι γενικές αρχές των κρατών-μελών και η στάση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, το οποίο είπε, τι; Δεν μπορεί η Ευρωπαϊκή Ένωση να γίνει μέλος της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, γιατί κάτι τέτοιο υπερβαίνει τις αρμοδιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ήδη το Δικαστήριο ομολόγησε αυτή την αδυναμία.

Απέναντι σ' αυτό το έλλειμμα, το οποίο σχετίζεται με την υποδομή των θεμελιωδών δικαιωμάτων, ως Χώρα έχουμε κάθε χρέος, κάθε δικαίωμα και κάθε ευκαιρία να προτείνουμε να προταχθεί της Συνθήκης του Μάαστριχτ ένας τέτοιος κατάλογος, που μπορούμε να φτιάξουμε. Γιατί; Τούτο έχει τεράστια σημασία για την κρατική οντότητα. Μην ξεχνάτε τη σημασία την οποία είχαν τα δικαιώματα του ανθρώπου για τη δημιουργία του γαλλικού κράτους το 1789 και για τη δημιουργία των Ηνωμένων Πολιτειών, όταν ακριβώς προτάχθηκαν στη Δίκη της Φιλαδέλφειας. Μην ξεχνάτε, λοιπόν, τη σημασία τους.

Πέραν τούτου όμως, υπάρχουν και δύο άλλες σημαντικές αιτίες για τις οποίες πρέπει να τον προτείνουμε: Πρώτον μη νομίζετε ότι είναι παράδεισος το εσωτερικό των κρατών-μελών. Κι εκεί υπάρχει έλλειμμα σε ό,τι αφορά τα δικαιώματα. Και πρέπει να το καταπολεμήσουμε εμείς, που τα σεβόμαστε περισσότερο από άλλες χώρες. Γιατί, αν δείτε τις καταδίκες του Δικαστηρίου του Στρασβούργου, εμείς είμαστε πολύ πίσω από άλλες χώρες. Υπάρχουν άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που μας υπερβαίνουν και αυτό πρέπει να το δούμε.

Κυρίως όμως μην ξεχνάμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μια διαδικασία που εξελίσσεται, σε ό,τι αφορά την ανάπτυξή της με άλλα κράτη-μέλη. Και αυτά τα άλλα κράτη-μέλη μπορούν και πρέπει να μπουν -η Ευρώπη πρέπει να μείνει ανοιχτή- αλλά δεν μπορούν να μπουν αν δεν πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις σε ότι αφορά το status του κράτους δικαίου και της αρχής της νομιμότητας. Αλλά αυτό για να υπάρξει και να αποδειχθεί, προϋποθέτει μια τέτοια Χάρτα των δικαιωμάτων, που θα αποτελεί τον πηχυ, τον οποίο πρέπει να περάσουν τα υποψήφια κράτη, για να καταστούν ισότιμα μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτό δεν υπάρχει σήμερα. Και ίσως δούμε στο μέλλον, κάτω από συνθήκες που αφορούν γενικότερη πολιτική ή ενδεχομένως πολιτική ισορροπιών, να μπαίνουν κράτη που δεν πληρούν θεμελιώδεις προϋποθέσεις προς αυτήν την κατεύθυνση. Εμείς τι κάνουμε ως Χώρα για να θωρακίσουμε αυτήν ακριβώς την Ευρώπη από το δημοκρατικό έλλειμμα που ήδη υπάρχει; Ιδού μία σημαντική πρόταση που υποτονθορύζει η Γερμανία μέσω του κ. Φίσερ. Δεν έχει tolμήσει να το πει, αλλά ως Χώρα μπορούμε εμείς να το κάνουμε. Είναι μία σημαντική ευκαιρία. Εμείς, ως Νέα Δημοκρατία, μαζί με τις άλλες προτάσεις είμαστε έτοιμοι να συμβάλουμε προς αυτήν την κατεύθυνση. Να δώσουμε αυτήν τη δυνατότητα και με τον τρόπο αυτό να δείξουμε ότι θέλουμε την πορεία προς την Ενωμένη Ευρώπη. Θα είναι μία έμπρακτη στάση, την οποία μπορούμε να κάνουμε, ακριβώς γιατί αυτός είναι ο ρόλος μας. Όχι να είμαστε ουραγοί, αλλά να προτάσουμε τις ιδέες μας και το όραμά μας. Ένα όραμα που είναι απαραίτητο για μία Ευρώπη, η οποία δεν πρέπει να μείνει στο ρόλο των απλών διαδικασιών λήψης αποφάσεων. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Καψής έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που σε σημασία και μακροπρόθεσμες επιπτώσεις ξεπερνά τη σημασία όλων των νομοσχεδίων που έχουμε συζητήσει σ' αυτήν τη Σύνοδο. Είναι μία συζήτηση πολιτική, που θα δώσει τη δυνατότητα στα κόμματα να προσδιορίσουν τη θέση τους. Θα έπρεπε να ήταν και μία συζήτηση παιδευτική, να ενημερώσουμε

δηλαδή τον απληροφόρητο πολίτη για το τι και ποιες δεσμεύσεις αναλαμβάνουμε για λογαριασμό του.

Δυστυχώς φοβάμαι ότι αυτό το δεύτερο σκέλος δεν θα εξυπηρετηθεί γιατί οι συζητήσεις μας είναι βαρύτατα φορτισμένες από προσωπικές και πολιτικές αγκυλώσεις, από ένα στείο δογματισμό, μέχρι ένα σουσουδίστικο ευρωπαϊκό νεοπλουτισμό. Αλλά φοβάμαι, κύριοι συνάδελφοι, ότι η παιδευτική λειτουργία δεν θα λειτουργήσει ούτε για μας τους ίδιους, όταν μέσα στην Αίθουσα αυτήν τη στιγμή υπάρχουν είκοσι-τριάντα άνθρωποι που έχουν δουλέψει μήνες, ίσως και περισσότερο γι' αυτήν την πορεία προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ πολλοί συνάδελφοί μας αφήνουν αυτό το βαρύ έργο σε μας, ασχολούμενοι με τις πίτες και τις συγκεντρώσεις.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν δύο τρόποι που πρέπει να προσεγγίσουμε τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Ο πρώτος είναι να τη συγκρίνουμε σε τι διαφέρει από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ. Καλύτερη ή χειρότερη; Και ο δεύτερος είναι να επισημάνουμε το ρόλο της νέας Συνθήκης στην ενοποιητική πορεία της Ευρώπης.

Ακολουθώντας την πρώτη προσέγγιση, η δουλειά μας είναι πολύ εύκολη. Θα μπορούμε να τη συγκρίνουμε με τους στόχους που βάλαμε. Το Μάρτιο του 1996 η Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων κατόπιν επίπονης εργασίας ενάμισι έτους υπέβαλε στη Βουλή εισήγηση για τις θέσεις που πρέπει να επιδιωχθούν στη διακυβερνητική διάσκεψη.

Ο τότε και νυν Υπουργός των Εξωτερικών, είχε δηλώσει: "Επί της εκθέσεως δεν έχω τίποτα να προσθέσω. Συμφωνώ απολύτως". Και ο τότε Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών κ. Ρωμαίος είχε δεσμευθεί ρητά εδώ ότι η ελληνική αντιπροσωπεία θα επιδιώξει τους στόχους της εισήγησης. Τι πετύχαμε; Τέσσερις παρατηρήσεις:

1) Η θεσμική ταυτόχρονη επιδίωξη της διεύρυνσης με την εμβάθυνση, ένας από τους βασικούς στόχους όχι μόνο δεν επετεύχθη, αλλά ανετράπη. Και για να το καταλάβει ο μέσος πολίτης, πρέπει να πούμε τούτο: Οι μεγάλοι της Κεντρικής Ευρώπης, πρωτοστατούντων των Γερμανών, θέλουν τη διεύρυνση που θα τους επιτρέψει να λεηλατήσουν τις αγορές των νέων κρατών-μελών, αλλά αρνούνται να συνεισφέρουν στο Ταμείο Συνοχής για το κλείσιμο της ψαλίδας μεταξύ μικρών και μεγάλων.

Κύριοι Υπουργοί, γνωρίζω ότι δεν ρίζατε ούτε μια ματιά σε εκείνη την περιβόητη έκθεση. Τουλάχιστον κάντε μας την τιμή σε εμάς τους απλούς, ταπεινούς και καταφρονεμένους Βουλευτές, όταν μιλάμε, να μας ακούτε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Ρωτούσα ακριβώς για αυτά που λέτε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: 2) Πανηγυρίζουμε για τις διακηρύξεις και το συντονισμό των πολιτικών για την προώθηση της απασχόλησης και την καταπολέμηση της ανεργίας. Η αλήθεια είναι ότι η δημοσιονομική πολιτική, που ανήκει όχι στα κράτη-μέλη, αλλά σε μία κάστα τραπεζιτών -δηλαδή το βασικό αίτιο δημιουργίας της ανεργίας και του κοινωνικού αποκλεισμού- θα ανήκει πάντοτε στο κατεστημένο των Βρυξελλών. Και η καταπολέμηση της ανεργίας επαφίεται στις προσπάθειες και τις ικανότητες των κρατών-μελών.

Δεν ξέρω αν αυτή η ρύθμιση είναι περισσότερο παρανοϊκή και λιγότερο πολιτικά ανήθικη ή αντιστρόφως. Ξέρω πάντως ότι είναι και τα δύο.

3) Κ.Ε.Π.Α: Εδώ η αποτυχία της διακυβερνητικής υπήρξε δραματική. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αρνείται να συμβάλει στη διαμόρφωση μιας Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής που θα στηρίζεται στο Διεθνές Δίκαιο, τις διεθνείς συμβάσεις, όπως το Δίκαιο της Θάλασσας και τα δώδεκα μίλια -ήταν το μόνο σωστό που είπε ο κ. Τσαφούλιας- την αυτόματη αρωγή σε κράτος-μέλος της Ένωσης, αν δεχθεί έξωθεν επίθεση.

Είναι ασφαλώς ευνοϊκό ότι γίνεται αναφορά στα εξωτερικά σύνορα της Ένωσης, για τα νησιά, αλλά δεν αρκεί. Μέχρις ότου η Ευρωπαϊκή Ένωση αποφασίσει να θυσιάσει ορισμένα από τα συμφέροντα του Διευθυντηρίου των Βρυξελλών μέχρι τότε η διατήρηση του βέτο είναι θέμα επιβίωσης για τη χώρα μας. Και γι' αυτό, κύριοι συνάδελφοι, εξανέστην όταν στην

επιτροπή άκουσα ύμνους για τις "ειδικές πλειοψηφίες" που αποτελούν προσπάθεια υπονόμησης του βέτο. Υμνολογίες που αφηρέθησαν αιδημόνως από τα Πρακτικά ως έμπρακτη ομολογία ενοχής.

4) Τέλος, κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει και μία άλλη δραματική έλλειψη, ένα κενό που βαρύνει κυρίως εμάς, τη Βουλή και τους Βουλευτές.

Η έκθεση του Μαρτίου ανέφερε ότι η ενίσχυση του ρόλου των εθνικών κοινοβουλίων αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για τη δημοκρατικοποίηση της Ένωσης και τη συμμετοχή των πολιτών. "Η συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων πρέπει να κατοχυρωθεί θεσμικά". Και προσέθετε: "Σε εθνικό επίπεδο θα πρέπει να συσταθεί μία ad hoc επιτροπή για τη μελέτη και την εισήγηση των τροποποιήσεων εκείνων του Κανονισμού της Βουλής, αλλά ακόμη και συνταγματικών τροποποιήσεων, όπως έπραξαν άλλες χώρες στην Ευρώπη κλπ..".

Τι κάναμε; Απολύτως τίποτα ή σχεδόν τίποτα πλην ορισμένων πρωτοβουλιών του Προέδρου της Βουλής.

Κύριοι συνάδελφοι, όλες οι χώρες της Ένωσης όσες έχουν αυστηρά Συντάγματα προχώρησαν σε συνταγματικές τροποποιήσεις, ώστε τα εθνικά κοινοβούλια να παρακολουθούν...

...άλλος Υπουργός δεν σέβεται τους ταπεινούς Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Τα έχετε βάλει με τους Υπουργούς πάντως, κύριε Καψή.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: ... να εγκρίνουν ή να διαφωνούν με την ακατάσχετη παραγωγή κανονισμών, οδηγιών, διατάξεων του κατεστημένου των Βρυξελλών, όπου η διαφάνεια και η τιμιότητα δεν είναι ιδιαίζοντως δημοφιλείς έννοιες και αρχές.

'Όλοι οι Υπουργοί υποχρεούνται να αναφέρουν πριν φύγουν και όταν επιστρέφουν το τι θα υποστηρίξουν και το τι επέτυχαν. Η Επιτροπή ευθύνεται θεσμικά για την έγκυρη ενημέρωση των εθνικών κοινοβουλίων.

Τι κάναμε από όλα αυτά; Στην Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος της προηγούμενης Βουλής είχα θέσει το θέμα προς συζήτηση. Στην επιτροπή αυτής της Συνόδου -που συμπτωματικώς θέλω να πιστεύω -δεν ήμουν μέλος- το κρίσιμο αυτό θέμα ούτε καν εθίγη.

Πρέπει, κύριοι συνάδελφοι, να το αντιληφθούμε. Αυτοακρωτηριαζόμαστε καθημερινά και αν βγει ορθή η πρόβλεψη του Ντελάρ ότι σύντομα το 65% των αποφάσεων μιας χώρας θα λαμβάνονται στις Βρυξέλλες, τότε θα έχουμε αυτοκτονήσει και αυτή η Αίθουσα θα χρησιμοποιείται για πολιτισμικές εκδηλώσεις.

Ευγενική είναι, θέλω να πω, η διαβεβαίωση του κυρίου Υπουργού ότι "αν και δεν το προβλέπει η νομοθεσία μας, θα ενημερώνεται η Βουλή πριν από κάθε σύνοδο των Υπουργών Εξωτερικών".

Ευγενικότατη, αλλά αυτό κύριοι συνάδελφοι αποτελεί πολιτική ελεημοσύνη.

Δεν δέχομαι την ελεημοσύνη. Διεκδικώ το συνταγματικό δικαίωμα και την υποχρέωσή μου, να ενημερώνομαι και να ελέγχω. Αποτελούν, όμως, οι παρατηρήσεις μου κριτική, για τον τρόπο που εργάστηκε η ελληνική αντιπροσωπεία; Προς Θεού! Θα ήταν ανεύθυνη η θέση να πω ότι μια μικρή χώρα μπορούσε να επιβάλει τις απόψεις της σε εκείνη τη σύγκρουση συμφερόντων, νομίμων και παρανόμων, ηθικών και ανηθικών.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Έγινε Γιάννη η μάχη, έγινε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Θα απαντήσω σε αυτό εδώ.

Η μάχη δόθηκε αν και έχω την εντύπωση ότι δεν πράξαμε όσα θα μπορούσαμε να πράξουμε, αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία όπως θα έλεγε ο Κίπλινγκ, ο κύριος Υπουργός έθεσε μια σειρά ρητορικών ερωτήσεων και απάντησε καταφατικά για τα προσόντα της νέας συνθήκης. Συμφωνώ, χωρίς όμως πανηγυρισμούς. Πρόκειται για απλά φτιασιδώματα, μικρά διστακτικά βήματα, κάτι καλύτερο από το Μάαστριχτ. Και εδώ είναι παράλογη η θέση εκείνων που ενώ αντιστρατεύονται το Μάαστριχτ, αυτό το δημιούργημα συντηρητικών καθεστώτων, όπως είπε ο Πρωθυπουργός, καταπολεμούν τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, που αν υποθέσουμε ότι θα την ακυρώσουμε, θα επιστρέψουμε στο Μάαστριχτ. Αυτό είναι

ανεξήγητο για εμένα. Ίσως είναι ένα ρητορικό βόλεμα, όταν δεν έχουμε υπεύθυνες θέσεις για το τι πρέπει να κάνουμε. Αυτό είναι το "βόλεμα" και όχι ο συνεχής και υπεύθυνος αγώνας.

Τέλος, κύριοι συνάδελφοι και τελειώνω, δεν θα πρέπει να παραβλέψουμε και την άλλη προσέγγιση της Συνθήκης, δηλαδή το ρόλο που θα παίξει στη μακροπρόθεσμη ενοποιητική διαδικασία.

Στις συζητήσεις της επιτροπής, δεν ακούστηκε μόνον η πλήρης άρνηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι μια θέση, με την οποία μπορεί να συμφωνεί κανείς ή όχι. Ακούστηκαν και παράπονα ότι η Συνθήκη δεν ανταποκρίνεται πλήρως προς τις προσδοκίες των ευρωπαϊστών, όπως είναι η κατάλυση της εθνικής κυριαρχίας και η δημιουργία υπερεθνικών κέντρων αποφάσεων.

Έχουμε, όμως, αποφασίσει, κάτι τέτοιο, κύριοι συνάδελφοι; Αποτελεί στόχο μας η κατάλυση της εθνικής κυριαρχίας; Η κατάλυση κυριαρχίας των κρατών-μελών, ναι ή όχι; Ένα τέτοιο ερώτημα -και εδώ θα συμφωνήσω με το ΚΚΕ- δεν μπορεί να απαντηθεί σε αυτήν την Αίθουσα. Σε μια τέτοια περίπτωση, θα χρειαζόταν πράγματι ένα καθολικό δημοψήφισμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, αφήστε με να μιλήσω όσο ο κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Σας άφησα δύο λεπτά.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Εκείνον τον αφήσατε τριάμισι. Τελειώνω, αφήστε με. Άλλωστε μεταξύ μας είμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Δεν θέλω να σας καταπιέζω, κύριε Καψή.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Δεν σπρωχνόμαστε ποιος θα πάρει το λόγο. Σπρωχνόμαστε ποιος θα φύγει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κοιτάξτε, ο Κανονισμός δεν βλέπει, αν είναι η Αίθουσα γεμάτη ή όχι από Βουλευτές.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Το βλέπω εγώ, όμως, κύριε Πρόεδρε.

Η θέση του ΠΑΣΟΚ, όπως διατυπώθηκε το Μάρτιο του 1996 είναι ότι η πολιτική ένωση αποτελεί το διακηρυγμένο και αμετακίνητο τελικό στόχο. Συμφωνούμε. Δεν μπορώ να καταλάβω, όμως, γιατί τώρα οι οπαδοί της Ομοσπονδίας θέλουν να με πείσουν αν πρέπει να μεταβληθεί η χώρα μου σε μια νομαρχία περιφερειακή, ενός ανύπαρκτου κράτους, όπου τα συμφέροντα του Αιγαίου στην Κύπρο θα ανατεθούν σε κάποιον κ. Ρίφινγκ και Χάνεϋ. Εκείνο, όμως, που μπορώ να πω, είναι ότι οι οπαδοί, της εδώ και τώρα ομοσπονδιοποίησης αγνοούν τη συνταγματική επιστήμη και την ιστορική εμπειρία.

Μόνο σε δύο περιπτώσεις επεχειρήθη η δημιουργία ομοσπονδίας πριν τη δημιουργία, όπως κατά κόρον ετόνιζα στις εργασίες της επιτροπής. Δήμου και όπως είπε ο κύριος Υπουργός, Δήμου κατά την αρχαία ελληνική έννοια, που αποτελεί το στοιχείο, το κύτταρο της δημοκρατίας.

Η μία είναι στη Γιουγκοσλαβία, κύριοι συνάδελφοι και είδαμε τα τραγικά αποτελέσματα.

Η δεύτερη στην Αμερική, όπου υπήρχε μεν η εθνότης, αλλά δεν υπήρχε ο Δήμος. Χρειάστηκαν δύομισι χρόνια σκληρού εμφυλίου πολέμου και παρά ταύτα συνεφωνήθη μια ισορροπία που επικρατεί μέχρι σήμερα επικρατεί μία ισορροπία που εκφράζεται στη Γερουσία, με όχι αναλογική, αλλά με ίση αντιπροσώπευση των πολιτειών, ανεξαρτήτως του πληθυσμού της. Είναι μια απάντηση σ' εκείνους που ζητούν τον περιορισμό των επιτρόπων των μικρών χωρών.

Η νέα συνθήκη, κύριοι συνάδελφοι, διατηρεί την ασάφεια που εκτρέφει και θα εκτρέψει πολλές φυγόκεντρες τάσεις. Δεν παύει εν τούτοις να είναι μία περιορισμένη βελτίωση, ένα φτιασιδώμα της Συνθήκης του Μάαστριχτ. Είναι όπως είπα το μη χείρον βέλτιστον. Αλλά ένα βέλτιστον με όλους τους κινδύνους και τις αντιαικές επιπτώσεις. Ένα "βέλτιστον" που πρέπει να βελτιωθεί.

Δεν θα πανηγυρίσω. Όσο θα βρίσκομαι αντιμέτωπος με την ακατάσχετη ευρωλαγνεία, αν και Μικρασιάτης λάγνος, θα δημιουργώ ευρωσκεπτικιστικές αντιδράσεις. Θα ενισχύεται ο

ευρωσκεπτικισμός μου. Θα ανεχθώ να καταντήσω ευρωπαίος, αλλά όχι και να επιχαίρω γι' αυτό κατά το παράδειγμα της παπαδιάς του γνωστού ανέκδοτου. Να γίνω ευρωπαίος για να συμβάλω στην αναβάθμιση μιας Ευρώπης ίσων δυνατοτήτων, μεταξύ των μελών αλλά και των πολιτών της μιας Ευρώπης χωρίς ανεργία, χωρίς περιθωριοποίηση των εργαζομένων, χωρίς κοινωνικούς αποκλεισμούς. Για μια τέτοια Ευρώπη, μόνο γι' αυτή, θα ψηφίσω τη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Πάντως, κύριε Καψή, σας είπε ο στρατηγός και όταν ένας στρατηγός λέει ότι γίνονται μάχες, πρέπει να το λαμβάνουμε υπόψη.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Είμαι έτοιμος για μάχη και τη δίνω ανά πάσα στιγμή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο στρατηγός το είπε αυτό προηγούμενα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Πρέπει να έχετε κάνει στο Ναυτικό, γιατί στο στρατό δεν λένε "ο κύριος στρατηγός".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Δεν μιλήσαμε για ναυμαχίες, όμως, εδώ. Εσείς έχοντας το σκάφος και ιδιαίτερη εμπειρία σε αυτά θα θέλατε ναυμαχίες.

Ο κ. Πολύδωρας έχει το λόγο.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να δηλώσω για την ενότητα του πολιτικού λόγου, επειδή βουλευόμαστε και διαλεγόμαστε σε αυτήν την Αίθουσα ότι συμφωνώ με το μείζον μέρος της ομιλίας του κ. Καψή, του μόλις κατελθόντος του Βήματος.

Θέλω να σας πω ότι χαρακτηρίζω την υπό κύρωση Συνθήκη ως ένα δειλό βήμα μετά το Μάαστριχτ. Ένα δειλό βήμα στο οποίο η συμβολή της ελληνικής Κυβέρνησης είναι ελάχιστη. Εάν ήταν ειλικρινέστεροι θα έλεγαν -και αυτό σας το λέω με την όποια πείρα μου χρόνια τώρα ως ευρωπαίος μαχόμενος- δεν καταφέραμε πολλά πράγματα ή δεν καταφέραμε τίποτα.

Η Συνθήκη της Ρώμης, το βασικό Σύνταγμα της Ευρώπης καθορίζει τρεις ελευθερίες, την ελεύθερη διακίνηση αγαθών, κεφαλαίων και υπηρεσιών και προσώπων. Την κίνηση των προσώπων τη συνοδεύει και με το δικαίωμα εγκατάστασης. Υπενθυμίζω αυτές τις βασικές ελευθερίες από το βασικό καταστατικό χάρτη της Ευρώπης, δηλαδή τη Συνθήκη της Ρώμης, γιατί θα επανέλθω παρακάτω.

Το Μάαστριχτ άνοιξε το δρόμο για το ευρώ. Κατοχύρωσε συνταγματικά δηλαδή την υπόθεση του ενιαίου νομίσματος. Δεν θέλω κανένα πανηγυρισμό για το ευρώ. Ένας ιστορικός νους θα ανακαλύψει, θα βρει ότι και στο τέλος του προηγούμενου αιώνα είχαμε τη λεγόμενη λατινική νομισματική ένωση της Ευρώπης, με αναφορά στη ρήτρα χρυσού, αλλά ήταν μία απόπειρα ενός νομίσματος των φραγκοφώνων λατινογενών χωρών. Κατέρρευσε μετά από λίγα χρόνια. Δεν θέλω κανέναν πανηγυρισμό, γιατί "οψόμεθα ες Φιλίππους" ή όπου θα είναι η επόμενη αναθεώρηση. Σημειώνω δε παρακολουθώντας την υπόθεση του νομίσματος ότι τα πράγματα θα κριθούν την ώρα που θα έχουμε τη σύγκρουση του ευρώ με το δολάριο.

Αυτό ένα μικρό παιδάκι μπορεί να το διακρίνει, να τα διαγνώσει.

Τρίτον. Προεκκινώντας τη σκέψη που είπε ο κ. Καψής για τα ομοσπονδιακά κράτη, Γιουγκοσλαβία -και είναι εύστοχο- με το ρημαδιό της και τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, σας λέγω ότι οι ΗΠΑ ζουν και βασιλεύουν και κυριαρχούν για δύο λόγους. Ο ένας είναι το νόμισμα, η διοίκηση, ο φόρος και το δεύτερο είναι ο καταμερισμός έργου και εργασίας μέσα στην ομοσπονδία και νόμοι αντιμονοπωλιακοί από το τέλος πάλι του προηγούμενου αιώνα.

Επομένως εμείς οι ευρωπαίοι -τώρα είναι εύρος και εποικιστής- ως Έλληνες θα έπρεπε και για τη σύλληψη της Ευρώπης να είχαμε τη συμβολή μας, προπαντός όταν πάμε να ψάξουμε το κεφάλαιο της ανεργίας, που αυτό δεν είναι ασύνδετο από το μοντέλο παραγωγής που προτείνεται.

Μιλώ ευθέως ότι αν δεν γίνει εσωτερικός καταμερισμός έργου και εργασίας υπηρεσιών μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι ζήτημα

χρόνου για το πότε θα καταρρεύσει. Όλες οι ανησυχίες και οι προβληματισμοί εύλογα διατυπώνονται και σ' αυτήν την Αίθουσα γύρω από το Διευθυντήριο και για την λοκομοτίβα της πολιτικής, όπως ασκείται από τους τραπεζίτες, ισχύουν κατά κεραία. Δηλαδή μπορούμε να πούμε ότι υπολείπονται οι διατυπώσεις, οι κριτικές που κάνουμε εδώ των γιγνομένων στις Βρυξέλλες. Και σημειώνω εν παρενθέσει ότι αυτός ο Λεβιάθαν των Βρυξελλών έδειξε το πού θα οδηγηθούμε και στην παράγραφο της διαφάνειας όταν οι κομισάριοι της ΕΟΚ, δηλαδή οι Υπουργοί της Κομισιόν, εγκαλούνται για διαφθορά.

Η γραφειοκρατία είναι ανυπόφορη και οι συνθήκες που διαμορφώνονται για την εξωτερική πολιτική και άμυνα είναι κωμικές για δύο λόγους. Πρώτος λόγος είναι ειδικό εθνικό συμφέροντος, που έχει να κάνει με τη ρητορική μόνο αναγνώριση των εξωτερικών συνόρων, αλλά όχι με την ουσία του λόγου. Περισσότερο ως ευχή διατυπώνεται, όπως μαρτυρούν τα Ίμια, όπως μαρτυρούν οι S-300.

Στις διαπραγματεύσεις τους S-300 συνέβη το εξής που διάβασα και εύχομαι να είναι ολοσχερώς ψέμα: Όταν γινόταν η προσπάθεια για να υποχωρήσει η Κύπρος-Ελλάς από την υπόθεση εγκατάστασης των S-300, προεβλήθη διαβουλευτικά η άποψη να μας παραχωρήσει η Τουρκία τη δήλωση ότι δεν θα υπερίππνται τα τουρκικά πολεμικά πάνω από την Κύπρο και εμείς θα το θεωρήσουμε επαρκή λόγο, εφόσον δεσμευθεί έτσι, να υποχωρήσουμε.

Ενημερώνω τον ελληνικό λαό ότι ούτε αυτό το αυτονόητο το κατοχυρωμένο από το Διεθνές Δίκαιο για ένα ανεξάρτητο κράτος μέλος του ΟΗΕ, έστω και αν έχει αυτό το τραύμα που 1994, παρεχώρησαν.

Μίλησα προηγουμένως με μία αγωνιώδη ανησυχία, με ένα αγωνιώδες ερώτημα -και το καταλήγω σε πρόταση- που με απασχολεί. Σας μίλησα για την ελεύθερη εγκατάσταση που είναι από τη Ρώμη.

Θέλω να σας πω ότι πέρασα και από το Υπουργείο Εξωτερικών, είδα και την άποψη της διπλωματίας μας και παρακολουθώ επίμονα τις διάφορες ρητορικές της Κυβερνήσεως για το θέμα της Τουρκίας όσον αφορά την Ευρώπη.

Κάνουμε έναν στρουθοκαμηλισμό παράξενο. Θέλουμε να αυταπατώμεθα ότι η Γερμανία δεν θα αφήσει την Τουρκία στο ορατό μέλλον να εισέλθει -κάποιοι λένε ηρωικότερα "στον αιώνα τον άπαντα"- και εγώ προκαλώ να λύσουμε το σενάριο ότι η Τουρκία θα εισέλθει στο ορατό μέλλον πολύ σύντομα. Και θέλω να μιλήσω τότε τι γίνεται η υπόθεση της ασκήσεως του δικαιώματος της ελεύθερης διακίνησης προσώπων και ελεύθερης εγκατάστασης προσώπων.

Δράση από το Μάαστριχτ ή και πιο μπροστά, μέχρι σήμερα και στο μέλλον για την ελληνική Εθνική Αντιπροσωπεία και ελληνική Κυβέρνηση, μία μόνο. Το προτείνω. Δεν περνάει, γιατί αφορά θεμελιώδη κανόνα. Αλλά είναι -μπορεί να συναντηθούμε και με άλλους, που θα το θελήσουν- η επιβολή ποσοστώσεων στην ελεύθερη εγκατάσταση. Δηλαδή θα μπορούν να κινούνται και να εγκαθίστανται από τα κράτη-μέλη πολίτες σε άλλο κράτος-μέλος, αλλά σε κάποιο ποσοστό, όσον αφορά τον πληθυσμό της χώρας, που εγκαθίστανται. Και για την ολοκλήρωση του επιχειρήματος ή της προτάσεως και σε κανονική διασπορά. Αυτή είναι πρόταση, έγνοια μου, εθνικής τάξεως.

Η δεύτερη έγνοια, η οποία άπτεται του ζητήματος του Άμστερνταμ, έστω και αν γίνει μετά από δέκα χρόνια, είναι ότι πρέπει να αρχίσει σήμερα η προβολή του επιχειρήματος, οι διαβουλεύσεις, οι συνεννοήσεις. Διότι αν γίνει μετά από δέκα χρόνια και κάνουμε και τις ευρωπαϊκές πολιτικές ως γενναίοδωροι, θα έχεις εκατό χιλιάδες στη Χίο, εκατό χιλιάδες στη Μυτιλήνη, εκατό χιλιάδες στη Σάμο... Και ύστερα θα μιλάμε μόνο θεωρητικά για εθνική κυριαρχία σ' αυτόν τον τόπο, εκτός εάν έχουμε προαποφασίσει για την κατάλυση της εθνικής κυριαρχίας.

Το αγροτικό ζήτημα. Είμαστε τόσο ευρωπαίοι, ώστε να δεχόμαστε τη θεωρία και την πολιτική πράξη της Ευρώπης, των Βρυξελλών για 3% του αγροτικού πληθυσμού, πράγμα που ελέγχθη πολλές φορές; Είμαστε έτοιμοι να δεχθούμε αυτό

που βολεύει, τους τραπεζίτες, για το διευρυμένο τομέα των υπηρεσιών, που μπορεί να φτάνει 90% και 95%, γιατί μας θέλουν μόνο ως καταναλωτικά όντα; Ερώτω. Είμαστε έτοιμοι να δεχθούμε την απερίημωση της υπαίθρου σε Ελλάδα και Ευρώπη;

Θέλω να συναντηθώ με τους πολίτες της Ιταλίας, της Γαλλίας, της Γερμανίας, της Ισπανίας, της Πορτογαλίας σε μια καινούρια συμμαχία και να τους προκαλέσω να προβάλουμε το επιχείρημα. 'Ερμη χώρα θα είναι η ύπαιθρος χώρα των Απεννίνων, των Πυρηναίων, των Άλπεων;

Καταλήγω με μια παρατήρηση για το Σένγκεν: Ποιο νόμο και τάξη θα επιβάλει το Σένγκεν; Διότι η ανάγνωση που έκανα εγώ -και έκανα πολύ κόπο για το Σένγκεν, που δεν το θέλω, γιατί είναι πλαστογραφία του νόμου και της τάξεως- λέγει ότι καθώς δεν διασφαλίζω τα εξωτερικά σύνορα, γιατί δεν τα ορίζω ποια είναι, είμαι ξέφραγο αμπέλι όσον αφορά τα εξωτερικά σύνορα. Και το δεύτερο, καθώς έχω την ελεύθερη διακίνηση μέσα στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εγώ προβλέπω ότι, επειδή είναι συντεταγμένοι διοικητικά όλοι οι άλλοι δεκατέσσερις, θα αποβάλουν όλα τα αποβράσματα της Ευρώπης σε μένα, που δεν έχω καλή διοικητική μηχανή να αμυνθώ.

Αυτός είναι ο σκεπτικισμός μου. Κατά τα λοιπά, ψηφίζω το 'Αμστερνταμ Προσέξτε τη διατύπωση -την είτε και ο κ. Καψής με το "μη χείρον, βέλτιστον", διότι αναλογίζομαι σε πολλές διεθνείς σχέσεις και καταστάσεις της χώρας μου- ότι κερδίζω λίγα, όταν είμαι μέσα, χάνω πολλά αν είμαι έξω. Με αυτό το σκεπτικό υποστηρίζω ότι χρειάζεται ο τόπος μια κυβέρνηση, επειδή είναι υπό αναθεώρηση και το Μάαστριχτ -και δεν το λέω με κομματικό εγωισμό, αλλά πάντως δεν χρειάζεται αυτήν την Κυβέρνηση- για να βάλει μπροστά πολιτική διεκδικητική στην αέναη διαπραγμάτευση μέσα στις Βρυξέλλες, όποτε ανοίξει η καινούρια διακυβερνητική για την αναθεώρηση του 'Αμστερνταμ, ώστε να κατοχυρώσουμε εκείνα τα *miniima minimuma*, τα ελάχιστα των ελαχίστων για την εθνική ευρωπαϊκή επιδίωξη. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Γεωργιάδης έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι με τη Συνθήκη της Ρώμης ιδρύθηκε η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα. Με την Ενιαία Πράξη του Λουξεμβούργου τροποποιήθηκε η Συνθήκη της Ρώμης. Ακολούθησε η Συνθήκη του Μάαστριχτ, η οποία τροποποίησε τόσο τη Συνθήκη της Ρώμης όσο και τη Συμφωνία του Λουξεμβούργου.

Με τη Συνθήκη δε του Μάαστριχτ η ΕΟΚ μετονομάσθη σε Ευρωπαϊκή Ένωση.

Συνεπώς η Συνθήκη του 'Αμστερνταμ είναι η τρίτη αναθεώρηση της Συνθήκης της Ρώμης. Βασικά, όμως, η Συνθήκη του 'Αμστερνταμ αναθεωρεί τη Συνθήκη του Μάαστριχτ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Συνθήκη του Μάαστριχτ που τόσο συζητήθηκε και που πολύ αμφισβητήθηκε, τέθηκε σε ισχύ το 1993 σε μία περίοδο δηλαδή, που η κατάρρευση των κομμουνιστικών καθεστώτων της Ανατολικής Ευρώπης ήταν πρόσφατη και ο καπιταλισμός στη μια του μορφή φάνταζε μόνος νικητής στη διαμάχη των δύο συστημάτων, του κομμουνισμού και του καπιταλισμού στα πλαίσια του μεταπολεμικού διπολικού συστήματος.

Κάτω από την επήρεια αυτών των συναισθημάτων τα οποία κατάφεραν επιτυχώς να αξιοποιήσουν τα συντηρητικά κόμματα των χωρών-μελών της Ενωμένης Ευρώπης τότε, οι λαοί της Ευρώπης παραπλανήθηκαν,πίστεψαν πως πράγματι ήρθε το τέλος της ιστορίας και πως δεν έχουν άλλη επιλογή, παρά να ψηφίσουν συντηρητικές κυβερνήσεις στις χώρες τους. Έτσι με προεξάρχουσα τη Θάτσερ, οι συντηρητικές κυβερνήσεις υιοθέτησαν θέσεις συντηρητικές και προέκυψε η Συνθήκη του Μάαστριχτ. Μπορεί βέβαια με την κατάρρευση του κομμουνισμού να φάνταζε μόνος νικητής ο καπιταλισμός, όμως μέσα στους κόλπους του καπιταλισμού πάλευαν δύο τάσεις, δύο μοντέλα καπιταλιστικής ανάπτυξης. Το ένα το αγγλοσαξωνικό ή ατομικιστικό του άκρατου

καπιταλισμού και το άλλο το κοινωνικό ή ρηθνικό μοντέλο, στη διαμόρφωση του οποίου συνέβαλαν σε πολύ μεγάλο βαθμό ο σοσιαλισμός και τα σοσιαλιστικά και σοσιαλδημοκρατικά κόμματα της Ευρώπης.

Η διαπάλη ανάμεσα στα δύο μοντέλα του καπιταλισμού είναι η διαπάλη διαφορετικών λογικών και αξιών, του ατόμου από τη μία μεριά και της ομάδας από την άλλη.

Κατά το πρώτο μοντέλο, του άκρατου καπιταλισμού, θα πρέπει ο καπιταλισμός να αφεθεί ελεύθερος χωρίς τις επιβαρύνσεις κοινωνικής φύσεως, συντάξεις, επιδόματα κλπ., για να μπορεί να αναπτυχθεί και να αυξήσει τον πλούτο ενός κράτους.

Κατά το δεύτερο μοντέλο σε καμία περίπτωση το κέρδος δεν πρέπει να είναι αυτοσκοπός για ορισμένους, αλλά καθήκον του κράτους είναι να παίρνει ορισμένα μέτρα κοινωνικά για τους άνεργους, τους ηλικιωμένους, τους φτωχούς, ώστε να αμβλύνονται οι κοινωνικές ανισότητες που δημιουργεί ο καπιταλισμός. Έτσι μπορεί να συνυπάρξουν δημοκρατία και καπιταλισμός, χάρη δηλαδή στο κοινωνικό κράτος, που είναι δημιουργήμα, όπως ανέφερα πριν, του σοσιαλισμού και της ευρωπαϊκής εκδοχής του, της σοσιαλδημοκρατίας.

Με τη Συνθήκη, λοιπόν, του Μάαστριχτ και κάτω από τις εντυπώσεις που επικρατούσαν τότε, έγινε προσπάθεια να εισαχθεί στην Ενωμένη Ευρώπη το αγγλοσαξωνικό μοντέλο του άκρατου καπιταλισμού. Όμως οι λαοί της Ευρώπης, θέλετε από παράδοση, θέλετε από ιστορικές πολιτισμικές καταβολές, διαπίστωσαν ότι αυτό το κοστούμι που τους φόρεσαν οι συντηρητικές κυβερνήσεις, τους έρχονταν πολύ στενό, γι'αυτό και στο ένα μετά το άλλο στα κράτη της Ενωμένης Ευρώπης άρχισαν να ξαναψηφίζουν προοδευτικές κυβερνήσεις.

Οι λαοί της Ευρώπης γρήγορα αντελήφθησαν ότι η Συνθήκη του Μάαστριχτ στα χρόνια που εφαρμόστηκε από τις συντηρητικές κυβερνήσεις δεν έδινε λύση στα χρονίζοντα προβλήματα της απασχόλησης, της ανεργίας, της προστασίας του περιβάλλοντος ότι περισσότερο ενδιαφέρονταν για την οικονομική ευημερία των ολίγων, των τραπεζιτών, των πολυεθνικών, ότι ήταν περισσότερο σύγκλιση αριθμών, παρά προσπάθεια για ανάπτυξη της οικονομίας και επίλυση των κοινωνικών προβλημάτων.

Καθιέρωσε τις βάσεις για την Οικονομική και Νομισματική Ένωση και το ευρώ αλλά τα πιο πάνω προβλήματα ταλαιπωρούσαν τους λαούς της Ενωμένης Ευρώπης και έπρεπε να δοθούν λύσεις σε αυτά. Κατάλαβαν επίσης ότι τα προβλήματα αυτά οξύνθηκαν ακόμα περισσότερο με την παγκοσμιοποίηση της οικονομίας.

Οι λαοί της Ευρώπης δηλαδή και οι προοδευτικές κυβερνήσεις των χωρών-μελών της, αντελήφθησαν ότι η επανάσταση στις τηλεπικοινωνίες, η εξάπλωση της τεχνολογίας των πληροφοριών, βοήθησαν τρομερά στην παγκοσμιοποίηση της οικονομίας, σημαντικότερες αλλαγές της οποίας είναι ο διευρυμένος ρόλος των παγκοσμίων χρηματαγορών, η συνένωση και η δημιουργία γιγαντιαίων πολυεθνικών επιχειρήσεων, αναφέρω π.χ. την εταιρεία NOVARTIS, η οποία προήλθε από τη συνένωση των δυο μεγάλων ελβετικών εταιρειών Ciba-Geigy και της Sandoz ή την εταιρεία MONSADO, η οποία εξαγόρασε την Holdens Foundation Seeds το 1997 έναντι 1,2 δισεκατομμυρίων δολαρίων, ενώ παράλληλα αγόρασε και μερίδιο από την εταιρεία Dekalb, που είναι δεύτερη εταιρεία στον κόσμο παραγωγής σπόρων.

Κατάλαβαν, δηλαδή, οι προοδευτικές κυβερνήσεις των χωρών-μελών της Ενωμένης Ευρώπης ότι όλο και περισσότερο στην παγκοσμιοποιημένη οικονομία αυτά τα μονοπωλιακά μεγαθήρια προσπαθούν να επιβάλουν τους δικούς τους κανόνες.

Παραδείγματος χάρι, δέκα μεγάλες αγροχημικές εταιρείες -για να σταθώ στα παραδείγματα που ανέφερα πριν- ελέγχουν το 81% της παγκόσμιας αγοράς αγροχημικών προϊόντων στην οποία αντιστοιχεί ένα ποσό είκοσι εννέα δισεκατομμυρίων (29.000.000.000) δολαρίων. Οι δέκα μεγάλες υπερεθνικές εταιρείες τροφίμων και ποτών ελέγχουν το κύκλωμα αυτό με πωλήσεις που ξεπερνούν τα διακόσια έντεκα δισεκατομμύρια (211.000.000.000) δολάρια του 1995. Τα στοιχεία αυτά είναι

από το πρόσφατο βιβλίο του Τζέρεμι Ρίφκιν "Ο αιώνας της Βιοτεχνολογίας".

Μέσα σε έναν τέτοιο κόσμο η απάντηση της πολιτικής των προοδευτικών κυβερνήσεων της Ενωμένης Ευρώπης και μέσα από τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, θα πρέπει να είναι η ενοποίηση της πολιτικής -ή όπως λέει ο καθηγητής Ούλριχ Μπεκ "η επιπόηση και πάλι της πολιτικής"- και η καθιέρωση τέτοιων κανόνων, ώστε να καταστεί δυνατή:

Πρώτον, η ιθάρσευση της υπερβολικής συναλλαγματικής κινηκότηας.

Δεύτερον, ο έλεγχος των υπερβάσεων.

Τρίτον, ο σαφής διαχωρισμός της βραχυπρόθεσμης κερδοσκοπίας που ασκείται μέσω των αγορών συναλλάγματος από τις πραγματικές επενδύσεις.

Τέταρτον, η δημιουργία των προϋποθέσεων καταλογισμού ευθυνών στο πλαίσιο των διεθνών οργανισμών που εμπλέκονται στην παγκόσμια οικονομική διαχείριση.

Είναι γεγονός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι από το ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) δολάρια, που είναι η αξία των καθημερινά διενεργουμένων συναλλαγών σε συνάλλαγμα, μόλις το 5% συνδέεται με εμπορικές και άλλες ουσιαστικές οικονομικές συναλλαγές. Το υπόλοιπο 95% παίζεται σε κερδοσκοπικές συναλλαγές, αφού οι θεσμικοί, όπως τους λένε, επενδυτές, επιδιώκουν τη γρήγορη κερδοσκοπία ποντάροντας στις διακυμάνσεις των συναλλαγματικών ισοτιμιών και στις διαφορές ύψους των επιτοκίων.

Ο σημερινός, δηλαδή, καπιταλιστής δεν επενδύει τα χρήματά του κατασκευάζοντας ένα εργοστάσιο, που βοηθά στην ανάπτυξη του τόπου και δημιουργεί θέσεις εργασίας, αλλά προτιμά το γρήγορο κέρδος, παίζοντας στο Χρηματιστήριο και ποντάροντας, όπως ανέφερα προηγουμένως, στις διακυμάνσεις των συναλλαγματικών ισοτιμιών και στις διαφορές των επιτοκίων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο σοσιαλισμός και ο κομμουνισμός, όπως γράφει ο Άντονι Γκίντενς στο βιβλίο του "Ο Τρίτος Δρόμος", έχουν πια εκπνέσει. Εξακολουθούν, όμως, να μας στοιχειώνουν. Δεν μας επιτρέπεται να βάλουμε έτσι απλά στην άκρη τις αξίες και τις αρχές που τους ενέπνευσαν γιατί ορισμένες από αυτές παραμένουν εγγενείς στην ιδέα του ευ ζην, στην πραγμάτωση του οποίου αποσκοπεί η κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη.

Η πρόκληση είναι να αποκαταστήσουμε το κύρος αυτών των αξιών στα σημεία ακριβώς εκείνα όπου το οικονομικό πρόγραμμα του σοσιαλισμού έχει καταστεί αναξιόπιστο.

Ο δημόσιος διάλογος διακατέχεται από την ανησυχία για την έκπτωση των ηθικών αρχών, για το διευρυνόμενο χάσμα μεταξύ πλουσίων και φτωχών, για τη συρρίκνωση του κράτους πρόνοιας.

Η πολιτική χωρίς ιδανικά δεν έχει αξία, αλλά και τα ιδανικά είναι κούφια όταν δεν συνδέονται με τις πραγματικές δυνατότητες. Πρέπει να γνωρίζουμε τόσο το είδος της κοινωνίας που θέλουμε να δημιουργήσουμε όσο και τα συγκεκριμένα μέσα που θα μας οδηγήσουν σε αυτή.

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέω ότι η απάντηση της Κυβέρνησης και της Ελλάδας για το τι είδους ευρωπαϊκή κοινωνία θέλουμε με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, είναι ότι θέλουμε μία ευρωπαϊκή κοινωνία με δημοκρατικά δομημένους και νομιμοποιημένους θεσμούς που θα εγγυώνται την ισότητα όλων των χωρών-μελών με κοινές πολιτικές δράσεις και οικονομικά μέσα επαρκή που θα συμβάλουν στην ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής, της κοινωνικής δικαιοσύνης και αλληλεγγύης, που θα οδηγούν σε μια Ευρώπη των πολιτών, της ανάπτυξης, της δημοκρατίας, της απασχόλησης, της καταπολέμησης της ανεργίας, της προστασίας του περιβάλλοντος και της διατήρησης και διεύρυνσης του κοινωνικού κράτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ψηφίζω τη συμφωνία του Άμστερνταμ γιατί όλοι αυτοί οι πιο πάνω λόγοι, τους οποίους ανέφερα, την κατέστησαν αναγκαία για να μπορέσουν να ελπίζουν οι λαοί της Ενωμένης Ευρώπης σε ένα καλύτερο μέλλον.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε συνάδελφε.

Κύριοι συνάδελφοι, είχαμε κρατήσει το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας: "Αναμόρφωση και εκσυγχρονισμός της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης" με τις φραστικές και νομοτεχνικές διορθώσεις του κυρίου Υπουργού.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο, με τις νομοτεχνικές διορθώσεις του κυρίου Υπουργού;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία και στο σύνολο, με τις νομοτεχνικές διορθώσεις του κυρίου Υπουργού;

Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας: "Αναμόρφωση και εκσυγχρονισμός της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης" έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

"Αναμόρφωση και εκσυγχρονισμός της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης

Άρθρο 1

Σύσταση ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία

"ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Α.Ε."

1. Συνιστάται ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία "ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Α.Ε." ("Δ.Ε.Θ. - Α.Ε.") και έδρα τη Θεσσαλονίκη, η οποία διέπεται από τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 και του ν. 2414/1996 (ΦΕΚ 135 Α'), όπως κάθε φορά ισχύουν.

2. Η διάρκεια της εταιρείας ορίζεται σε πενήντα (50) έτη.

3. Στους σκοπούς της εταιρείας περιλαμβάνονται: α) η ευθύνη της διοργάνωσης της Ετήσιας Γενικής Έκθεσης Θεσσαλονίκης, β) η διοργάνωση περιφερειακών εκθέσεων, ως και εκθέσεων εκτός Ελλάδος, γ) η διοργάνωση συνεδρίων και πολιτιστικών εκδηλώσεων, δ) η διαχείριση και η εκμετάλλευση της περιουσίας της και του ραδιοφωνικού της σταθμού, ε) η παροχή συμβουλών στην πολιτεία για την εθνική εκθεσιακή πολιτική, στ) η ενημέρωση σχετικά με την εκθεσιακή δραστηριότητα της χώρας, ζ) η ανάπτυξη και σύσφιξη των οικονομικών σχέσεων και φιλικών δεσμών μεταξύ των λαών, η) η προβολή της ελληνικής εν γένει παραγωγής, θ) η υποβολή των Ελλήνων παραγωγών, βιοτεχνών και βιομηχάνων στην προσπάθειά τους για τη βελτίωση της παραγωγής, προβολής και διακίνησης των προϊόντων τους και την αύξηση των πωλήσεων και των εξαγωγών, ι) η προβολή του ελληνικού τουρισμού και ια) όσοι άλλοι αναφερθούν στο καταστατικό της και ιδιαίτερα εκείνοι που αποβλέπουν στη διατήρηση και ενίσχυση του εθνικού εκθεσιακού της ρόλου.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Μακεδονίας - Θράκης, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καταρτίζεται το καταστατικό της εταιρείας του παρόντος άρθρου. Με το καταστατικό αυτό ρυθμίζονται θέματα που αφορούν το μετοχικό κεφάλαιο, τον αριθμό των μετοχών, την επωνυμία, το σκοπό, την αύξηση και τη μείωση του μετοχικού κεφαλαίου, την έκδοση των μετοχών και των προσωρινών τίτλων, τα δικαιώματα των μετόχων, τη σύγκληση, τη συγκρότηση, τη λειτουργία και τις αρμοδιότητες της γενικής συνέλευσης και του διοικητικού συμβουλίου, τους ελεγκτές, την εταιρική χρήση, τη διανομή των κερδών, τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τη λύση και την εκκαθάρισή της, την πρώτη εταιρική χρήση και κάθε άλλο θέμα που προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία. Το καταστατικό αυτό τροποποιείται και κωδικοποιείται με απόφαση της γενικής συνέλευσης των μετόχων, σύμφωνα με τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920, με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 2414/1996.

5. Ο αριθμός των μελών του διοικητικού συμβουλίου, που ορίζεται στο καταστατικό της προηγούμενης παραγράφου,

μπορεί να υπερβαίνει τον αριθμό που ορίζεται στο άρθρο 6 του ν. 2414/1996. Με το καταστατικό αυτό μπορεί να συσταθεί ως αυτοτελές όργανο της εταιρείας Εκτελεστική Γραμματεία και να ρυθμίζονται τα σχετικά με τη συγκρότηση, τη λειτουργία και τις αρμοδιότητες αυτής θέματα.

6. Τα μέλη του πρώτου διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας του παρόντος άρθρου, ο Πρόεδρος και ο Διευθύνων Σύμβουλος, ως και ο χρόνος της θητείας αυτών ορίζονται, κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 2 και 3 και του άρθρου 7 του ν. 2414/1996, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Μακεδονίας-Θράκης.

7. Το σύνολο των μετοχών της εταιρείας του παρόντος άρθρου ανήκει στο Ελληνικό Δημόσιο, το οποίο εκπροσωπείται στις Γενικές Συνελεύσεις από τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Μακεδονίας - Θράκης ή το εξουσιοδοτημένο από αυτούς όργανο. Οι παραπάνω μετοχές είναι αμεταβίβαστες.

Άρθρο 2

Σύσταση ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία

"ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ - HELEXPO A.E."

1. Συνιστάται ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία "ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ - HELEXPO A.E." και έδρα τη Θεσσαλονίκη, η οποία διέπεται από τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920.

2. Η διάρκεια της εταιρείας ορίζεται σε πενήντα (50) έτη.

3. Στους σκοπούς της εταιρείας περιλαμβάνονται: α) η διοργάνωση εκθέσεων, συνεδρίων και γενικότερα εκδηλώσεων κυρίως στην ευρύτερη περιοχή της Θεσσαλονίκης, και β) όσοι άλλοι σχετικοί με τα παραπάνω, αναφερθούν στο καταστατικό της.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Μακεδονίας-Θράκης, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται το καταστατικό της εταιρείας. Με το καταστατικό αυτό ρυθμίζονται θέματα που αφορούν το μετοχικό κεφάλαιο, τον αριθμό των μετοχών, την επωνυμία, το σκοπό, την αύξηση και τη μείωση του μετοχικού κεφαλαίου, την έκδοση των μετοχών και των προσωρινών τίτλων, τα δικαιώματα των μετόχων, τη σύγκληση, τη συγκρότηση, τη λειτουργία και αρμοδιότητες της γενικής συνέλευσης και του διοικητικού συμβουλίου, τους ελεγκτές, την εταιρική χρήση, τη διανομή των κερδών, τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τη λύση και την εκκαθάρισή της, την πρώτη εταιρική χρήση, τους πρώτους, τακτικό και αναπληρωματικό, ελεγκτές και κάθε άλλο θέμα που προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία. Το παραπάνω καταστατικό μπορεί να τροποποιείται και να κωδικοποιείται με αποφάσεις της γενικής συνέλευσης των μετόχων, σύμφωνα με τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920.

5. Τα μέλη του πρώτου διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας του παρόντος άρθρου, ο Πρόεδρος και ο Διευθύνων Σύμβουλος και ο χρόνος θητείας αυτών ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Μακεδονίας - Θράκης.

6. Οι μετοχές της εταιρείας ανήκουν στο Ελληνικό Δημόσιο, το οποίο εκπροσωπείται στις Γενικές Συνελεύσεις από τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Μακεδονίας-Θράκης ή το εξουσιοδοτημένο από αυτούς όργανο.

Άρθρο 3

Ειδικότερα θέματα

1. Μετά τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως των αποφάσεων που προβλέπονται στις παραγράφους 6 του άρθρου 1 και 5 του άρθρου 2, το σύνολο της ακίνητης περιουσίας, καθώς και τα σήματα και λοιπά διακριτικά γνωρίσματα, που ανήκουν στη συσταθείσα με το ν. 735/1977 (ΦΕΚ 313 Α') εταιρεία, περιέρχονται, χωρίς καμία διατύπωση, στην εταιρεία του άρθρου 1 του παρόντος νόμου. Η κατά τα ανωτέρω μεταβολή σημειώνεται στα οικεία βιβλία μεταγραφών και στα βιβλία σημάτων του Υπουργείου Εμπορίου,

αντίστοιχα. Τα λοιπά περιουσιακά στοιχεία της παραπάνω εταιρείας κατανέμονται στις συνιστώμενες με τα προηγούμενα άρθρα εταιρείες, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Μακεδονίας-Θράκης. Με όμοια απόφαση, ύστερα από γνώμη του διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας του άρθρου 1, που διατυπώνεται το αργότερο εντός δύο (2) μηνών, από τη σχετική πρόσκληση από τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Μακεδονίας - Θράκης καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για τη σύναψη σύμβασης για την παραχώρηση από την εταιρεία του άρθρου 1 στην εταιρεία του άρθρου 2 του παρόντος νόμου του συνόλου ή μέρους των περιερχομένων στην πρώτη περιουσιακών στοιχείων για την ορισμένη διάρκεια και χρήση. Με την ως άνω απόφαση καθορίζεται επίσης και η σχέση συνεργασίας των δύο εταιρειών.

Με σύμβαση που καταρτίζεται μεταξύ των παραπάνω εταιρειών μπορεί να ανατίθεται η διοργάνωση της Ετήσιας Γενικής Έκθεσης Θεσσαλονίκης στην εταιρεία του άρθρου 2.

2. Το αρχικό μετοχικό κεφάλαιο των συνιστώμενων με τον παρόντα νόμο εταιρειών ορίζεται σε πενήντα εκατομμύρια (50.000.000) δραχμές για καθεμία από αυτές και καταβάλλεται εξ ολοκλήρου από το Ελληνικό Δημόσιο. Τούτο διαιρείται σε εκατό χιλιάδες (100.000) μετοχές ονομαστικής αξίας πεντακοσίων (500) δραχμών η καθεμία. Μετά την απογραφή και αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων που περιέρχονται στις παραπάνω εταιρείες, κατά τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, το παραπάνω κεφάλαιο αυξάνεται κατά το ποσό που θα αντιστοιχεί στην καθαρή τους θέση. Κάθε περαιτέρω αύξηση του μετοχικού τους κεφαλαίου γίνεται κατά τα οριζόμενα στα καταστατικά των εταιρειών αυτών. Η διαδικασία απογραφής και αποτίμησης των παραπάνω στοιχείων, τα προς τούτο αρμόδια όργανα, το ύψος και ο τρόπος αμοιβής τους, ο υπόχρεος για την καταβολή αυτής, ως και κάθε αναγκαία σχετική λεπτομέρεια ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Μακεδονίας-Θράκης.

3. Η εταιρεία του ν. 735/1977 παύει να υφίσταται μετά τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως των αποφάσεων που προβλέπονται στις παραγράφους 6 του άρθρου 1 και 5 του άρθρου 2.

Φορολογικά ή άλλα ευεργετήματα και προνόμια υπέρ της παραπάνω εταιρείας εξακολουθούν να υφίστανται υπέρ των συνιστώμενων με τον παρόντα νόμο εταιρειών.

4. Η συνιστώμενη με το άρθρο 1 εταιρεία αναλαμβάνει το σύνολο των υποχρεώσεων της συσταθείσας με το ν. 735/1977 εταιρείας έναντι τρίτων και οι σχετικές δίκες συνεχίζονται κατ' αυτής χωρίς να απαιτείται οποιαδήποτε διατύπωση.

5. Η μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων του ενεργητικού και παθητικού ή άλλων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων και κάθε εμπράγματος ή ενοχικού δικαιώματος της εταιρείας του ν. 735/1977 προς τις συνιστώμενες με τον παρόντα νόμο εταιρείες, οι υπεραξίες που ενδεχομένως προκύπτουν και κάθε σχετική με τη μεταβίβαση των παραπάνω περιουσιακών στοιχείων απόφαση και πράξη των αρμόδιων οργάνων ή συμφωνία απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος χαρτοσήμου ή άλλο τέλος και εισφορά ή δικαίωμα υπέρ του Δημοσίου ή οποιουδήποτε τρίτου.

6. Αφορολόγητα αποθεματικά ή κρατήσεις, που έχει σχηματίσει η εταιρεία του ν. 735/1977 και μεταφέρονται στις συνιστώμενες με τον παρόντα νόμο εταιρείες, απαλλάσσονται από κάθε φόρο. Η κεφαλαιοποίηση των ως άνω αφορολόγητων αποθεματικών ή κρατήσεων από τις παραπάνω εταιρείες, απαλλάσσεται από κάθε φόρο, τέλος ή δικαίωμα υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων.

7. Οι διατάξεις των άρθρων 5, 23, 24, 25 και 26 του ν. 735/1977, όπως αυτές έχουν τροποποιηθεί και συμπληρωθεί, εξακολουθούν να ισχύουν. Όπου στις διατάξεις αυτές αναφέρεται η Δ.Ε.Θ. Α.Ε. νοείται η συνιστώμενη με το άρθρο 1 του παρόντος νόμου εταιρεία.

8. Το Ελληνικό Δημόσιο δύναται να διαθέσει σε ιδιώτες μέχρι το σαράντα πέντε τοις εκατό (45 %) του μετοχικού κεφαλαίου (αυτού που θα ορισθεί μετά την απογραφή και αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2, ή μετά από κάθε άλλη αύξηση) της εταιρείας του άρθρου 2 του παρόντος νόμου. Από το υπόλοιπο πενήντα πέντε τοις εκατό (55%) του παραπάνω κεφαλαίου το σαράντα πέντε τοις εκατό (45%) κατ'ελάχιστο θα διατεθεί στην εταιρεία του άρθρου 1 του παρόντος νόμου και το υπόλοιπο μέχρι δέκα τοις εκατό (10%) δύναται να διατεθεί στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης του Νομού Θεσσαλονίκης, στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Θεσσαλονίκης, στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης, στην Ένωση Δημοσιοϋπαλληλικών Οργανώσεων Θεσσαλονίκης και σε οργανώσεις παραγωγικών τάξεων που έχουν την έδρα τους στο Νομό Θεσσαλονίκης. Το ποσοστό που θα κατέχουν κάθε φορά οι παραπάνω φορείς δεν μπορεί να υπερβεί το δύο τοις εκατό (2%) για τον καθένα από αυτούς.

9. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Μακεδονίας - Θράκης ορίζονται οι φορείς της προηγούμενης παραγράφου και το ποσοστό του μετοχικού κεφαλαίου που θα διατεθεί σε αυτούς.

Μεταξύ των φορέων της προηγούμενης παραγράφου που θα εκδηλώσουν ενδιαφέρον για τη διάθεση σε αυτούς ποσοστού του μετοχικού κεφαλαίου, προτάσσονται με σειρά προτιμότητας ο Δήμος Θεσσαλονίκης, η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Θεσσαλονίκης, οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης του Νομού Θεσσαλονίκης και οι πολυπληθέστερες σε αριθμό μελών οργανώσεις των παραγωγικών τάξεων και των εργαζομένων που έχουν την έδρα τους στο Νομό Θεσσαλονίκης.

Με όμοια απόφαση ορίζονται, κατά παρέκκλιση από τις κείμενες διατάξεις, οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία διάθεσης του ποσοστού που θα διατεθεί στους φορείς των προηγούμενων εδαφίων και στην εταιρεία του άρθρου 1, ως και οι όροι της περαιτέρω διάθεσής του κατά τα οριζόμενα στο επόμενο εδάφιο. Οι μετοχές που αποκτώνται, κατά τα οριζόμενα στο προηγούμενο εδάφιο, μπορούν να μεταβιβασθούν μόνο σε φορέα που θα αναφέρεται στην απόφαση του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου ή στην εταιρεία του άρθρου 1 του παρόντος νόμου. Ο εκπρόσωπος της τελευταίας στη γενική συνέλευση της εταιρείας του άρθρου 2 του παρόντος νόμου ορίζεται από τη γενική της συνέλευση.

Άρθρο 4

Θέματα προσωπικού Δ.Ε.Θ.

1. Μετά τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως των αποφάσεων που προβλέπονται στις παραγράφους 6 του άρθρου 1 και 5 του άρθρου 2, το υπηρετούν μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου στην εταιρεία του ν. 735/1977 προσωπικό μεταφέρεται και συνεχίζει να υπηρετεί με την ίδια σχέση και τους ίδιους όρους στην εταιρεία του άρθρου 1. Το προσωπικό αυτό, εντός δύο (2) μηνών από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της προβλεπόμενης στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου απόφασης δύναται να ζητήσει τη μεταφορά του, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, σε κενές θέσεις ή σε προσωποπαγείς θέσεις που συνιστώνται με την πράξη της μεταφοράς των υπηρεσιών του Υπουργείου Μακεδονίας-Θράκης ή υπηρεσιών άλλων Υπουργείων οι οποίες έχουν την έδρα τους στην περιφέρεια του Νομού Θεσσαλονίκης, της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης του Νομού Θεσσαλονίκης και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου που έχουν την έδρα τους στο Νομό Θεσσαλονίκης ή και σε κενές θέσεις ή σε προσωποπαγείς θέσεις που συνιστώνται με την πράξη της μεταφοράς δημοσίων υπηρεσιών ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου που έχουν την έδρα τους και εκτός του Νομού Θεσσαλονίκης.

Η μεταφορά αυτή γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Μακεδονίας - Θράκης σε κλάδους ίδιων ή συναφών τυπικών

προσόντων της ίδιας εκπαιδευτικής βαθμίδας. Οι μεταφερόμενοι κατατάσσονται βαθμολογικά και μισθολογικά ανάλογα με τα τυπικά τους προσόντα και το συνολικό χρόνο της υπηρεσίας τους στην παραπάνω εταιρεία. Ως προς τις αποδοχές των μεταφερομένων έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 20 του ν. 2515/ 1997 (ΦΕΚ 154 Α'). Στην έννοια των τακτικών αποδοχών για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου περιλαμβάνονται και το καταβαλλόμενο επίδομα εξομάλυνσης και το κίνητρο απόδοσης.

2. Ύστερα από αίτηση των υπηρετούντων μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου στην εταιρεία του ν. 735/1977 είναι δυνατή, κατά την κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας του άρθρου 2, η επιλογή ορισμένων από αυτούς για τη μεταφορά τους και τη συνέχιση της εργασιακής τους σχέσης στην εταιρεία του άρθρου 2.

3. Το κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου προσωπικό της εταιρείας του ν. 735/1977, που δεν ζήτησε τη μεταφορά του στις υπηρεσίες της παραγράφου 1 ή δεν επιλέχθηκε για τη μεταφορά του στις υπηρεσίες αυτές ή δεν επιλέχθηκε για τη συνέχιση της εργασιακής του σχέσης, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, μεταφέρεται και συνεχίζει να υπηρετεί με την ίδια σχέση και τους όρους που ισχύουν σήμερα στη συνιστώμενη με το άρθρο 1 του παρόντος νόμου εταιρεία. Με απόφαση της προβλεπόμενης στην παράγραφο 5 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου Εκτελεστικής Γραμματείας, εφόσον το όργανο αυτό έχει συσταθεί, άλλως του Διοικητικού Συμβουλίου της παραπάνω εταιρείας, που εγκρίνεται από τη γενική της συνέλευση, προσδιορίζεται ονομαστικά το πλεονάζον προσωπικό της, το οποίο μεταφέρεται, με την ίδια σχέση, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Μακεδονίας -Θράκης, σε κενές ή προσωποπαγείς θέσεις, που συνιστώνται με την πράξη της μεταφοράς, των υπηρεσιών που ορίζονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, και έχουν την έδρα τους στην περιοχή του Νομού Θεσσαλονίκης. Οι μεταφερόμενοι κατατάσσονται βαθμολογικά και μισθολογικά ανάλογα με τα τυπικά τους προσόντα και το συνολικό χρόνο υπηρεσίας τους στην εταιρεία του ν. 735/1977. Ως προς την επιλογή του φορέα μεταφοράς και τις αποδοχές των μεταφερομένων, σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 20 του ν. 2515/1997. Στην έννοια των τακτικών αποδοχών για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου περιλαμβάνονται και το καταβαλλόμενο επίδομα εξομάλυνσης και το κίνητρο απόδοσης.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Μακεδονίας-Θράκης καθορίζεται η ειδικότερη διαδικασία και ρυθμίζονται τα ειδικότερα θέματα που ανακύπτουν κατά την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, ως και κάθε αναγκαία σχετική λεπτομέρεια.

Με την ίδια απόφαση προσδιορίζονται οι προβλεπόμενες στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου θέσεις και ορίζονται τα κριτήρια και η διαδικασία επιλογής για τη μεταφορά του προσωπικού σε αυτές.

5. Η μεταφορά του προσωπικού, κατά τα οριζόμενα στις προηγούμενες παραγράφους, γίνεται χωρίς δικαίωμα αποζημίωσης για την αιτία αυτήν.

6. Το προσωπικό που προέρχεται από την πρώην Δ.Ε.Θ. Ν.Π.Δ.Δ. συνεχίζει να παρέχει τις υπηρεσίες του στη συνιστώμενη με το άρθρο 1 του παρόντος νόμου εταιρεία μέχρι τη συνταξιοδότησή του. Το τακτικό προσωπικό του προηγούμενου εδαφίου εξακολουθεί να διέπεται από τις διατάξεις του ν.3163/1955 (ΦΕΚ 71 Α'), του ν.1654/1986 (ΦΕΚ 177 Α'), του π.δ. 263/1988 (ΦΕΚ 119 Α') και της 147/12.12.1997 απόφασης του Δ.Σ. της εταιρείας του ν.735/1977 για την αναγνώριση προϋπηρεσίας στο Ι.Κ.Α.-ΕΤΕΑΜ. Η εταιρεία του άρθρου 1 έχει την υποχρέωση εφαρμογής της Ε1/2190/90 απόφασης του Υπουργού Εμπορίου (ΦΕΚ 344 Β') για καταβολή κοινωνικού βοηθήματος με τους όρους και τις προϋποθέσεις που αναφέρονται σε αυτήν, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 του ν. 735/1977.

7. Για το προσωπικό, που δεν θα μεταφερθεί στις υπηρεσίες των παραγράφων 1 και 3 ή στην εταιρεία του άρθρου 2, εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 735/1977, όπως αυτές ισχύουν, εφόσον δεν έρχονται σε αντίθεση με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Άρθρο 5

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του."

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπεύθυνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Το Σώμα παρέσχε την ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών κ. Γεώργιος Παπανδρέου έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, κατ'αρχήν θα ήθελα να διορθώσω τον κ. Πολύδωρα, τουλάχιστον σε σχέση με την Τουρκία. Υπήρξαν και άλλα θέματα που συζητήθηκαν, όπως η Κοινή Αγροτική Πολιτική και άλλα ενδιαφέροντα θέματα και υπήρξαν πολλοί προβληματισμοί και ανησυχίες, που μπορεί να συμμερίζεται κανένας, αλλά δεν είναι η στιγμή για να αναφερθούμε σ'αυτά.

Όσον αφορά τις υποψήφιες χώρες, υπάρχουν συγκεκριμένα κριτήρια για να γίνει μια χώρα μέλος, που είναι και οικονομικά και πολιτικά κριτήρια. Τα πολιτικά κριτήρια έχουν σχέση και με τα ανθρωπίνια δικαιώματα, με τους δημοκρατικούς θεσμούς κλπ. Το τονίζω αυτό, γιατί άκουσα με βεβαιότητα τον κ. Πολύδωρα και άλλους συναδέλφους να φωνάζουν "θα μπει η Τουρκία, θα μπει", με ένα φόβο ότι θα μπει και μάλιστα χωρίς αυτά τα κριτήρια και αναρωτιώνται ποιος θα τη σταματήσει. Εγγύηση γι'αυτά τα κριτήρια είναι τα δεκαπέντε κράτη-μέλη, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, η οποία έχει και το δικαίωμα της αρνησικυρίας. Χρειάζονται δεκαπέντε κράτη-μέλη για να μπορέσει να συναφθεί μια οποιαδήποτε συμφωνία προσχώρησης μιας χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό θέλω να το τονίσω.

Θα ήθελα να τονίσω επίσης το εξής: Το ότι η Τουρκία έχει ζητήσει να γίνει μέλος, έχει ακριβώς αναδείξει τα προβλήματα της Τουρκίας στα μάτια των εταίρων μας, κάτι που δεν υπήρχε πριν, γιατί υπήρχε μια απόσταση. Δεν είχε υπάρξει θέμα να γίνει μέλος αυτής της οικογένειας. Και τώρα που το ζητάει, βεβαίως οι εταίροι μας, κοιτάνε με έναν πολύ πιο έντονο φακό τα προβλήματα σε ό,τι αφορά τουλάχιστον το θέμα της προσχώρησης της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Και το τονίζω αυτό, γιατί δεν θα πρέπει να δώσουμε την εντύπωση ότι μπορεί, χωρίς να εκπληρώνει τις προϋποθέσεις, η Τουρκία να γίνει μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Υπάρχει και ένα νομοτεχνικό θέμα. Όπως είδατε, ο όγκος της Συνθήκης περιλαμβάνει και ενδεικτικά, την ενοποιημένη Συνθήκη, δηλαδή πώς θα διαμορφώνεται ενοποιημένα η όλη νομοθεσία για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σε σχέση με τις βασικές συνθήκες. Επαναλαμβάνω ότι αυτό έχει προστεθεί μόνο ενδεικτικά. Τονίζεται δε και στην εισηγητική έκθεση.

Όμως υπάρχουν νομικοί οι οποίοι μας είπαν ότι έστω και αυτή η ενδεικτική αναφορά στην ενοποιημένη συνθήκη, μπορεί να έχει κάποιες νομικές συνέπειες. Δεν είμαι νομικός για να το γνωρίζω. Και για να μην υπάρχει καμία αμφιβολία από πλευράς της ελληνικής Κυβέρνησης ότι υπάρχουν κάποιες νομικές συνέπειες για την ενοποιημένη συνθήκη -δηλαδή για να κυρώσουμε την ενοποιημένη συνθήκη, κάτι που δεν έχουμε μπροστά μας ως έργο και δεν έχει κάνει και καμία άλλη Βουλή- θέλω να διαγράψουμε από τον τίτλο

της εισηγητικής έκθεσης και από όπου αλλού υπάρχει η αναφορά στον τίτλο, στο σχέδιο νόμου και στην ειδική έκθεση και στην έκθεση του Εθνικού Λογιστηρίου, το εξής: "στην οποία επισυνάπτονται, ενδεικτικά, τα κείμενα της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, όπως διαμορφώθηκαν από τις τροποποιήσεις που επέφερε η Συνθήκη του 'Αμστερνταμ".

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Πρέπει να διαγραφεί και από το νόμο. Δεν αρκεί να διαγραφεί μόνο από την έκθεση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Και από το σώμα, κύριε Καψή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Να τελειώσω παρακαλώ.

Όπως θα δείτε, στο άρθρο πρώτο, στο δεύτερο εδάφιο λέει: "Στην τελική πράξη επισυνάπτονται ενδεικτικά..." κλπ. Αυτό θα διαγραφεί από το δεύτερο εδάφιο και αντί αυτού, θα τεθεί: "Σε προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών και Δικαιοσύνης, δημοσιεύονται σε ενοποιημένη απόδοση η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και η Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας."

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ: Δεν χρειάζεται, έχετε την εξουσιοδότηση μέσα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Αυτό μας λένε οι νομικοί. Εγώ δεν είμαι νομικός, όπως σας είπα, αλλά οι νομικοί λένε ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα να βγει ως προεδρικό διάταγμα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ: Υπάρχει εξουσιοδότηση με το άρθρο 3, αν θυμάμαι καλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Δήμα, δείτε το. Αυτή είναι η πρόταση του κυρίου Υπουργού. Αύριο που θα μιλήσουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι θα το δούμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Αν υπάρχει καλύτερη πρόταση, δεν έχω καμία αντίρρηση να την αποδεχθώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Όχι να μην αναπτυχθεί άλλος διάλογος, κύριε Παυλόπουλε. Αύριο θα έχετε το λόγο να μιλήσετε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν μπορώ να έχω το λόγο αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ναι, αλλά δεν μπορείτε να έχετε το λόγο και σήμερα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι υπάρχουν δύο τροπολογίες, τις οποίες θα αποδεχθούμε, που έχουν σχέση με τη μετάφραση στη γλώσσα των τυφλών και στη δημοτική γλώσσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Είναι γνωστό αυτό, κύριε Υπουργέ, έγινε δεκτό και στην επιτροπή.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.48' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 10 Φεβρουαρίου 1999 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της Συνθήκης του 'Αμστερνταμ που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς πράξεις, καθώς και των σχετικών πρωτοκόλλων και των δηλώσεων που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη", σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ